

Europeiska unionens officiella tidning

C 67 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

18 mars 2010

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Resolutioner, rekommendationer och yttranden</i>	
	Europaparlamentet	
	SESSIONEN 2008–2009	
	Sammanträdena den 3 – 5 februari 2009	
	ANTAGNA TEXTER	
	Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 74 E, 28.3.2009.	
	Tisdag 3 februari 2009	
2010/C 67 E/01	Vildmark i Europa Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om vildmark i Europa (2008/2210(INI))	1
2010/C 67 E/02	En dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om en dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget (2008/2134(INI))	5
2010/C 67 E/03	Förkommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om förkommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa (2008/2139(INI))	10
2010/C 67 E/04	Den andra strategiska energiöversynen Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om den andra strategiska energiöversynen (2008/2239(INI))	16
2010/C 67 E/05	Icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer (2008/2118(INI))	31

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2010/C 67 E/06	Bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 3 februari 2009 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi (2008/2144(INI))	38
2010/C 67 E/07	NTDTV:s sändningar till Kina via Eutelsat Europaparlamentets förklaring om att återuppta NTDTV:s sändningar till Kina via Eutelsat	42
Onsdag 4 februari 2009		
2010/C 67 E/08	2050: Framtiden börjar i dag - rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan Europaparlamentets resolution av den 4 februari 2009 om "2050: Framtiden börjar i dag: rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan" (2008/2105(INI))	44
	BILAGA A	82
	BILAGA B	84
2010/C 67 E/09	Energieffektivitet genom informations- och kommunikationsteknik Europaparlamentets resolution av den 4 februari 2009 om hur informations- och kommunikationstekniken kan bidra till ökad energieffektivitet	85
2010/C 67 E/10	Återvändande och återflyttning av fångar från Guantánamolägrat Europaparlamentets resolution av den 4 februari 2009 om återvändande och återflyttning av fångar från Guantánamolägrat	91
Torsdag 5 februari 2009		
2010/C 67 E/11	Genomförandet inom EU av direktiv 2003/9/EG om mottagningsvillkoren för asylsökande och flyktingar: LIBE-utskottets besök från 2005 till 2008 Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om genomförandet inom EU av direktiv 2003/9/EG om mottagningsvillkoren för asylsökande och flyktingar: LIBE-utskottets besök från 2005 till 2008 (2008/2235(INI))	94
2010/C 67 E/12	Att förstärka de europeiska små och medelstora företagens roll i den internationella handeln Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om att förstärka de europeiska små och medelstora företagens roll i den internationella handeln (2008/2205(INI))	101
2010/C 67 E/13	Internationell handel och Internet Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om internationell handel och Internet (2008/2204(INI))	112
2010/C 67 E/14	De ekonomiska partnerskapsavtalens inverkan på utvecklingen Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om de ekonomiska partnerskapsavtalens (EPA) effekter på utvecklingen (2008/2170(INI))	120

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Vildmark i Europa

P6_TA(2009)0034

Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om vildmark i Europa (2008/2210(INI))

(2010/C 67 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽¹⁾ (fågeldirektivet),
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽²⁾ (habitatdirektivet),
- med beaktande av Europeiska unionens ekologiska nät av särskilda bevarandoområden som inrättats genom de två ovan nämnda direktiven, kallat Natura 2000,
- med beaktande av resultatet från den nionde partskonferensen (COP 9) till FN:s konvention om biologisk mångfald,
- med beaktande av Europeiska miljöbyråns (EEA) rapport nr 3/2008 "European forests - ecosystem conditions and sustainable use" (Europeiska skogar - villkor för användning av ekosystem och hållbar användning),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0478/2008), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Tisdag 3 februari 2009

- A. Effektivt skydd och, där det behövs, återställande av Europas sista vildmarksområden är avgörande för att stoppa förlusten av den biologiska mångfalden till 2010.
- B. Målet att stoppa förlusten av den biologiska mångfalden till 2010 kommer inte att uppnås och de negativa sociala och ekonomiska konsekvenserna av förlusten av den biologiska mångfalden och de avtagande ekosystemtjänsterna kan redan kännas.
- C. Europeiska unionen bör utgå från de resultat som hittills uppnåtts såsom Natura 2000, och utarbeta en avsevärt starkare och mer ambitiös politisk ram för den biologiska mångfalden efter 2010.
- D. Fågel- och habitatdirektiven tillhandahåller en kraftfull och användbar ram för att skydda naturen, inbegripet vildmarksområden, från skadlig exploatering.
- E. Målen för Europeiska unionens politik för biologisk mångfald och för fågel- och habitatdirektiven är fortfarande långt ifrån tillräckligt integrerade i den sektorsvisa politiken, såsom jordbrukspolitiken, politiken för regional utveckling, energi- eller transportpolitiken.
- F. Många vildmarksområden utgör viktiga kollager. Att skydda dem är viktigt både på grund av den biologiska mångfalden och för att skydda klimatet.
- G. Effekterna av invaderande främmande arter utgör ett särskilt allvarligt hot för vildmarksområdena, där tidig upptäckt av invaderande arter kanske inte är möjlig, och där betydande ekologisk och ekonomisk skada kan ske innan åtgärder kan vidtas.

Definition och kartläggning

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att definiera begreppet vildmark. Definitionen ska omfatta aspekter som ekosystemtjänster, bevarandevärde, klimatförändringar och hållbart nyttjande.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge EEA och andra relevanta EU-organ i uppdrag att kartlägga Europas sista vildmarksområden, för att fastställa aktuell distribution, nivån av biologisk mångfald och omfattning av områden som fortfarande är orörda liksom områden där de mänskliga verksamheterna är minimala (uppdelade på de tre viktigaste habitattyperna: skog, sötvatten och marina vildmarksområden).
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en undersökning av värdet av och fördelarna med skydd av vildmark. Undersökningen bör särskilt behandla frågorna om ekosystemtjänster, nivån av biologisk mångfald i vildmarksområdena, anpassning till klimatförändringarna och hållbar naturturism.

Utveckling av vildmarksområden

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en strategi för EU:s vildmarksområden som är samstämmig med fågel- och habitatdirektiven och i vilken en ekosystemansats tillämpas, hotade arter och biotoper identifieras samt prioriteringar fastställs.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla vildmarksområden. Parlamentet betonar att man måste tillhandahålla särskild finansiering för att minska fragmenteringen, noggrann förvaltning av områden som förvildas, utveckla ersättningsmekanismer och ersättningsprogram, öka medvetenheten, bygga upp förståelse och införa vildmarksrelaterade begrepp, som de fria naturliga processernas roll och strukturella faktorer som är ett resultat av dessa processer, i övervakning och utvärdering av gynnsam bevarandestatus. Arbetet ska ske i samarbete med lokalbefolkningen och berörda parter.

Tisdag 3 februari 2009

Stöd

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta med lokala icke-statliga organisationer, berörda parter samt lokalbefolkningen för att främja vildmarkens värde.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inleda och stödja informationskampanjer för att öka medvetenheten bland allmänheten om vildmarken och dess betydelse och för att främja uppfattningen att skydd av den biologiska mångfalden kan vara förenligt med ekonomisk tillväxt och sysselsättning.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta sina erfarenheter av bästa metoder och lärdomar man dragit om vildmarksområden genom att sammanföra centrala europeiska experter för att utreda begreppet vildmark i Europeiska unionen och föra in vildmarken på den europeiska dagordningen.
9. Mot bakgrund av de väldokumenterade skador som turismen orsakat, och fortsätter att orsaka, på en hel del av Europas allra värdefullaste naturarv uppmanar Europaparlamentet kommissionen och medlemsstaterna att se till att turismen, även om den är inriktad på att låta besökare stifta bekantskap med livsmiljöerna och de vilda djuren och växterna i ett vildmarksområde, hanteras ytterst försiktigt, och att man till fullo utnyttjar de erfarenheter som vunnits inom och utanför Europa om hur man minimerar turismens konsekvenser, och att man, när så är lämpligt, hänvisar till artikel 6 i habitatdirektivet. Modeller, där vildmarksområdena till större delen är stängda för tillträde (förutom för tillåten vetenskaplig forskning), men där en begränsad del är öppen för hållbar turism av hög kvalitet som grundar sig på upplevelse av vildmarken och som gynnar lokalsamhällena ekonomiskt, bör övervägas.

Bättre skydd

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt effektivt skydd av vildmarksområdena.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera direkta hot mot vildmarksområdena.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta lämpliga rekommendationer med vägledning till medlemsstaterna om de bästa tillvägagångssätten för att se till att de naturliga livsmiljöerna skyddas.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skydda vildmarksområdena genom att genomföra fågel- och habitatdirektiven, ramdirektivet för vatten ⁽¹⁾ och ramdirektivet om en marin strategi ⁽²⁾ på ett effektivare och enhetligare sätt, med bättre finansiering, för att undvika att dessa områden förstörs genom skadlig, icke-hållbar exploatering.
14. Europaparlamentet välkomnar en översyn av fågel- och habitatdirektiven med syftet att vid behov anpassa dem för ett bättre skydd av hotade arter och biotoper.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att acceptera Wild Europe Initiative, ett partnerskap mellan flera naturvårdsorganisationer, däribland IUCN, IUCN-WCPA, WWF, Birdlife International och PAN Parks, med ett starkt intresse i vilda eller nästan vilda områden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

Tisdag 3 februari 2009

Vildmark och Natura 2000

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med berörda parter utarbeta riktlinjer för hur vildmarksområden i nätet Natura 2000 ska skyddas, förvaltas, hållbart nyttjas, övervakas och finansieras, särskilt med avseende på kommande utmaningar som klimatförändringarna, illegal avverkning och ökande efterfrågan på varor.
17. Europaparlamentet uttrycker stark oro för den europeiska politiken för biologisk mångfald på grund av bristen på medel för förvaltning av nätet Natura 2000. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att, såsom föreskrivs i habitatdirektivet, förbereda gemenskapens samfinansiering för förvaltning av områden i medlemsstaterna.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge vildmarkszoner en särskild status och ett striktare skydd i nätet Natura 2000.
19. Europaparlamentet anser att politiken för landsbygdens utveckling och integreringen av miljöskyddet i EU:s jordbrukssektor måste förstärkas. Parlamentet bedömer emellertid att Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling är otillräcklig för att finansiera bevarande av biologisk mångfald och vildmark, med avseende på resurser och dess programplanering och sakkunskap.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att nätet Natura 2000 stärks ytterligare så att det blir ett sammanhängande och fungerande ekologiskt nät, där vildmarksområden intar en central plats. Parlamentet betonar behovet av en samstämmig politik, särskilt inom den gemensamma jordbrukspolitiken, transport, energi och inom budgeten, i syfte att inte undergräva bevarandemålen för Natura 2000.

Invaderande främmande arter

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att utarbeta en stabil lagstiftningsram om invaderande främmande arter, som tar itu med både de ekologiska och ekonomiska effekterna av sådana arter och den särskilda sårbarheten hos vildmarksområdena för detta hot.

Vildmark och klimatförändringar

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och bedöma klimatförändringarnas effekter på vildmarken.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera bevarande av vildmarken i sin strategi för att bekämpa klimatförändringarna.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med klimatförändringarna, inleda forskning och ge vägledning om när och hur människors ingripande kan ta hand om vildmark i syfte att bevara den.

*
* *

25. Europaparlamentet uttrycker sitt starka stöd för att de vildmarksrelaterade strategierna och åtgärderna ska stärkas.
26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdag 3 februari 2009

En dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget

P6_TA(2009)0036

Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om en dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget (2008/2134(INI))

(2010/C 67 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 11 januari 2007 om en dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget (KOM(2007)0869),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning av den 25 juni 2008 om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet (KOM(2008)0388),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning av den 25 juni 2008 om ändring av förordning (EG) nr 216/2008 inom området flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster och om upphävande av rådets direktiv 2006/23/EG (KOM(2008)0390),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004 av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet ⁽⁵⁾ (EASA-förordningen),
- med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 375/2007 av den 30 mars 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1702/2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 20.

⁽⁵⁾ EUT L 79, 19.3.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 14, 22.1.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 94, 4.4.2007, s. 3.

Tisdag 3 februari 2009

- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 376/2007 av den 30 mars 2007 om ändring av förordning (EG) nr 2042/2003 om fortsatt luftvärdighet för luftfartyg och luftfartygsprodukter, delar och utrustning och om godkännande av organisationer och personal som arbetar med dessa arbetsuppgifter ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 219/2007 av den 27 februari 2007 om bildande av ett gemensamt företag för utveckling av en ny generation av det europeiska systemet för flygledningstjänsten (SESAR) ⁽²⁾,
- med beaktande av projektet CESAR (Cost Effective Small Aircraft) som finansieras genom det sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 25 juni 2008 med titeln "Det gemensamma europeiska luftrummet II: mot en hållbarare och effektivare luftfart" (KOM(2008)0389),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 24 januari 2007 med titeln "En handlingsplan för kapacitet, effektivitet och säkerhet på Europas flygplatser" (KOM(2006)0819),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 30 april 2008 om tillämpningen av den ändrade förordning (EEG) 95/93 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (KOM(2008)0227),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 15 mars 2007 om projektet för införande av den nya generationens europeiska system för flygledningstjänst (SESAR) – lägesrapport (KOM(2007)0103),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0501/2008), och av följande skäl:
 - A. Allmän- och affärsflyget innefattar många olika typer av luftfartsverksamhet. Begreppet täcker all civil luftfart, förutom kommersiell linjetransport, och civil lufttransport som sker på begäran och mot ersättning.
 - B. Denna sektor omfattar också verksamhet av högt värde av varierat slag såsom det specialiserade bruksflyget (flygkartografi, jordbruksflyg, brandsläckning, trafikövervakning), flygutbildning och nöjesflyg.
 - C. Det saknas för närvarande uppgifter och statistisk information om allmän- och affärsflyget.
 - D. Allmän- och affärsflyget är den snabbast växande sektorn inom den civila luftfarten i Europa. Allmän- och affärsflyget kompletterar reguljära lufttransporter, som utförs av kommersiella flygbolag, och medför särskilda sociala och ekonomiska fördelar, som till exempel en ökning av medborgarnas rörlighet, företagets produktivitet och den regionala sammanhållningen.

⁽¹⁾ EUT L 94, 4.4.2007, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 64, 2.3.2007, s. 1.

Tisdag 3 februari 2009

- E. Allmän- och affärsflyget har en allt större ekonomisk betydelse, i synnerhet för den europeiska tillverkningsindustrin, som kontinuerligt har utökat sin andel på världsmarknaden och fortfarande har en stor tillväxtpotential.
- F. EU:s luftfartspolitik har traditionellt fokuserat på kommersiell lufttransport, och inte tillräckligt beaktat de allt större effekterna för allmän- och affärsflyget.
- G. Regler för operatörer av mycket komplexa kommersiella luftfartyg kan utgöra en oproportionerlig ekonomisk och regelmässig börda för operatörer av små privata luftfartyg. Det har därför i vissa avseenden visat sig olämpligt att ha samma regler för alla och att enhetligt tillämpa regler inom olika luftfartssektorer.
- H. Tillgång till luftrum och flygplatser är en nyckelfråga för allmän- och affärsflyget eftersom det finns en allt större klyfta mellan efterfrågan och kapacitet. Allmän- och affärsflyget konkurrerar i allt högre grad om tillgången till luftrum och flygplatser med luftfartssektorn i stort.
1. Europaparlamentet välkomnar generellt kommissionens meddelande om allmän- och affärsflyget eftersom det ger en sund analys av problemen inom sektorn och erbjuder flera lämpliga tillvägagångssätt för att hantera sektorns särskilda behov inom ramen för en permanent dialog mellan samtliga aktörer.

Proportionerlig reglering och subsidiaritet

2. Europaparlamentet betonar behovet av att beakta allmän- och affärsflygets intressen och särskilda egenskaper då man utarbetar framtida politiska initiativ för lufttransporten, i syfte att stärka dess konkurrenskraft. Kommissionen uppmanas därför att garantera att proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna tillämpas vid utformningen och genomförandet av både den befintliga och framtida luftfartslagstiftningen.
3. Europaparlamentet påminner kommissionen om behovet av att systematiskt genomföra segmenterade konsekvensbedömningar för att vid behov införa olika regler för olika kategorier av företag och luftrumsanvändare utan att detta äventyrar säkerheten.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid antagandet av genomföranderegler för luftfartssäkerhet se till att de står i proportion till hur komplexa de olika kategorierna av luftfartyg och deras drift är.
5. Europaparlamentet välkomnar de nyligen antagna underhållsnormerna för luftfartyg som inte används för kommersiella lufttransporter och särskilt för luftfartyg som inte är klassificerade som "komplexa motordrivna luftfartyg", och anser att detta är ett bra exempel på proportionerlig lagstiftning.
6. Europaparlamentet anser att en viss flexibilitet behövs vid genomförandet och delegering när det gäller luftfartsverksamhet i allmänhet, och att detta kan uppnås genom av vissa tillsynsbefogenheter till föreningar och organisationer på området för sport- och fritidsflyg, förutsatt att detta sker under överinseende av berörd luftfartsmyndighet och att det inte föreligger några intressekonflikter.

Tisdag 3 februari 2009

7. Europaparlamentet ber kommissionen att undersöka möjligheten att införa förenklade säkerhetsförfaranden och kontrollprocesser för affärsflygpassagerare utan att på något sätt kompromissa om deras säkerhet och trygghet.

8. Europaparlamentet föreslår att kommissionen ska underlätta utbyte av bästa praxis om säkerhetsåtgärder vid små och medelstora flygplatser.

Flygplats- och luftrumskapacitet

9. Europaparlamentet påpekar att det blir allt svårare för allmän- och affärsflyget att få tillgång till inte bara stora flygplatser utan också regionala flygplatser eftersom ökad efterfrågan från den kommersiella lufttransporten gör det svårt att få tillgång till ankomst- och avgångstider och parkeringsplatser.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att via sina flygplatsmyndigheter hantera dessa problem genom att anta åtgärder för att optimera användningen av befintlig kapacitet med hjälp av bättre planering och användning av modern teknik, enligt vad som föreskrivs i kommissionens handlingsplan för kapacitet, effektivitet och säkerhet på Europas flygplatser ("kommissionens handlingsplan").

11. Europaparlamentet väntar på råden från gemenskapens nya observationsorgan för flygplatskapacitet rörande utvecklingsåtgärder för att förbättra det europeiska flygplatsnätverkets kapacitet och förväntar sig att observationsorganet ska spela en viktig roll i genomförandet av kommissionens handlingsplan.

12. Europaparlamentet anser att helikoptrar kan vara viktiga transportmedel på korta sträckor mellan flygplatser och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta med dem i kapacitetshöjande strategier.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter att göra investeringar för att modernisera och inrätta små och medelstora flygplatser, som är av stor betydelse för allmän- och affärsflyget.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i särskild infrastruktur som behövs för drift och stationering av flygplan på området för allmän- och affärsflyg.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter att rådfråga alla berörda parter i syfte att, där så är lämpligt, avdela potentiella eller existerande flygplatser särskilt för allmän- och affärsflyg. Vad gäller nedlagda militärflygplatser bör rådfrågningen inkludera de militära myndigheterna.

16. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att luftrumsindelningen runt små och medelstora flygplatser ska vara lämplig för användare av allmän- och affärsflyg och att dessa användare ska rådfrågas om luftrumsindelningen ändras.

17. Europaparlamentet betonar att affärsflyget när det är möjligt bör ges tillräcklig tillgång till stora flygplatser för att det ska kunna koppla samman Europas regioner med dess ekonomiska center och begär att kommissionen ska undersöka och utarbeta en rapport till parlamentet för utgången av 2009 om huruvida man bör anpassa de relevanta bestämmelserna i den nuvarande förordningen om fördelning av ankomst- och avgångstider.

Tisdag 3 februari 2009

18. Europaparlamentet betonar behovet av att på europeisk nivå utveckla ett harmoniserat tillvägagångssätt för att garantera enhetlighet mellan ankomst- och avgångstider och färdplaner. Parlamentet begär att kommissionen ska föreslå lämpliga åtgärder och uppmanar de europeiska flygplatssamordnarna att delta i detta arbete.
19. Europaparlamentet förväntar sig att införandet av ett flygledningssystem som är anpassat till den tekniska utvecklingsnivån och innovativ teknik inom ramen för det gemensamma företaget SESAR kommer att motverka uppdelningen av det europeiska luftrummet och den förutspådda överbelastningen samt betydligt öka luftrumskapaciteten, vilket kommer att gynna alla luftrumsanvändare, inbegripet allmän- och affärsflyget.
20. Europaparlamentet betonar dock att SESAR-programmet fullt ut måste beakta allmän- och affärsflyget särskilda egenskaper och verkligen gynna sektorn utan att belasta den med onödiga bördor.
21. Europaparlamentet anser att av målen bör vara att ge användare av visuelflygreglerna tillgång till trafik-, väder- och luftfartsinformation på ett användarvänligt och kostnadseffektivt sätt.
22. Parlamentet insisterar på att lagstiftningen om "det gemensamma europeiska luftrummet" och SESAR inte ska leda till oproportionerliga och överdrivet kostsamma tekniska krav för mindre luftfartyg som används inom ramen för visuelflygreglerna, men anser samtidigt att samtliga flygplan som använder det kontrollerade luftrummet måste ha utrustning som garanterar en skäligen säkerhetsnivå, såsom navigationssystem.

Miljöhållbarhet

23. Europaparlamentet anser att allmän- och affärsflyget har en reducerad miljöeffekt i termer av koldioxidutsläpp och buller jämfört med den kommersiella lufttransporten.
24. Europaparlamentet anser emellertid att utsläppen måste minska genom att man ytterligare förbättrar de mindre luftfartygens miljörelaterade prestanda genom att använda renare bränslen och främja forskning, teknisk utveckling och innovation. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av initiativ såsom Clean Sky och CESAR.
25. Europaparlamentet noterar att flertalet flygningar inom allmän- och affärsflyget faller utanför tillämpningsområdet för direktivet om utökning av systemet för handel med utsläppsätter för växthusgaser till att omfatta luftfartsverksamhet.
26. Europaparlamentet anser att bullerfrågor bör behandlas på nationell och lokal nivå i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Parlamentet anser att bullerkartläggning är ett av flera redskap för en balanserad metod för att garantera flygplatsutveckling utan att förorsaka betydande bullerföreningar för lokala invånare.

Övriga frågor

27. Europaparlamentet anser att de politiska beslutsfattarna måste få tillräckligt med uppgifter och statistisk information om allmän- och affärsflyget för att helt och hållet förstå sektorn och därmed kunna reglera den på ett korrekt sätt. Kommissionen och Eurostat uppmanas därför att utveckla och genomföra ett systematiskt tillvägagångssätt för att samla in och fördela internationella och europeiska uppgifter.
28. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förtydligande av de rättsliga definitionerna, inbegripet definitionen av delat ägande, och erinrar om att frågan behandlas inom ramen för den reviderade EASA-förordningen och de tillhörande tillämpningsföreskrifterna, som för närvarande håller på att utarbetas.

Tisdag 3 februari 2009

29. Europaparlamentet begär att kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att tillverkningsindustrin inom EU:s allmän- och affärsflyg får en bättre tillgång till världsmarknaderna.
30. Europaparlamentet anser att allmän- och affärsflygets intressen måste beaktas när EU:s externa luftfartspolitik utformas, särskilt när det gäller transatlantiska flygningar.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka stödet till forskning, utveckling och innovation inom luftfarten, i synnerhet i små och medelstora företag som utvecklar och bygger luftfartyg för allmän- och affärsflyget.
32. Europaparlamentet anser att man måste främja fritids- och sportflyget och de europeiska flygklubbarna, som är en viktig källa till yrkeskunnande för hela luftfartssektorn.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta den viktiga roll som denna flygsektor spelar och kan spela även i fortsättningen när det gäller yrkesutbildning för piloter.
34. Europaparlamentet kräver att kommissionen före slutet av 2009 rapporterar till Europaparlamentet om vilka framsteg som gjorts i samband med de frågor som behandlas i detta betänkande.

*
* *

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Förkommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa

P6_TA(2009)0037

Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om förkommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa (2008/2139(INI))

(2010/C 67 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande "Förkommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa" av den 14 december 2007 (KOM(2007)0799) ("kommissionens meddelande"),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

Tisdag 3 februari 2009

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens tolkningsmeddelande om tillämpningen av EG-rätten om offentlig upphandling och koncessioner på institutionella offentlig-privata partnerskap (IOPP) ⁽²⁾,
- med beaktande av alla tillämpliga konkurrensbestämmelser om statligt stöd och immaterialrätter,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 december 2007 om ett pionjärmarknadsinitiativ för Europa (KOM(2007)0860) och kommissionens samråd om att upprätta nätverk för offentlig upphandling för att stödja detta initiativ,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Tänk småskaligt först – En 'Small Business Act' för Europa" av den 25 juni 2008 (KOM(2008)0394) och kommissionens arbetsdokument av den 25 juni 2008 om en europeisk kod för bästa praxis som förbättrar små och medelstora företags möjligheter till offentlig upphandling (SEK(2008)2193),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Kunskap i praktiken: En brett upplagd innovationsstrategi för EU" av den 13 september 2006 (KOM(2006)0502) och Europaparlamentets resolution av den 24 maj 2007 ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 23 februari 2007 "Guide on dealing with innovative solutions in public procurement: 10 elements of good practice" (SEK(2007)0280),
- med beaktande av rapporten "Att skapa ett innovativt Europa" ⁽⁴⁾ (Aho-rapporten) från den oberoende expertgruppen för forskning och utveckling samt innovation,
- med beaktande av regionkommitténs yttrande om förkommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för industri, forskning och energi samt utskottet för rättsliga frågor (A6-0018/2009), och av följande skäl:
 - A. I Lissabonstrategin uppmanas medlemsstaterna att öka investeringarna i forskning och utveckling till 3 procent av BNP, ett viktigt åtagande för att driva på innovation och kunskapsekonomin.
 - B. I Aho-rapporten fastställs det att offentlig upphandling är ett strategiskt instrument för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 91, 12.4.2008, s. 4.

⁽³⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 455.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/invest-in-research/action/2006_ahogroup_en.htm

⁽⁵⁾ EUT C 325, 19.12.2008, s. 44.

Tisdag 3 februari 2009

- C. Kommissionen och medlemsstaterna måste hjälpa till att utveckla den sakkunskap som krävs för att på bästa sätt dra nytta av rekommendationerna i kommissionens meddelande.
- D. För närvarande har kommissionen inga instrument tillgängliga för att främja pilotprojekt i fråga om förkommersiell upphandling och initiativet ligger helt och hållet i medlemsstaternas händer.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och stöder den föreslagna modellen för delning av risker och fördelar för förkommersiell upphandling som en av drivkrafterna för innovation.
 2. Europaparlamentet stöder Aho-rapporten och i synnerhet tanken att medlemsstaterna bör använda offentlig upphandling för att skapa efterfrågan på innovativa varor samtidigt som kvaliteten och tillgängligheten avseende offentliga tjänster förbättras.
 3. Europaparlamentet konstaterar att trots att det finns många europeiska forskningsprogram har de offentliga myndigheterna inte utnyttjat resultaten genom offentlig upphandling.
 4. Europaparlamentet konstaterar att förkommersiell upphandling redan har uppmärksamats framför allt i Förenta staterna, Kina och Japan, där man aktivt utforskar potentialen genom en rad instrument för offentlig politik, till exempel det amerikanska projektet Defence Acquisitions Performance Assessment (DAPA).
 5. Europaparlamentet anser att förkommersiell upphandling utgör en underutnyttjad drivkraft för innovationsdriven tillväxt för EU med avsevärd potential att få färdigt tillgängliga offentliga tjänster av hög kvalitet, till exempel hälso- och sjukvård och transport, samt för att ta itu med de sociala utmaningar som klimatförändringen, hållbar energi och en åldrande befolkning medför.
 6. Europaparlamentet beklagar att många offentliga myndigheter inte är medvetna om potentialen i förkommersiell upphandling och ännu inte agerar som "smarta kunder".
 7. Europaparlamentet anser att de optimala fördelarna med initiativet endast kan uppnås om de upphandlande myndigheterna har innovation som ett av målen i sina upphandlingsprogram.
 8. Europaparlamentet konstaterar att förkommersiell upphandling kan utnyttjas inom den befintliga rättsliga ramen – direktiv 2004/17/EG och 2004/18/EG – där forsknings- och utvecklingstjänster undantas från tillämpningsområdet⁽¹⁾ med undantag av sådana vars resultat endast tillkommer en upphandlande myndighet i dess egen verksamhet, förutsatt att den tillhandahållna tjänsten helt och hållet betalas av den upphandlande myndigheten.
 9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över den nationella lagstiftningen så att de offentliga myndigheterna inte begränsas när det gäller förkommersiell upphandling genom obefintligt, felaktigt eller onödigt komplicerat införlivande av de relevanta undantagen och onödigt omständliga nationella upphandlingsbestämmelser och upphandlingsmodeller.
 10. Det finns ett särskilt tillvägagångssätt för förkommersiell upphandling, men Europaparlamentet noterar ändå att goda upphandlingsprinciper fortfarande bör tillämpas, det vill säga öppenhet och konkurrenskraft, för att se till att enhetliga slutlösningar tillgodoser kundernas behov.

(¹) Artikel 16 f i direktiv 2004/18/EG och artikel 24 e i direktiv 2004/17/EG.

Tisdag 3 februari 2009

11. Europaparlamentet ställer sig positivt till kommissionen meddelande, som utgör en potentiell tankegrund för förkommersiell upphandling och dess genomförande, men anser ändå att det finns vissa luckor när det gäller den konkreta tillämpningen av det föreslagna förfarandet, inte minst på lokal och regional nivå.
12. När det gäller de lokala och regionala myndigheterna anser Europaparlamentet att det fortfarande inte finns tillräcklig information om de hinder som kvarstår för genomförandet av förkommersiell upphandling i syfte att främja verkligt innovativa lösningar i allmänhetens intresse.
13. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta så att de upphandlande myndigheterna, lokala, regionala och andra myndigheter som inte tillhör den centrala förvaltningen utvecklar den sakkunskap som krävs för att genomföra innovativ upphandling.
14. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att förse lokala och regionala upphandlande myndigheter med praktiska riktlinjer och verktyg som visar hur förkommersiell upphandling kan användas inom forskning och utveckling.
15. Europaparlamentet välkomnar därför kommissionens initiativ att finansiera utbyte av god praxis och utbildning om förkommersiell upphandling i det sjunde ramprogrammets arbetsprogram för 2009.
16. Europaparlamentet berömmar kommissionens ovan nämnda arbetsdokument, som innehåller tio-exempel på goda metoder för att främja innovativa lösningar inom offentlig upphandling, och välkomnar den bredare verksamheten inom Pro Inno Europe för att stödja innovation. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en liknande vägledning för bästa praxis när det gäller förkommersiell upphandling.
17. Europaparlamentet anser att förkommersiell upphandling har en mycket stor potential som ytterligare ett steg mot innovativ upphandling, men inser att det krävs specialistkunskaper om upphandling och att medlemsstaterna i partnerskap med näringsliv, universitet och utbildningscenter måste finansiera utbildningsverksamhet för att utveckla hanteringsverktyg.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionens behöriga generaldirektorat att samarbeta med varandra för att ta fram en omfattande och lättförstådd men samtidigt rättsligt vattentät handbok på EU:s alla officiella språk, med praktiska ärendebeskrivningar som visar hur relevanta rättsliga principer kan tillämpas på ett korrekt sätt i praxis, och som särskilt riktar sig till små och medelstora företag och upphandlande myndigheter.
19. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i handboken föra in praktiska exempel på delning av risker och fördelar enligt marknadsvillkoren. Dessutom bör immaterialrättigheterna enligt parlamentet tillfalla de företag som deltar i förkommersiell upphandling, eftersom Förenta staterna och Japan arbetar utifrån denna modell, vilket uppmantrar ett stort antal företag att engagera sig i förkommersiella upphandlingsförfaranden.
20. Europaparlamentet konstaterar att framgångsrik förkommersiell upphandling framför allt är viktig när det gäller att utveckla delning av risker och vinster enligt marknadsvillkoren och överlåtande av immaterialrätt inom deltagande företag.

Tisdag 3 februari 2009

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att inom innovationspolitiken identifiera de offentliga utmaningar på medellång till lång sikt som kan hanteras genom tekniska lösningar som utvecklas genom förkommersiell upphandling. Parlamentet anser att sådana lösningar skulle kunna omfatta designtävlingar och s.k. challenge funds, såsom amerikanska Driverless Vehicle Challenge.

22. Europaparlamentet anser att kunskapsutbyte mellan tekniskt innovativa universitet, forskningscenter och upphandlande myndigheter utgör en integrerad del av en framgångsrik förkommersiell upphandling.

23. Europaparlamentet noterar att innovationsorgan såsom Vinnova i Sverige, Tekes i Finland, Senternovem i Nederländerna och Innovasjon Norge spelar en grundläggande roll i överföringen av kunskap mellan potentiella kunder och forskare, eftersom de genom att gynna samarbete mellan de parter som är involverade i forskning och utveckling uppmuntrar igångsättandet av förkommersiell upphandling. Parlamentet uppmuntrar därför medlemsstaterna att granska hur dessa organ arbetar och använda det som riktmärke för sin egen verksamhet.

24. Europaparlamentet noterar betydelsen av EU:s teknikplattformar som ram för att fastställa prioriteringar för forskning och utveckling och för att koppla samman innovationer som är redo att utnyttjas för potentiella kunders behov. Parlamentet noterar även att tekniska plattformar kan anpassa den tidiga marknadsutvecklingen av ny teknik till de offentliga myndigheternas behov. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att de tekniska plattformarna involveras bättre i den förkommersiella upphandlingen.

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens pionjärmarknadsinitiativ, i synnerhet initiativet om att upprätta nätverk för offentlig upphandling till stöd för pionjärmarknadsinitiativet, och anser att dessa initiativ är en stark katalysator när det gäller användningen av förkommersiell upphandling som stöd för innovation i syfte att utveckla viktiga stigande marknader.

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att främja små och medelstora företags möjligheter till offentlig upphandling inom EU i vägledningen för bästa praxis i "Small Business Act".

27. Europaparlamentet välkomnar kommissionens klargörande om att förkommersiell upphandling kan utföras av de upphandlande myndigheterna i alla stadier av utvecklingen och införandet av en ny produkt eller tjänst, och inte endast när det gäller grundläggande forskning. Parlamentet konstaterar att denna övergripande metod främjar de små och medelstora företagens möjligheter till offentlig upphandling.

28. Europaparlamentet ger beröm åt kommissionens förslag för att det klargör de offentliga myndigheternas betydelse för att gynna forskning och utveckling och främja innovation genom upphandlingsverksamhet. Parlamentet betonar att medlemsstaternas upphandlingspolitik inte bör bli alltför normativ, eftersom förkommersiell upphandling kan vara praktiskt organiserad på olika sätt för att passa specifika projekt och behov och ändå uppfylla gemenskapens bestämmelser.

29. Europaparlamentet anser att konceptet förkommersiell upphandling är viktigt men befarar att små och medelstora företag inte kommer att lockas att delta såvida det inte tydligt framgår hur förkommersiella upphandlingar är avsedda att fungera, särskilt i ett gränsöverskridande sammanhang. Parlamentet understryker att huvudprincipen med förkommersiell upphandling – dvs. att myndigheterna inte behåller alla fördelar till följd av forskning och utveckling utan att varje enskilt företag har kvar äganderätten till de nya idéer som det har utvecklat – garanterar rättssäkerheten och skyddar deltagande företags idéer.

Tisdag 3 februari 2009

30. Europaparlamentet inser att de små och medelstora företagen kan gynnas av förkommersiell upphandling genom delning av risker (med tanke på att de har begränsad investeringskapacitet), progressiv tillväxt (när det gäller storlek och erfarenhet) i varje skede av forsknings- och utvecklingsprocessen och en effektiviserad anbudsprocess i jämförelse med traditionell upphandling.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att slå samman dessa strategier till en enda princip för offentlig upphandling i syfte att uppmuntra innovation genom offentlig upphandling, förkommersiell upphandling, utveckling av pionjärmarknader samt tillväxt för små och medelstora företag genom offentlig upphandling.
32. Europaparlamentet anser att offentliga kampanjer, som en del av en sammanslagen strategi för att främja innovation genom förkommersiell upphandling, skulle bidra till ett bättre klimat så att de upphandlande myndigheterna kan investera mer i verksamhet som uppmuntrar innovation och få en mer långsiktig avsättning på investeringen. I detta avseende stöder parlamentet möjligheter till nätverkssamarbete mellan lokala, regionala och nationella offentliga myndigheter i fråga om förkommersiell upphandling.
33. Europaparlamentet anser att förkommersiell upphandling kan vara effektivast om det finns tillräckliga incitament för offentliga myndigheter att utnyttja marknaderna för forskning och utveckling samt för leverantörerna att bli involverade i offentliga projekt. Därför konstaterar parlamentet att finansiella incitament är synnerligen viktiga för tillämpning av förkommersiell upphandling och redan förekommer i vissa medlemsstater där en avsevärd andel av kostnaderna för den första förkommersiella upphandlingen kan matchas av en central myndighet.
34. Europaparlamentet anser att man inom ramen för gemenskapens program för att stimulera innovation bör beakta finansiella incitament för offentliga myndigheter inom EU för att gemensamt genomföra förkommersiell upphandling av innovativ teknik på pionjärmarknader och andra områden av gemensamt intresse för Europa.
35. Europaparlamentet konstaterar att sådana pilotprojekt skulle gynnas av en automatisk översyn av kommissionen och brett offentliggörande av praktiska erfarenheter och kontraktsklausuler som gör det möjligt för upphandlare att hänvisa till tidigare likartade fall som också kan användas i en vägledning för bästa praxis.
36. Europaparlamentet anser att det behövs ett europeiskt pilotprojekt inom ramen för förkommersiell upphandling i syfte att ge exempel på en genomförandestrategi som garanterar maximal rättssäkerhet och skydd för företag, särskilt för små och medelstora företag som, per definition, är den svagare parten i jämförelse med upphandlande myndigheter och de storföretag som vanligtvis är inblandade i förkommersiella upphandlingar.
37. Europaparlamentet noterar att stärkandet av förkommersiell upphandling fortfarande är ett av många sätt för medlemsstaterna att förbättra sin innovation och forskning. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att främja innovation genom att engagera alla parter, däribland universitet, forskningsinstitut och andra organ som deltar i främjandet av ekonomisk utveckling, för att bättre engagera de offentliga myndigheterna inom innovativ verksamhet. Parlamentet konstaterar att detta engagemang bör ingå i en sammanhållen strategi för forskning, innovation och utveckling.
38. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att, med målet att främja konkurrensen, uppmuntra tillämpningen av elektroniska upphandlingssystem och dynamiska förfaranden i syfte att underlätta förkommersiell upphandling.
39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdag 3 februari 2009

Den andra strategiska energiöversynen

P6_TA(2009)0038

Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om den andra strategiska energiöversynen (2008/2239(INI))

(2010/C 67 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 med titeln "Andra strategiska energiöversynen – En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet" (KOM(2008)0781) (meddelandet om den andra strategiska energiöversynen),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 13 november 2008 med titeln "Mot ett tryggt, hållbart och konkurrenskraftigt europeiskt energinät" (KOM(2008)0782),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 13 november 2008 om genomförandet av programmet för de transeuropeiska energinäten under perioden 2002–2006 (KOM(2008)0770),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 om direktiv 2004/67/EG av den 26 april 2004 om åtgärder för att säkerställa en tryggad naturgasförsörjning (KOM(2008)0769),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 13 november 2008 till rådets direktiv om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilagrar av råolja och/eller petroleumprodukter (KOM(2008)0775),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 med titeln "Energieffektivitet: Att nå 20-procentsmålet" (KOM(2008)0772),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 13 november 2008 till Europaparlamentets och rådets förslag till direktiv om byggnaders energiprestanda (omarbetning) (KOM(2008)0780),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 13 november 2008 till Europaparlamentets och rådets direktiv om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger energirelaterade produkters förbrukning av energi och andra resurser (omarbetning) (KOM(2008)0778),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 13 november 2008 till Europaparlamentets och rådets direktiv om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (KOM(2008)0779),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 26 november 2008 till rådets direktiv om upprättande av en gemenskapsram för kärnsäkerhet (KOM(2008)0790),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 med titeln "Europa kan spara mer energi genom kombinerad produktion av värme och elektricitet i kraftvärmeverk" (KOM(2008)0771),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 med titeln "Havsbaserad vindkraft: Åtgärder som behövs för att uppfylla de energipolitiska målen för 2020 och framåt" (KOM(2008)0768),

Tisdag 3 februari 2009

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 med titeln "Uppdatering av det vägledande programmet om kärnenergi, i samband med den andra strategiska energiöversynen" (KOM(2008)0776),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 med titeln "Att begränsa den globala klimatförändringen till 2 grader Celsius – Vägen framåt mot 2020 och därefter" (KOM(2007)0002),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 januari 2008 med titeln "Mot 20–20 till 2020: Europas möjligheter i samband med klimatförändringarna" (KOM(2008)0030),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 23 januari 2008 till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av användningen av förnybar energi (KOM(2008)0019),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2008 med titeln "En ekonomisk återhämtningsplan för Europa" (KOM(2008)0800),
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 4 april 2006 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om riktlinjer för transeuropeiska energinät och om upphävande av beslut 96/391/EG och beslut 1229/2003/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 maj 2007 om utvärdering av Euratom: femtio år av gemensam kärnkraftspolitik ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 september 2007 om en färdplan för förnybar energi i Europa ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 september 2007 "Mot en gemensam europeisk utrikespolitik för energi" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 oktober 2007 om konventionella energikällor och energiteknik ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 31 januari 2008 om en handlingsplan för energieffektivitet: att förverkliga möjligheterna ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2008 om den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2008 om den europeiska strategiska planen för energiteknik ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 76 E, 27.3.2008, s. 114.

⁽³⁾ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

⁽⁴⁾ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 206.

⁽⁵⁾ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 424.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0033.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0096.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0354.

Tisdag 3 februari 2009

- med beaktande av sin ståndpunkt av den 18 juni 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/54/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 9 juli 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/55/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽²⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 18 juni 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1228/2003 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel ⁽³⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 9 juli 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1775/2005 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 18 juni 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 om stöd till tidig demonstration av hållbar energiutvinning från fossila bränslen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 8-9 mars 2007,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 13-14 mars 2008,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 15-16 oktober 2008,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet av utskottet för utrikesfrågor (A6-0013/2009), och av följande skäl:
 - A. Alla åtgärder inom europeisk energipolitik måste ha tre huvudsakliga målsättningar utifrån en helhetssyn, nämligen försörjningstrygghet och solidaritet mellan medlemsstaterna, hantering av klimatförändringarna, bland annat ett starkt åtagande att genomföra unionens egna mål, samt konkurrenskraften.
 - B. Det behövs ett fullständigt paradigmskifte i energipolitiken för att nå de tre ovan nämnda målsättningarna och samtidigt nå en lösning som beaktar sociala, miljömässiga, ekonomiska och sysselsättningsmässiga hänsyn.
 - C. Unionens beroende av konventionella energikällor och av ett begränsat antal energiproducenter utgör en allvarlig risk för stabiliteten, välfärden och en trygg energiförsörjning.
 - D. En ökad energieffektivitet måste spela en viktig roll när man minskar beroendet av energiimporten, stärker konkurrenskraften och bekämpar klimatförändringarna.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0294.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0347.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0295.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0346.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0296.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0545.

Tisdag 3 februari 2009

- E. För närvarande fortsätter unionens energiefterfrågan att öka inom de flesta sektorer, och potentialen vad gäller energieffektivitet förblir så gott som outnyttjad.
- F. I dag importerar unionen 50 procent av den energi som man konsumerar. Denna andel skulle 2030 kunna vara 70 procent.
- G. Riskerna för unionens försörjningstrygghet ökar på grund av bristen på visioner om en ekonomi som grundar sig på en sparsam energiförbrukning och på grund av otillräckliga investeringar, i synnerhet på lokal och regional nivå, som inom alla energisektorer och energirelaterade sektorer, orsakar en ansträngd, eller rent av bristfällig kapacitet, där framför allt behovet att förnya kraftverk före 2030 ingår med ett investeringsbelopp som beräknas till 900 miljarder EUR.
- H. Sjunkande olje- och gaspriser har en negativ inverkan på planerade investeringar, vilket gör det nödvändigt att stödja alla stora infrastrukturprojekt som bidrar till importen av betydande gasmängder till Europa, diversifieringen av källor och rutter samt undvikandet av risker i anslutning till transiteringen.
- I. Den pågående finanskrisen försvårar investeringar i energiinfrastruktur ytterligare.
- J. Även om kommissionen i sitt scenario förutser en minskad efterfrågan på konventionella källor under de närmaste två decennierna, måste Europa stödja alla planerade investeringar i ny infrastruktur för energiimport. Detta kommer att garantera en trygg övergång till det nya europeiska energisystemet, som beräknas vara infört senast 2020.
- K. Från och med 2030 måste unionen ha utvecklat och planerat för ny konkurrenskraftig och hållbar energiteknik med låga koldioxidutsläpp och samtidigt märkbart ha minskat sin energikonsumtion, för att undvika den stora risken med sinande fossila energitillgångar.
- L. Unionen måste snabbt utveckla betydande nätverksinvesteringar och fullborda den inre energimarknaden, och vissa framåtblickande initiativ, såsom en europeisk systemansvarig för överföringssystem och inrättandet av ett gemensamt europeiskt gasnät, bör uppmuntras.
- M. När det gäller energisektorn och investeringar i energiinfrastruktur behövs det ett stabilt regelverk och närmare samarbete mellan nationella regleringsmyndigheter.
- N. Utbyggnaden av energinäten är en nödvändig förbättring av försörjningstryggheten och bör stå högt upp på dagordningen för den europeiska energipolitiken.
- O. Inom el- och gasssektorerna behövs ett stabilt och förutsägbart regelverk. Därför är det nödvändigt att ge byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ("byrån") långtgående befogenheter för att kunna bidra till harmoniseringen av nationella regelverk och för att undvika den osäkerhet som kommittéförfarandet kan medföra.
- P. För att bidra till att uppfylla målen för försörjningstrygghet måste unionens egna konventionella energiresurser utnyttjas i de medlemsstater där de finns tillgängliga, i enlighet med miljölagstiftningen på nationell nivå och på gemenskapsnivå.

Tisdag 3 februari 2009

1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att beakta denna strategiska energioversyn som en grund för att genomföra en europeisk energipolitik och utarbeta en ambitiös handlingsplan för 2010–2012.
2. Europaparlamentet bekräftar de tre målsättningarna för 2020 som innebär en minskning på 20 procent, och på 30 procent om ett internationellt avtal ingås, vilket innebär att energikonsumtionen ska minska med minst 20 procent samt att en andel på minst 20 procent av den slutliga energiförbrukningen ska vara förnybar energi. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen och medlemsstaterna att bli den mest energieffektiva ekonomin för att på så sätt aktivt bidra till uppnåendet av det tvågradiga klimatmålet. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen och medlemsstaterna att överväga en minskning på minst 80 procent av växthusgasutsläppen före 2050. Kommissionen uppmanas att i samråd med samtliga berörda parter ta fram olika energiscenarier för framtiden som visar de olika vägarna för att nå dessa mål och beskriver underliggande tekniska och ekonomiska antaganden.
3. Europaparlamentet är övertygat om att en minskning av energiförbrukningen absolut måste prioriteras i syfte att nå målen om hållbar utveckling, innovation, skapande av arbetstillfällen och konkurrenskraft och att en sådan minskning också är ett mycket effektivt och billigt medel för att öka energitryggheten.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra energibesparingsmålet på 20 procent före 2020 rättsligt bindande för medlemsstaterna och att föreslå och genomföra konsekventa åtgärder för att garantera att målet nås.
5. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen och medlemsstaterna att som målsättning ha en ökning av energieffektiviteten på 35 procent och en ökning av andelen förnybar energi på 60 procent fram till 2050.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja alla planerade investeringar i ny infrastruktur för energiimport och teknik för förnybar energi för att bemöta de sjunkande olje- och gaspriserna som har en negativ inverkan på planerade investeringar.

Den europeiska energipolitiken

7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stå enade med tanke på de ökande riskerna som Europeiska unionen utsetts för i fråga om energitrygghet. Parlamentet noterar att deras nuvarande praxis går emot denna strävan. För försörjningstrygghetens och solidaritetens skull, och i syfte att effektivisera förhandlingarna för att fastställa den internationella rättsliga ramen, är det av yttersta vikt att kommissionen för parlamentet och rådet föreslår att en gemensam energipolitik utarbetas med beaktande av Europeiska unionens respektive medlemsstaternas ansvar och befogenheter: internationella förbindelser, energieffektivitet, kampen mot klimatförändringarna, vidareutveckling av den inre marknaden, förhandling om internationella avtal, framtidsanalyser och dialog med producenterna och transitländerna, forskning på energiområdet samt diversifierad energiförsörjning.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för att EU talar med en enda röst gentemot producenter i tredjeländer genom att utveckla ett positivt ömsesidigt beroende och stärka företags inflytande i handelsförbindelser med statsägda företag i tredjeländer.
9. Europaparlamentet anser att energisolidariteten måste tas upp som en viktig europeisk fråga på europeisk, regional och bilateral nivå och menar att en negativ inverkan på energiförsörjningen i en medlemsstat inverkar negativt på hela EU:s energiförsörjning.

Tisdag 3 februari 2009

10. Europaparlamentet betonar betydelsen av lokala klimatskyddsinitiativ för att motverka klimatförändringarna. Parlamentet stöder åtgärder som syftar till att främja energieffektivitet och förnybara energikällor såsom finansieringsprogram för sammanhållningspolitiken, för grön beskattning, eller för "borgmästarförsamlingens" bidrag, samt stöder idén med en s.k. covenant of islands för att sprida bästa praxis och utveckla samhällen och städer som är helt eller nästan självförsörjande när det gäller energi.
11. Europaparlamentet anser att en lämplig europeisk politik på energiområdet bör bygga på en balanserad energimix, baserad på användning av koldioxidfri energi, fossila energikällor som ger minst utsläpp samt ny teknik som avsevärt minskar växthusgasutsläppen från fasta fossila energikällor.
12. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör utveckla nationella strategier för att hantera energifattigdom inom sitt territorium.
13. Europaparlamentet anser att ansvarsfördelningen mellan företag och politiska beslutsfattare enligt vilken företagen har ansvar för försörjningstryggheten har visat sig fungera och därför i princip bör behållas. Parlamentet kräver att politiken i framtiden ger ett mer kraftfullt stöd till företagets verksamhet med tanke på den allt mer komplicerade omvärlden.
14. Europaparlamentet påminner om de åtaganden som medlemsstaterna har gjort genom att underteckna Lissabonfördraget när det gäller att bekämpa klimatförändringar och stödja varandra i energikriser.
15. Europaparlamentet anser att ratificeringen av Lissabonfördraget ytterligare kommer att stärka arbetet med att införa en gemensam europeisk energipolitik.

Försörjningstrygghet

16. Europaparlamentet välkomnar Europeiska unionens handlingsplan för energitrygghet och europeisk solidaritet.

Främjande av de infrastrukturer som krävs för att uppfylla EU:s behov

17. Europaparlamentet noterar en mycket stor försening när det gäller förverkligandet av prioriterade nät och transport på energiområdet av gemenskapsintresse. Parlamentet betonar att dessa otillräckliga investeringar hindrar den inre marknadens funktion och medför att kapaciteten blir ansträngd, till och med bristfälligt, inom alla energisektorer. Parlamentet konstaterar också att detta endast delvis beror på industrin och uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning involvera sina medborgare, särskilt genom att informera dem om behovet av nya infrastruktur- och kraftgenereringsprojekt. De nationella tillsynsmyndigheterna uppmanas att göra allt de kan inom sina ansvarsområden för att påskynda investeringar.
18. Europaparlamentet konstaterar att den nya investeringsvägen måste vara framåtblickande för att kunna beakta förändringarna i sättet att konsumera och producera energi och att decentraliserade energisystem måste anpassas till stora förnybara källor.
19. Europaparlamentet påminner om att Europeiska rådet har fastställt ett mål på 10 procent för sammankopplingskapaciteten för gas och el mellan medlemsstaterna.
20. Europaparlamentet välkomnar idén om att öka EU-medlen för att uppmantra investeringar i nätet. Parlamentet noterar med intresse kommissionens förslag att – inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen 2008 – använda 5 miljarder EUR av outnyttjade budgetmedel 2008/2009 till nya energianslutningar i synnerhet. Parlamentet begär att fullt ut involveras i beslutsprocessen när det gäller den slutliga listan över projekt. Parlamentet anser att Europeiska investeringsbanken bör ha en mer framträdande roll när det gäller finansiering av energieffektivitet, förnybar energi och projekt inom forskning och utveckling.

Tisdag 3 februari 2009

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt arbeta för att öka antalet aktörer på energimarknaden och att särskilt införa åtgärder som gynnar små och medelstora företags energi-produktion och inträde på marknaden.

22. Europaparlamentet betonar vikten av att utveckla gas- och elledningar genom Centraleuropa och sydöstra Europa i nord-sydlig riktning och erinrar om att näten i Östersjöregionen bör byggas ut och integreras i det västeuropeiska nätet. Parlamentet betonar behovet av att under 2009 särskilt uppmärksamma utvecklingen av en baltisk sammankopplingsplan som täcker gas, elektricitet och lagring, och stöder också dragandet av gas- och elledningar till öar och avlägsna och isolerade områden inom Europeiska unionen.

23. Europaparlamentet efterlyser, av samma anledning, utvecklingen av sammankopplingar med sydvästra Europa, från den iberiska halvön till norra Frankrike.

24. Europaparlamentet påminner om att det redan finns gränsöverskridande sammankopplingar mellan flera länder. Regionala initiativ som till exempel Pentilateralt forum har utarbetat praktiska och användbara lösningar som driver på integrationen av den inre marknaden. Parlamentet uppmuntrar ett fortsatt framgångsrikt arbete inom dessa initiativ.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå lämpliga åtgärder för att främja byggandet och utvecklingen av elnät, i syfte att optimera integrationen och balansera den fluktuerande produktionen av förnybar energi på land och till havs.

26. Europaparlamentet välkomnar avsikten att lägga fram en plan för ett nät i Nordsjön för att dra nytta av dess enorma vindkraftspotential. I detta sammanhang välkomnas också ett europeiskt "supernät" som skulle skapas genom en sammankoppling av nätinфраstruktur i Nordsjön, Medelhavet och Östersjön.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett lämpligt regelverk och tillåta icke-diskriminerande tillgång till ny infrastruktur, t.ex. till energinätet i Nordsjön.

28. Europaparlamentet anser att EU grundligt och så fort som möjligt måste fortsätta öka diversifieringen och säkerheten avseende energikällor. Kommissionen och det tjeckiska ordförandeskapet uppmanas presentera en ny ambitiös och framsynt diversifieringsplan till nästa Europeiska råd.

29. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för projekt för att diversifiera unionens försörjningskällor och försörjningsleder, särskilt inrättandet av en gasledning i Sydeuropa, bland andra Nabucco, sammankopplingen av gasledningen Turkiet–Grekland–Italien samt South Stream-projektet för att diversifiera unionens försörjningskällor. Parlamentet betonar behovet av att arbeta med de berörda länderna, särskilt i den kaspiska regionen. Parlamentet anser det vara synnerligen viktigt att leveranser från andra länder i området, som Uzbekistan och Iran, på längre sikt och när de politiska förhållandena tillåter, kan utgöra en annan betydande försörjningskälla för Europeiska unionen.

30. Europaparlamentet ger också sitt stöd till en full sammankoppling av Medgaz-projektet, som binder samman Algeriet, Spanien, Frankrike och det kontinentala Europa. Enligt kommissionen är detta projekt av europeiskt intresse i den prioriterade sammankopplingsplanen för att ytterligare diversifiera gasförsörjningslederna till Europa.

31. Europaparlamentet rekommenderar, med tanke på att den inhemska gasproduktionen minskar och energimixen ställs om i många medlemsstater, att alla för närvarande planerade naturgas- och elinfrastrukturprojekt genomförs utan dröjsmål så att efterfrågan ska kunna mötas även i framtiden.

Tisdag 3 februari 2009

32. Förbindelser och partnerskap med nyckelleverantörer av energi samt med transitländer och konsumentländer är viktiga och måste fördjupas. De fördjupade förbindelserna och partnerskapen får dock under inga omständigheter etableras på bekostnad av unionens grundläggande värden, särskilt inte respekten för de mänskliga rättigheterna. I detta avseende måste ett större förtroende samt närmare, rättsligt bindande relationer mellan unionen och producent- och transitländerna gå hand i hand med ett främjande av och en respekt för demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen. Europaparlamentet begär att en politik, tillsammans med konkreta åtgärder, utarbetas och antas för detta ändamål.

33. Europaparlamentet efterlyser i detta sammanhang ett trilateralt avtal mellan EU, Ryssland och Ukraina om gasöverföring från Ryssland till EU för att garantera försörjningstryggheten under de kommande åren.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sina insatser för att hitta en lösning på de fortfarande olösta frågorna kring villkoren för överföring av naturgas genom Turkiet via gasledningen Nabucco.

35. Europaparlamentet anser att tillräcklig LNG- kapacitet (flytande naturgas) med kondenseringsanläggningar i producentländerna och LNG-terminaler och fartygsbaserad återförgasning i EU bör finnas tillgänglig för alla medlemsstater, antingen direkt eller via andra medlemsstater på grundval av en solidaritetsordning. Nya LNG-terminaler borde anses vara projekt av gemenskapsintresse på grund av den viktiga roll de spelar för en diversifiering av tillförselvägarna.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge sitt fulla stöd för investeringar i byggandet av strategiska gaslager som ett viktigt led i europeisk energitrygghet.

37. Europaparlamentet anser att kapaciteten hos oljeraffinaderierna är en viktig ytterligare faktor för att säkra energitryggheten i unionen. Det är därför viktigt att förbättra insynen i balansen mellan tillgång och efterfrågan på den raffineringkapacitet som behövs för att tillgodose unionens behov, i synnerhet på tanke på oron avseende möjligheterna till tillgång på diesel i framtiden.

38. Europaparlamentet eftersträvar, i enlighet med principen om europeisk energisolidaritet, att säkra försörjningstrygghet och energiförsörjning i Östersjöområdet i ett läge med ekonomisk recession.

Den inre energimarknaden

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att dra upp långsiktiga strategiska riktlinjer, samtidigt som privata industrier uppmanas att delta i genomförandet av dem, i balans mellan marknadens mekanismer och regelverk.

40. Europaparlamentet understryker vikten av att skapa ett tydligt och stabilt regelverk genom att avsluta förhandlingarna om lagstiftningspaketet om den inre energimarknaden före utgången av parlamentets mandatperiod 2009, och stöder inrättandet av den oberoende byrå som föreskrivs i kommissionens ovan nämnda förslag till förordning om inrättande av byrån, med omfattande oberoende befogenheter, däribland befogenheter när det gäller försörjningstrygghet och nätverk. Medlemsstaternas uppmanas främja genomförandet av det tredje energipaketet, och i synnerhet att börja samarbeta sinsemellan för att främja regional och bilateral solidaritet i syfte att säkra försörjningstryggheten på den inre marknaden.

41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att utveckla betydande nätverksinvesteringar och fullborda den inre energimarknaden genom långsiktiga initiativ, såsom en europeisk systemansvarig för överföringssystem och inrättandet av ett gemensamt europeiskt gasnät.

Tisdag 3 februari 2009

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för år 2020 presentera en målsättning som innebär utveckling och slutförande av ett smart sammankopplat elnät som en viktig del i att nå 2020-målsättningarna.

43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta i syfte att utarbeta en europeisk strategisk plan för att på flerårig basis planera in de nödvändiga investeringar som ska uppfylla de framtida behoven av elproduktion, på grundval av studier om energibehov på medellång sikt. En flerårig vägledande plan bör även övervägas för gassektorn för att få en överblick över investeringsbehoven på europeisk nivå.

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och berörda aktörer att ta hjälp av och samordna framtida planer för gränsöverskridande infrastrukturinvesteringar (t.ex. nät, gas- och oljeledning, kraftverk) med berörda parter i alla de länder som kan komma att påverkas av de planerade investeringarna, i syfte att utnyttja resurserna på bästa sätt. Parlamentet anser att inrättandet av en "grupp för samordning av infrastruktur" på europeisk nivå skulle främja denna samordningsinsats och komplettera utvecklingen av en tioårig nätutvecklingsplan i enlighet med förslaget i paketet för den inre energimarknaden.

45. Europaparlamentet understryker att man endast kommer att lyckas fullborda den inre marknaden om man undanröjer investeringshinder, om fysiska sammankopplingar konstrueras som förbinder alla medlemsstater i ett gemensamt energinätverk och om marknaden gör det möjligt att på sikt undvika instabila energipriser och säkerställa en rättvis marknad för alla energiproducenter, anslutning till nätet samt tillgång till och integration av nya energiproducenter och ny teknik. Parlamentet betonar att Europaparlamentets och rådets nyligen reviderade direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾ tillhandahåller en tydlig och förutsägbar bedömning av kostnaderna för koldioxid.

Yttre förbindelser för energi

46. Europaparlamentet välkomnar meddelandet om den andra strategiska energiöversynen, särskilt förslagen om en energipolitik gentemot omvärlden, vilka i stort sett ligger i linje med parlamentets ovan nämnda resolution av den 26 september 2007. Parlamentet uttrycker dock sin besvikelse över bristen på detaljerade förslag och framhåller än en gång att unionen måste öka sina ansträngningar för att åstadkomma en sammanhållen och effektiv gemensam europeisk utrikespolitik för energi, med förnyat fokus på energiproducerande länder.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja införandet av den så kallade klausulen om trygg energiförsörjning i handels-, associerings- och partnerskaps- och samarbetsavtal med producent- och transitländer, i vilken det fastställs en uppförandekod och ett förbud mot avbrott på grund av handelstvister, samt uttryckligen anges vilka åtgärder som ska vidtas i händelse av ett ensidigt avbrott, eller om en av parterna ändrar i ett avtal eller i försörjningsvillkoren.

48. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen troligen fortfarande, trots ambitiösa och genomförda planer för energieffektivitet och energibesparing, på medellång sikt kommer att vara beroende av leveranser av fossil energi från tredjeländer. Dialogen med producentländerna måste därför stimuleras och samarbetet på internationell nivå stärkas rent generellt i syfte att sörja för öppenheten på de globala energimarknaderna och hantera frågan om hållbar utveckling.

(¹) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

Tisdag 3 februari 2009

49. Europaparlamentet uppmärksammar att långsiktiga leveransavtal är viktiga för utvecklingen av förtroendefulla och långsiktiga förbindelser mellan leverans- och mottagarländer och att de även är viktiga för att få tillräckliga investeringar både "upstream" och "downstream".

50. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att samarbeta med länderna i Medelhavsområdet, och Nordafrika, mot bakgrund av dessa länders viktiga potential i fråga om energiresurser och viktiga utvecklingsmöjligheter för Afrika. Parlamentet anser att man framför allt bör undersöka och främja användning av solenergi och kräver därför att gemensamma mål för förnybar energi och energieffektivitet ska ingå i Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet.

51. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att samarbeta med länderna i Mellanöstern mot bakgrund av dessa länders viktiga potential i fråga om energiresurser.

52. Europaparlamentet stöder avsikten att förhandla fram ett nytt brett avtal som ersätter 1997 års partnerskaps- och samarbetsavtal med Ryssland, även kapitlet om energi, som fullt ut bör respektera principerna i energistadgefördraget och transitprotokollen till detta. Parlamentet konstaterar att Ryssland har undertecknat och Ukraina har ratificerat energistadgefördraget. Det innehåller bland annat den tvistlösningsmekanism som tillhandahåller tvistlösning i exempelvis transiterings- eller handelstvister mellan respektive avtalsparter.

53. Europaparlamentet understryker behovet att inbegripa Ukraina i EU:s pågående dialog med Ryssland, eftersom Ukraina spelar en nyckelroll som transitland.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utvidga fördraget om en energigemenskap mellan EU och sydöstra Europa till att också omfatta andra länder utanför EU och, tillsammans med grannländerna, skapa nya regionala energimarknader med Sydösteuropeiska energigemenskapen som förebild, exempelvis en energigemenskap mellan Europa och Medelhavsområdet, för att på det sättet trygga försörjningen.

55. Europaparlamentet understryker behovet att inbegripa Turkiet i EU:s pågående dialog med kaspiska regionen och Kaukasus, eftersom Turkiet kan spela en nyckelroll som transitland. Parlamentet påminner samtidigt om Turkiets åtaganden som kandidatland att anpassa sig till gemenskapens regelverk.

56. Europaparlamentet understryker Svartahavsområdets geopolitiska betydelse för unionens energiförsörjning och för diversifieringen av den.

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta fördjupa energiförbindelserna med länderna i Latinamerika inom ramen för nuvarande och framtida associerings- och samarbetsavtal.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda euron som ett redskap för att utforma internationella ekonomiska förbindelser i syfte att minska de fluktuationer som debiteringen vid köp av olja och gas ger upphov till. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen att undersöka frågan om utländska investeringar i den europeiska energisektorn genom att tillämpa ömsesidighetsklausulen. Parlamentet anser faktiskt att så länge det inte garanteras ömsesidighet i fråga om marknadstillträde bör Europeiska unionen, precis som parlamentet och kommissionen föreslår, tillämpa en effektiv tredjelandsklausul när det gäller förvärv av ett överföringssystem eller en systemansvarig för överföringssystem.

Tisdag 3 februari 2009

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera på vilka olika sätt prissvängningar när det gäller olja och gas kan minskas. Särskilt viktigt för prisbildningen på marknaden är insyn och tillräcklig reservkapacitet samt katalysatoreffekten av finansiell spekulation. Parlamentet avvisar av ekonomiska skäl utnyttjandet av strategiska oljelager för att dämpa prissvängningar.

60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera och samordna sina åtgärder när det gäller att trygga försörjningsleder, särskilt sjöfartsförbindelser.

61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa bästa praxis på internationell nivå och att utöka det tekniska samarbetet med dessa länder för att öka kunskapen och erfarenheterna inom detta område. Parlamentet uppmanar särskilt medlemsstaterna att förstärka sitt tekniska samarbete med Japan, vars ekonomi är helt beroende av energiimport och som har utvecklat ett av världens mest effektiva energisystem.

62. Europaparlamentet noterar att Kinas tilltagande energikonsumtion och utsläpp av växthusgaser utgör en stor utmaning för miljömålen och energiförsörjningstryggheten. Parlamentet uppmanar till ökat samarbete mellan EU och Kina för att främja överföringen av teknik med låga koldioxidutsläpp, i synnerhet energi-effektivitet och förnybar energi. Parlamentet betonar hur viktigt det är att utveckla och utnyttja avskiljning och lagring av koldioxid i Kina med tanke på kolens betydelse för landets ekonomi.

63. Europaparlamentet konstaterar att energidialogen mellan EU och OPEC är viktig och uppmanar kommissionen att intensifiera energidialogen med Norge.

Krishanteringsmekanismer med förvaltning av olje- och gaslager

64. Europaparlamentet gläder sig över kommissionens vilja att se över direktiv 2006/67/EG av den 24 juli 2006 om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (kodifierad version) ⁽¹⁾ och föreslår att uppgifterna ska offentliggöras varje vecka istället för månadsvis för att skapa marknadsinsyn och undvika en oproportionerlig reaktion på situationen i Förenta staterna.

65. Europaparlamentet noterar att medlemsstaterna har misslyckats med att visa solidaritet när det gäller att öka mängden tillgänglig gas för de drabbade medlemsstaterna under den nyligen inträffade gaskrisen mellan Ukraina och Ryssland. Rådet och kommissionen uppmanas skapa en solidaritetsmekanism, i enlighet med Lissabonfördraget, som skulle göra det möjligt för EU att agera effektivt, snabbt och konsekvent i krissituationer orsakade av försörjningsavbrott, skador på viktig infrastruktur eller andra händelser.

66. Europaparlamentet välkomnar, mot bakgrund av den ovannämnda nyligen inträffade gaskrisen som drabbade unionens territorium, kommissionens avsikt att förbättra ramen för direktiv 2004/67/EG av den 26 april 2004 om åtgärder för att säkerställa en tryggad naturgasförsörjning ⁽²⁾ och uppmanar kommissionen att föreslå ändringar till detta direktiv före slutet av år 2009, i linje med det som föreslås i ovan nämnda meddelande KOM(2008)0769.

⁽¹⁾ EUT L 217, 8.8.2006, s. 8.

⁽²⁾ EUT L 127, 29.4.2004, s. 92.

Tisdag 3 februari 2009

67. Europaparlamentet betonar att de viktigaste delarna i översynen av rådets direktiv 2004/67/EG ska vara bindande och innehålla effektiva nationella och europeiska beredskapsplaner, vilka bland annat definierar en gemensam förklaring av en nödsituation, tilldelning av tillgänglig försörjning och infrastrukturkapacitet bland de drabbade staterna, samordnad avsändning, aktivering av nödåtgärder i icke drabbade eller mindre drabbade stater för att öka tillgängligheten på gas för de drabbade marknaderna, med hjälp av alla tillgängliga medel, bland annat avbrytbara kontrakt, bränslebyte, lageravveckling och försörjningsflexibilitet. Parlamentet anser att det är nödvändigt att få marknaden att fungera bättre genom insyn och ökad tillgänglighet av gas på marknaden. EU och dess medlemsstater uppmanas utveckla tekniker för gaslagring med snabbförlagskapacitet.

68. Europaparlamentet föreslår att informationstekniken ska utnyttjas bättre när det handlar om totala eller partiella avbrott under krisperioder och anser i detta avseende att ett system som kan minska konsumtionen genom ett kollektivt beslut skulle kunna genomföras, under myndighetens kontroll.

Energieffektivitet

69. Europaparlamentet anser att förbättringen av energieffektiviteten med åtminstone 20 procent före 2020 ska prioriteras för att bidra till målen hållbar utveckling och konkurrenskraft och att det dessutom är det mest effektiva och kostnadsbesparande medlet för att öka energitryggheten. Därför uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att omedelbart anta ett rättsligt bindande energieffektivitetsmål på minst 20 procent till år 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera kampanjer för att öka medvetenheten så att praktisk information blir tillgänglig om de energieffektiva lösningar som ska genomföras och även att främja energiutbildningsprogram på skolor och universitet i hela unionen.

70. Europaparlamentet betonar vikten av att medlemsstaterna och kommissionen strikt och i tid genomför och tillämpar lagstiftningen om energibesparingar och energieffektivitet. Parlamentet betonar vikten av att vidta obligatoriska åtgärder för offentlig upphandling på gemenskapsnivå och nationell nivå för att stimulera efterfrågan på innovativa produkter och tjänster som kommer att höja energieffektiviteten. Parlamentet efterlyser därför en ambitiös strategi i den nya lagstiftningen i fråga om energibesparingar och energieffektivitet (särskilt i byggnads-, industri- och transportsektorerna samt inom stadsplanering och urban utrustning).

71. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att noggrant iakttä utvecklingen av kraftvärmeproduktionen och uppmanar kommissionen att lägga fram fler stödåtgärder som en del av översynen av handlingsplanen för energieffektivitet under år 2009. Parlamentet påminner kommissionen om att besparingar i primärenergi, kostnadseffektivitet och försörjningstrygghet är primära mål för kraftvärmeproduktionen oavsett vilken teknik som används. Det bör vara upp till marknaden att utveckla och välja de mest effektiva teknikerna. Parlamentet förordar att en strategi utarbetas för att främja och finansiera infrastruktur i form av värme- och kylnät som gör det möjligt att utnyttja lokala resurser som t.ex. jordvärme och kraftvärme.

72. Europaparlamentet stöder ett internationellt partnerskap för samarbete om energieffektivitet för att främja en harmonisering av normerna och stimulera ambitiösa målsättningar i hela världen.

73. Europaparlamentet uppmanar till en mer effektiv användning av olja, särskilt inom transportsektorn, där huvuddelen av denna energi används. De ambitiösa målsättningarna på medellång sikt (2020) när det gäller bränsleeffektivitet i fordon måste antas, och medlemsstaterna bör söka efter alternativa bränslen och framdrivningstekniker, till exempel elmotorer, för varutransporter och resor, särskilt i tätorter. Parlamentet anser att en större förändring av valet av transportmedel mot mer miljövänliga alternativ, t.ex. från privata vägtransporter till allmänna transportmedel bör utgöra en central del i unionens strategi för att minska växthusgasutsläppen i transportsektorn.

Tisdag 3 februari 2009

74. Europaparlamentet anser att en ledarstrategi för fordon från den europeiska bilindustrin skulle hjälpa till att vinna tillbaka internationella marknader, särskilt från asiatiska producenter.

75. Europaparlamentet beklagar att järnvägen står för endast 10 procent av de europeiska godstransporterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre utnyttja järnvägar och vattenvägar och uppmanar till större insatser för en optimal kombination av järnvägs-, vatten- och vägtransporter.

76. Europaparlamentet betonar vikten av att anta den nödvändiga blandningen av politiska åtgärder så att energieffektiviteten förbättras både i befintlig och i ny elektronisk utrustning.

Bättre utnyttjande av EU:s inhemska källor och bästa teknik

77. Europaparlamentet anser att de förnybara energikällorna, som vindkraft, solenergi, vattenkraft, biomassa, geotermi och marina resurser, är Europeiska unions viktigaste potentiella energikälla som kan bidra till att stabilisera energipriset och minska det tilltagande energiberoendet, och välkomnar initiativet till ett meddelande om avlägsnande av hinder för förnybara energikällor. Parlamentet betonar i detta sammanhang att nya initiativ inte får leda till att befintliga projekt skjuts upp.

78. Europaparlamentet anser att utnyttjande av inhemska fossila resurser, särskilt naturgasområden på land och till havs, kan bidra till att öka Europas energiberoende och att dessa, i mån av tillgänglighet, bör utvecklas i enlighet med den nationella lagstiftningen och EU:s lagstiftning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att hitta en lagstiftningsmässig jämvikt mellan miljöskydd och produktionsmöjligheter på unionens territorium både på land och till havs.

79. Europaparlamentet påminner om att det, med tanke på att de förnybara källorna ständigt ändras, är mycket viktigt att höja sammankopplingskapaciteten mellan elnäten på gemenskapsnivå. Särskild hänsyn bör tas till de medlemsstater och regioner som är mest isolerade på unionens energimarknad, så att medlemsstaterna får de medel de behöver för att uppnå målet för förnybara energier på 20 procent år 2020.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att förnya sambandet mellan jordbruk och energi genom en plan, som syftar till montering av utrustning för förnybar energi på tak till jordbruksanläggningar, som till exempel solpaneler. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att ytterligare stimulera användningen av spilloljor och hållbara biomasseresurser på lokal nivå. En lämplig balans bör råda mellan energigrödor och livsmedelsgrödor.

81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rapport för parlamentet som redogör för vilka tekniska hinder och standarder som motverkar små och medelstora företags möjlighet att investera i energiproduktion samt att distribuera denna produktion på befintliga nät.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge högre prioritet åt forskning och utveckling på området lagring av elektricitet, IKT-baserad sammankoppling av distribuerande produktionsanläggningar (virtuella kraftstationer), intelligenta nät och en större infrastrukturkapacitet så att förnybara energikällor ges prioriterad anslutning.

Tisdag 3 februari 2009

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omdefiniera den europeiska politiken för utvecklingsbistånd och integrera en ny energipelare. Parlamentet anser i detta avseende att projektet för solkraftverk i Nordafrika i första hand måste vara avsedda för lokala behov.

84. Europaparlamentet påminner om att kol förblir en viktig övergångsresurs i energimixen och i unionens försörjningstrygghet på grund av de stora inhemska reserverna och som ett alternativ till olja och gas. Parlamentet understryker dock att koldioxidutsläppen är högre än för andra primära energikällor. Sådana utsläpp måste därför minskas genom att kraftverk moderniseras med hjälp av CCS-teknik och kommissionen uppmanas beakta alla finansiella möjligheter för att uppföra de 12 demonstrationsprojekten före 2015.

85. Europaparlamentet medger att samförbränning av biomassa i moderna koleldade kraftverk redan ger en effektivitet på 45 procent, och att så hög effektivitet som 90 procent kan uppnås vid kraftvärmeproduktion. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att införa incitament för att öka samförbränningen av biogent bränsle i kraftstationer som eldas med fossila bränslen.

86. Europaparlamentet instämmer i kommissionens analys att det är viktigt att behålla kärnenergin i energimixen och att för detta ändamål omedelbart främja utarbetandet av ett harmoniserat regelverk och en ekonomisk ram som underlättar beslut om nödvändiga investeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en konkret färdplan för investeringar i kärnenergi. Det är nödvändigt att inleda en samhällsdebatt, utan att förutspå resultatet, om ett säkert användande av denna energikälla. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka för att grannländerna, som en integrerad del av den europeiska grannskapspolitiken, tillämpar gemenskapens regelverk om kärnsäkerhet varje gång en ny kärnkraftanläggning planeras eller en gammal anläggning moderniseras i de länderna.

87. Europaparlamentet påminner om hur betydelsefull kärnenergin är. Kärnenergi produceras i 15 av 27 medlemsstater och används i ännu fler medlemsstater. Den täcker ungefär en tredjedel av efterfrågan i Europeiska unionen. Parlamentet påminner även om att sex nya reaktorer för närvarande håller på att uppföras i fyra medlemsstater.

88. Europaparlamentet betonar att kärnenergi är konkurrenskraftig då den till stor del inte berörs av bränsleprisfluktuationerna eftersom bränslet, uran, endast utgör en liten del av produktionskostnaderna.

89. Europaparlamentet understryker att den europeiska kärnkraftsindustrin är världsledande inom samtliga tekniker i kärnenergi produktionscykeln, särskilt inom berikningstekniken, vilket starkt bidrar till unionens försörjningstrygghet.

90. Europaparlamentet välkomnar kommissionens allmänt positiva attityd till kärnenergi. Parlamentet påpekar emellertid att den inte behandlar frågan om slutligt förvar av radioaktivt avfall på ett adekvat sätt trots att det är orhört viktigt för allmänhetens inställning. De berörda medlemsstaterna uppmanas att öka sina insatser för att ta itu med problemet med slutförvaring av all form av radioaktivt avfall, men särskilt högradioaktivt avfall.

91. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att försäkra unionens medborgare om att kärnkraftsenergi används på ett säkert och insynsvänligt sätt inom unionen, och har den tekniskt högsta möjliga säkerhetsnivån när det gäller hanteringen av kärnavfall. Parlamentet välkomnar kommissionens ovan nämnda förslag till rådets direktiv om en gemenskapsram för säkerheten i kärnkraftsanläggningar. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att tillsammans med IAEA utveckla modeller och metoder för att förebygga att en fredlig användning av kärnenergi leder till kärnvapenspridning.

Tisdag 3 februari 2009

92. Europaparlamentet betonar att kommissionen varken i sitt reviderade vägledande program eller i den strategiska energiöversynen har undersökt den möjliga utvecklingen av kärnteknik fram till 2050, vilket föreslogs i referensdokumentet för den tekniska plattformen för hållbar kärnenergi, eller situationen för ITER-projektet för kontrollerad fusion (ITER: internationell termonukleär experimentreaktor).

Mot 2050

93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att som svar på det ökande behovet av energikonsumtion upprätta en europeisk energipolitik som möjliggör en storskalig omställning till energitekniker som är energieffektiva och ger låga koldioxidutsläpp. Parlamentet understryker att om energieffektivitet och energibesparingar förblir en prioritering och utvecklingen av förnybara energikällor fortsätter, skulle det vara möjligt att möta energibehoven från källor med låga utsläpp före 2050.

94. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att en övergång till ett högeffektivt energisystem kräver en systematisk strategi som baseras på synergier mellan olika sektorer. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att bedöma samtliga åtgärder utifrån deras bidrag till minskade koldioxidutsläpp. Parlamentet anser därför att utvecklingen av lokala integrerade lösningar bör prioriteras.

95. Europaparlamentet anser att de långsiktiga utmaningarna med energi- och klimatförändringar på global och europeisk nivå är ett unikt tillfälle att tillåta nya företagsmodeller i hela ekonomin och främja grön innovation och grönt företagande.

96. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utföra genomförbarhetsstudier avseende projekt med inriktning på utveckling av vindkraftsplattformar i Nordsjön och projektet med solkraftverk i Afrika.

97. Europaparlamentet godkänner, inom ramen för den europeiska strategiska planen för energiteknik, utarbetandet av en politisk agenda för 2030 och en färdplan för en energipolitik 2050. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utvärdera framstegen när det gäller energimixens sammansättning genom att studera olika scenarier, beroende på utvecklingen av efterfrågan på energi, potentiella energiresurser, miljöaspekter, det beräknade priset på energi och koldioxid.

98. Europaparlamentet anmodar kommissionen att säkerställa att färdplanen gör det möjligt att rikta energiteknisk forskning, utveckling och utbildning i syfte att minska kostnaderna för förnybara energikällor och energilagring, att säkerställa att fjärde generationens kärnkraftsreaktorer blir framgångsrika, och även avskiljning och lagring av koldioxid, och särskilt att finna ett alternativ till råolja för transport genom att framhäva solenergin, vars resurser är gränslösa.

99. Europaparlamentet framhåller behovet av att ständigt uppmuntra forskning om omvandling av kärnavfall och kärnfusion som energikälla på mycket lång sikt.

*
* *

100. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament och regeringar.

Tisdag 3 februari 2009

Icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer

P6_TA(2009)0039

Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer (2008/2118(INI))

(2010/C 67 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2, artikel 3.2 och artikel 141 i EG-fördraget,
- med beaktande av resolutionen från rådet och ministrarna för sysselsättning och socialpolitik, som sammanträdde den 29 juni 2000, om balans mellan kvinnor och män i deltagandet i arbets- och familjelivet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2000 om kommissionens meddelande "Mot ett Europa för alla åldrar – att främja välfärd och solidaritet mellan generationerna" ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2004 om möjligheterna att förena yrkesliv med familje- och privatliv ⁽³⁾,
- med beaktande av den europeiska pakten för ungdomsfrågor, som Europeiska rådet antog vid sitt möte den 22–23 mars 2005 i Bryssel,
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om demografiska utmaningar och solidaritet mellan generationerna ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 oktober 2006 "Europas demografiska framtid – en utmaning som öppnar möjligheter" (KOM(2006)0571),
- med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2007 om en rättslig ram för att göra det möjligt att förena familjeliv och studier för unga kvinnor inom Europeiska unionen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 maj 2007 "Främja solidariteten mellan generationerna" (KOM(2007)0244),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Främja solidariteten mellan generationerna" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2007 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen 2007 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument "Europas demografiska framtid: fakta och siffror" (SEK(2007)0638),
- med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 om Europas demografiska framtid ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EGT C 218, 31.7.2000, s. 5.⁽²⁾ EGT C 232, 17.8.2001, s. 381.⁽³⁾ EUT C 102 E, 28.4.2004, s. 492.⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 131.⁽⁵⁾ EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 112.⁽⁶⁾ EUT C 120, 16.5.2008, s. 66.⁽⁷⁾ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 324.⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0066.

Tisdag 3 februari 2009

- med beaktande av sin resolution av den 3 september 2008 om jämställdhet mellan kvinnor och män 2008 ⁽¹⁾,

- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0492/2008), och av följande skäl:
 - A. Kvinnor och män har samma mänskliga värdighet och samma rättigheter och skyldigheter.
 - B. Likabehandling av kvinnor och män är en vägledande princip inom lagstiftningen och ska därför integreras i och beaktas vid tolkningen och tillämpningen av denna.
 - C. Det finns fortfarande avsevärda skillnader mellan kvinnor och män sett till alla andra aspekter av kvaliteten på arbetsmiljön, till exempel möjligheten att förena yrkes- och privatliv. Sysselsättningsgraden för kvinnor med minderåriga barn är endast 62,4 procent, jämfört med 91,4 procent för männen. Av de deltidsarbetande är 76,5 procent kvinnor.
 - D. Lissabonstrategin syftar till att se till att 60 procent av de arbetsföra kvinnorna har en anställning. De kvantitativa och kvalitativa målen i Lissabonstrategin och de nya integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning ⁽²⁾ – särskilt i fråga om kvinnors och vuxna personers sysselsättning – styrs av insikten att det ur ett hållbarhetsperspektiv är oacceptabelt att dessa resurser och deras potential inte tas till vara och att en stabil pension och välfärd hotas.
 - E. Principen om likabehandling av kvinnor och män innebär att det inte får förekomma vare sig direkt eller indirekt diskriminering på grund av kön, i synnerhet inte diskriminering på grund av moderskap, familjeåtaganden eller civilstånd.
 - F. De siffror som kommissionen anger i sitt ovannämnda meddelande av den 12 oktober 2006 visar att länder och regioner där det råder hög sysselsättning bland kvinnorna och som har ett socialförsäkrings-system också har högre födelsetal.
 - G. EU:s tre främsta utmaningar – den demografiska utvecklingen, globaliseringen och klimatförändringarna – kräver en generationsövergripande solidaritet som bygger på en bred överenskommelse inte bara mellan generationerna utan även mellan könen.
 - H. Överenskommelsen mellan könen och generationerna måste bygga på möjligheten för individerna att organisera sina egna arbetsliv och privatliv, dvs. att kombinera arbetslivets krav på lönsamhet och produktivitet med möjligheten att välja när och med vad man ska arbeta, med utgångspunkt i de rättigheter och skyldigheter som fastställs i lagstiftning och avtal.
 - I. Det generationsöverskridande ömsesidiga ansvaret kräver att de offentliga myndigheterna engagerar sig aktivt och att alla arbetsmarknadsparter involveras för att i tillräcklig grad garantera högkvalitativa tjänster i allmänhetens intresse och tillräckligt omfattande och lämpliga välfärds- och socialförsäkrings-system.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0399.

⁽²⁾ Se kommissionens meddelande av den 11 december 2007 med titeln "Integrerade riktlinjer för tillväxt och sysselsättning (2008–2010)" (KOM(2007)0803).

Tisdag 3 februari 2009

- J. Kvinnornas ökade närvaro på arbetsmarknaden beror på kulturella förändringar och politiska reformer avsedda att möjliggöra en balans mellan arbetslivet och privatlivet och en omfördelning av rollerna. En sådan politik täcker olika nära sammanhängande områden, alltifrån tillfälligt förkortad arbetstid, genom omvandling av anställningskontrakt från hel- till deltid, och ledighetsregler (mammaledighet, pappaledighet, föräldraledighet och ledighet av familjeskäl) till nätverk av hushållsnära tjänster.
- K. Den demografiska förändringen påverkar i hög grad människors privatliv och yrkesliv. En otillräcklig omsorgssektor, låga löner, sent inträde på arbetsmarknaden, flera visstidsanställningar under lång tid och otillräckliga incitament för unga kvinnor och män är några orsaker till att de väljer att bilda familj och skaffa barn senare i livet. Oflexibla arbetsformer och svårigheter att återvända till arbetsmarknaden efter att ha arbetat i hemmet gör det svårt att välja fritt hur man ska skapa balans mellan yrkes- och privatlivet, t.ex. genom att växla mellan arbete och familjeliv.
- L. Med tanke på att icke-diskriminering grundad på kön oftast berör både kvinnor/mödrar och män/fäder bör politiska åtgärder inom detta område inte vara inriktade enbart på kvinnor, utan all europeisk och nationell politik bör anpassas även efter männens/fädernas behov och förmågor.
- M. Det är nödvändigt att ta upp frågan om diskriminering kopplad till mamma-, pappa- och föräldraledighet samt ledighet av familjeskäl för att fastställa huruvida diskriminering i sådana situationer utgör en form av könsdiskriminering. Det måste även nås enighet om en Europaomfattande definition av begreppet mångfaldig diskriminering.
- N. Solidaritet mellan generationerna innebär inte bara att ta hand om barn, utan innefattar även att ta ansvar för äldre och omsorgsberoende personer, vilket bidrar till respekten för människovärdet samt till att denna respekt förs vidare till framtida generationer.
- O. Stor fattigdom bör inte vara en diskriminerande faktor i solidariteten mellan generationerna. Även i de fattigaste familjer upprätthålls kontakter och aktiviteter som bidrar till generationssolidaritet.
- P. Personer som lägger ner tid och resurser på att ta hand om och uppfostra barn eller ta hand om äldre borde få ett erkännande av samhället. Det målet skulle kunna nås genom att dessa personer får rättigheter som socialt skydd och pension.
- Q. Den uppfostrande roll som föräldrar har att fylla gentemot sina barn och den roll som barnen har att fylla gentemot äldre och omsorgsberoende personer, liksom kvinnors och mäns roll som omsorgsgivare till äldre och omsorgsberoende personer, är av central betydelse för den gemensamma välfärden och bör uppmärksammas genom övergripande åtgärder, även för kvinnor och män som frivilligt väljer att ägna sig åt detta arbete på hel- eller deltid.
- R. Sedan oktober 2003 har kommissionen hållit samråd med arbetsmarknadsparterna om balansen mellan yrkes-, familje- och privatliv. Dessa samråd, som har gått in i en andra fas, är baserade på vikten av att hitta strategier och medel för att "bra jobb" ska kunna kombineras med kvinnors och mäns ansvar i hemmet.
- S. Män har en viktig nyckelroll i strävan mot verklig jämlikhet.

Tisdag 3 februari 2009

- T. Flexicurity-principerna riktar sig främst mot kvinnor, vilket framhålls i Europaparlamentets resolution av den 29 november 2007 om gemensamma principer för "flexicurity" ⁽¹⁾, och i de flesta av Europas regioner förefaller inte arbetstidens förläggning vara till någon större hjälp för dem som har barn. Dessutom har anställda med barn mindre chans att få anställning med flexibel arbetstid än de som inte har barn ⁽²⁾.
- U. Att hitta en balans mellan familjeplaner, privatliv och yrkesambitioner är möjligt endast om de berörda personerna åtnjuter verklig valfrihet i ekonomiskt och socialt hänseende och får stöd av politiska och ekonomiska beslut på europeisk och nationell nivå utan några negativa följder, och om nödvändig infrastruktur finns att tillgå.
- V. Särskilt kvinnor/mödrar löper risken att "tvingas" deltidsskötta. Det är ett val som ofta är påtvingat på grund av avsaknaden av barnomsorg. Det finns även en risk för att en ansökan om att övergå från heltid till deltid avslås, vilket gör det svårt eller rent av omöjligt att förena arbets-, familje- och privatliv.
1. Europaparlamentet poängterar att principen om solidaritet mellan generationerna är en central byggsten i den europeiska sociala modellen. För att denna modell ska kunna bibehållas måste offentliga myndigheter på olika nivåer inta en aktiv roll och alla arbetsmarknadens parter måste involveras i arbetet med att garantera högkvalitativa tjänster av allmänt intresse för familjer, ungdomar och alla människor som inte kan ta hand om sig själva.
2. Europaparlamentet påpekar att omsorgspolitiken och tillhandahållandet av omsorgstjänster har direkt inverkan på möjligheterna att uppnå jämställdhet. Parlamentet kritiserar den brist på lättillgängliga omsorgstjänster av hög kvalitet och till ett rimligt pris som råder i flertalet medlemsstater. Detta har att göra med att omsorgsarbete inte delas lika mellan kvinnor och män, vilket i sin tur får direkta negativa följder för kvinnors möjlighet att delta i alla delar av det sociala, ekonomiska, kulturella och politiska livet.
3. Europaparlamentet poängterar att barnomsorg av hög kvalitet, till rimliga priser och med öppettider som passar föräldrar och barn, liksom god och ekonomiskt överkomlig omsorg för äldre och andra behovande, måste vara centrala inslag i EU:s sociala modell och i insatserna för att underlätta kvinnors tillträde till arbetsmarknaden och till betalt arbete, så att de kan dra nytta av sina färdigheter och på så vis bli ekonomiskt oberoende.
4. Europaparlamentet erinrar medlemsstaterna om att de genom Europeiska rådets överenskommelse i Barcelona 2002 förbundit sig att undanröja hindren för kvinnors och mäns lika deltagande på arbetsmarknaden och att före 2010 införa barnomsorg för 90 procent av alla barn mellan tre års ålder och skolpliktig ålder och för minst 33 procent av alla barn under tre år. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att sätta upp liknande mål för vård av äldre och sjuka anhöriga.
5. Europaparlamentet påpekar att fördelningen av arbetsuppgifter i hem och familj mellan kvinnor och män är mycket ojämn, vilket leder till att framför allt kvinnor hänvisas till flexibla arbetsformer eller avstår från förvärsarbete. Detta påverkar kvinnors karriärer, löneskillnaderna mellan könen och intjänandet av pensionsrättigheter.

⁽¹⁾ EUT C 297 E, 20.11.2008, s. 174.

⁽²⁾ Eurostat, The life of women and men in Europe, 2008, s. 89.

Tisdag 3 februari 2009

6. Europaparlamentet befarar att det tjeckiska ordförandeskapets förslag om barnomsorg som ett "fullödigt alternativ till en yrkeskarriär" kommer att befästa den traditionella arbetsuppdelningen mellan kvinnor och män, det vill säga den traditionella tanken att arbetstagaren är en man som står till förfogande på heltid och vars personliga behov ombesörjs av "osynliga händer" (kvinnor) som organiserar hemmet och familjen.
7. Europaparlamentet är mycket oroat över att det tjeckiska ordförandeskapets förslag, framför allt när det råder ekonomisk recession, kommer att tvinga kvinnor att ge upp sina arbeten för att i stället följa sin "naturliga" bana, det vill säga ta hand om barn och andra anhöriga. Parlamentet vädjar till rådet och medlemsstaterna att göra allt de kan för att uppnå barnomsorgsmålen från Barcelona.
8. Europaparlamentet framhåller att full sysselsättning, för en eller båda föräldrarna, i ett arbete som ger en anständig lön kan bidra till att undvika förekomsten med fattigdom bland förvärvsarbetande och till att bekämpa fattigdomsriskerna i hushåll med ensamstående föräldrar, som i mycket högre grad är drabbade av fattigdom (32 %).
9. Europaparlamentet påpekar att pensionssystemen i medlemsstaterna fortfarande innebär att många kvinnor endast har härledda rättigheter från makens anställningar, med följderna att majoriteten av de äldre som lever i fattigdom är kvinnor.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med de strukturella orsaker som bidrar till ojämställdheten i pensionssystemen, t.ex. omsorgssektorns struktur och möjligheten att förena familjelivet och arbetslivet, ojämställdheten på arbetsmarknaden, löneskillnaderna mellan könen och den direkta diskrimineringen gällande pensioner i den andra och tredje pelaren.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till nytt direktiv om särskilda rättigheter och garantier när det gäller att förena yrkeslivet och familjelivet för familjer med vårdbehövande medlemmar (barn, äldre och funktionshindrade).
12. Europaparlamentet uppmanar forskningsinstituterna att investera mer och bättre i mer miljövänliga produkter för barn och omsorgsberoende personer samt för hushållsändamål i stort.
13. Europaparlamentet uppmanar Eurostat att ta fram metoder som gör det möjligt att presentera könsuppdelad statistik över omsorg för barn och andra behövande personer.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att presentera konkreta initiativ för att validera de kunskaper som tillägnas genom att uppfostra barn, bistå omsorgsberoende personer och sköta ett hushåll, så att dessa kunskaper kan tillgodoräknas vid ett återinträde på arbetsmarknaden. En bedömning av ämnesövergripande kunskaper är en grundläggande del av den så kallade kompetensberäkningen enligt de bästa nationella traditionerna i fråga om försök med system som förenar utbud och efterfrågan på arbetsmarknaden.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en informationskampanj och införa pilotprojekt för att underlätta ett balanserat deltagande av kvinnor och män i yrkes- och familjelivet.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga flexibla arbetstider för föräldrar (baserat på ett fritt val) och flexibla tider på barnomsorgsinrättningar för att hjälpa både kvinnor och män att på ett bättre sätt kombinera arbets- och familjelivet.

Tisdag 3 februari 2009

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att titta på bästa praxis i fråga om omsorgsgivare i medlemsstaterna och att sprida bästa praxis till alla medlemsstater för att visa att omsorgsgivare fyller en viktig funktion i generationssolidariteten och för att uppmantra en strategi för omsorgsgivare i medlemsstaterna.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja och främja de åtgärdsprogram som kommissionen infört inom ramen för den europeiska alliansen för familjen. Parlamentet uppmanar även kommissionen att intensifiera arbetet med att utveckla hjälpmedel för att systematisera utbytet av bästa praxis och forskningen inom detta område.

19. Europaparlamentet uppmanar de offentliga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för att förvärvsarbetande föräldrar ska kunna få stöd via den politik som främjar föreningen av arbetsliv, familjeliv och privatliv och få tillgång till relevanta instrument.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja möjligheter till ledighet (föräldraledighet, adoptionsledighet och solidaritetsledighet) för dem som vill avbryta sin yrkesverksamhet för att i stället ta hand om en anhörig.

21. Europaparlamentet betonar vikten av att ingripa för att förbättra inte bara mammaledigheten utan även pappaledigheten och föräldraledigheten, med hänvisning till den ledighet som tas ut av den förvärvsarbetande fadern, eftersom det bara är en liten andel män i alla medlemsstater som utnyttjar den ledighet de har rätt till.

22. Europaparlamentet betonar att alla som vill avbryta eller trappa ner sin formella yrkesverksamhet för att ägna sig åt solidaritet mellan generationerna borde ha möjlighet till flexibel arbetstid. Parlamentet efterlyser därför större samarbetsvilja från små och medelstora företag samt större flexibilitet i de offentliga myndigheternas budgetprognoser för statligt stöd.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter se över politiken för främjande av möjligheterna att förena yrkes- och familjelivet, bland annat genom att

- garantera att kostnaderna för moderskap/faderskap inte bärs av företaget utan av samhället, i syfte att undanröja diskriminerande behandling i företagen och få fart på barnafödandet,
- förbättra tillgången till omsorg och hjälp för omsorgsberoende personer (barn, funktionshindrade och äldre) och öka flexibiliteten i sådana tjänster genom att fastställa ett minsta antal inrättningar som ska vara öppna även på natten, för att på så vis göra det möjligt att möta kraven från arbetslivet och samtidigt bevara privatlivet.

24. Europaparlamentet är positivt till förslaget att i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽¹⁾ ägna en särskild artikel åt möjligheten att förena arbetsliv, familjeliv och privatliv och framhåller att sådant måste beaktas vid planering av veckans arbetstider och jourarbete.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla som har gjort ett tillfälligt avbrott i sin yrkesverksamhet för att uppfostra barn eller ta hand om äldre eller andra behövande personer ska kunna ta sig tillbaka på arbetsmarknaden och behålla rätten att återgå till den tidigare anställningen och att bli befordrade.

26. Europaparlamentet påpekar att en egen inkomst och ett avlönat arbete alltjämt är nyckeln till kvinnors ekonomiska oberoende och till ökad jämställdhet i samhället i stort.

27. Europaparlamentet framhåller att solidariteten måste stärkas gentemot samhällets äldre men samtidigt även gå i andra riktningen, mot barn och ungdomar. De äldre står för visdom, kunskap och erfarenhet, medan de unga generationerna förmedlar energi, dynamik, livsglädje och hopp.

(¹) EUT L 299, 18.11.2003, s. 9.

Tisdag 3 februari 2009

28. Europaparlamentet anser att solidariteten mellan generationerna bör främjas genom en lämplig skattepolitik (i form av överföringar, rabatter och avdrag), åtgärder för förvärvsarbetande personer, en möjlighets- och integrationspolitik och integrerade nätverk för omsorg åt barn, äldre, funktionshindrade och vårdberoende och att man bör göra en bedömning av hur detta underlättar eller negativt påverkar personliga val och möjligheten att förena arbetsliv, familjeliv och privatliv.

29. Europaparlamentet erinrar kommissionen och medlemsstaterna om att det är nödvändigt att vidta positiva åtgärder till förmån för kvinnor och män för att bland annat göra det lättare för dem att återgå i arbete efter att under en period ha ägnat sig åt familjen (barnuppfostran och/eller vård av sjuk eller funktionshindrad förälder), detta genom att främja en politik för (åter)inträde på arbetsmarknaden och därigenom göra det möjligt för dessa personer att återfå sitt ekonomiska oberoende.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja en skattepolitik som tar hänsyn till hushållens utgifter, som till exempel kostnader för barnomsorg och omhändertagande av äldre och andra behövande personer, genom skatteregler eller skattelättnadssystem.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över sina skattesystem och fastställa skattesatser baserade på individuella rättigheter, vilket kräver en individualisering av såväl pensionsrättigheterna som socialförsäkringsrättigheterna.

32. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att omsätta jämställdhetsprincipen i praktiken genom särskilda åtgärder till förmån för kvinnor i syfte att komma till rätta med uppenbara fall av ojämlik behandling av kvinnor i förhållande till män. Dessa åtgärder, som ska tillämpas när sådana situationer föreligger, måste vara rimliga och stå i proportion till det mål man vill uppnå i varje enskilt fall.

33. Europaparlamentet uppmanar nationella och lokala myndigheter att utveckla program riktade till unga människor med en generationsöverskridande dimension så att den unga generationen inser att dagens väls-tånds- och välfärdsnivå har uppnåtts tack vare tidigare generationers ansträngningar och umbäranden.

34. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och alla offentliga myndigheter att aktivt tillämpa jämställdhetsprincipen när de antar och tillämpar sina regelverk och utformar sin offentliga politik och i samband med all verksamhetsutövning.

35. Europaparlamentet uppmanar medierna att regelbundet och på ett positivt sätt uppmärksamma generationsöverskridande kontakter genom att rapportera om generationsöverskridande frågor och diskussioner mellan olika åldersgrupper och att rent allmänt ge en positiv bild av den äldre generationens bidrag till samhället.

36. Europaparlamentet betonar vikten av att integrera principen om likabehandling och lika möjligheter i all ekonomisk politik, arbetsmarknadspolitik och socialpolitik i syfte att undvika yrkessegregering, utjämna löneskillnaderna och gynna utvecklingen av kvinnligt företagande.

37. Europaparlamentet anser att de ändrade familjemodellerna och kvinnornas successiva inträde på arbetsmarknaden gör att man måste se över det traditionella vård- och omsorgssystemet. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att utöka och komplettera sina socialtjänsters omsorgsverksamhet för att säkra lika möjligheter i fråga om rätten till personlig självständighet och omsorg om personer i beroendeställning.

38. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, medlemsstaternas parlament och nationella statistikorgan, ILO, OECD och UNDP.

Tisdag 3 februari 2009

Bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi

P6_TA(2009)0040

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 3 februari 2009 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi (2008/2144(INI))

(2010/C 67 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av det förslag till rekommendation till rådet som Roberta Angelilli utarbetat för UEN-gruppen om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi (B6-0216/2008),
- med beaktande av artikel 24 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, som stadgar om barns rätt till skydd och omsorg,
- med beaktande av artikel 34 i FN:s konvention av den 20 november 1989 om barns rättigheter och det därtill fogade fakultativa protokollet av den 25 maj 2000 om barnets rättigheter om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi (det fakultativa protokollet),
- med beaktande av rådets rambeslut 2004/68/RIF av den 22 december 2003 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi ⁽¹⁾ ("rambeslutet"),
- med beaktande av rapporten från kommissionen av den 16 november 2007 artikel 12 i rådets rambeslut av den 22 december 2003 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi (KOM(2007)0716) ("kommissionsrapporten"),
- med beaktande av Europarådets konvention av den 13 juli 2007 om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp ("Europarådets konvention"),
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 med titeln "Mot en EU-strategi för barnets rättigheter" ⁽²⁾,
- med beaktande av slutsatserna i överenskommelsen om att förhindra och stoppa sexuellt utnyttjande av barn som slöts i Rio de Janeiro den 25–28 november 2008 vid den tredje världskongressen om sexuellt utnyttjande av barn och ungdomar,
- med beaktande av artikel 114.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0012/2009), och av följande skäl:

A. Konventionen om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp, som undertecknats av 20 av EU:s medlemsstater, är den första internationella rättsakt där olika former av sexuella övergrepp mot barn klassificeras som brottsliga gärningar, inbegripet sådana övergrepp – som bland annat begås med hjälp av våld, tvång eller hot – inom familjen.

⁽¹⁾ EUT L 13, 20.1.2004, s. 44.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0012.

Tisdag 3 februari 2009

- B. Sju medlemsstater har fortfarande inte undertecknat Europarådets konvention och åtta medlemsstater har fortfarande inte ratificerat det fakultativa protokollet.
- C. Barn använder sig allt mer av ny teknik och en allt större del av barns och ungdomars sociala liv sker via Internet, med användning av avancerad teknik och avancerade kommunikationsverktyg som ständigt utvecklas. Internet utnyttjas därför i allt högre utsträckning av potentiella och faktiska sexualförbrytare i syfte att förbereda sexuella övergrepp mot barn, särskilt genom grooming och barnpornografi.
1. Europaparlamentet rekommenderar rådet att
 - a) uppmuntra de medlemsstater som inte redan har gjort detta att underteckna, ratificera och genomföra alla relevanta internationella konventioner, först och främst Europarådets konvention, eftersom den ger ett starkare skydd för barns rättigheter än rambeslutet, men också det fakultativa protokollet,
 - b) hjälpa medlemsstaterna att förbättra sin lagstiftning och det gränsöverskridande samarbetet mellan medlemsstaterna på detta område; se till att sexualbrott mot barn under 18 år inom hela EU alltid klassas som utnyttjande av underårig, i enlighet med parlamentets ovannämnda resolution av den 16 januari 2008,
 - c) göra det möjligt för medlemsstaterna att uttryckligen utesluta kravet på dubbel straffbarhet för att fastställa jurisdiktion för brott enligt definitionerna i rambeslutet,
 - d) uppmana medlemsstaterna att kriminalisera alla typer av sexuella övergrepp mot barn,

Ramprogrammets genomförande

- e) hjälpa de medlemsstater som ännu inte genomfört rambeslutet fullt ut att göra det snarast och då lägga särskild vikt vid antagandet av lagstiftning om den definition av barnpornografi som anges i artikel 1b i rambeslutet, genom att ha mekanismer för skydd av utsatta personer och tillämpa rambeslutets artikel 8.1b som behandlar utomterritoriell jurisdiktion (sexturism),
- f) införa ett effektivt skydd mot sexuellt utnyttjande av barn genom att betrakta barnsexturism som ett brott i samtliga medlemsstater och att se till att alla medborgare i EU som begår ett sexualbrott mot barn i ett land inom eller utanför EU omfattas av en enhetlig extraterritoriell strafflagstiftning som är tillämplig i hela EU,
- g) i samarbete med kommissionen och medlemsstaterna förbättra övervakningen av genomförandet av rambeslutet i syfte att få fram snabb och fullständig information genom inrättandet av mekanismer som skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätta förteckningar över relevanta uppgifter, inbegripet definitioner av brott, uppdelade på lämpliga tematiska områden, och på detta sätt underlätta jämförelser mellan medlemsstaternas rättssystem,
- h) uppmuntra medlemsstaterna att noggrant rapportera om läget för samarbetet över gränserna, framför allt om huruvida samarbetet med icke-statliga organisationer är föreskrivet antingen genom lag eller sker enligt praxis.
- i) uppmana medlemsstaterna att rapportera om vart tillgångarna som beslagtogs vid ett bevisat fall av barnprostitution eller barnpornografi tar vägen,

Tisdag 3 februari 2009

Översyn av rambeslutet

- j) se över rambeslutet på grundval av förslaget från rådets ordförandeskap eller förslag från en annan medlemsstat eller, alternativt, från kommissionen för att höja skyddsnivån till minst den nivå som konventionen om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp ger samt fokusera mer på övergrepp med kopplingar till Internet och annan kommunikationsteknik; parlamentet rekommenderar att förslaget ska innehålla bestämmelser om följande:
- inrättande av nationella förvaltningssystem för sexualförbrytare, vilka skulle inbegripa riskbedömning, samt åtgärdsprogram för att förebygga eller minimera risken för upprepade brott, och terapi för sexualförbrytare; dessa åtgärdsprogram och den frivilliga terapin ska kunna finansieras av medel från EU:s allmänna budget för att se till att barnens bästa sätts i centrum inom hela EU,
 - främjande av ett tillvägagångssätt som baseras på de mänskliga rättigheterna och där offret sätts i centrum,
 - kriminalisering av grooming (att förleda barn i sexuellt syfte) samt införande av en definition av grooming som grundas på artikel 23 i Europarådets konvention,
 - kriminalisering av sexuellt umgänge med individer under 18 år, även i de fall då han eller hon är över den sexuella myndighetsåldern om det förekommer våld, tvång eller hot eller missbruk av en erkänd förtroendeställning eller av makt eller inflytande över barnet, inbegripet inom familjen, eller om det förekommer missbruk av det faktum att barnet befinner sig i en särskilt utsatt situation, i synnerhet på grund av att han/hon är psykiskt eller fysiskt funktionshindrat eller står i beroendeställning till förövaren, eller om pengar eller andra former av betalning eller ersättning lämnas som betalning för barnets sexuella aktivitet,
 - kriminalisering av tvångsgifte av barn,
 - kriminalisering av att medvetet närvara vid pornografiska föreställningar som inbegriper barn och av att avsiktligt göra så att barn blir vittnen till sexuella övergrepp eller sexuellt umgänge,
 - kriminalisering av leverantörer av chattrum för pedofiler eller pedofilforum på Internet,
 - åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder inom ramen för en övergripande strategi för internationellt, diplomatiskt, administrativt och brottsbekämpande samarbete för att få bort illegalt material med övergrepp mot barn vid källan och därigenom ge offer största möjliga skydd samt arbeta med Internetleverantörer för att stänga ned webbplatser som används för att begå eller för att marknadsföra möjligheten att begå de brott som anges i rambeslutet,
 - stöd för kommissionens arbete med att tillsammans med de största kreditkortsföretagen undersöka om det är tekniskt genomförbart att stänga ner eller på annat sätt hindra det nätbaserade betalningssystemet för webbplatser som är involverade i försäljning på nätet av barnpornografiskt material; aktivt deltagande av andra aktörer inom näringslivet, t.ex. banker, växlingskontor, Internetleverantörer och sökmotorföretag, i arbetet mot barnpornografi samt annan kommersiell sexuell exploatering av barn,
 - stöd till medlemsstaterna i fråga om tillhandahållandet av lättanvända program som gör det möjligt för föräldrar att blockera barnens tillgång till pornografiska webbplatser,

Tisdag 3 februari 2009

- åtgärder för att uppmuntra personer som utsatts för sexuellt utnyttjande att göra en straffrättslig eller civilrättslig anmälan mot sexförbrytarna vid nationella domstolar,
 - översyn av artikel 5.3 i rambeslutet, som erbjuder enbart en minimal grund för att förhindra att dömda sexualförbrytare kommer i kontakt med barn genom anställning eller frivilligt arbete som inbegriper regelbunden kontakt med barn, bland annat att överväga att införa en skyldighet för medlemsstaterna att stadga om att belastningsregistret ska kontrolleras i samband med ansökningar till vissa tjänster för arbete med barn, varvid man måste införa tydliga regler eller riktlinjer för arbetsgivarna om deras skyldigheter på detta område,
 - underlättande av internationellt samarbete genom användning av de instrument som fastställs i artikel 38 i Europarådets konvention,
 - skyldighet för personer vars arbete innefattar regelbunden kontakt med barn att anmäla fall då de har rimliga skäl att misstänka övergrepp,
 - förbättrad identifiering av utnyttjade barn genom fortbildning av personal som har regelbunden kontakt med barn och av brottsbekämpande personal som kan komma i kontakt med barn som utsatts för övergrepp,
 - säkerställande av bästa möjliga skydd av barn i samband med rättegångar och utredningar, med målet att förhindra trauma genom att ordna med särskilda metoder för bevisinsamling från barnoffer,
 - förbud mot marknadsföring som uppmuntrar till de brott som anges i rambeslutet,
 - kriminalisering av anstiftan, medhjälp och försök till alla de brott som anges i rambeslutet,
 - stöd till medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra diskriminering av personer som utsatts för övergrepp som barn och stigmatisering av dessa personer,
 - utökning av förteckningen över försvårande omständigheter vid bedömningen av straffvärdet för brott som omfattas av rambeslutet med en lista över försvårande omständigheter i enlighet med artikel 28 i Europarådets konvention,
 - fastställande av att det faktum att en gärningsman utnyttjat sin överordnade ställning (inom familjen, inom utbildningen, i arbetsrelationer, osv.) ska betraktas som en försvårande omständighet,
- k) uppmuntra alla medlemsstater att inrätta ett varningssystem för försvunna barn för att förbättra samarbetet på europeisk nivå,
- l) tillsammans med medlemsstaterna och kommissionen inrätta ett handlingsprogram inriktat på att ge gott skydd och stöd till barn som genom pornografiska bilder fastställts ha utsatts för sexuella övergrepp.

*
* *

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, i informationssyfte, till kommissionen och medlemsstaterna.

Tisdag 3 februari 2009

NTDTV:s sändningar till Kina via Eutelsat

P6_TA(2009)0041

Europaparlamentets förklaring om att återuppta NTDTV:s sändningar till Kina via Eutelsat

(2010/C 67 E/07)

Europaparlamentet avger denna förklaring

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som undertecknades och tillkännagavs den 7 december 2000 och som försvarar mediefrihet och mediepluralism,
- med beaktande av artikel 116 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen baserar sig på och definieras av att unionen stöder principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna och rättsstatsprincipen.
 - B. Yttrandefriheten, särskilt mediernas yttrandefrihet, inbegripet yttrandefriheten på Internet, är starkt begränsad i Kina.
 - C. NTDTV är en icke vinstdrivande TV-kanal, och det är den enda självständiga kinesiskspråkiga tv-kanalen som sänder program till Kina sedan 2004.
 - D. Eutelsat avbröt NTDTV:s sändningar till Kina från och med den 16 juni 2008, några veckor före de olympiska spelen. Enligt uppgift skedde detta av tekniska skäl och inga andra förklaringar gavs.
 1. Europaparlamentet uppmanar med kraft Eutelsat att utan dröjsmål återuppta NTDTV:s sändningar till Kina och att redogöra för varför sändningarna avbröts.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att återuppta NTDTV:s sändningar till Kina och att främja tillgången till o censurerad information till miljoner kinesiska medborgare.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna till rådet, kommissionen och medlemsstaterna:

Förteckning över ledamöter som har undertecknat förklaringen

Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jim Allister, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Rapisardo Antinucci, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Maria Badia i Cutchet, Mariela Velichkova Baeva, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennaïmias, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Johannes Blokland, Godfrey Bloom, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Guy Bono, Mario Borghesio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, John Bowis, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Kathalijne Maria Buitenweg, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Pilar del Castillo Vera, Jean-Marie Cavada, Călin Cătălin Chiriță, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Dragoș Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Albert Defs, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dićkutė, Gintaras Didžiokas, Koenraad Dillen, Giorgos Dimitrakopoulos, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Den Dover, Mojca Drčar Murko, Petr Duchoň, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Christian Ehler, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Göran Färm, Hynek Fajmon, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Markus Ferber, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Petru Filip, Roberto Fiore, Hélène Flautre, Karl-Heinz Florenz, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Brigitte Fouré, Carmen Fraga Estévez, Juan Fraile Cantón, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Ingo Friedrich, Daniel Petru Funeriu, Urszula Gacek, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, José Manuel García-Margallo y Marfil, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Giuseppe Gargani,

Tisdag 3 februari 2009

Salvador Garriga Polledo, Jas Gawronski, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Lutz Goepel, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Vasco Graça Moura, Luis de Grandes Pascual, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Umberto Guidoni, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, David Hammerstein, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Satu Hassi, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Roger Helmer, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jim Higgins, Jens Holm, Mary Honeyball, Milan Horáček, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Sophia in 't Veld, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Stanisław Jałowicki, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Georg Jarzembowski, Elisabeth Jeggle, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Syed Kamall, Othmar Karas, Pii-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Wolf Klinz, Dieter-Lebrecht Koch, Silvana Koch-Mehrin, Eija-Riitta Korhola, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Helmut Kuhne, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Vincenzo Lavarra, Henrik Lax, Johannes Lebech, Bernard Lehideux, Klaus-Heiner Lehne, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Jean-Marie Le Pen, Marine Le Pen, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Janusz Lewandowski, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Eugenijus Maldeikis, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Erika Mann, Thomas Mann, Marian-Jean Marinescu, Catiuscia Marini, Sérgio Marques, David Martin, Hans-Peter Martin, Jan Tadeusz Masiel, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Maria Matsouka, Jaime Mayor Oreja, Erik Meijer, Iñigo Méndez de Vigo, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Francisco José Millán Mon, Gay Mitchell, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Michael Henry Nattrass, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Rareș-Lucian Niculescu, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Miroslav Ouzký, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Alojz Peterle, Maria Petre, Markus Pieper, Sirpa Pietikäinen, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Paweł Bartłomiej Piskorski, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinšá, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poignant, José Javier Pomés Ruiz, Nicolae Vlad Popa, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Pierre Pribetich, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Karin Resetarits, Herbert Reul, José Ribeiro e Castro, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Maria Robsahm, Ulrike Rodust, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raúl Romeva i Rueda, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Dagmar Roth-Behrendt, Paul Rübig, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Toomas Savi, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Czesław Adam Siekierski, Eva-Riitta Siitonen, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Peter Skinner, Alyn Smith, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Francesco Enrico Speroni, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Štastný, Gabriele Stauner, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Antonios Trakatellis, Helga Trüpel, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean, Frank Vanhecke, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Marcello Vernola, Alejo Vidal-Quadras, Cornelis Visser, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Graham Watson, Henri Weber, Manfred Weber, Renate Weber, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, John Whittaker, Andrzej Wielowieyski, Jan Marinus Wiersma, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Lars Wohlin, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Roberts Zīle, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Onsdag 4 februari 2009

2050: Framtiden börjar i dag - rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan

P6_TA(2009)0042

Europaparlamentets resolution av den 4 februari 2009 om "2050: Framtiden börjar i dag: rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan" (2008/2105(INI))

(2010/C 67 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets beslut av den 25 april 2007 om tillsättning av det tillfälliga utskottet för klimatförändringar, antaget i enlighet artikel 175 i arbetsordningen ⁽¹⁾,
- med beaktande av EU:s befintliga miljölagstiftning, inom de olika politikområdena, som bidrar positivt till att bekämpa klimatförändringar (tillägg A), samt med beaktande av Europaparlamentets resolutioner om klimatförändringarna, särskilt dem som antagits under den nuvarande sjätte mandatperioden (tillägg B),
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 15 november 2007 om att begränsa den globala klimatförändringen till 2 grader Celsius – vägen framåt för Balikonferensen om klimatförändringar och därefter (COP 13 och COP/MOP 3) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 31 januari 2008 om resultaten från Balikonferensen om klimatförändringar (COP 13 och COP/MOP 3) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 10 april 2008 om kommissionens grönbok "Anpassning till klimatförändringar i Europa – tänkbara EU-åtgärder" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2008 om vetenskapliga fakta om klimatförändringar: slutsatser och rekommendationer för beslutsprocessen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2008 om att skapa en global klimatförändringsallians mellan Europeiska unionen och de fattiga utvecklingsländer som är mest utsatta för klimatförändringar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av de avtalsslutande parterna till FN:s ramavtal om klimatförändringen (UNFCCC) fjortonde konferens (COP 14) och den fjärde avtalspartskonferensen i dess funktion som möte mellan avtalsparterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 4) i Poznan (Polen) den 1–12 december 2008,
- med beaktande av medborgarnas agora om klimatförändringar av den 12 och 13 juni 2008,
- med beaktande av det gemensamma parlamentariska mötet mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten den 20–21 november 2008 där energi och hållbar utveckling diskuterades,
- med beaktande av resultatet av opinionsundersökningen Eurobarometer special nr 300 om européernas inställning till klimatförändringen,

⁽¹⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 652 samt protokoll från sammanträdet 18.2.2008, punkt 7.

⁽²⁾ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 437.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0032.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0125.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0223.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0491.

Onsdag 4 februari 2009

- med beaktande av de offentliga utfrågningar och diskussioner som parlamentets tillfälliga utskott för klimatförändringar genomfört med högnivåexperter på området, och av resultatet av dess delegationsresor,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från det tillfälliga utskottet för klimatförändringar, (A6-0495/2008), och av följande skäl:

Politiska riktlinjer

- A. Att bevara naturen och mänskligheten är en uppgift som varje generation anförtror åt nästkommande generation i sin tur.
- B. Den globala uppvärmningen och klimatförändringen erkänns som ett mycket allvarligt och brådskande hot som har orsakats av människan.
- C. Det arbete som Europaparlamentet under särskild den nuvarande sjätte mandatperioden genomfört avseende klimatförändringarna utgör en särskilt stark inspirationskälla, och är samtidigt en uppmaning att utforma en integrerad europeisk politik för att bekämpa klimatförändringarna och att förena klimatförändringarna med en hållbar ekonomisk tillväxt.
- D. I Lissabonfördraget fastställs uttryckligen EU:s mål och befogenheter på klimatförändringsområdet, och om det ratificeras kommer EU:s roll för att främja hållbar utveckling och bekämpa klimatförändringar att stärkas.
- E. Europeiska unionens ledande roll i den internationella kampen mot den globala uppvärmningen och dess särskilda ansvar som en union med industriländer är identitetsskapande och innebär också en skyldighet gentemot EU:s medborgare att såväl formulera klimatmål på medellång och lång sikt, som att uppnå dem genom att vidta framsynta politiska åtgärder samt genom att föra en politisk dialog med utvecklingsländerna.
- F. Ett av de främsta målen för Europeiska unionen både inrikespolitiskt sett och i relationen med omvärlden är att främja respekten för de mänskliga rättigheterna. Europeiska unionen anser särskilt att rätten till liv, säkerhet, hälsa, utbildning och miljöskydd är grundläggande liksom skyddet av människor som är särskilt utsatta för klimatförändringarnas följder, inbegripet kvinnor, barn, äldre människor och personer med funktionshinder.
- G. De parlamentariska organ och ledamöter som representerar EU:s medborgare bör, i dag och i framtiden, låta sitt handlande vägledas av dessa klimatpolitiska grundprinciper liksom av principerna om hållbarhet, socialt ansvar och en fördelning av bördorna och rättvisa mellan generationerna och olika befolkningsgrupper, och de bör inte svikta vid genomförandet av de nödvändiga klimatmålen.
- H. Vårt samhälle står inför dubbla utmaningar när det gäller jordens livsuppehållande system, nämligen klimatförändringar och överanvändning och förstöring av flera av de viktigaste ekosystemen. Det finns många kopplingar mellan klimatsystemet och ekosystemen – särskilt förmågan hos ekosystem på land och i haven att binda kol – och åtgärder för att ta itu med klimatförändringarna kan endast bli effektiva om det finns friska ekosystem.
- I. Klimatförändringarna får särskilt skadliga och kostsamma följder för vissa områden, t.ex. bergs- och kustområden.

Onsdag 4 februari 2009

- J. Klimatförändringarna har redan fått kännbara följder för många samhällen, t.ex. Sahel-länderna där ökenspridningen har en stor inverkan, Bangladesh som har drabbats av upprepade översvämningar samt vissa delar av Europa och flera Stillahavsöar som kan komma att försvinna i havet.
- K. Klimatförändringarna är en utmaning som inte går att lösa med någon politisk standardformel. En kombination av befintliga metoder och dramatiska effektivitetsförbättringar på samtliga områden i näringslivet och samhället kan emellertid bidra till att lösa resurs- och fördelningsproblemet och jämna vägen för en tredje industriell revolution.
- L. Brådskande åtgärder måste vidtas för att hantera energi- och bränslebristen.
- M. Enligt uppgifter från 2006 från Europeiska miljöbyrån svarade energiproduktionen för 30,9 procent av de totala utsläppen av växthusgaser inom EU, medan transportsektorn svarade för 19,4 procent, hushålls- och tjänstesektorerna för 14,6 procent, byggnäring och industriproduktion för 12,9 procent, jordbruket för 9,2 procent, industriprocesser för 8,1 procent samt avfallshantering för 2,9 procent av de sammanlagda utsläppen. Övriga utsläpp uppstod genom kemiska lösningsmedel och ej fastställbara förbränningsprocesser.
- N. Åtskilliga branscher bidrar redan till att minska utsläppen av växthusgaser. Det finns också redan många kostnadseffektiva möjligheter för att dämpa klimatförändringarna genom att minska utsläppen, liksom teknik som förbättrar effektiviteten. Olika hinder som försvårar inträdet på marknaden, byråkrati och höga finansieringskostnader gör emellertid att dessa inte får någon utbredd tillämpning.
- O. Åtgärder som syftar till att minska växthusgasutsläppen i produktionen, markanvändningen och avfallshanteringen har högsta prioritet. För att stoppa klimatförändringarna räcker det emellertid inte att minska utsläppen i alla enskilda sektorer. Problemet måste angripas på systemnivå, så att vi kan göra politiska vägval som omfattar samtliga sektorer, och genomföra en sammanhängande lagstiftningsreform som förändrar produktions-, konsumtions-, livsstils- och handelsmönstren i hela samhället och anpassa oss till en oundviklig förändring.

Internationella aspekter: Tiden efter 2012, yttre politik för klimatförändringar och den internationella handeln

- P. I förhandlingarna enligt Balifärdplanen om ett avtal under Förenta nationernas överinseende för tiden efter 2012 förekommer följande kärnområden: Utsläppsminskningar och nya bindande minskningsmål, anpassningsåtgärder, avverkning, förstöring och utarmning av skog, utveckling av teknik för lindrings- och anpassningsåtgärder, nödvändiga finansiella resurser och slutligen översynen av de flexibla mekanismerna enligt Marrakechöverenskommelsen beträffande Kyotoprotokollet.
- Q. Även Världshandelsorganisationen, Världsbanken och Internationella valutafonden (IMF) bör vara djupt engagerade i lindringsinsatserna.
- R. Förhandlingarna om ett avtal för tiden efter 2012 måste avslutas senast vid klimatkonferensen i Köpenhamn (COP 15) vid utgången av 2009, för att undvika att det uppstår en lucka mellan den första och andra avtalsperioden.

Onsdag 4 februari 2009

- S. Vid Europeiska rådets möte i mars 2008 framhölls att förhandlingstakten enligt Balifärdplanen måste påskyndas om det ska gå att besluta om ett nytt klimatavtal före 2009, och uppfylla EU:s mål om en temperaturökning på högst 2 grader Celsius.
- T. Klimatförändringarna kan öka risken för internationella konflikter, exempelvis genom klimatbetingad migration, markförstöring och gränsstrider som orsakas av översvämningar och av att kustlinjer flyttas högre upp. Även krympande jordbruksarealer, förvärrad vattenbrist eller avskogning kan utlösa konflikter om resurser.
- U. Vid Europeiska rådets möte i mars 2008 uppmanades kommissionen att lägga fram en EU-strategi för finansiering av åtgärder för att bekämpa klimatförändringar. Åtgärderna syftar till att minska utsläppen, att genom forskning och utveckling anpassa teknik så att den ger låga koldioxidutsläpp (*low carbon technologies*). Att överföra sådan teknik är en avgörande förutsättning för en framgångsrik global utsläppsminskning och för tillämpningen av anpassningsstrategierna för att bekämpa klimatförändringarna.
- V. Både anpassningsåtgärder och åtgärder för att mildra effekterna är av avgörande betydelse. De industrialiserade länderna har ett historiskt ansvar för klimatförändringarna. Utvecklingsländerna har inte bidragit nämnvärt till klimatförändringarna, men är ändå de som drabbas hårdast av dem. I utvecklingsländerna är de ekonomiska förutsättningarna för att bekämpa klimatförändringarna otillräckliga, och behöver förbättras i mycket hög grad.
- W. Överföring av teknik försvåras av immaterialrättsliga hänsynstaganden, av att de politiska institutionerna är svaga, av frånvaron av rättsstatliga principer samt av allmänt otillräckliga ekonomiska resurser.
- X. WTO är inget alternativt förhandlingsforum för internationella klimatåtgärder. För att världshandeln ska gagna klimatet krävs att förhandlingarna om tiden efter 2012 framgångsrikt slutförs.
- Y. I EU:s koldioxidavtryck ingår växthusgaser som släpps ut vid produktion av varor som konsumeras i Europa, men som produceras någon annanstans.

Energi

- Z. Råolja svarar för cirka 35 procent av världskonsumtionen av primärenergi. Därmed är råolja den viktigaste energikällan, följd av kol (25 procent) och naturgas (21 procent). Epoken med riklig tillgång till billiga fossila bränslen går emellertid mot sitt slut.
- AA. Enligt uppgifter från Eurostat härrörde 33,5 % av EU:s import av råolja under 2006 från Ryssland, 15,8 % från Norge och 27 % från arabländerna samtidigt som 42 % av EU:s gasimport härrörde från Ryssland, 24,2 % från Norge och 25,9 % från arabländerna.
- AB. Enligt Internationella energioorganet kommer efterfrågan på energi i världen att öka med minst 60 procent fram till 2030, av vilket en del kommer att härröra från de framväxande ekonomierna.
- AC. Utvecklingen på energimarknaderna bidrar till att uppfylla klimatmålen, eftersom marknadsstyrda höjningar av energipriserna utgör viktiga incitament för en hållbar användning av resurserna och därmed en koldioxidsnål konsumtion.

Onsdag 4 februari 2009

- AD. På medellång och lång sikt går det inte att tillgodose det växande energibehovet enbart med fossila bränslen. De närmaste årens investeringsbeslut avgör hur energisystemet kommer att se ut under de följande decennierna, och vilken blandning av olika energiformer som kommer att användas.
- AE. Det växande energibehovet tvingar oss att vidta ett flertal ömsesidigt samverkande åtgärder, exempelvis att snarast rusta upp befintliga kraftverk som drivs med fossila bränslen och överföringsnät för att åstadkomma en enorm förbättring av den totala energieffektiviteten, att bygga nya kraftverk och att fortlöpande bygga ut användningen av förnybara energikällor.
- AF. Energisnålare teknik är på lång sikt det kostnadseffektivaste och renaste sättet att minska resursförbrukningen och därigenom bekämpa klimatförändringarna. Engagerade och hållbara insatser för att förbättra EU:s energieffektivitet kommer att skapa omfattande strukturella lösningar i hela ekonomin och därigenom bana väg för en grön ekonomi med låga koldioxidutsläpp.
- AG. Oavsett urantillgången hänger användningen av kärnkraft fortfarande samman med frågan om hur kärnavfallet ska slutförvaras säkert och hur det kan förhindras att tekniken sprids till odemokratiska stater.
- AH. Internationella termonukleära experimentreaktor-projektet (ITER) har blivit ett kapitalintensivt utvecklingscentrum för kärnfusion som en tänkbar ny framtida energikälla och eventuella bidrag till energimarknaden kan förväntas endast på mycket lång sikt.

Biobränslen

- AI. Den befintliga politiken för biobränslen måste ses ur ett globalt perspektiv. Å ena sidan ökar konkurrensen om produktiv mark. Å andra sidan ökar behovet av förnybar energi, framför allt inom transportsektorn.
- AJ. Produktionen av biomassa för utvinning av energi och drivmedelsändamål utgör en ny ekonomisk möjlighet för många utvecklingsländer och gör dem mindre beroende av importerad energi, under förutsättning att produktionen är hållbar och att den exempelvis inte leder till monokulturer eller konkurrerar med livsmedelsproduktionen.
- AK. Omfattande livscykelanalyser har för många av den första generationens biobränslen visat att den potentiella utsläppsminskningen jämfört med konventionella drivmedel är lägre än vad man tidigare trott och i vissa fall starkt begränsad. Inga tillfredsställande lösningar har hittills presenterats avseende aspekter som hållbarhet, miljövänlighet och tillgången till odlingsarealer kontra behovet av arealer för livsmedelsproduktion.
- AL. En hållbar politik för biobränslen bör syfta till att dels fastställa hållbarhetskriterier för första generationens biobränslen, dels främja en så snabb utveckling som möjligt av andra generationens biobränslen.

Onsdag 4 februari 2009

- AM. Oljebolagen kommer inte att bygga upp en heltäckande infrastruktur för nya drivmedel förrän det har uppstått tillräcklig efterfrågan på bibränslen. Tekniska framsteg från biltillverkarnas sida innebär dock att det med en givare i fordonet går att mäta inblandningen av biodrivmedel i bensinen, och att även äldre fordon som utrustas med denna anordning går att tanka med biodrivmedel. På så vis går det att minska utsläppen av koldioxid från hela den befintliga vagnparken.
- AN. Biobränslenas inneboende möjligheter kan utnyttjas till fullo endast om de betraktas som en faktor i utvecklingen av hållbara transportsystem, inbegripet i utvecklingen och användningen av mycket bränsleeffektiva fordon.

Energieffektivitet

- AO. Åtskilliga medlemsstater saknar en tydlig strategi för energieffektivitet.
- AP. Medlemsstaterna bör förbättra och utöka användningen av certifikat för energieffektivitet och koppla sina rekommendationer till ekonomiska incitament.
- AQ. Minskande energiförbrukning tillsammans med energieffektivitet på individuell nivå och på gemenskapsnivå skapar ny handel och nya arbetstillfällen samt bekämpar energifattigdomen.
- AR. Byggnadssektorn svarar för 40 procent av den slutliga energiförbrukningen. Det innebär att 33 procent av de totala utsläppen av växthusgaser härrör från byggnader.
- AS. I byggnadssektorn (hit hör såväl bostadshus som kommersiella och offentliga fastigheter) finns en enorm möjlighet att på ett kostnadseffektivt sätt minska utsläppen av koldioxid genom att modernisera isolerings-, värme- och kylsystem, elektrisk utrustning och ventilation och genom att installera solskydd.
- AT. Lågenergihus är attraktiva, moderna och kostnadseffektiva.
- AU. Ett huvudmål för EU är att frikoppla tillväxt i energiförbrukningen från ekonomisk tillväxt genom att investera i energieffektivitet inom samtliga samhällssektorer.
- AV. Det är nödvändigt att utveckla ekonomiska instrument och tilldela nödvändiga budgetmedel för att förbättra energieffektiviteten och att fortlöpande kontrollera och anpassa energiförbrukningsnormer för elektrisk och elektronisk utrustning till utvecklingen på marknaden, att utvidga dessa normer till att även gälla storskalig industriell utrustning samt att överväga att införa ett obligatoriskt krav på avstängningsfunktion på produkter.

Rörlighet och logistik

- AW. Ett viktigt mål för EU:s transportpolitik är att frikoppla trafikökningen från den allmänna ekonomiska tillväxten. Efterfrågan på transporttjänster ökar emellertid snabbare än BNP. Det betyder att transportsektorns redan i dag höga andel av utsläppen av växthusgaser i EU fortsätter att öka.
- AX. För närvarande svarar transportsektorn för ungefär en tredjedel av den slutliga energiförbrukningen i EU, och är nästan helt (till 97 procent) beroende av råoljebaserade drivmedel som bensin och diesel.

Onsdag 4 februari 2009

- AY. Om transportsektorn hade minskat sin energiförbrukning lika mycket som andra sektorer, skulle utsläppen av växthusgaser i EU ha minskat med 14 procent mellan 1990 och 2005, i stället för faktiska 7,9 procent.
- AZ. 80 procent av Europas invånare lever i tätorter som svarar för 40 procent av alla utsläpp som orsakas av transporter. En annan i huvudsak urban företeelse, trängsel, kostar EU omkring 1 procent av BNP.
- BA. Rörlighet i städerna är en förutsättning för hög individuell livskvalitet. Å andra sidan bidrar persontrafiken i städerna starkt till utsläppen av växthusgaser, och till andra miljöproblem som luftföroreningar och buller. I stället för att höja många medborgares livskvalitet kan persontrafiken minska den betydligt genom att skada deras hälsa.
- BB. Hälften av EU-medborgarnas resor avser sträckor som är kortare än 5 kilometer.
- BC. I den dagliga regional- och pendeltrafiken avser 60 procent av alla bilresor och 90 procent av alla tågresor sträckor om högst 30 kilometer.
- BD. Mellan 2001 och 2006 minskade andelen godstransporter med järnväg och fartyg från 18,6 procent till 17,7 procent, respektive från 6,5 procent till 5,6 procent. Samtidigt ökade väggodstransporterna från 74,9 procent till 76,7 procent.
- BE. Att frakta passagerare och gods med fartyg är en av de mest energieffektiva transportmetoderna. Andelen gods som transporteras med fartyg i EU är omkring 40 procent.
- BF. Inlandssjöfartens energiförbrukning per tonkilometer uppgår uppskattningsvis till en sjättedel av energiförbrukningen för vägtransporter, och till hälften av energiförbrukningen för järnvägstransporter.
- BG. Program som Marco Polo och Naiades har inte utnyttjats i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna för att flytta varutransporterna till sjöfarten på de inre vattenvägarna och på haven.
- BH. Handeln på oceanrutter ökar. I varvsindustrin går utvecklingen mot att bygga allt större container- och passagerarfartyg, som förbrukar mer tunga oljor och därmed utgör en ännu större miljöbelastning än tidigare. Ändå deltar inte den internationella rederinäringen i det internationella arbetet med att motverka klimatförändringarna.
- BI. Den stegvisa avregleringen av luftfarten det senaste årtiondet utgör en väsentlig förutsättning för den europeiska flygtrafikens dynamiska utveckling. Passagerarflygtrafiken inom EU ökade med 49 procent mellan 1999 och 2004. Samtidigt ökade emellertid sektorns koldioxidutsläpp med 79 procent mellan 1990 och 2005.

Onsdag 4 februari 2009

- BJ. Luftfartssektorns tillväxt gör att dess miljöpåverkan fortsätter att öka trots att teknik- och driftsmässiga förbättringar införts. Diskussionen om att stimulera till teknisk förbättring av flygmotorers förbränningsmekanismer genom att införa bindande utsläppsnormer har dock än så länge varit begränsad, och det saknas studier av hur genomförbart detta är.
- BK. Kommissionen och medlemsstaterna har lanserat det gemensamma tekniska initiativet "Clean Sky" samt programmen Sesar (*Single European Sky Air Traffic Management Research*), europeiska systemet för satellitnavigering (Galileo) och global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) liksom forskningsprojekt för intelligenta transportsystem i syfte att förbättra energieffektiviteten inom transportsektorn.
- BL. Luftfarten släpper förutom koldioxid även ut kväveoxider, vattenånga, sulfat- och kolsotpartiklar i atmosfären. Detta ökar utsläppseffekterna från luftfarten med en faktor på mellan två och fyra, enligt en bedömning från Mellanstatliga klimatpanel (IPCC). I bedömningen ingår inte ytterligare påverkan genom bildning av cirrusmoln.
- BM. Invånare och ekonomiska system i de yttersta randområdena är extremt beroende av flygtransporter för sin rörlighet och utveckling.
- BN. Det bör betonas att det effektivaste sättet att minska transportrelaterade utsläpp på lång sikt är att minska transporttillväxten som helhet genom att göra offentliga transportmedel till ett attraktivare alternativ till personbilar, öka volymen för järnvägstransporter och säkerställa att man i stadsplaneringen och infrastrukturplaneringen tar hänsyn till det absoluta behovet av att minska personbilsanvändningen.

Turism och kulturarv

- BO. Enligt en undersökning av Unescos världsarvscentrum hotas vart tionde världskulturarv respektive världskulturlandskap av klimatförändringarna.
- BP. Enligt världsturismorganisationen (UNWTO) är Europa världens viktigaste turistregion. 55 procent av alla turistresor 2006 gick till Europa.
- BQ. Klimatförändringarna kan utlösa förändringar i turistströmmarna, som kan medföra ett betydande ekonomiskt avbräck för berörda semesterregioner.

Industriutsläpp

- BR. Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter är ett unikt verktyg för att minska utsläppen och uppnå högsta möjliga effektivitet, och kan vara en förebild då liknande system, som dock måste vara kompatibla med det europeiska, byggs upp.
- BS. Industrisektorerna är av avgörande betydelse för att möta de mål om att minska växthusgasutsläppen som fastställts av Europeiska rådet och de bör stimuleras att minska sina industriutsläpp av växthusgaser ytterligare samtidigt som de bevarar sin konkurrenskraft.

Onsdag 4 februari 2009

- BT. Grundprinciperna för mekanismen för ren utveckling (Clean Development Mechanism, CDM) och det gemensamma genomförandet (Joint Implementation, JI) – det vill säga spridningen av modern, effektiv teknik – måste fungera i verkligheten. CDM/JI bör begränsas till högkvalitativa projekt som ger ytterligare dokumenterade minskningar av växthusgasutsläppen.

Jordbruk och boskapsuppfödning

- BU. Förändrade jordbruksmetoder, EU:s miljölagstiftning och de senaste strukturreformerna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken syftar alla till att uppnå hållbarhet. De förbättrar resursutnyttjandet och minskar därmed indirekt utsläppen.
- BV. Jordbruket producerar växthusgaser, men bidrar även positivt till att minska utsläppen av växthusgaser. Jordbruket drabbas även omedelbart av klimatförändringarnas negativa följder som får olika ekonomiska och sociala konsekvenser i Europas regioner.
- BW. Att stora jordbruksarealer används för att odla djurfoder bidrar mycket starkt till jordbrukets totala utsläpp av växthusgaser.
- BX. Det saknas specifika klimatmål i jordbruket, exempelvis bindande minskningsmål för utsläpp av metan och dikväveoxid. Det saknas likaledes incitamentsystem för att utnyttja befintliga potentialer för utsläppsminskning.
- BY. Naturnära boskaps hållning bidrar till att genom minskad energiförbrukning och minskade utsläpp värda landskapet och bevara betesmarker, vilket gagnar miljön i hög grad.
- BZ. Boskapsbeståndet bör anpassas till de arealer som är tillgängliga. Hållbara betesmetoder kan bidra till att förhindra erosion av betesmarker.

Skog

- CA. Skogen är mycket värdefull för biosfären och spelar i många sammanhang en viktig roll för det globala ekosystemet. I det aktuella ekonomiska värdet som fastställts för skogarna tas ingen hänsyn till skogarnas ekosystem eller deras sociala och samhällsliga värde.
- CB. Skogen har tre funktioner som mildrar effekterna av klimatförändringarna: som kollager vid ett hållbart utnyttjande och skydd av skogen, som kolsänkor genom skogsplantering och som en förnybar råvara som ersätter fossila bränslen och fossila produkter.

Onsdag 4 februari 2009

- CC. Över 30 procent av världens landområden täcks av skog. I skogen finns över två tredjedelar av alla jordens arter, och skogen tar upp omkring 30 procent av de årliga utsläppen av växthusgaser.
- CD. Skogen spelar en viktig roll för att dämpa klimatförändringarna, men klimatförändringarna påverkar minst en tredjedel av skogsbeståndet i världen.
- CE. Skogsförstörelsen problematik hänger främst samman med socioekonomiska faktorer som fattigdom och underutveckling, svaga politiska institutioner, avsaknad av rättsstatliga principer samt orättvisa egendomsförhållanden och korruption, vilka bland annat kan leda till olaglig avverkning och röjning av skog.
- CF. Skogsskövling som sker genom avskogning, ohållbar avverkning eller skogsbränder, orsakade av bland annat värmeböljor, bidrar i hög grad till koldioxidutsläppen.
- CG. Det saknas tillräckliga strategier och program för återplantering av skog som har kalhuggits.
- CH. Sammansättningen i EU:s skogsodlingar motsvarar inte de naturliga blandade skogsbygder som är karakteristiska för Europa.

Markskydd

- CI. Marken i Europa skadas oåterkalleligt i snabbare takt än någonsin. Klimatförändringarna förvärrar dessa skador.
- CJ. När markområden med permafrost töar upp förändras marken på norra halvklotet, samtidigt som stora mängder metan frigörs till atmosfären.

Förvaltning av vattenresurser

- CK. Tillgången till vattenresurser, försörjningen med dricksvatten och annat vatten, vattenförbrukningen och hanteringen av avloppsvatten är starkt beroende av de ekonomiska och sociala förhållanden som råder.
- CL. Klimatförändringarna förstärker ytterligare de regionala skillnader i tillgången till vattenresurser som redan finns i Europa liksom förekomsten av översvämningar och torka.

Fiske

- CM. Fisk och skaldjur är viktiga näringskällor. Havet är världens största kolsänka och utgör en källa till biomassa och råvaror.
- CN. Havets näringsresurser överexploateras redan.

Onsdag 4 februari 2009

Avfallshantering och resursförvaltning

- CO. Avfallshierarki är en viktig vägledande princip för att motverka klimatförändringarna inom avfallssektorn.
- CP. Det är viktigt att erkänna att EU:s avfallslagstiftning, tillsammans med innovationer inom avfallshanteringen och den ökade användningen av returprodukter, redan nu får positiva följder för miljön och bidrar till att minska nettoutsläppen av växthusgaser från avfallssektorn, även om potentialen inte utnyttjas fullt ut.
- CQ. Trots alla ansträngningar fortsätter tyvärr mängden avfall att öka.

Anpassningsåtgärder

- CR. Anpassningsåtgärder av olika slag utgör en försäkring för framtiden, som dämpar skadorna från historiska utsläpp av växthusgaser och den temperaturökning som detta har orsakat.
- CS. En renodlad kostnads- och nyttoanalys räcker inte för att garantera att samtliga befolkningsgrupper omfattas av ett minimiskydd vid utvecklingen av anpassningsåtgärder. När det gäller sådana åtgärder är det absolut nödvändigt att analysera klimatförändringarnas lokala följder.
- CT. Enligt Millenium Ecosystem Assessment hotar förbrukningen av naturresurser i dag två tredjedelar av alla ekosystem. Den ökar sårbarheten för klimatförändringar och ökar därmed också ytterligare pressen på oss att snarast utveckla anpassningsåtgärder.
- CU. I den gemensamma rapporten från Europeiska miljöbyrån, Gemensamma forskningscentrumet (JRC) och Världshälsoorganisationen med titeln "Impacts of Europe's changing climate", uppmärksammas det att sårbarheten för klimatförändringarna varierar mycket mellan olika regioner och sektorer i Europa, och att det är bergsområden, kustområden, Medelhavsområdet och Arktis som drabbas hårdast. I rapporten understryker man att det förutom minskade globala utsläpp av växthusgaser krävs förebyggande anpassningsåtgärder på EU-nivå och nationell nivå för att dämpa effekterna.

Hälsa

- CV. Vissa skador på människors hälsa som orsakas av klimatförändringarna, och som bl.a. har rapporterats av WHO, kan begränsas genom att utveckla och stärka hälso- och sjukvårdssystemen genom att vidta lämpliga förebyggande åtgärder, med särskild fokus på spridningen av tropiska sjukdomar, och genom offentliga informationskampanjer riktade till särskilt utsatta grupper, t.ex. gravida, nyfödda, barn och äldre.
- CW. Den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 räcker definitivt inte för att hantera de miljöeffekter som påverkar hälsan, framför allt de effekter som härrör från klimatförändringarna.

Onsdag 4 februari 2009

Tillväxt och sysselsättning

- CX. De klimatpolitiska mål som beslutades vid Europeiska rådets möte i mars 2007 går att uppnå såväl tekniskt som ekonomiskt, och erbjuder unika affärsmöjligheter för tusentals företag inom EU.
- CY. Många företag har ännu inte insett hur stora klimatförändringarnas möjligheter och risker faktiskt är.
- CZ. Engagemang för att bekämpa klimatförändringarna går att förena med långsiktig ekonomisk tillväxt och välfärd. Det kan utgöra en effektiv investering med den viktiga funktionen att motverka en konjunkturedgång och måste ses som en utmaning för att åstadkomma vittomfattande strukturella förändringar med slutmålet att utveckla en verkligt grön ekonomi.
- DA. Omfördelningen av arbetstillfällen kommer mer sannolikt att ske inom vissa branscher än mellan olika branscher.

Främjande av framtidsteknik

- DB. Handeln med utsläppsrätter är en mycket viktig del av EU:s klimatprogram, som är utformat för att förbättra effektiviteten och därigenom minska utsläppen av växthusgaser. Handel med utsläppsrätter räcker emellertid inte för att leda oss från koldioxidproblemen och starta en revolution på bred front för tekniker med begränsade koldioxidutsläpp.
- DC. För att uppnå målen om att begränsa klimatförändringarna krävs en lämplig ekonomisk styrmekanism som stöder utvecklingen och tillämpningen av energieffektiva och rena tekniker.
- DD. Hållbart bostadsbyggande ger enorma möjligheter att skapa arbetstillfällen.
- DE. Effektivitetsförbättringar räcker inte för att starta en teknisk revolution. De kräver en integrerad strategi på EU-nivå, nationell och lokal nivå för att öka forskningen och utvecklingen av nya och avancerade tekniker och förfaranden och för att stärka användandet av dem.
- DF. Tekniken för att avskilja och lagra koldioxid (CCS) används redan i begränsad omfattning på olika områden, exempelvis vid olje- och gasutvinning. Som storskalig teknik avsedd att bekämpa klimatförändringarna befinner sig CCS fortfarande i sin linda.
- DG. Hittills överväger kostnads- och riskmomenten framför de ekonomiska fördelarna. Trots att den modernaste tekniken används har kraftverk med CCS-teknik en sämre verkningsgrad.
- DH. CCS-tekniken kan fungera som en bro på vägen mot ett energisystem utan utsläpp av koldioxid. CCS kan bidra till att lösa problemen genom att minska kraftverkens koldioxidutsläpp, och utgöra ett komplement under utbyggnaden av förnybara energikällor. CCS är emellertid en åtgärd på avstånd från utsläppskällan.

Onsdag 4 februari 2009

Intelligenta datorsystem och informations- och kommunikationsteknik (IKT)

DI. IKT-sektorn svarar för närvarande för 2 procent av de globala utsläppen av koldioxid. Branschen skulle emellertid inte bara kunna sänka sina egna koldioxidutsläpp, utan också särskilt utveckla innovativa och energisnåla tillämpningar av betydelse för hela samhällsekonomin.

Finansiering och budget

DJ. EU:s nuvarande budget är otillräcklig för att uppnå klimatmålen eftersom den politiska prioriteringen att bekämpa klimatförändringarna ännu inte har erhållit nödvändiga anslag i budgeten.

DK. I nästa budgetram måste medel anslås för att bekämpa klimatförändringarna och bygga upp en anpassningspolitik på EU-nivå i syfte att EU förfogar över en adekvat "klimatbudget" under nästa budgetperiod, efter 2013.

DL. All EU-politik måste innehålla åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna. EU kan därför inte längre enbart omfördela de befintliga resurserna, utan bör i stället främja framtagandet av nya resurser för att finansiera en sektorövergripande kamp mot klimatförändringarna.

Utbildning, rapportering, märkning och ökad kunskap

DM. De ekonomiska och samhällspolitiska åtgärder som måste vidtas för att bekämpa klimatförändringarna kommer att bli startskottet för ett kulturskifte som förändrar inrotade vanor och livsstilar. Genuint hållbar konsumtion och råvaruförbrukning går bara att införa i alla delar av samhället om människor tänker om och ändrar sitt beteende. För att detta ska lyckas måste nya konsumtionsmönster och livsstilar utvecklas.

DN. Klimatförändringarna kommer att utlösa en teknisk moderniseringsvåg, vilken utgör en ekonomisk möjlighet som kan utnyttjas endast om det finns tillräckligt kvalificerad arbetskraft på arbetsmarknaden.

DO. Opinionsundersökningen Eurobarometer special nr 300 visar klart att flertalet tillfrågade i Europa ser klimatförändringarna som ett mycket allvarligt problem. Men många klagar på bristfällig information, och individuella insatser för att motverka klimatförändringarna stannar i allmänhet vid enkla åtgärder som sopsortering eller minskad energi- och vattenförbrukning, som inte kräver några större förändringar av vardagsbeteendet.

DP. Den information som behövs för att människor ska kunna ifrågasätta sina egna rörlighetsvanor, exempelvis i valet mellan den egna personbilen och alternativa sätt att förflytta sig (promenad, cykling eller kollektivtrafik) finns tillgänglig.

DQ. EU:s klimatmål och lagstiftning om detta hjälper lokala och kommunala beslutsfattare att höja livskvaliteten i många städer i Europeiska unionen. Lokala initiativ i storstadsområden ger ett avgörande bidrag till att minska Europeiska unionens koldioxidutsläpp.

Onsdag 4 februari 2009

- DR. Det är inte enbart detaljhandelns uppgift att förändra kundernas köpbeteende. Näringslivet i stort skulle dock kunna vara en förebild genom att verka för hållbarhet och resurssnålhet i sina affärsmodeller och tillverkningsförfaranden och medarbetarna skulle då få en viktig roll för att sprida kunskap om hur man uppträder så att det gagnar klimatet.
- DS. Det saknas i stor utsträckning konsumentinformation om jordbruksprodukters klimatpåverkan. Med riktade informationskampanjer går det dock att påverka konsumenternas köpbeteende. På detta sätt går det även att uppnå hälsopolitiska mål.
- DT. Klimatförändringsproblemet kräver att befolkningen i stor utsträckning engageras över hela världen. En av de viktigaste uppgifterna kommer därför att vara att på alla genomförbara sätt förse dessa personer med nödvändig information, så att de kan bidra till att lösa problemen och även skydda sig själva när de stöter på anpassningssvårigheter, något som de oundvikligen kommer att göra.

2050 – Framtiden börjar i dag

- DU. Världens befolknings resursbehov överstiger redan i dag jordens naturliga återbildningsförmåga med en fjärdedel. Härigenom berövas framtida generationer sitt uppehälle.
- DV. Framtidens produktionsförfaranden och konsumtionsmönster påverkas på ett definitivt sätt av att vi i dag visar framsynthet och politiskt ledarskap i våra politiska beslut. Det går dock inte att övergå till en hållbarare livsstil utan hjälp från näringsliv, forskning, medier, det organiserade civila samhället och från medborgarna.
- DW. Klimatförändringarna är ett globalt miljöproblem vars orsaker är strukturella.

Politiska riktlinjer

1. Europaparlamentet påminner om sin ovannämnda resolution av den 21 maj 2008, och särskilt den omständigheten att alla insatser för att begränsa utsläppen bör inriktas på att hålla sig väl under målet att begränsa globala temperaturökningar till under 2°C, eftersom redan en sådan uppvärmningsnivå starkt skulle påverka vårt samhälle och människors livsstilar, och även skulle medföra betydande förändringar av ekosystem och vattenresurser. Parlamentet är djupt oroat över att många aktuella vetenskapliga rapporter visar att klimatförändringarna både sker snabbare och medför allvarigare negativa effekter än vad man tidigare trott. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att noga bevaka och analysera de senaste vetenskapliga rönen för att framför allt bedöma huruvida EU:s mål på 2°C fortfarande är tillräckligt för att undvika farliga klimatförändringar.

2. Europaparlamentet betonar att det är ytterst angeläget att horisontellt integrera den globala uppvärmningen och klimatförändringarna till följd av denna som nya yttre faktorer i samtliga områden och politikområden, och att beakta den globala uppvärmningens och klimatförändringens orsaker och följder inom alla berörda områden i EU-lagstiftningen.

Onsdag 4 februari 2009

3. Europaparlamentet påminner särskilt om de mycket viktiga mål som behöver fastställas för att bekämpa klimatförändringarna och understryker, i enlighet med rekommendationerna i den fjärde utvärderingsrapporten från IPCC och i färdplanen från Bali, vikten av ett mål på medellång sikt för EU och de andra industrialiserade länderna som grupp i form av en minskning av utsläppen av växthusgaser med 25 till 40 procent fram till 2020, och ett långsiktigt minskningsmål om minst 80 procent fram till 2050 jämfört med 1990, samtidigt som fokus fortfarande ligger på att begränsa ökningen av den globala genomsnittstemperaturen till 2°C jämfört med de förindustriella nivåerna, för att på så sätt uppnå 50 procents sannolikhet för att nå detta mål.
4. Europaparlamentet betonar att ett lands påverkan på klimatet inte är begränsad till dess fysiska utsläpp. Parlamentet kräver att EU vidtar omedelbara åtgärder här hemma och inom ramen för internationella förhandlingar för att utveckla redovisningsprinciper som även inbegriper konsumtionens totala påverkan, inklusive den internationella luftfartens påverkan.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta effekterna av EU:s framtida politiska åtgärder med avseende på deras koldioxidavtryck för att se till att de klimatförändringsmål som fastställts på europeisk nivå uppfylls, samtidigt som man säkerställer en fortsatt hög nivå på skyddet för miljön och folkhälsan.
6. Europaparlamentet framhåller att parlamentet, för att bekämpa klimatförändringarna, upprepade gånger har föreslagit politiska åtgärder och samarbete på internationell nivå (inbegripet genom regionala multilaterala avtal), på EU-nivå och på medlemsstatsnivå.
7. Europaparlamentet välkomnar antagandet av EU:s paket med lagstiftningsåtgärder (de så kallade klimat- och energipaketet), i vilket det krävs en unilateral minskning med 20 % av EU:s växthusgasutsläpp, och i vilket ett förfarande fastställs för att påskynda insatserna för att nå en minskning på 30 % i enlighet med åtagandena i det framtida internationella avtalet och för att öka andelen förnybara energikällor av EU:s totala energimix med upp till 20 % fram till 2020. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt och smidigt genomföra dessa lagstiftningsåtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka genomförandet av klimat- och energipaketet.
8. Europaparlamentet anser att vissa principer som man kom överens om i klimat- och energipaketet också kan användas vid ingåendet av internationella avtal, särskilt den bindande linjära kurvan för industriländernas åtaganden, differentiering på grundval av de utsläpp som fastställdes 2005 och systemet för överensstämmelse med en årlig faktor för utsläppsminskning.
9. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen måste spela en ledande roll i de internationella COP- och MOP-förhandlingarna inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, men även i andra internationella sammanhang, som WTO, Världsbanken och IMF. Parlamentet betonar också att det är ytterst angeläget att EU och dess medlemsstater uppfyller Kyotoprotokollet för att bli trovärdiga i sin ledarroll.
10. Europaparlamentet instämmer i att utveckling, tillämpning och export av modern miljöteknik samtidigt bidrar till att uppfylla Lissabonstrategin, EU:s Koytomål och andra klimatmål och påpekar att Lissabonstrategin och klimat- och energipaketet måste integreras fullt om man ska lyckas uppnå de ambitiösa miljömålen och skapa ekonomisk tillväxt.
11. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och EU:s medlemsstater att stödja FN:s uppprop om en grön "New Deal". Mot bakgrund av finanskrisen anser parlamentet att investeringar avsedda att stimulera ekonomisk tillväxt bör göras på ett hållbart sätt, särskilt genom att främja grön teknik som samtidigt kommer att öka Europas framtida konkurrenskraft och trygga arbetstillfällena.

Onsdag 4 februari 2009

12. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang att kampen mot klimatförändringarna kommer att leda till förändringar i samhället som bidrar till att skapa nya arbetstillfällen och industrier, motverka energibristen och beroendet av importerade fossila bränslen och ge medborgarna sociala fördelar. Parlamentet betonar att internationellt, regionalt och lokalt samarbete kommer att bli avgörande för om vi ska lyckas uppnå detta mål.

13. Europaparlamentet är vidare övertygat om att klimatförändringarna kan bekämpas framgångsrikt endast om medborgarna är involverade och får skydd under övergångsperioden till en koldioxidneutral ekonomi. Parlamentet framhäver därför att anpassningsåtgärder och åtgärder för att mildra effekterna kommer att driva Europeiska unionen mot en ny modell för hållbar utveckling som skulle främja unionens sociala egenskaper i syfte att skapa ett socialt samförstånd.

14. Europaparlamentet betonar vikten av att till att börja med uppnå dramatiska effektivitetsförbättringar på alla områden i vardagslivet, och samtidigt inleda en övergång till hållbara, medvetet resurssnåla produktions- och konsumtionsmönster med förnybara energikällor som grund.

15. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang att Europeiska unionens budget och nuvarande och framtida finansieringsinstrument måste utvärderas med avseende på hur förenliga de är med EU:s klimatpolitik, och vid behov anpassas till denna.

16. Europaparlamentet påpekar att en framgångsrik politik för forskning och utveckling endast kan genomföras om ny teknik kan tillämpas praktiskt genom att det finns en tryggad tillgång till marknaden.

17. Europaparlamentet efterlyser forskning om potentiella trender inom klimatbetingad migration och det påföljande trycket på lokala tjänster för att vi ska få information att använda till långsiktig planering och förfaranden för riskhantering.

18. Europaparlamentet betonar att nästan hälften av världens befolkning är yngre än 25 år och att dagens beslut om klimatpolitiken kommer att få långtgående konsekvenser för den största generationen av unga människor i mänsklighetens historia.

Internationella aspekter: Tiden efter 2012, yttre politik för klimatförändringar och den internationella handeln

19. Europaparlamentet välkomnar beslutet från konferensen i Poznan (COP 14 och COP/MOP 4) att gå över från diskussioner till verkliga förhandlingar i syfte att ingå ett avtal efter 2012, och att i detta sammanhang anta ett arbetsprogram för 2009. Parlamentet välkomnar även det mandat som beviljades ordförandena att föreslå en förhandlingstext som ska behandlas under förhandlingarna i juni 2009.

20. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och rådets kommande ordförandeskap att vara ledande i de internationella förhandlingar sin syftar till att säkerställa ett avtal för tiden efter 2012 och att nå en uppgörelse före utgången av 2009, så att nästa avtal om klimatförändringarna kan ratificeras i god tid och det inte uppstår en lucka vad avser uppfyllande av skyldigheter mellan avtalsperioderna.

Onsdag 4 februari 2009

21. Europaparlamentet framhåller att det nya avtalet bör komma till stånd under FN:s överinseende och bygga på principen "gemensamt men skilt ansvar". Industriländerna bör gå i spetsen och minska sina egna utsläpp, medan utvecklingsländerna bör åta sig att, i enlighet med handlingsplanen från Bali, vidta lämpliga nationella åtgärder för att mildra effekterna med utgångspunkt i en hållbar utveckling, som på ett mätbart, rapporterbart och kontrollerbart stöds och möjliggörs av teknik, finansiering och kapacitetsuppbyggande från industriländerna.

22. Europaparlamentet uppmanar de industriländer som är parter i UNFCCC att ingå individuella åtaganden om utsläppsminskningar, om de ännu inte gjort detta, för att på detta sätt bidra till de globala insatserna för att uppfylla konventionens mål. Parlamentet välkomnar utvecklingsländernas engagemang i UNFCCC-processen och de individuella åtaganden och strategier som många av dem antagit.

23. Europaparlamentet uppmanar med kraft den nytilträdde amerikanska regeringen att leva upp till förväntningarna och sålunda bidra till en minskning av växthusgasutsläppen och främjandet av ren teknik genom att anta nationell lagstiftning, samt att genom ett aktivt deltagande i internationella förhandlingar bidra till att skapa en ambitiös ram för hanteringen av klimatförändringen efter 2012.

24. Europaparlamentet understryker att avtalet om tiden efter 2012 bör bli förenligt med andra mål i FN:s och EU:s internationella politiska dagordning, exempelvis bibehållandet av biologisk mångfald, millennieutvecklingsmålen och säkerhetsfrågor, så att politiska synergier kan utnyttjas.

25. Europaparlamentet noterar att kommissionen antagit sitt meddelande med titeln "På väg mot ett övergripande klimatförändringsavtal i Köpenhamn" (KOM(2009)0039) om EU:s ståndpunkt vid förberedelserna inför FN:s klimatkonferens (COP 15) i Köpenhamn.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta en utrikespolitik för klimatförändringarna och att regelbundet påminna om EU:s klimatmål vid EU:s och medlemsstaternas diplomatiska representationer. Parlamentet åtar sig för egen del att regelbundet ta upp frågan om EU:s klimatmål och att försvara dessa i sina kontakter med parlamentsledamöter från andra länder.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införliva kraven på utsläppsminskning och anpassningsåtgärder som föranleds av klimatförändringarna i sina program för utvecklingsbistånd, och/eller att under förhandlingar om beslut i internationella biståndsorgan framhålla nödvändigheten av detta, och på så vis låta det privata näringslivet, offentliga organ och icke-statliga organisationer i berörda länder och regioner medverka genom partnerskap. Parlamentet understryker att ytterligare resurser måste frigöras för att hjälpa utvecklingsländerna att ta itu med klimatförändringens utmaningar, och att nya initiativ i detta avseende måste vara formellt kopplade till arbetet vid FN:s ramkonvention om klimatförändringar och till strävan att uppfylla millennieutvecklingsmålen. Parlamentet välkomnar EU:s lansering av en global klimatförändringsallians för att stödja de fattiga utvecklingsländer som är mest utsatta för klimatförändringar i deras anpassning till klimatförändringarna, och påminner i detta sammanhang om sin ovannämnda resolution av den 21 oktober 2008.

28. Europaparlamentet välkomnar beslutet från konferensen COP 14 och COP/MOP 4 att se till att anpassningsfonden till fullo kan tas i bruk så att den kan finansiera projekt från och med 2009. Parlamentet anser att detta är ett mycket viktigt första steg för att stilla utvecklingsländernas oro när det gäller finansieringen av klimatförändringsåtgärder i dessa länder. Parlamentet välkomnar även beslutet att trappa upp investeringar i tekniköverföring genom Poznans strategiska program för tekniköverföring.

Onsdag 4 februari 2009

29. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts – även om de varit blygsamma – för att behandla frågan om additionalitet och geografisk fördelning av CDM, och uppmanar medlemsstaterna att i enlighet med besluten från Poznan i första hand köpa upp tillgodohavanden från projekt i länder som ansvarar för färre än tio registrerade CDM-projekt, särskilt i de minst utvecklade länderna (LDC), små östater under utveckling (SIDS) och i Afrika, samt att stå för kostnaderna för valideringen av dessa projekt.

30. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om komplementaritetsprincipen enligt artiklarna 6, 12 och 17 i Kyotoprotokollet samt i Marrakechavtalen, enligt vilken parternas skyldigheter att minska växthusgasutsläppen till största delen måste uppfyllas inom det egna landet, innan externa flexibilitetsmekanismer såsom CDM och JI utnyttjas.

31. Europaparlamentet betonar att en överanvändning av mekanismen för ren utveckling/gemensamt genomförande (CDM/JI) undergräver EU:s trovärdighet i de internationella FN-förhandlingarna och därmed EU:s ledande roll i kampen mot klimatförändringar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vara ansvarsfulla och minimera användningen av CDM/JI och göra de flesta utsläppsminskningarna i de egna länderna.

32. Europaparlamentet ställer sig bakom rekommendationerna från den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och kommissionen beträffande "klimatförändringar och internationell säkerhet" och framhåller att EU behöver bygga upp en lämplig multilateral, förebyggande klimatdiplomati för att ge klimatpolitiska aspekter en ökad vikt vid utformningen av sina internationella kontakter, jämte andra internationellt betydelsefulla faktorer som befolkningstillväxt, migration som orsakas av klimatförändringarna, urbanisering, energibehov, stigande energipriser samt vatten- och livsmedelsbrist.

33. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin och den europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna förhindra, övervaka och aktivt motverka följderna av klimatförändringarna och de naturkatastrofer som följer av dessa för civilskyddet och den mänskliga säkerheten liksom de eventuella konflikter som klimatförändringarna kan leda till när det gäller förändringar av tillgången till vatten och landområden.

34. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stärka sina befintliga klimatpartnerskap med mälländer bland utvecklingsländer och att ingå nya partnerskap där sådana saknas i nuläget och därigenom bidra till en betydande ökning av det ekonomiska stödet till teknikutveckling och -överföring, skydd av immateriell äganderätt och institutionell kapacitetsuppbyggnad.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge frågan om energieffektivitet och förnybara energikällor högsta prioritet inom ramen för utvecklingssamarbetet.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom WTO:s förhandlingsrundor och förfarandet för perioden efter 2012 anta handelspolitiska och miljöpolitiska förhandlingsstrategier som anpassats till varandra, för att på ett trovärdigt sätt förmedla EU:s klimatskyddsmål och de instrument som har utvecklats för genomförandet av dem till förhandlingspartnerna, undanröja betänkligheter kring handelshinder eller andra nackdelar i handelsförbindelser med tredjeländer som saknar bindande klimatskyddsmål och förverkliga principen om ömsesidighet i enlighet med den globala kampen mot klimatförändringarna.

Onsdag 4 februari 2009

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådets ordförandeskap och medlemsstaterna att under förhandlingarna om avtalet för perioden efter 2012 inta en ledande roll för att se till att klimatskyddsförhandlingarna för att uppnå målet med 2°C får goda resultat.

Energi

38. Europaparlamentet understryker att EU behöver en framtidsinriktad, gemensam energipolitik för klimatförändringar och konkurrenskraft som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna, både inom EU och i de yttre förbindelserna, för att kunna säkerställa en hög energiförsörjningstrygghet i enlighet med riktlinjerna för hållbarhet, resurseffektivitet och klimatneutralitet, för att hindra eventuella avbrott i energiförsörjningen.

39. Europaparlamentet uppmanar EU att skapa en europeisk gemenskap för förnybara energikällor som främjar ytterligare forskning och pilotprojekt inom området och utveckling av nätet så att förnybara energikällor kan integreras på bästa möjliga sätt.

40. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att säkerställa

- utveckling av och investeringar i en europeisk energiöverföringsinfrastruktur (inklusive det så kallade supernätet) som krävs för att åstadkomma mångfald i EU när det gäller energikällor,
- ständig forskning om och utveckling av pilotprojekt kopplade till IKT-relaterad teknik, decentraliserad produktion och annan ny teknisk utveckling.

41. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att se till att det finns en politiskt reglerad och företagsledd övergångsfas i energimixen, som genom aktivt stöd av de offentliga myndigheterna i medlemsstaterna och på EU-nivå, i kombination med ett så nära samarbete som möjligt med andra länder och internationella organisationer, gör att användningen av fossila bränslen steg för steg kompletteras och senare minskas och ersätts av förnybara energikällor.

42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge regioner och medborgare ökat egenansvar och främja ökad användning av lokala förnybara energikällor med hjälp av rättsliga åtgärder och skattelättnader.

43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att med hjälp av avskrivningssystem och mekanismer med skatteincitament motivera elleverantörer till nödvändiga moderniseringar i kraftverk som eldas med fossila bränslen, för att på så sätt avsevärt öka effektiviteten inom den konventionella elproduktionen.

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att trygga nättillträdet för energi, gas och el från decentraliserade källor, undanröja hinder för marknadstillträde för innovativa elleverantörer inom sektorn förnybara energikällor och påskynda utbyggnaden av lokal kraftvärme och trigeneration och anpassa den efter mål på medellång sikt.

45. Europaparlamentet föreslår att solenergipartnerskap med tredjeländer runt Medelhavet bör ingå som en grundläggande del i EU:s yttre politik, som i inledningsskedet bör inriktas på produktion och överföring av el från solkraft till Europeiska unionen via ledningar för högspänd likström och som i andra skedet kan utgöra en grundval för el- och väteproduktion och på så sätt vara inkörsporten till en ekonomi baserad på förnybara energikällor.

Onsdag 4 februari 2009

46. Europaparlamentet uppmanar EU, medlemsstaterna och näringslivet att
- investera i infrastruktur, nät och ledningar för produktion, transport och lagring av **el** från förnybara energikällor och väte,
 - inom ramen för energipartnerskap erbjuda tredjeländer uppbyggnadsprogram för de institutioner, infrastrukturer och utbildningsprogram för lokal fackpersonal som krävs samt nättillträde för egen förbrukning.
47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i enlighet med lokala eller regionala resurser ytterligare utöka andelen vindkraft, som genom intensivt stöd redan har blivit en etablerad energiutvinningsform, och andelen vattenkraft och jordvärme i energimixen samt även med hjälp av bland annat europeiska forskningsinitiativ och samordning genom expertnätverk fortsatt utnyttja tillgänglig utvecklingspotential.
48. Europaparlamentet understryker den betydande potential som hållbar användning av biomassa har för energiproduktion som syftar till att minska utsläppen av växthusgaser, och kräver en EU-strategi för att använda hållbar biomassa till produktion av el och gas, uppvärmning och kylning.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en omfattande analys av alla utsläpp som uppstår under enskilda bioenergi-källors sammanlagda livscykel, för att kunna bedöma vilken roll biomassa från avfallsprodukter och specialiserat jordbruk kan spela i framtidens energiutvinning. Parlamentet anser att man bör undersöka vilka möjligheter det finns att förbättra biomassans energivärde genom förädling eller användning av bioteknik, både när det gäller för- och nackdelar och utan att resultatet är givet på förhand.
50. Europaparlamentet ser kraftvärme som ett effektivt, billigt och miljövänligt alternativ.
51. Europaparlamentet bekräftar medlemsstaternas olika strategier i fråga om kärnenergi, och uppmanar därför med kraft kommissionen att fästa särskild uppmärksamhet vid radioaktivt avfall och dess fullständiga kretslopp, i syfte att förbättra säkerheten.
52. Europaparlamentet anser att utforskningen av huruvida kärnfusion är tekniskt genomförbart i forskningsreaktorn ITER är ett första steg mot målet att kommersiellt kunna använda denna energiform och betonar att förutsättningarna för att målet ska kunna uppnås i hög grad avgörs av att den långsiktiga forskningsfinansieringen är tryggad.
53. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och EU att främja utvecklingen av CCS-teknik för kol- och gasdrivna kraftverk genom att ge incitament för demonstrationsprojekt och uppmuntra forskning.

Biobränslen

54. Europaparlamentet konstaterar att vissa produktionstyper av biobränsle kan påverka livsmedelspriserna, minska den biologiska mångfalden och öka avskogningen, och konstaterar samtidigt att biobränslen måste produceras på ett ansvarsfullt sätt och genom en kontrollerbar, hållbar process.

Onsdag 4 februari 2009

55. Europaparlamentet anser att utvecklingsländernas delaktighet när det gäller en långsiktig strategi för utveckling och produktion av biobränsle är absolut nödvändig för att man ska kunna undersöka den ekonomiska planeringen och lönsamheten, säkerställa tillräcklig tillgång till och produktion av livsmedel, besvara frågan om ekologisk hållbarhet, inbegripet en bedömning av relevanta indirekta effekter, och inte minst möjliggöra social utveckling och bestående inkomstökningar, samt se till att utvecklingsländerna får den utbildning de behöver för att kunna uppfylla EU:s hållbarhetskriterier.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utöka forskningen kring och utvecklingen av avancerade biobränslen, att se till att de får de finansiella medel som krävs inom detta område och att förena forskning och utveckling med fastställda utvecklingsmål.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja erfarenheten från utvecklingen av hållbarhetskriterier inom EU till att aktivt främja utvecklingen av en global standard för biobränslen.

Energieffektivitet

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett bindande mål på 20 procents ökning av energieffektiviteten senast 2020 och låta förslaget åtföljas av konkreta etappmål för minskning.

59. Europaparlamentet efterlyser en bred informationskampanj på lokal nivå för att öka den decentraliserade energieffektiviteten, där man erbjuder värmefoton med energibesiktning för hus- och lägenhetsägare och även lägger fram finansieringsförslag till möjliga moderniseringsåtgärder efter förebild av mikrokrediter.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta aktiva åtgärder för att öka medvetenheten om hur viktiga IKT-teknikerna är för att förbättra energieffektiviteten, den hållbara utvecklingen och EU-medborgarnas livskvalitet.

61. Europaparlamentet efterlyser mässor, informationsdagar och seminarier för att skapa synergieffekter mellan fastighetsägare, leverantörer av finansiella tjänster, hantverkare och andra aktörer inom fastighetssektorn.

62. Europaparlamentet efterlyser en tydlig europeisk samordning för en utbyggnad av elproduktion via kraftvärme och trigeneration samt integration av dessa i industrianläggningar för att kunna garantera att det vidtas lokala och regionala klimatskyddsåtgärder samtidigt som energikonsumtionens effektivitet ökar.

63. Europaparlamentet uppmanar rådet (ekonomiska och finansiella frågor) att sänka momssatsen på förnybar energi, energisnåla varor och tjänster. Parlamentet föreslår särskilt att medlemsstaterna stimulerar till modernisering genom att minska momsens för moderniseringsåtgärder och verktyg som används i samband med dessa, anpassa fastighetsskatter efter byggnaders energieffektivitet samt tillämpa och främja systemet med energicertifiering fullt ut.

Onsdag 4 februari 2009

64. Europaparlamentet föreslår som stimulans för modernisering av uthyrda eller utarrenderade fastigheter att skattesatserna på hyres- och arrendeintäkter sänks med ett belopp motsvarande investeringen i uppvärmnings- och elsystem med förnybara energikällor samt effektivitetsvinster.

65. Europaparlamentet påpekar att det, med tanke på byggnaders långa livslängd, är av största vikt att nya byggnader byggs i enlighet med högsta möjliga standarder för energieffektivitet, att befintliga byggnader uppgraderas till nuvarande standarder och att minimiandelen energi från förnybara energikällor används i alla nya eller renoverade byggnader som kräver uppvärmning och kylning.

66. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna förbättrar och utvidgar användningen av energieffektivitetspass och knyter rekommendationerna till ekonomiska incitament.

67. Europaparlamentet efterlyser miniminormer för energieffektivitet för nya och renoverade byggnader inom Europeiska unionen och uppmanar berörda myndigheter och yrkesorganisationer i medlemsstaterna att fastställa energieffektivitetskriterier, riktlinjer och nationell lagstiftning eller administrativa beslut som ledmotiv för arkitekter och byggnadsingenjörer i samband med nybyggnation och anser samtidigt att det bör finnas byggrättsliga bestämmelser för energieffektivitet i nya och renoverade byggnader och därmed även säkerställa en ren och hälsosam inomhusluft.

68. Europaparlamentet betonar behovet av att inkludera minimikriterier för energieffektivitet i en övergripande politik för offentlig upphandling avseende offentliga byggnader och tjänster på nationell, regional och lokal nivå, för att främja innovation i ny teknik och säkerställa marknadstillgång.

69. Europaparlamentet kräver att tillgängliga undersökningar som de europeiska institutionerna utfört om koldioxidutsläpp och möjligheter till energibesparingar offentliggörs och görs lättåtkomliga för användare på de olika institutionernas hemsidor.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt stödja forskningen och den tekniska utvecklingen avseende belysningsteknik och intelligenta belysningstillämpningar, så att större kraft kan läggas på att främja införandet av energieffektivare belysning på offentliga platser, såväl inomhus som utomhus, med tyngdpunkten på högeffektiva lysdioder.

71. Europaparlamentet konstaterar att renovering och förbättringar av höghus, särskilt i de länder där denna typ av byggnader utgör den största delen av bostadsmarknaden, är det lättaste sättet att spara energi och minska koldioxidutsläppen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över och höja den nu gällande gränsen för strukturfonder på två procent för anslag till renovering av höghus.

72. Europaparlamentet påpekar att det långsiktiga målet för byggsektorn i EU bör vara en energiförbrukning med nollutsläpp för nya bostadsbyggnader senast 2015 och för nya kommersiella och offentliga byggnader till 2020. Parlamentet anser att målet på lång sikt bör utvidgas till att även omfatta renoverade byggnader.

Onsdag 4 februari 2009

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att åtminstone var femte år, i enlighet med "top-runner-principen", anpassa bestämmelserna för elektriska och elektroniska produkters energieffektivitet inom alla användningsområden efter marknadsutvecklingen, aktualisera befintliga märkningsprogram eller energieffektivitetsklasser för produkter och på så sätt undvika felaktig konsumentinformation.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa bindande EU-mål och upprätta integrerade riktlinjer för näringslivet för att säkerställa marknadstillträde och se till att det införs tekniker för energieffektivitet, inbegripet genom utvecklingen av gemensamma teknikmål (som passiva hus), ökad användning av integrerade politiska strategier, som pionjärmarknader och grön offentlig upphandling, samt stödregler för produktutformning och miniminormer.

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att konsekvent tillämpa förbudet mot produkter som drar mycket energi i vilo-läge (stand-by) och att, som nästa steg i tillämpningen av direktivet om ekodesign⁽¹⁾, överväga att införa ett obligatoriskt krav på avstängningsfunktion på produkter samt föreskriva obligatorisk avstängningsautomatik och obligatoriska energisparlägen även för anläggningar med stora motorer och för verktyg och maskiner som används inom industrin.

76. Europaparlamentet kräver en skyndsam och rigorös tillämpning av kraven från 2006 om smarta mätare i syfte att öka konsumenternas medvetenhet om energiförbrukning och hjälpa energileverantörer att hantera efterfrågan på ett effektivare sätt.

Rörlighet och logistik

77. Europaparlamentet konstaterar att den ekonomiska och sociala modellen i Europa har tidseffektivitet som första prioritet när det gäller att kunna säkerställa rörlighet och tillgänglighet för personer, varor och gods i stället för resurseffektivitet, och att det i framtiden krävs en kombination av båda dessa faktorer.

78. Europaparlamentet uppmanar Europeiska investeringsbanken och dess dotterorgan för riskkapital, Europeiska investeringsfonden, att utöka sitt stöd till utvecklingen av energieffektivitet och förnybara energikällor betydligt.

79. Europaparlamentet påminner de berörda aktörerna om att även transportsektorn måste uppfylla EU:s klimatmål att senast 2020 sänka koldioxidutsläppen med minst 20 procent, och om det finns ett internationellt avtal, med minst 30 procent jämfört med 1990 års nivåer och att under samma period öka energieffektiviteten med 20 procent.

80. Europaparlamentet efterlyser en omfattande policy-mix av sinsemellan stödande åtgärder för en hållbar transportpolitik som innefattar en fortsatt utveckling av fordonstekniken (miljöinnovation), en ökad användning av alternativa energikällor för transport, inrättandet av distributionsnät för rena bränslen, en ökad användning av alternativa drivmedel, en intelligent transportförvaltning, förändringar när det gäller körsätt och bilanvändning, en förbättrad logistik, "gröna bälten" och IKT-teknik för transport, en koldioxid-skatt samt en modernisering av kollektivtrafiken för att uppnå nollutsläpps målet utan att bortse från det ökade behovet av rörlighet. Parlamentet påpekar att samtliga dessa åtgärder skulle kunna främjas genom tydliga prioriteringar i den offentliga upphandlingen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter (EUT L 191, 22.7.2005, s. 29).

Onsdag 4 februari 2009

81. Europaparlamentet anser att man särskilt måste prioritera tillämpningen av principen att förorenaren betalar och efterlyser att alla transportslag i hög grad bidrar till internalisering av sina externa kostnader. Parlamentet påpekar att detta mål kommer att förutsätta ett lämpligt ekonomiskt klimat och uppmanar därför medlemsstaterna att se över alla berörda skatter och avgifter.

82. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förteckning över transportsektorns utsläpp (Greening Transport Inventory), där de lagstiftningsåtgärder förtecknas som redan finns och även de som krävs för en hållbar tillväxt inom transportsektorn.

83. Europaparlamentet betonar vikten av infrastrukturprojekt inom transportsektorn, men efterlyser samtidigt att man i samband med planering, utformning och konstruktion tar hänsyn till en möjlig inverkan på klimatet i framtiden.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i så hög grad som möjligt utnyttja satellitnavigationsystem i syfte att öka energieffektiviteten på transportområdet genom att förbättra styrningen och organisationen av trafikflöden, tillhandahålla realtidsinformation om varors och människors rörlighet och se till att de mest ändamålsenliga rutterna och transportsätten väljs.

85. Europaparlamentet beklagar att man på många ställen på ett otillräckligt sätt eller för sent har tagit sig an utmaningen att utforma en transporteffektiv och miljövänlig stadsplanering med gångator, cykelvägar och en flexibel anslutning till kollektivtrafiken eller att en sådan stadsplanering endast har utformats till viss del.

86. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att vidta följande åtgärder:

- Erbjudna flexibla alternativ till bilanvändning som samordnas med varandra och att utöka utbudet av möjligheter till rörlighet, till exempel genom att ytterligare förbättra förbindelserna för befintliga kollektivtrafiknät mellan städernas centrum och utkanter och att prioritera kollektivtrafiken i centrala stadsdelar genom vägtrafiklagstiftning.
- På ett omfattande sätt utöka och förbättra helhetsutbudet och främja en övergång till mer miljövänliga transportalternativ genom prisåtgärder och andra stimulansåtgärder samt genom betydande investeringar i nödvändig infrastruktur för att på så sätt göra kollektivtrafiken mer lockande.

Parlamentet efterlyser förbättringar under övergångsperioden i arbetet med att integrera den privata persontransporten med passagerar- och godstransportlogistiken och systemen för kollektivtrafik, och är övertygat om att investeringar i järnvägsinfrastruktur måste gå hand i hand med förbättrade järnvägstjänster.

87. Europaparlamentet betonar betydelsen av intelligenta transportsystem med avseende på sammodalitet och deras inordnande i transportpolitiken på gemenskapsnivå och på nationell, regional och lokal nivå, eftersom de leder till högre säkerhet och bättre miljökänslighet inom transportsektorn. Parlamentet efterlyser att man utvecklar och använder intelligenta transportsystem för att få bukt med trafiken och minska trafikstockningar.

88. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater till ett nära samarbete med industrisektorn för att möjliggöra de marknadspolitiska förutsättningar som krävs för att intelligenta transportsystem – särskilt logistik- och säkerhetshandlingen (ERTMS, RIS, eCall) – ska kunna bli en del i trafikförvaltningen.

Onsdag 4 februari 2009

89. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja sammodalitet genom att införa överförbara nummerplåtar enligt existerande exempel, vilket gör det mer lockande för medborgarna att ta tåget vid långresor och energisnåla bilar för lokala transporter vid resans start och slutmål.

90. Europaparlamentet välkomnar beslutet att i samband med den nyligen antagna lagstiftningen om mål för koldioxidutsläpp från fordon anta ett långsiktigt utsläppsmål på 95 g CO₂/km senast 2020.

91. Europaparlamentet framhäver järnvägstrafikens potential som ett energieffektivt transportslag med låga koldioxidutsläpp, både när det gäller godstransport över långa sträckor och regional- och pendeltrafik på korta och medellånga sträckor, och begär att man överväger sådana prioriteringar i tilldelningskriterierna för stöd från de regionala utvecklings- och sammanhållningsfonderna.

92. Europaparlamentet välkomnar upp- och utbyggnaden av transeuropeiska nät (TEN-T) inom EU och till grannländerna och uppmanar medlemsstaterna att snarast möjligt avsluta de prioriterade projekten, särskilt de klimatvänligaste, eftersom de är av avgörande betydelse för godstransportlogistik och en hållbar europeisk transportpolitik.

93. Europaparlamentet betonar de inre vattenvägarnas stora betydelse för varutransporter. Parlamentet understryker även de miljövänliga aspekterna av denna transportsektor och den omständigheten att den har mer än tillräckligt med logistisk kapacitet.

94. Europaparlamentet beklagar att investeringar för utbyggnad av järnvägen har sjunkit under det senaste årtiondet, trots möjligheterna att flytta över en stor del av godstransporten till järnväg och inre vattenvägar, vilket skulle gynna hela transportsektorn.

95. Europaparlamentet stöder kommissionens föresats att tillsammans med medlemsstaterna utse speciella höghastighetsleder till sjöss och har stora förhoppningar att det kommande europeiska sjötransportområdet utan hinder ska kunna främja sjötransporten i Europa och göra den mer effektiv.

96. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag att ta ut högre hamn- och förtöjningsavgifter på grundval av fartygens avgasvärden och se till att elförsörjningen från fartyg som ligger i hamn sker från land och inte via fartygens generatorer.

97. Europaparlamentet anser att företrädare för varv och rederier i hög grad bör satsa på ny teknik som ökar effektiviteten, till exempel genom att använda höga segel, lufttrumssystemet (Air Cavity System), utnyttja spillvärme till elproduktion, använda effektivare motorer och bättre profiler till skrov och roder, använda mer detaljerade väderprognoser för att anpassa kursen och utnyttja möjligheten till anstrykning av skrovet för att spara in bränsle.

98. Europaparlamentet uppmanar Internationella sjöfartsorganisationen att acceptera och besluta om ett bindande sektorinternt mål för att minska utsläppen inom sjöfarten och att fastställa tekniska miniminormer för användning av modern teknik i samband med att nya fartyg byggs.

Onsdag 4 februari 2009

99. Europaparlamentet anser att det krävs en integrerad strategi inom luftfartssektorn som innebär att luftfartsindustrin, flygbolagen och flygplatsoperatörerna gemensamt förbinder sig till ett mål för utsläppsminskning så snart som möjligt och senast den 1 januari 2013. Parlamentet anser att den integrerade strategin bör omfatta forskning och teknik, driftsmässiga förbättringar och ett globalt system för handel med utsläppsrätter som bör bygga på EU:s utsläppshandelssystem för luftfart.

100. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att fram till startskottet för EU:s utsläppshandelssystem inom luftfartssektorn förverkliga och utvidga både det gemensamma europeiska luftrummet och Sesar-projektet så effektivt som möjligt och i första hand få till stånd funktionella och flexibla luftrumsblock och en på det hela taget flexibel användning av luftrummet, för att på så sätt omedelbart kunna utnyttja den potential som finns till att sänka utsläppen och flygplanens bränsleförbrukning med upp till 12 procent.

101. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ge allt stöd som behövs till forskning och utveckling avseende banbrytande miljövänliga transporttekniker, som vätgasbilar, elfordon, bränslecellsfordon, hybridfordon eller fordon som drivs med avancerade biobränslen samt alternativa material, ny teknik och IT-lösningar som skulle kunna sänka fordonens vikt och öka deras effektivitet.

102. Europaparlamentet uppmanar tillverkare av drivsystem och motorer till transportsektorn att samverka för att kontinuerligt öka maskinernas effektivitet i enlighet med Euro 6-normerna men också utöver dessa, att sätta upp sektorinterna mål som syftar till att avsevärt öka energieffektiviteten och att fortsätta utforska användningen av alternativa bränslen, för att på så sätt kunna bidra till en hållbarare tillväxt i branschen.

103. Europaparlamentet uppmanar biltillverkare att ersätta sina fordon med mindre, lättare och effektivare modeller för att göra det möjligt för den enskilda individen att förflytta sig trots de begränsningar som klimatförändringarna och de begränsade oljereserverna utgör.

104. Europaparlamentet uppmanar försvarsindustrin att öka effektiviteten i sina motorer och drivsystem och att utföra forskning om möjligheten att använda alternativa bränslen.

105. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen och dess medlemsstater att anta särskilda stödramar för väte som bygger på förnybara energikällor för att snabbt påskynda tillverkningen av vätgasbilar. Parlamentet anser att man med dessa stödramor bör rikta in sig på att öka EU:s budgetstöd till slutanvändning av väte, att sprida vätgastekniken med hjälp av stöd från medlemsstaterna i form av ekonomiska åtgärder som skattelättnader samt att skapa tidiga marknader genom upphandling av fordon med nollutsläpp till offentliga myndigheter.

106. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast 2010 utarbeta en rapport över de begränsningar som fortfarande finns i fråga om cabotage och andra faktorer inom EU som orsakar tomkörning och effektivitetsförlust på den inre marknaden. Parlamentet anser att en effektiv och ändamålsenlig godslogistik som används som en integrerad del i EU:s transportsystem, är lösningen för hållbar rörlighet i Europa, effektiv och konkurrenskraftig ekonomi, optimalt utnyttjande av energikällor, jobbskapande, miljöskydd och kampen mot klimatförändringarna.

Onsdag 4 februari 2009

Turism och kulturminnen

107. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att Europas kulturminnen och kulturlandskap är hotade på grund av extrema väderfenomen och långsiktiga klimatförändringar och uppmanar medlemsstaterna att genom samordning upprätta en enhetlig förteckning på EU-nivå över europeiska kulturminnen som hotas på grund av klimatförändringarna.

108. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och regionerna att vidta omfattande anpassningsåtgärder och förebyggande åtgärder, som att trygga vattentillförseln, förebygga skogsbränder, vidta åtgärder för att förebygga glaciärsmältning eller förbättra kustskyddet, i klimat känsliga säsongsbundna turistområden som saknar direkta andra alternativ, för att svara mot turismens ekonomiska betydelse och den nödvändiga infrastrukturen för arbetstillfällen och inkomster och motverka den omfattande ekonomiska skadan längs värdekedjan.

109. Europaparlamentet anser att ytterligare expansion av turismbranschen i vissa regioner endast är ekonomiskt ändamålsenlig och miljömässigt försvarbar om de sannolika följderna av klimatförändringarna, som till exempel ökad brist på vatten eller snö eller glaciärsmältning, beaktas i den framtida utvecklingen av dessa regioner.

110. Europaparlamentet uppmanar turismbranschen att tillsammans med lokala myndigheter och ekonomiska sammanslutningar utarbeta integrerade strategier för att minska utsläppen och förbättra energieffektiviteten inom sektorn – särskilt när det gäller transport och logi – och att planera åtgärder för att främja ekoturism, även utveckling av socialt inriktad turism, sportturism eller kulturturism samt framstående turistmål som innebär respekt för och skydd av miljön.

Industriutsläpp

111. Europaparlamentet kräver att revisioner på arbetsplatsen med avseende på klimatförändringar ingår i standarder för företagsrapportering för att insynen i övervakningen av politiken för miljöanpassning och utsläppsminskning ska förbättras.

112. Europaparlamentet kräver att alla kommersiella och icke-kommersiella organisationer rapporterar offentligt, på årsbasis, om mängden växthusgasutsläpp, åtgärder som vidtagits för att minska utsläppen av växthusgaser, verksamhet för omskolning av anställda (vid nedstängning till följd av dokumenterat koldioxidläckage) och intäkter från verksamhet relaterad till systemet för handel med utsläppsrätter. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka dessa aktiviteter och rapportera till parlamentet om framsteg som gjorts av industrisektorer för att begränsa utsläpp.

Jordbruk och djuruppfödning

113. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan att resultatet är givet på förhand undersöka en uttrycklig inkludering av jordbruket i en framtida integrerad EU-klimatpolitik och utarbetningen av mål för att minska utsläppen av växthusgaser, inklusive metan och dikväveoxid, inom denna sektor genom en utförlig undersökning av de redan befintliga möjligheterna.

114. Europaparlamentet noterar att en optimerad markförvaltning ökar humushalten i marken och att odlad areal kan stå för en betydligt högre lagring av kol i och med att bearbetningen av gröda förbättras och obrukad mark undviks.

115. Europaparlamentet anser att en optimerad praxis för lagring och spridning av mineralgödsel kan vara ett viktigt bidrag när det gäller att sänka utsläppen av dikväveoxid, och efterlyser i detta sammanhang att användningen av organisk gödsel i stället för mineralgödsel ökas ytterligare.

Onsdag 4 februari 2009

116. Europaparlamentet efterlyser ekonomiska analyser av lönsamheten för vissa regionala odlingsmetoder i samband med förändrade klimatförhållanden, för att synliggöra möjligheter till anpassning och underlätta en omställning av markförvaltningen och till anpassade jordbruksgrödor.

117. Europaparlamentet anser att man i jordbruksmetoderna måste ta hänsyn till klimatförändringarna, och efterlyser stöd för forskning och utveckling för att utveckla nya och mer miljövänliga metoder för odling och jordbruksverksamhet. Parlamentet efterlyser också forskning på området för ny teknik, bioteknik tillämpad på utsäde, växtodling, grön genteknik och växtskydd, och efterlyser en klimatskyddspolitik för jordbruket, som inbegriper seminarier, utbildningsprogram, pilotprogram och ny kunskap inom mark- och vattenförvaltningen för jordbrukare.

118. Europaparlamentet erkänner att odling av spannmål och soja som foder för boskap orsakar betydande utsläpp av växthusgaser. Parlamentet påminner om rapporten från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation med titeln "Livestock's long shadow" från november 2006, i vilken anges att boskapsnäringen står för 18 procent av världens totala utsläpp av växthusgaser.

119. Europaparlamentet efterlyser en granskning och om så krävs en förbättring av foder inom mjölk- och köttproduktionen, för att metanbildningen i våmmen hos idisslare ska kunna sänkas. Parlamentet kräver att samtliga åtgärder beträffande utfodring och avel inom djuruppfödningsektorn omfattas av en konsekvensbedömning av djurs hälsa och välbefinnande och att dessa åtgärder inte får införas om de har några negativa effekter på de berörda djuren.

120. Europaparlamentet erkänner att en utbyggnad av biogasanläggningar för energiutvinning genom bearbetning av gödsel kan utgöra ett ekonomiskt och miljömässigt ändamålsenligt bidrag till att sänka metanutsläppen från djuruppfödningen.

Skogar

121. Europaparlamentet anser att en framtida EU-klimatpolitik inte endast bör syfta till att bevara de tropiska regnskogarna och de boreala skogar som fortfarande finns kvar utan även vara inriktad på skogs-skötsel och återbeskogning i Europa. Parlamentet påpekar att skyddande skogsbälten runt stora stadsområden och industricentrum kan spela en betydelsefull roll.

122. Europaparlamentet anser att ett kontinuerligt kompensationsystem bör utarbetas inom skogsbruket via UNFCCC för reella minskningar av utsläppen genom utebliven skogsavverkning, och efterlyser att ett tydligt finansiellt incitament utarbetas för att varaktigt bevara urskogar och stora skogsytor genom ett hållbart skogsbruk, samtidigt som värdet av nyttan i betydligt högre grad bör bedömas efter de "ekologiska tjänster" och sociala funktioner som uppnås totalt sett.

123. Europaparlamentet efterlyser att det inom ramen för en global koldioxidmarknad ges ekonomiska incitament till de länder som fortfarande har stora naturliga skogsområden så att de också bevarar dem genom att erkänna den mängd koldioxid som lagras varje år i en noggrant bevarad skog. Parlamentet föreslår en undersökning av om det i detta sammanhang är ändamålsenligt att enbart inrikta sig på de tropiska regnskogarna.

124. Europaparlamentet uppmanar EU att tillsammans med världssamfundet upprätta flyg- och satellitövervakningssystem och nödvändig infrastruktur för ett hållbart skydd av framför allt de tropiska skogarna, och föreslår att en global fond inrättas under överinseende av Världsbanken för upprättandet av sådana övervakningssystem.

Onsdag 4 februari 2009

125. Europaparlamentet anser att de globala övervakningssystemen för att skydda skogarna bara kan bli framgångsrika om det parallellt skapas och upprätthålls varaktiga och nödvändiga institutionella förutsättningar och förvaltningstekniska organ med kvalificerad personal.

126. Europaparlamentet betonar i det här sammanhanget nödvändigheten av att med hjälp av övervakningsprogram tidigt upptäcka eventuella skadedjursangrepp i Europas skogar och av vetenskapliga riskmodeller med avseende på skogsbevuxna områden som ofta utsätts för värmeböljor, löpeldar och torka, för att kunna vidta lämpliga motåtgärder för att skydda skogen.

127. Europaparlamentet anser att medlemsstaternas nationella skogsinventeringar är en viktig informationskälla för att man ska kunna analysera det allmänna tillståndet för skogarna i Europa och deras roll som kolsänka. Parlamentet uppmanar kommissionen att inte bara påskynda förloppet med att ta fram och utvärdera de insamlade uppgifterna genom medlemsstaterna, utan också utnyttja befintliga bästa metoder i medlemsstaterna.

128. Europaparlamentet konstaterar att trä, utgående från sina egenskaper över livscykeln, i princip kan vara ett miljövänligare byggmaterial än stål och betong, eftersom trä lagrar koldioxid, och träproduktionen kräver mycket mindre energi än produktionen av andra alternativ och för att biprodukterna kan användas till att producera förnybar energi. Parlamentet inser emellertid att detta kräver att det trä som används har avverkats på ett hållbart sätt, vilket i dag ofta inte är fallet. Parlamentet uppmanar därför EU att snabbt anta lagstiftning för att minimera risken att trä som avverkats illegalt och på ett ohållbart sätt släpps ut på EU-marknaden.

129. Europaparlamentet framhåller de många olika användningsområdena för och fördelarna med skog och uppmanar EU att fastställa kriterier för hållbar användning av biomassa.

130. Europaparlamentet betonar att det bör införas ett hållbart skogsbruk i EU, där mycket breda sociala, ekonomiska och miljömässiga mål tillämpas. Parlamentet konstaterar att ett hållbart skogsbruk syftar till att på lång sikt höja skogarnas koldioxidlager. Parlamentet konstaterar vidare att unga, växande och välhållna skogar är bra som kolsänkor, och anser därför att det borde planteras nya träd där skog avverkas, som ersättning för de träd som försvinner. Parlamentet anser att en större mängd gammal skog samtidigt bör skyddas, eftersom sådan skog spelar en avgörande roll för att bevara den biologiska mångfalden.

Markskydd

131. Europaparlamentet rekommenderar att det vetenskapliga arbetet med och tillståndsovervakningen av mark byggs ut, för att man i tid ska kunna motverka erosion, förlust av odlingsbar mark och biologisk mångfald.

132. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta sin gemensamma ståndpunkt med beaktande av parlamentets ståndpunkt av den 14 november 2007 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av rambestämmelser för markskydd och om ändring av direktiv 2004/35/EG ⁽¹⁾ (ramdirektivet för markskydd), i syfte att införa ett verkligt gemenskapsinstrument för att bekämpa följderna av skogsskövling, erosion och ökenspridning.

133. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma en politik för markskydd genom lämpliga markbearbetningsmetoder som tar hänsyn till betydelsen av organiska ämnen i marken för markbördigheten, den vattenhållande förmågan och förmågan att fungera som kollager, och att överväga möjligheten att använda bioträkol.

(¹) EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 281.

Onsdag 4 februari 2009

134. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang betydelsen av den ekosystembaserade strategin för att undvika och motverka jorderosion, förstörelse av permafrost, stäppbildning eller ökenbildning, invasion av främmande arter och skogsbränder.

Förvaltning av vattenresurser

135. Europaparlamentet anser att en integrerad förvaltning av vattenresurser bör innehålla strategier för en effektivare vattenanvändning, vattenbesparingar, rationalisering och begränsning av vattenförbrukningen och en förbättring av konsumenternas medvetenhet om en hållbar vattenkonsumtion, och även besvara både frågor om potentiell insamling och lagring av regnvatten i naturliga och konstgjorda reservoarer och om översvämningarnas och torkans risker och följder. Parlamentet anser att åtgärder för att skapa en effektiv rangordning för vattenanvändning bör uppmuntras, och påminner om att en strategi i fråga om efterfrågan bör vara att föredra vid förvaltning av vattenresurser.

136. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inta en viktig gränsöverskridande samordningsroll inom förvaltningen av vattenresurser, särskilt genom nätverksbildning och finansiering av forskning om innovativ teknik, avsättning av havsvatten, nya bevattningssystem och jordbrukets och städernas vattenförbrukning, och även för att främja pilotprojekt som syftar till att mildra skador på grund av torka och översvämning.

137. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör ta hänsyn till principen om kostnadstäckning för vattentjänster och principen att förorenaren betalar i sin vattenpolitik, för att ge tillräckliga incitament till att använda vattenresurser på ett effektivt sätt.

Fiske

138. Europaparlamentet understryker att vissa av de nuvarande fiskemetoderna ytterligare försvagar fiskbeståndens och de marina ekosystemens motståndskraft mot klimatförändringarna. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens beslut att fastställa fångstkvoter för det industriella fisket på grundval av hållbarhetskriterier, och insisterar på att rådet och de berörda medlemsstaterna måste respektera de föreslagna kvoterna.

139. Europaparlamentet understryker att det krävs en omfattande marin planeringsram (vilket föreskrevs i ramdirektivet om en marin strategi ⁽¹⁾) för att garantera en bättre och hållbarare förvaltning av de marina områdena och resurserna, och varnar för att EU:s marina skyddsområden annars kan förvandlas till de sista oaserna av biologisk mångfald i ett annars sterilt och tomt hav.

140. Europaparlamentet anser att miljöförändringar som orsakats av klimatförändringarna kan medföra att vattenbruk måste omlokaliseras, vilket innebär ekonomiska nackdelar för de orter där de i dag är lokaliserade. Parlamentet varnar emellertid för en negativ inverkan på de berörda ekosystemen vid en eventuell omlokalisering av vattenbruk och efterlyser i detta sammanhang obligatoriska konsekvensanalyser.

Avfallshantering och resursförvaltning

141. Europaparlamentet betraktar avfallshierarkin som ett ledmotiv i EU:s avfallspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå minskningsmål uttryckta i procent för minskning, återanvändning och återvinning av avfall. Parlamentet kräver att målen prövas på nytt och skärpas om så är nödvändigt.

142. Europaparlamentet konstaterar att den bästa möjligheten att åstadkomma direkta utsläppsminskningar inom sektorn är att undvika avfall – till exempel genom att optimera förpackningar. Parlamentet betonar dock att undvikande av avfall på lång sikt kräver förändrade produktionsmetoder och konsumtionsvanor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

Onsdag 4 februari 2009

143. Europaparlamentet betonar att en separat insamling av biologiskt avfall och materialåtervinning i hög grad bidrar till att direkta utsläpp från soptippar kan undvikas.

144. Europaparlamentet anser att det är ändamålsenligt att undvika transporter med osorterat avfall över långa sträckor för att begränsa de direkta utsläppen från avfallssektorn, att gränsöverskridande transporter av blandat hushållsavfall inom EU därför bör begränsas till ett minimum och att den illegala exporten av återvinningsbart material måste bekämpas för att undvika "export av utsläpp" och kunna behålla värdefulla råvaror inom EU.

145. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna på medellång sikt efter en utfasning bör helt avstå från deponering på soptippar av osorterat hushållsavfall, eftersom ett bättre utnyttjande av befintliga återvinningssystem eller uppbyggnad av helt nya system förbättrar avfallshanteringen i dess helhet och utnyttjar den potential till minskning av växthusgaser som finns i samband med nuvarande teknik. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en obligatorisk avskiljning av metan för värmeproduktion på befintliga soptippar.

146. Europaparlamentet anser att energiåtervinning av övrigt avfall i anläggningar enkom för detta ändamål och energiutvinning genom försorterat avfall, framför allt med anslutande kraftvärme under strikta utsläppskontroller kan vara en möjlighet till energiåtervinning med hög verkningsgrad som tillförlitligt kan användas för att minska indirekta utsläpp av växthusgaser och ersätta fossila bränslen.

147. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att förbättra forskning och utveckling på området för avfallshantering och lösningar för resursförvaltning, och betonar behovet av att omedelbart börja tillämpa ny, innovativ teknik på detta område.

148. Europaparlamentet anser mot bakgrund av förhandlingarna om ett avtal för perioden efter 2012 och en involvering av tredjeländer att en systematisk tillämpning av EU-standarder för avfallshantering kan vara en möjlighet att förena utvecklingspolitiska mål – som till exempel bättre skydd av människors hälsa och av miljön – med nya ekonomiska möjligheter och samtidigt göra ett positivt bidrag till att bekämpa de globala klimatförändringarna.

149. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utföra en undersökning om avfallssektorns involvering i utsläppshandeln och om detta är förenligt med CDM-projekt.

Anpassningsåtgärder

150. Europaparlamentet påminner om sina uppmaningar i sin ovannämnda resolution av den 10 april 2008 och uppmanar kommissionen att omedelbart offentliggöra den utlovade vitboken med en samordnad EU-omfattande ram för planering av anpassningsåtgärder.

151. Europaparlamentet understryker betydelsen av kommissionens offentliggörande av grönboken om territoriell sammanhållning, i vilken behovet av en integrerad strategi för sektoriell politik betonas för förbättring av den gemensamma territoriella påverkan som EU:s politik och den nationella och regionala politiken medför. Parlamentet kräver därför en förbättring av förfarandena för strukturfonder för att de ska kunna bidra i ännu högre grad till klimatåtgärderna.

152. Europaparlamentet betonar att även om man vederbörligen måste respektera subsidiaritetsprincipen och erkänna regionala och lokala myndigheters avgörande roll, framför allt i mer sårbara områden, som t.ex. höglandet och kustregionerna, är åtgärder på EU-nivå nödvändiga för att en motståndskraft ska kunna skapas i fråga om biologisk mångfald genom att stärka nätverket Natura 2000 och införliva effektiva anpassningsåtgärder i EU:s politik för sammanhållning, jordbruk samt vatten och hav.

Onsdag 4 februari 2009

153. Europaparlamentet understryker på nytt nödvändigheten av samstämmighet och enhetlig samordning när det gäller anpassningsåtgärder på EU-nivå och av att man undersöker eventuella synergier, inklusive inom ramen för internationella avtal som täcker särskilda regioner eller territorier som Europeiska gemenskapen utgör en del av. Parlamentet upprepar sitt krav på EU-ramar för planering av anpassningsåtgärder.

154. Europaparlamentet betonar EU:s samordningsroll, särskilt när det gäller att upprätta automatiska eller ständiga system för övervakning av föroreningar och tidig varning för värmeböljor, långa frostperioder och översvämningar, och att förbättra en systematisk insamling av hälso-, sjukdoms-, väder- och miljöuppgifter samt statistiska uppgifter.

Hälsa

155. Europaparlamentet betonar att det är av yttersta vikt att erhålla särskild kunskap om följderna av klimatförändringarna för människors hälsa, särskilt i förhållande till vissa infektions- och parasitsjukdomar.

156. Europaparlamentet betonar att klimatförändringarna kommer att spela en avgörande roll i den allt större utbredningen av vissa sjukdomar till följd av oundvikliga förändringar i ekosystemens natur, som bl.a. kommer att påverka djur, växter, insekter, protozoer, bakterier och virus.

157. Europaparlamentet betonar att tropiska sjukdomar som sprids via parasiter eller via myggor och andra sjukdomsalstrande organismer, som vanligtvis påträffas i tropikerna, kunde börja uppträda också på högre breddgrader och höjder, vilket utgör ett nytt hot mot människor.

158. Europaparlamentet betonar att även om det huvudsakliga målet med folkhälsoprogrammet (2008–2013) är att ta itu med de traditionella faktorer som påverkar hälsan (kostvanor, tobak, alkohol och narkotika) bör det också vara inriktat på vissa nya hot mot hälsan och ta itu med de avgörande miljöfaktorer som följer av klimatförändringarna.

159. Europaparlamentet betonar den samordnande roll som EU och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar har när det gäller att ge råd till allmänheten om hur man undviker insektsburna sjukdomar genom att framför allt använda skyddande klädsel, myggnät och bekämpningsmedel mot insekter.

160. Europaparlamentet konstaterar att möjliga åtgärder kan inbegripa insamling och utvärdering av relevanta uppgifter om klimatförändringarnas effekter på människors hälsa, en förstärkt beredskap för naturkatastrofer, offentlig hälsovård och beredskap vid nödlägen, hälsofrämjande åtgärder inom alla sektorer och åtgärder som syftar till att öka kunskapen, särskilt upplysning till allmänheten om nya hälsofrågor, varningar och information om exponeringsförebyggande, med särskild hänvisning till insektsburna sjukdomar och värmeböljor.

161. Europaparlamentet anser att det finns behov av forskning inom medicinsk vetenskap och inom läkemedelssektorn för att utveckla medicin och vaccin mot nya sjukdomar, som alla drabbade befolkningsgrupper borde få tillgång till, till ett överkomligt pris.

162. Europaparlamentet betonar vikten av grönområden i städerna för allmänhetens hälsa, luftkvaliteten, avskiljningen av koldioxid och för att bekämpa klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att bevara och utöka befintliga – och anlägga nya – grönområden i städerna.

Onsdag 4 februari 2009

Tillväxt och sysselsättning

163. Europaparlamentet anser att Europa i den globala kapplöpningen om en utsläppssnål ekonomi har ett utmärkt utgångsläge och bör utnyttja denna situation för att utarbeta en innovationssatsning som skapar nya och konkurrenskraftiga företag och arbetstillfällen inom områdena för ren teknik, förnybar energi, miljövänliga företag och miljövänliga färdigheter som motvikt till de arbetstillfällen som eventuellt försvinner inom sektorer där koldioxidutsläppen är höga, i fullständig förenlighet med Lissabonstrategin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att identifiera strukturella förändringar till följd av genomförandet av klimatstrategier och uppmanar kommissionen att regelbundet föreslå åtgärder för att stödja de befolkningsgrupper som drabbas hårdast.

164. Europaparlamentet varnar för att låta de ekonomiska chanser som klimatförändringarna, och de politiska åtgärderna för att motverka dem, innebär gå till spillo för EU på grund av pessimism, genom att betona den positiva roll som innehas av arbetsmarknadsparterna, som kommer att vara direkt involverade i att stimulera ekonomin och möjligheterna till omskolning och upptagande av arbetstagare som påverkats till följd av anpassning till och begränsning av klimatförändringarna. Parlamentet anser att offentlig och social enighet kommer att vara av avgörande betydelse för att vinna den globala konkurrensen om effektivitet, innovationer, råvaror, framtidsteknik och marknader.

165. Europaparlamentet anser att tillväxt- och sysselsättningspotentialen endast kan utnyttjas till fullo om man samtidigt möjliggör marknadstillträden och undanröjer byråkratiska hinder så att den teknik som finns tillgänglig också kan användas.

166. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att granska nuvarande bestämmelser med avseende på deras förenlighet med klimatpolitiska mål och utveckla incitamentmekanismer som underlättar övergången till ett samhälle med låga koldioxidutsläpp.

167. Europaparlamentet uppmanar arbetsmarknadsparterna i medlemsstaterna och på EU-nivå att utarbeta gemensamma ekonomiska strategier för respektive sektor för att kunna fastställa den potential som finns och strategiskt ta vara på den.

Främjande av framtidsteknik

168. Europaparlamentet anser att en kombinerad satsning på sänkta utsläpp och en därav oberoende process för teknisk förnyelse bör påbörjas och utformas inom ramen för EU:s integrerade klimatpolitik för att trygga resurserna för kommande generationer.

169. Europaparlamentet anser, särskilt mot bakgrund av EU:s princip om teknikneutralitet, att en miljömässigt säker tillämpning av CCS bör diskuteras extensivt och med delaktighet av privata och offentliga aktörer, utan att resultatet är givet på förhand. Parlamentet förespråkar ett främjande av internationellt samarbete för att uppmuntra till överföring av teknik, framför allt med de utvecklingsländer som fortfarande är beroende av lokalt kol som energikälla.

170. Europaparlamentet anser att det krävs betydande finansiellt stöd till långsiktigt planerad forskning och utveckling för att utveckla nästa generations tekniker och möjliggöra ökad storskalighet.

171. Europaparlamentet uppmanar med kraft parterna i FN:s ramkonvention om klimatförändringar att godkänna CCS som tekniköverföring inom ramen för mekanismen för ren utveckling (CDM) i Marrakechavtalen och Kyotoprotokollet.

Onsdag 4 februari 2009

172. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att bemöta människors skepsis eller oro beträffande tillämpningen av CCS med åtgärder som främjar forskning och allmänhetens medvetenhet.

173. Europaparlamentet föreslår att man inom EU:s integrerade klimatpolitik bör utarbeta förslag till grundläggande incitamentmekanismer och stimulansåtgärder, så att den nödvändiga tekniska förnyelsen kan inledas, de löpande kostnaderna för ny men dyr teknik kan sänkas och framtida strängare mål för att minska utsläppen kan formuleras och uppnås.

174. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna överväger sätt att påskynda genomförandet av ren och energieffektiv teknik som exempelvis direktstöd till konsumenter som investerar i teknik, som t.ex. solpaneler, markvärmepumpar, luftvärmepumpar, vattenvärmepumpar och renare öppna värmekaminer.

175. Europaparlamentet föreslår parallella åtgärder för detta ändamål, som delaktighet av ekonomer, ingenjörer och den privata sektorn i ett institutionaliserat och parallellt förfarande "Kyoto-plus", i linje med den framgångsrika metoden som tillämpades i Montreal-protokollet för att skydda ozonskiktet.

176. Europaparlamentet efterlyser inrättandet av en klimatfond på EU-nivå, som finansieras genom en del av auktionsinkomsterna från EU:s utsläppshandelssystem, och/eller motsvarande fonder i medlemsstaterna, och ser därigenom en möjlighet att bygga upp en kapitalbas som kan finansiera en framtida klimatpolitik, under förutsättning att det finns gränser för hur långt framöver som man idag kan planera för de enskilda åtgärderna i denna politik och de investeringar som de kräver.

177. Europaparlamentet föreslår att denna kapitalbas bör användas på kapitalmarknaden för att möjliggöra ett återflöde till de ekonomiska aktörerna och en (åter)investering i framtidsteknik, och i stället för att lagstifta om det på så sätt överlåta beslutet till marknaden om vilken teknik som bör användas i framtiden för att de medel- och långfristiga klimatskyddsmålen ska kunna uppnås.

178. Europaparlamentet betonar eftertryckligt att långsiktigt effektiva lösningar på problemet med klimatförändringar även kommer att möjliggöras genom vetenskaplig innovation både inom produktion, tillhandahållande och användning av energi och inom andra närliggande områden, varigenom man på ett verkningfullt sätt kan begränsa produktionen av växthusgaser utan att skapa relaterade miljöproblem.

179. Europaparlamentet understryker betydelsen av det sjunde forskningsprogrammet för utveckling av rena energiformer och uppmanar rådet och kommissionen att stödja en sådan prioritering även i kommande forskningsprogram.

Intelligenta datorsystem och IKT

180. Europaparlamentet föreslår att kommande ordförandeskap prioriterar framtidstemat IKT och dess betydelse när det gäller att motverka klimatförändringarna och anpassa sig till den.

181. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att i samarbete med industrin, konsumenterna, myndigheterna, högskolorna och forskningsinrättningarna främja provning, validering, införande och ytterligare spridning av dator- och IKT-stödda metoder för dematerialisering och en mycket förbättrad energi-effektivitet, särskilt genom förbättrad logistik inom godstransport, ersättning av resor med tele- och videokonferenser, förbättrade elnät, energioptimerade byggnader och intelligent belysning.

Onsdag 4 februari 2009

Finansiering och budgetfrågor

182. Europaparlamentet betonar i egenskap av budgetmyndighet att det tillsammans med rådet i nästa budgetplan måste ge högsta prioritet åt klimatförändringarna och åtgärder för att motverka dem.

183. Europaparlamentet uppmanar rådet att sätta sig in i problematiken med outnyttjade öronmärkta medel i EU-budgeten, för att om i tillämpliga fall låta dessa gå till klimatpolitiska ändamål.

184. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en förteckning över alla befintliga finansieringsinstrument och deras betydelse för EU:s klimatskyddsmål, och på grundval av denna "miljörevision" utarbeta förslag till nästa budgetram så att budgetposterna i EU-budgeten kan anpassas till de nödvändiga behoven inom klimatpolitiken, samtidigt som möjligheten att upprätta nya fonder och följaktligen anslå nya resurser till dem inte utesluts.

185. Europaparlamentet anser att EU bör engagera sig finanspolitiskt både inom kärnområdena främjande och utveckling av teknik för att bekämpa klimatförändringarna och utvecklingsstöd i klimatfrågor och när det gäller att stödja gränsöverskridande anpassningsåtgärder, ökad effektivitet och bistånd i katastroflägen i enlighet med gemenskapens solidaritetsprincip.

186. Europaparlamentet påminner om den överenskommelse som uppnåts inom ramen för lagstiftningen om klimat- och energipaketet om att på frivillig väg öronmärka 50 % av intäkterna från EU:s system för handel med utsläppsrätter för att finansiera klimatpolitiken, samt att använda en stor del av detta belopp till att finansiera anpassningsåtgärder och åtgärder för att mildra effekterna av klimatförändringen i utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo utnyttja denna möjlighet och att även utöka denna öronmärkning.

187. Europaparlamentet påminner om att finansieringen av anpassningsåtgärder och åtgärder för att mildra effekterna av klimatförändringen i utvecklingsländerna kommer att vara av avgörande betydelse för att uppnå en global överenskommelse vid COP 15-konferensen i Köpenhamn, och insisterar på att Europeiska rådet vid sitt möte den 19–20 mars 2009 bör göra tydliga framsteg för att nå en överenskommelse om hur man ska trygga en oberoende och förutsebar EU-finansiering för utvecklingsländerna.

Utbildning, rapportering, märkning och ökad kunskap

188. Europaparlamentet uppmanar de ansvariga organen i medlemsstaterna att utarbeta nya arbetsbeskrivningar och såväl anpassa de praktiska yrkesutbildningarna som yrkesskolorna och utbildningarna vid yrkeshögskolor och universitet efter de sysselsättningspecifika utmaningar som den ekonomiska strukturförändringen innebär och som går allt snabbare i takt med klimatförändringarna och dess följder.

189. Europaparlamentet erkänner den betydelsefulla roll som arbetstagarna och deras företrädare spelar i fråga om att integrera miljötänkande på sina företag och arbetsplatser, på nationell och transnationell nivå, och kräver gemenskapsstöd för utveckling, utbyte och spridning av bästa metoder.

Onsdag 4 februari 2009

190. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla kommunikationsstrategier för att sprida information till allmänheten om den vetenskapliga forskningen om klimatförändringar (baserad på de senaste uppgifterna från IPCC), strategier för energibesparingar, åtgärder för energieffektivitet och användning av förnybara energikällor. Parlamentet föreslår dessutom att EU:s utbytesprogram för ungdomar bör fokusera på gemensamma projekt för medvetenhet om klimatförändringar och uppmanar därför kommissionen att årligen genomföra en undersökning bland EU-medborgarna, via Eurobarometer, i vilken medborgarnas inställning och uppfattning i fråga om klimatförändringarna undersöks, och efterlyser dessutom allmänna och enkla effektivitetsstandarder inom alla de områden som vardagslivet inbegriper, och ett inrättande av incitament (t.ex. av skattemässig natur) för en ansvarsfull energiförbrukning.

191. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att gemensamt med elleverantörerna inleda en dialog med medborgarna för att övertyga den allmänna opinionen om den energi- och klimatpolitiska nödvändigheten av ökad effektivitet genom moderna kraftverk som eldas med fossila bränslen, och även diskutera CCS.

192. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att informera medborgarna och medlemsstaterna om framgångsrika projekt som exempelvis en "bilfri dag" inom ramen för Europeiska mobilitetsveckan och betonar nödvändigheten av att leda in medborgarna på nya tankebanor när det gäller deras rörlighet i städerna, i syfte ifrågasätta deras beteende som trafikanter i de egna städerna och inte begränsa begreppet "individuell mobilitet" enbart till användning av en egen personbil, utan utvidga det till att omfatta alla sätt att ta sig fram individuellt på i städer och tätbefolkade områden: till fots, med cykel, genom bilpooler och samåkning, med taxi och kollektivtrafik.

193. Europaparlamentet välkomnar att världens största städer har gått samman inom ramen för C40, framför allt för att utbyta exempel på lyckade lösningar för att minska utsläppen av växthusgaser på global nivå och lära av varandra.

194. Europaparlamentet betonar särskilt att det är nödvändigt att informera och rådgöra med lokalbefolkningen och göra denna delaktig i beslutsprocessen, och uppmuntrar företrädare för stadskärnor, stadsregioner och storstadsområden att ställa upp specifika mål för att minska utsläppen och genomföra dessa via lokala eller regionala innovativa finansieringsprogram med stöd från de offentliga myndigheterna.

195. I syfte att öka allmänhetens medvetenhet uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att införliva en bestämmelse i de relevanta byggreglerna som syftar till att medborgare som ansöker om byggnadslov ska få övergripande information om vilka lokala möjligheter det finns att använda sig av förnybara energikällor.

196. Europaparlamentet föreslår att lokala och regionala myndigheter, län, stadsdelar eller kommuner, men framför allt offentliga institutioner, skolor eller barn- och ungdomsomsorgsinrättningar bär genomföra "energibesparingstävlingar" och lokala kampanjer med ordentligt stöd på nationell nivå och EU-nivå för att öka allmänhetens kunskap om hur de kan spara energi och göra medborgarna mer delaktiga och bättre informerade.

Onsdag 4 februari 2009

197. Europaparlamentet föreslår att kommissionen utlyser ett europeiskt år för energi och effektivt utnyttjande av resurser, så att man på alla politikområden ökar medborgarnas kunskap om effektivt resursutnyttjande, och ta klimatförändringarna som utgångspunkt för en intensiv debatt om tillgången på och förvaltningen av resurser. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bekämpa energifattigdomen och att garantera att det utvecklas en vattenbesparingskultur och att medborgarnas medvetenhet om vattenbesparing väcks med hjälp av utbildningsprogram. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att främja ett nätverk av städer för att uppmuntra till en hållbar vattenförbrukning i syfte att utbyta god praxis och gemensamt genomföra pilot- och demonstrationsprojekt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda kostnadsfria energirevisioner för att medborgarna ska kunna minska sin energiförbrukning och sina utsläpp.

198. Europaparlamentet anser att reklam och produktinformation är viktiga instrument för att öka konsumenternas kunskap om en konsumtionsvaras miljökostnader och förändra konsumtionsvanorna. Parlamentet varnar emellertid för så kallad grönmålning (*greenwashing*) och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samråd med de europeiska industriförbunden utarbeta reklamriktlinjer och märkningsriktlinjer för respektive bransch i syfte att fördöma vilseledande reklam och felaktiga utlåtanden om produkters miljöpåverkan samt respektera befintliga europeiska reklam- och märkningsbestämmelser.

199. Europaparlamentet anser att det är viktigt att, i dialog med medborgarna och detaljhandeln, särskilt främja regionala och säsongsbetonade produkter och att använda konsumentinformation, framför allt obligatorisk märkning, om produkter som upplyser om det produktionssätt som har använts, till hjälp för konsumenterna att fatta sina beslut.

200. Europaparlamentet anser att bristen på information till befolkningen om åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna utgör ett allvarligt problem. Parlamentet uppmanar därför EU, medlemsstaterna och regionala och kommunala myndigheter och organ att tillsammans med tidningar, radio och online-medier planera och genomföra en Europaomfattande informationskampanj om klimatförändringarnas orsaker och effekter och de minskade resurserna, med fokus på individens möjligheter att förändra sitt vardagsbeteende samt på att på ett bättre och mer lättillgängligt sätt visa de europeiska och nationella myndigheternas arbete mot klimatförändringarna.

201. Europaparlamentet välkomnar att stora företag, inklusive anställda och små och medelstora underleverantörer, har tagit initiativ till företagsinterna mål för att minska utsläppen och genom offentliga kommunikationsstrategier främja hållbara produktions- och konsumtionsmönster. Parlamentet uppmuntrar näringslivsorganisationerna i medlemsstaterna och på EU-nivå att lyfta fram en hållbar företagspraxis som en särskild konkurrensfördel.

2050 – Framtiden börjar i dag

202. Europaparlamentet efterlyser en handlingsplan för att bekämpa klimatförändringar under perioden 2009–2014 som bör genomföras på följande sätt:

a) På EU-nivå bör kommissionen och medlemsstaterna

— leda diskussioner på lokal och global nivå om åtgärder som ska vidtas för att bekämpa klimatförändringarna,

Onsdag 4 februari 2009

- utveckla, finansiera och införa ett EU-täckande supernät som är tillgängligt för alla typer av elleverantörer,
- stödja och finansiera effektiv, hållbar transportinfrastruktur för att minska koldioxidutsläppen, inklusive väteteknik och höghastighetståg,
- utveckla nya kommunikationsstrategier för att ge medborgarna kunskap och incitament att minska utsläppen på ett ekonomiskt överkomligt sätt, som t.ex. information om koldioxidinnehållet i olika produkter och tjänster,
- utveckla lämpliga lagstiftningsinstrument för att uppmuntra alla industrisektorer att bli ledande i kampen mot klimatförändringarna, till att börja med ett krav på öppenhet i fråga om koldioxidutsläpp,
- upprätta starkare band mellan Lissabonagendan, den sociala dagordningen och klimatstrategierna,

b) På lokal och regional nivå bör bästa praxis främjas och utbytas särskilt när det gäller

- åtgärder för energieffektivitet och andra åtgärder för att bekämpa energibrist, med som mål att införa energiprestandamål på noll netto i privata, kommersiella och offentliga byggnader,
- återvinning och återanvändning av avfall: t.ex. utveckling av en infrastruktur för insamlingsanläggningar,
- utveckling av infrastruktur för personbilar med låga utsläpp med användning av förnybar energi och med införande av incitament för utveckling av utsläppsfria fordon att använda inom kollektivtrafiken,
- främjande av mer hållbar rörlighet i städer och på landsbygden,
- antagande och genomförande av anpassningsåtgärder till klimatförändringarna,
- främja lokal och regional livsmedelsproduktion och konsumtion.

203. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att genom långsiktiga politiska och utbildningsmässiga åtgärder bekämpa klimatförändringarna och deras effekter och genom att konsekvent genomföra strategiska beslut så att de inte underordnas kortsiktiga politiska mål. Parlamentet uppmuntrar till främjande av livsstilar och konsumtionsmönster som syftar till en hållbar utveckling.

204. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att inte ge upp bara för att klimatförändringarna skapar komplexa problem och av att reagera med visionär vilja och visa ledarskap inom politik, ekonomi och samhälle på de ekonomiska, miljömässiga och sociala utmaningar som dagens energi- och klimatpolitiska vändpunkt – i form av minskad råvarutillgång – innebär.

205. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att med utgångspunkt i EU:s grundtankar fatta beslut som bygger på övertygelsen om att de är nödvändiga och riktiga, och ta den unika chansen att genom strategiskt agerande skapa framtidens samhälle.

206. Europaparlamentet uppmanar sina behöriga organ att inom tre månader utarbeta och offentliggöra en version av detta betänkande och en presentation av utskottets aktiviteter för allmänheten.

Onsdag 4 februari 2009

207. Europaparlamentet uppmanar sina behöriga utskott att följa upp genomförandet av de ovannämnda rekommendationerna under nästa lagstiftningsperiod, även i samband med utfrågningarna av nominerade kommissionsledamöter inför kommissionens nästa verksamhetsperiod och vid kontakter med kolleger i de nationella parlamenten. Parlamentet uppmanar sina delegationer för förbindelser med tredjeländer och ledamöter från parlamentet som ingår i multilaterala parlamentariska församlingar att regelbundet ta upp frågan om klimatförändringar och behovet av åtgärder och initiativ från alla länders sida i sina kontakter med företrädare för tredjeländer.

*
* *

208. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och UNFCCC:s sekretariat, med en begäran om att UNFCCC vidarebefordrar resolutionen till alla konventionsparter som inte är EU-medlemsstater och till alla dem som ges observatörsstatus i UNFCCC.

BILAGA A

URVAL AV EU:S MILJÖLAGSTIFTNING SOM BIDRAR POSITIVT TILL ATT BEKÄMPA KLIMATFÖRÄNDRINGAR

Gällande lagstiftning:

- Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket ⁽¹⁾.
- Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽²⁾ och med detta direktiv sammanhängande rättsakter.
- Rådets direktiv 93/12/EEG av den 23 mars 1993 om svavelhalten i vissa flytande bränslen ⁽³⁾ och med detta direktiv sammanhängande rättsakter.
- Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽⁴⁾ och med detta direktiv sammanhängande rättsakter.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG ⁽⁵⁾ och med detta direktiv sammanhängande rättsakter.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁶⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ⁽⁷⁾ och med detta direktiv sammanhängande rättsakter.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 74, 27.3.1993, s. 81.

⁽⁴⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽⁶⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

Onsdag 4 februari 2009

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ⁽¹⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003 om ändring av rådets direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽²⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG av den 11 februari 2004 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall ⁽³⁾.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ⁽⁴⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG ⁽⁵⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringsystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG ⁽⁶⁾, och med detta direktiv sammanhängande rättsakter.
- Europaparlamentets och rådets beslut 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽⁷⁾.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon ⁽⁸⁾, och med denna förordning sammanhängande rättsakter.

Rättsakter som kommer att offentliggöras:

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapens system för handel med utsläppsrätter (2008/0013(COD)).
- Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2009/EG av den ... om medlemsstaternas insatser för att minska sina utsläpp av växthusgaser i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (2008/0014(COD)).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, 96/61/EG, direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och förordning (EG) nr 1013/2006 (2008/0015(COD)).

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 97.

⁽³⁾ EUT L 47, 18.2.2004, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽⁶⁾ EUT L 161, 14.6.2006, s. 12.

⁽⁷⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 171, 29.6.2007, s. 1.

Onsdag 4 februari 2009

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om främjande av användningen av förnybar energi (2008/0016(COD)).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (2007/0297(COD)).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om ändring av direktiv 98/70/EG när det gäller specifikationer för bensin, diesel och gasoljor och om införande av ett system för hur utsläpp av växthusgaser skall övervakas och minskas och om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG när det gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar och om upphävande av direktiv 93/12/EEG (2007/0019(COD)).

BILAGA B**EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTIONER OM KLIMATFÖRÄNDRINGAR OCH ENERGI**

- Europaparlamentets resolution av den 17 november 2004 om EU:s strategi inför klimatförändringskonferensen i Buenos Aires (COP 10) ⁽¹⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 13 januari 2005 om resultatet av Buenos Aires-konferensen om klimatförändringar ⁽²⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2005 om seminariet för regeringarnas sakkunniga om klimatförändringar ⁽³⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 16 november 2005 om seger i kampen mot den globala klimatförändringen ⁽⁴⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 18 januari 2006 om klimatförändringar, ⁽⁵⁾
- Europaparlamentets resolution av den 1 juni 2006 om effektivare energiutnyttjande eller hur man kan göra mer med mindre – grönbok ⁽⁶⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2006 om att minska luftfartens påverkan på klimatförändringen ⁽⁷⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 26 oktober 2006 om EU:s strategi för Nairobi-konferensen om klimatförändringar (COP 12 och COP/MOP 2) ⁽⁸⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 14 december 2006 om en europeisk strategi för en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning – Grönbok ⁽⁹⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2007 om klimatförändringar ⁽¹⁰⁾.
- Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2008 om att skapa en global klimatförändringsallians mellan Europeiska unionen och de fattigaste utvecklingsländer som är mest utsatta för klimatförändringar ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 201 E, 18.8.2005, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 247 E, 6.10.2005, s. 144.

⁽³⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 384.

⁽⁴⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 182.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 273.

⁽⁷⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 119.

⁽⁸⁾ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 439.

⁽⁹⁾ EUT C 317 E, 23.12.2006, s. 876.

⁽¹⁰⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 344.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0491.

Onsdag 4 februari 2009

Energieffektivitet genom informations- och kommunikationsteknik

P6_TA(2009)0044

Europaparlamentets resolution av den 4 februari 2009 om hur informations- och kommunikationstekniken kan bidra till ökad energieffektivitet

(2010/C 67 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 maj 2008 med titeln "Hur informations- och kommunikationstekniken kan bidra till ökad energieffektivitet" (KOM(2008)0241),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 januari 2008 med titeln "Mot 20–20 till 2020 – Europas möjligheter i samband med klimatförändringarna" (KOM(2008)0030),
- med beaktande av den studie från september 2008 som kommissionen har beställt med titeln "Impacts of information and communication technologies on energy efficiency" (informations- och kommunikationsteknikens påverkan på energieffektiviteten),
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 8-9 mars 2007, särskilt handlingsplanen (2007–2009) med titeln "En energipolitik för Europa",
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 106/2008 av den 15 januari 2008 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning (omarbetning) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på eko-design för energianvändande produkter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 av den 9 juli 2008 om det fortsatta genomförandet av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Egnos och Galileo) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2008 om en europeisk strategisk plan för energiteknik ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

⁽³⁾ EUT L 39, 13.2.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁶⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 196, 24.7.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0354.

Onsdag 4 februari 2009

- med beaktande av sin resolution av den 31 januari 2008 om en handlingsplan för energieffektivitet: att förverkliga möjligheterna ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om CARS 21: Ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2006 om en europeisk strategi för en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning – grönbok ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om effektivare energiutnyttjande eller hur man kan göra mer med mindre – grönbok ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2006 om det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. EU har satt upp målet att fram till 2020 minska utsläppen av växthusgaser med minst 20 procent och täcka minst 20 procent av EU:s energibehov med energi från förnybara energikällor. Dessutom vill EU under samma tidsperiod öka energieffektiviteten med 20 procent.
 - B. Enligt beräkningar skulle användningen av teknik grundad på informations- och kommunikationsteknik (IKT) kunna leda till mer än 50 miljoner ton minskade koldioxidutsläpp varje år.
 - C. Ovannämnda mål ska nås samtidigt som konkurrenskraften och en hållbar ekonomi i EU bevaras.
 - D. EU har ställt upp ett mål om att bli världens mest konkurrenskraftiga kunskapsbaserade ekonomi senast 2010 och den ekonomiska konkurrenskraften är starkt beroende av energieffektivitet och användningen av informations- och kommunikationsteknik.
 - E. Att öka energieffektiviteten är ett av de mest ekonomiska sätten att minska utsläppen av växthusgaser. Energieffektivitet kan direkt leda till besparningar för konsumenterna.
 - F. IKT spelar en central roll när det gäller att öka energieffektiviteten lokalt och globalt och i de industrialiserade länderna och tillväxtekonomierna (särskilt genom användning av intelligenta nätverk och intelligenta byggnader samt teknisk modernisering av energiintensiva industriers produktionsprocesser). Dessutom finns det potential för energibesparingar i tillverkningsindustrin och på transportområdet.
 - G. IKT-sektorn svarar för närvarande för 2 procent av de globala koldioxidutsläppen. Branschen skulle både kunna sänka sina egna koldioxidutsläpp och utveckla innovativa och mer energisnåla tillämpningar av betydelse för hela samhällsekonomin.
 - H. Man bör respektera teknikneutraliteten i syfte att garantera att all relevant IKT-baserad teknik kan utnyttjas för uppnåendet av EU:s utsläppsmål för växthusgaser.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0033.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0007.

⁽³⁾ EUT C 317 E, 23.12.2006, s. 876.

⁽⁴⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 273.

⁽⁵⁾ EUT C 291 E, 30.11.2006, s. 133.

Onsdag 4 februari 2009

- I. IKT-branschen erbjuder oerhört viktiga verktyg för att kontrollera ett systems prestanda i förhållande till dess energiförbrukning.
- J. Det finns redan flera EU-program och -initiativ som främjar forskning och innovation inom IKT på energiområdet (det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, IKT-stödprogrammet och europeiska operativa program för intelligent energi). Även skattelättnader och lämpliga statliga stödinstrument bidrar med ekonomiskt stöd och uppmuntrar till intelligenta lösningar i fråga om energieffektivitet.
- K. Industrin och små och medelstora företag har en nyckelroll att spela när det gäller att öka energieffektiviteten genom användning av IKT och innovation.
 1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sträva efter att, t.ex. genom demonstrationsprojekt, göra allmänheten mer medveten om hur viktig IKT är för att öka energieffektiviteten i EU:s ekonomi och som en drivande kraft bakom ökad produktivitet och tillväxt samt kostnadsminskningar. Detta skapar sammantaget konkurrenskraft, en hållbar utveckling och förbättrad livskvalitet för EU-medborgarna.
 2. Europaparlamentet föreslår att de kommande ordförandeländerna under sitt ordförandeskap prioriterar IKT-frågan och dess betydelse för arbetet med att bekämpa och anpassa sig till klimatförändringarna.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra en insats för att harmonisera de kriterier, strategier och lagändringar som är kopplade till energieffektivitet samt att anlägga en helhetssyn på frågan, vilket innebär att medlemsstaterna inte bör se bara till de enskilda delarna, utan till hela system (t.ex. intelligenta byggnader). Vidare uppmanas kommissionen att överväga att i sina riktlinjer för konsekvensbedömningar inbegripa en bedömning av potentiella energibesparingar genom användning av IKT-baserade lösningar.
 4. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har utarbetat någon grön IT-/IKT-strategi, som kan bidra till att gradvis minska EU:s koldioxidutsläpp, att göra så.
 5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning använda sig av "grön upphandling" i syfte att uppmuntra sina offentliga förvaltningar att använda IKT-lösningar och på så vis föregå med gott exempel när det gäller att främja energieffektiva lösningar. Parlamentet uppmanar den offentliga sektorn, inte minst EU-institutionerna, att i möjligaste mån använda sig av "papperslösa kontorsmiljöer", dokumenthantering, e-förvaltning, e-administration och distansarbete samt video- och telefonkonferenser. Kommissionen uppmanas att visa vägen genom att utarbeta en handlingsplan för att minska EU-institutionernas energiförbrukning.
 6. Europaparlamentet betonar att mer ansträngningar måste göras på samtliga beslutsnivåer i syfte att utnyttja alla tillgängliga finansieringsverktyg (t.ex. det sjunde ramprogrammet, konkurrens- och innovationsprogrammet, de relevanta operativa program som stöds av sammanhållningspolitiken samt nationella och regionala program) för spridning och användning av nya IKT-baserade tekniska lösningar som ökar energieffektiviteten. Kommissionen uppmanas vidare fastlägga att minst 5 procent av strukturfonderna ska användas till att göra befintliga bostäder mer energisnåla.

Onsdag 4 februari 2009

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja tillämpningen av en systematisk strategi för intelligenta IKT-lösningar som särskilt lägger vikt vid att minska utsläppen i samband med utbyggnaden av städer, framför allt genom att utveckla intelligenta byggnader, gatubelysning, överförings- och distributionsnätverk samt genom att organisera trafiken i realtid.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja användandet av ekonomiska incitament till teknik för intelligenta nät. Medlemsstaterna uppmanas vidare att främja användningen av mycket avancerad fjärranalysteknik som bidrar till att minska energiförlusterna genom att identifiera läckor, blockeringar eller andra problem i större energiinfrastrukturer.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstater att i samarbete med industrin, konsumenter, myndigheter, universitet och forskningsinstitut främja provning, validering, införande och ytterligare spridning av dator- och IKT-baserade metoder för ökad energieffektivitet, framför allt förbättrade elnät, energisnåla byggnader, intelligent belysning, automatisering av industriprocesser, virtualisering, dematerialisering samt video- och telefonkonferenser istället för fysiskt resande.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utnyttja den potential som IKT har att möjliggöra nya företagsmodeller, särskilt på energimarknaden och vid elektronisk handel med energi, men även inom hela ekonomin, i syfte att främja miljövänlig innovation och företaganda.

11. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har infört några lämpliga incitament för att möta 2006 års krav som anges i direktiv 2006/32/EG i fråga om installation av intelligenta mätsystem för elektricitet att snarast möjligt göra detta. I detta syfte uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att genom investeringar i automatiserad IKT för konsumenter (intelligent mätning och översikt över de omedelbara energibehoven, inbegripet bland hushållen) sörja för att sådan IKT införs till 100 procent fram till 2019.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter att investera stort i IKT-stödda decentraliserade produktionssystem (bland annat användningen av kraftvärmeproduktion som med fördel hybridiseras med förnybara energikällor såsom solenergebaserad teknik, med tonvikt på intelligenta teknik som känner av solstrålningens intensitet, samt vindenergiteknik), och att göra nödvändiga ändringar av lagstiftningen på både gemenskapsnivå och nationell nivå. Kommissionen, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna uppmanas vidare att alltid beakta IKT tillsammans med decentraliserad energiproduktion och distribution.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa bättre villkor för användningen av IKT i energiintensiva industrier och särskilt inom bygg- och anläggningsindustrin (t.ex. genom utnyttjande av avancerade inbyggda övervaknings- och kontrollsystem vid produktionslinjerna), eftersom 10 procent av världens koldioxidutsläpp härstammar från tillverkning av byggmaterial.

14. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att fokusera på energieffektiviteten för befintliga bostäder och andra byggnader eftersom byggnader svarar för 40 procent av den totala energiförbrukningen. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang bättre villkor för användningen av IKT i intelligenta byggnader. Medlemsstaterna uppmanas att erbjuda incitament för renovering av äldre byggnader och uppförande av "passiva" och utsläppsfria hus.

Onsdag 4 februari 2009

15. Europaparlamentet välkomnar samråds- och partnerskapsprocessen om IKT. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja ett närmare samarbete mellan alla som är verksamma inom bygg och anläggning, energieffektivitet och IKT, särskilt genom att stödja gemensamma teknikinitiativ som Artemis och E2B. Parlamentet uppmanar alla parter att tillsammans utarbeta öppna normer och standarder för att se till att olika tekniker är kompatibla med varandra.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt stödja forskning, teknisk utveckling och demonstrationsprojekt av ny IKT och dess tillämpningar som har en potential för energieffektivitet, särskilt mikro- och nanoelektronik samt framväxande kvant- och fotonbaserad teknik.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt stödja verksamhet inom området för forskning, teknisk utveckling och demonstration som avser belysningsteknik och intelligenta belysningstillämpningar, och att se till att det snarast möjligt installeras mer energieffektiv belysning både inom- och utomhus på offentliga platser, med en satsning framför allt på högeffektiva lysdioder (LED). Dessutom uppmanas kommissionen och medlemsstaterna med eftertryck att främja forskning om belysningsystem i sin helhet och inte uteslutande om komponenter i sådana system.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja satellitnavigationssystemet Galileos potential maximalt för att i största möjliga utsträckning dra nytta av systemet i kombination med IKT på transportområdet, särskilt i samband med styrning och organisation av trafikflödet, information om varors och personers rörelser i realtid samt om bästa val av rutter och transportsätt.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta på både nationell och lokal nivå för att samordna en strategi för användningen av energieffektiva och miljövänliga transportsätt som bygger på intelligenta IKT-lösningar (till exempel optimering av privata färdmedel, intelligent logistik, effektiva fordon samt övervakning, planering och simulering av trafikflödet), så att samverkan mellan systemen, lägre kostnader och ökad effektivitet kan garanteras. Medlemsstaterna uppmanas vidare att bistå standardiseringsorganen i deras arbete med att utarbeta och införa EU-standarder och internationella standarder för intelligenta transportsystem.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa program och incitament för att förbättra befintliga fordons utsläppprestanda, särskilt genom användning av avancerade IKT-lösningar vid eftermontering av utsläppskontrollsystem och genom användning av mobila plattformar för övervakning i realtid.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja informationskampanjer som riktar sig till allmänheten samt fortbildning om energisnåla körsätt för förare av vägtransportfordon. I detta sammanhang bör man högprioritera pilotprogram som demonstrerar de bästa tillämpningarna inom transportsektorn, särskilt genom att använda IKT-lösningar med ett mervärde för befintliga problem på lokal nivå.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en vägledning med bästa metoder för lokala myndigheter i fråga om energieffektiva lösningar för trafikstyrning och att samarbeta med företrädare för industrin för att ta fram en förteckning över "miljöinnovationer" och skapa miljövänliga körsätt (t.ex. en indikator för ekonomisk bränsleförbrukning, programvara som övervakar däcktrycket, ett dynamiskt miljönavigationssystem, hastighetsreglering, anpassbara farthållare och realtidsberäkning av körsättets miljökonsekvenser).

Onsdag 4 februari 2009

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja initiativ för att öka medvetenheten hos lokala myndigheter, däribland användning av IKT-modellverktyg för stadsplanering och fastighetsförvaltning och tillhandhållande av energieffektiva elektroniska tjänster. Parlamentet välkomnar initiativet "Convenant of mayors", där borgmästarna i Europas pionjärstäder samlas i ett permanent nätverk. Parlamentet uppmanar detta nätverk att särskilt beakta frågan om användning av IKT för energieffektivitet.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta lämplig hänsyn till användningen av IKT i tillverkningsindustrin. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att i större utsträckning ge medlemsstaterna tillgång till exempel på forsknings- och utvecklingsprojekt som tydligt understryker den centrala roll som IKT har i tillverkningsindustrin – 70 procent av arbetstillfällena i EU är direkt eller indirekt beroende av denna – och på detta sätt främja exempel på bästa praxis för att modernisera den europeiska tillverkningsindustrin.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja och uppmuntra IKT-branschen att minska sina koldioxidavtryck genom att uppfylla högsta möjliga effektivitets- och innovationsstandarder under produktens hela livscykel, och genom att övervaka energiförbrukningen vid varje steg i leverantörskedjan. Parlamentet uppmuntrar utvecklingen av frivilliga initiativ för minskad energiförbrukning inom IKT-sektorn. Parlamentet rekommenderar vidare att de mest energisnåla programvarorna och operativsystemen används.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i utbildning om energieffektivitet, med början redan i skolan genom att skapa miljömedvetenheten bland framtida konsumenter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas vidare att kraftigt stödja utbildningsprogram för att få fram ett tillräckligt antal kvalificerade IKT-experter och uppmuntra enskilda personer och företag att genom målinriktad utbildning och undervisning anamma effektiva metoder som syftar till att använda utrustning på ett effektivt sätt som kvantifierar de energibesparingar som följer av detta och som ökar kunskapen om miljön.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa en mer gynnsam regleringsmiljö med bättre tillgång till finansiering för små och medelstora företag som kan spela en nyckelroll när det gäller att tillämpa IKT-baserade lösningar för energieffektivitet.

28. Europaparlamentet ser positivt på att Energy Star-samarbetet med Förenta staterna har utökats och att det har lagts till en bestämmelse om obligatorisk offentlig upphandling i genomförandeförordningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att driva på förhandlingarna om ytterligare produkter.

29. Europaparlamentet konstaterar att ny teknik och nya tillvägagångssätt i vissa fall kan leda till ökad energiförbrukning jämfört med de system som de ersätter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder för att se till att konsumenterna görs helt medvetna om innovativa systems energieffektivitetsprestanda jämfört med den teknik som de ersätter. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att presentera en metod för att bedöma olika systems energiprestanda. Parlamentet konstaterar att intelligenta mätare kan spela en avgörande roll när det gäller att varna konsumenter som förändrar sitt beteende eller som börjar använda nya system för vilka avgörande konsekvenser dessa förändringar får för energieffektiviteten.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen till ett nära samarbete med tredje länder i syfte att göra IKT för energieffektivitet mer allmänt tillgänglig. Parlamentet efterlyser dessutom gemensamma standarder för energisnåla produkter, särskilt för EU-baserade Energy Star-projekt med goda resultat när det gäller energieffektivitet och miljöpåverkan, vilka skulle kunna överföras till tredje länder för genomförande där.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att aktivt stödja spridningen av IKT-tillämpningar med en stor energibesparingspotential till avlägset belägna delar av EU, till exempel öar, bergsområden och isolerade områden.

32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Onsdag 4 februari 2009

Återvändande och återflyttning av fångar från Guantánamoläget

P6_TA(2009)0045

Europaparlamentets resolution av den 4 februari 2009 om återvändande och återflyttning av fångar från Guantánamoläget

(2010/C 67 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de internationella, europeiska och nationella instrumenten om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och om förbudet mot godtyckligt frihetsberövande, tvångsförsvinnanden och tortyr, såsom internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och internationella konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984,
- med beaktande av det transatlantiska samarbetet mellan Förenta staterna och Europeiska unionen samt dess medlemsstater, särskilt i kampen mot terrorismen,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2006 om Guantánamofångarnas situation ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2006 om Guantánamo ⁽²⁾,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 10 mars 2004 om Guantánamofångarnas rätt till en rättvis rättegång ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2002 om fångarna i Guantánamo Bay ⁽⁴⁾,
- med beaktande av resolutionerna från Europarådets parlamentariska församling,
- med beaktande av rapporten från FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna av den 15 februari 2006,
- med beaktande av uttalandena från FN:s särskilda sändebud,
- med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna från FN:s kommitté mot tortyr rörande Förenta staterna,
- med beaktande av uttalandet från Europaparlamentets talman av den 20 januari 2009,
- med beaktande av uttalandet från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter av den 19 januari 2009,
- med beaktande av uttalandet från EU:s samordnare för kampen mot terrorism,
- med beaktande av uttalandena från kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa, frihet och säkerhet samt från EU:s ordförandeskap,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2007 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar ⁽⁵⁾ och Europarådets verksamhet i samma fråga,
- med beaktande av artikel 103.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 300 E, 9.12.2006, s. 136.

⁽²⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 423.

⁽³⁾ EUT C 102 E, 28.4.2004, s. 640.

⁽⁴⁾ EUT C 284 E, 21.11.2002, s. 353.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

Onsdag 4 februari 2009

- A. Efter terrorattackerna den 11 september 2001 inrättade Förenta staterna i januari 2002 ett fångläger med hög säkerhetsnivå på Guantánamobasen (Kuba), där terroristmisstänkta hållits frihetsberövade.
- B. Fångarna på Guantánamobasen har förnekats sina grundläggande mänskliga rättigheter, framför allt rätten till en rättvis rättegång, och utsatts för hårda förhörsmetoder, till exempel skendränkning, som utgör tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling.
- C. I en rad domar i amerikanska domstolar, inbegripet Högsta domstolen, har partiella och begränsade rättigheter erkänts, inbegripet möjligheten att få tillgång till prövning i amerikanska civila domstolar.
- D. En förteckning som offentliggjorts av de amerikanska myndigheterna innehåller 759 tidigare och nuvarande Guantánamofångar. 525 fångar har frigivits, medan 5 avlidit i fångenskap. För närvarande finns ungefär 250 interner på Guantánamobasen, och av dessa
- har ett antal blivit kvar på Guantánamobasen av den enkla anledningen att det inte finns något land dit de kan återvända i trygghet; detta är personer som aldrig åtalats och som inte kommer att åtalas för något brott av amerikanska myndigheter,
 - kommer ett antal eventuellt att bli föremål för åtal och rättegång,
 - anses ett antal utgöra potentiella hot, men Förenta staterna har ingen avsikt att väcka åtal mot dem.
- E. Användningen av tortyr och andra olagliga metoder innebär att de "bevis" som samlats in inte är tillåtliga inför domstol, vilket gör det omöjligt att åtala eller döma någon för terrorism.
- F. De amerikanska myndigheterna påstår att 61 tidigare Guantánamofångar varit inblandade i terrorism efter sin frigivning.
1. Europaparlamentet välkomnar med eftertryck den amerikanske presidenten Barack Obamas beslut att stänga fånglägret på Guantánamobasen, liksom andra liknande presidentdekret, vilka markerar en viktig förändring i den amerikanska politiken, i riktning mot respekt för den humanitära rätten och folkrätten. Parlamentet uppmanar den nya regeringen att ta ytterligare steg i denna riktning.
 2. Europaparlamentet erinrar om att huvudansvaret för hela stängningen av fånglägret på Guantánamobasen och för internernas framtid vilar på Förenta staterna. Icke desto mindre fastslår parlamentet att ansvaret för att folkrätten och de grundläggande rättigheterna respekteras delas av samtliga demokratiska länder, särskilt EU och dess medlemsstater, som tillsammans utgör en värdegemenskap.

Onsdag 4 februari 2009

3. Europaparlamentet uppmanar Förenta staterna att säkerställa att Guantánamofångarna tillerkänns sina mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, på grundval av folkrätten och amerikansk konstitutionell rätt, och att

- alla fångar som de amerikanska myndigheterna har tillräcklig bevisning mot får sin sak prövad utan dröjsmål av en behörig, oberoende och opartisk domstol i en rättvis och offentlig rättegång, och om de döms avtjänar sitt straff i Förenta staterna.
- alla fångar som inte ska åtalas och som frivilligt väljer att återvända återförs till sina hemländer snarast möjligt.
- alla fångar som inte ska åtalas men som inte kan återvända hem på grund av en verklig risk för tortyr eller förföljelse i hemlandet erbjuds möjligheten att tas emot av Förenta staterna, få humanitärt skydd på det amerikanska fastlandet och få gottgörelse.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att om den amerikanska regeringen så begär samarbeta för att hitta lösningar, vara beredda att ta emot interner från Guantánamobasen i EU för att bidra till en stärkt folkrätt samt att prioritera en rättvis och human behandling för alla. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna är förpliktade att samarbeta lojalt och samråda med varandra om möjliga effekter för den allmänna säkerheten i hela EU.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, den höge representanten för Gusp, medlemsstaternas parlament, Natos generalsekreterare, generalsekreteraren och talmannen i Europarådets parlamentariska församling, FN:s generalsekreterare samt till presidenten och kongressen i Amerikas förenta stater.

Torsdag 5 februari 2009

Genomförandet inom EU av direktiv 2003/9/EG om mottagningsvillkoren för asylsökande och flyktingar: LIBE-utskottets besök från 2005 till 2008

P6_TA(2009)0047

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om genomförandet inom EU av direktiv 2003/9/EG om mottagningsvillkoren för asylsökande och flyktingar: LIBE-utskottets besök från 2005 till 2008 (2008/2235(INI))

(2010/C 67 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna ⁽¹⁾ ("mottagningsdirektivet"),
- med beaktande av rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus ⁽²⁾ ("förfarandedirektivet"),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat ⁽³⁾ ("Dublin II-förordningen"),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 26 november 2007 om tillämpningen av direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (KOM(2007)0745),
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt artiklarna 5 och 8,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av rapporterna från delegationerna från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor till Italien (Lampedusa), Spanien (Ceuta och Melilla samt Kanarieöarna), Frankrike (Paris), Malta, Grekland, Belgien, Storbritannien, Nederländerna, Polen, Danmark och Cypern,
- med beaktande av sin resolution av den 14 april 2005 om Lampedusa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2006 om situationen i flyktinglägren på Malta ⁽⁵⁾,
- med beaktande av förslaget till omarbetning av direktivet om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (KOM(2008)0815) (nedan kallat "förslaget till omarbetning") och förslaget till ändring av Dublin II-förordningen (KOM(2008)0820), vilka lades fram gemensamt av kommissionen den 3 december 2008,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0024/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 31, 6.2.2003, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 326, 13.12.2005, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 598.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 301.

Torsdag 5 februari 2009

- A. Mottagningsdirektivet om miniminormer för mottagande av asylsökande är en grundläggande beståndsdel i den första fasen i ett gemensamt europeiskt asylsystem.
- B. Mottagningsdirektivet gäller asylsökande och flyktingar.
- C. Grundläggande rättigheter, som rätten att leva ett värdigt liv, skyddet av familjelivet, tillgång till hälso- och sjukvård samt rätten till överklagande, måste alltid garanteras.
- D. Mottagnings- och förfarandedirektiven ålägger medlemsstaterna att ge de asylsökande skriftlig information om deras rättigheter och om organisationer som kan ge dem stöd. Förfarandena är komplexa och tidsfristerna korta, särskilt i fråga om det brådskande förfarandet, och asylsökande behöver få lämplig juridisk rådgivning, ha tillgång till tolk vid behov och ta emot beslut som gäller dem själva på ett språk de rimligen kan förväntas förstå.
- E. Det är viktigt att se till att asylförfarandena är tydliga (särskilt kriterierna för godkännande av eller avslag på en asylansökan), rättvisa, effektiva och proportionella, så att asyl kan erhållas på ett effektivt sätt.
- F. I artikel 7 i mottagningsdirektivet ges asylsökande rätt till fri rörlighet i den medlemsstat där de sökt asyl, men denna rätt kan begränsas av medlemsstaterna.
- G. Mottagningsdirektivet ska tillämpas på asylsökande och flyktingar, men i flera av de besökta anläggningarna kvarhålls asylsökande och odeclarerade invandrare inom samma inhägnad.
- H. Konventionen om barnets rättigheter skyddar alla minderårigas rättigheter, även för dem som inte befinner sig i sitt ursprungsland, och mottagningsdirektivet ålägger medlemsstaterna att ta hänsyn till de minderårigas speciella situation och ger dessa särskilda rättigheter som till exempel rätten till utbildning.
- I. Det är inte alla medlemsstater som använder mottagningsanläggningar för alla eller ett stort antal asylsökande, utan vissa föredrar alternativ på lokal nivå, och LIBE-utskottet har ännu inte undersökt denna aspekt av medlemsstaternas praxis.
- J. I denna resolution avses med begreppet kvarhållande ett administrativt förfarande som är av tillfällig karaktär.
- K. Kvarhållande är en tillfällig administrativ åtgärd, som skiljer sig från kvarhållande av straffrättsliga skäl.
- L. Vid några av besöken konstaterade Europaparlamentets ledamöter vid flera tillfällen, när detta var nödvändigt på grund av de dåliga förhållandena vid en viss anläggning, att villkoren för kvarhållande vid vissa förläggningar varit oacceptabla när det gäller hygien, trångboddhet och tillgänglig utrustning, och att de kvarhållna inte systematiskt informerats om varför de kvarhållits, vilka rättigheter de har och hur behandlingen av deras ärende framskrider.

Torsdag 5 februari 2009

Allmänna anmärkningar och asylförfaranden

1. Europaparlamentet beklagar att det vid några av de besök som gjorts har klargjorts att de befintliga direktiven tillämpas dåligt eller inte tillämpas alls i vissa medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att direktiven införlivas och efterlevs inte enbart formellt.
2. Principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, till exempel rätten att leva ett värdigt liv, skyddet av familjelivet, tillgång till hälso- och sjukvård och rätten till effektiva rättsmedel mot kvarhållande, bör gälla alltid och oavsett vilken status den berörda tredjelandsmedborgaren har. Därför kan Europaparlamentet inte acceptera att en människa inte behandlas i enlighet med ovanstående av det enda skälet att hon är en odeklarerad invandrare.
3. Europaparlamentet beklagar antalet brister när det gäller nivån på mottagningsvillkoren, som huvudsakligen beror på att mottagningsdirektivet för närvarande ger medlemsstater stora skönsmässiga befogenheter när det gäller att upprätta mottagningsvillkor på nationell nivå. Parlamentet välkomnar därför kommissionens nämnda förslag till omarbetning.
4. Europaparlamentet uttrycker sin tillfredsställelse över innehållet i kommissionens förslag till omarbetning och välkomnar det uttalade målet att sörja för bättre normer för behandlingen av asylsökande i syfte att garantera en värdig levnadsnivå och möjliggöra en större harmonisering av de nationella bestämmelserna om mottagningsvillkoren.
5. Europaparlamentet uttrycker sin tillfredsställelse över kommissionens förslag att utvidga tillämpningsområdet för mottagningsdirektivet till subsidiärt skydd i syfte att garantera en gemensam nivå när det gäller rättigheter till alla former av internationellt skydd.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att visa större solidaritet med de länder som mest konfronteras med invandringens utmaningar, något som inte är begränsat till teknisk och/eller finansiell solidaritet. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att föreslå ett solidaritetsinstrument för gemenskapen för att lindra bördan av det stora antal flyktingar som tas emot av de medlemsstater som har yttre gemenskapsgränser. Detta instrument bör baseras på principen om respekt för de asylsökandes vilja och garantera en hög skyddsnivå.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med parlamentet inrätta ett varaktigt system för besök och inspektioner. Parlamentet önskar att LIBE-utskottet fortsätter med sina besök för att se till att gemenskapslagstiftningen om mottagningsvillkor och återvändandeförfaranden följs, samt en årlig debatt om resultaten av dessa besök vid ett plenarsammanträde i Europaparlamentet.

Mottagande

8. Europaparlamentet beklagar att kapaciteten vid öppna förläggningar i vissa medlemsstater är låg och inte verkar motsvara invandrarnas behov.
9. Europaparlamentet kräver att man prioriterar att ta emot asylsökande och invandrare i öppna förläggningar i stället för i slutna enheter, efter förebild av de system som finns i vissa medlemsstater.
10. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna är skyldiga att garantera tillträde till förfaranden för att söka asyl.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa mottagningsdirektivet på alla asylsökande från och med det tillfälle då de uttrycker sin önskan om skydd i en medlemsstat, även om asylansökan ännu inte inlämnats formellt.

Torsdag 5 februari 2009

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påminna medlemsstaterna om att upphävande eller inskränkning av mottagningsvillkor på grunder som inte inbegrips i återvändandedirektivet är eller bör vara strikt förbjudna.

13. Europaparlamentet anser att grundläggande mottagningsvillkor, som livsmedel, boende och akutsjukvård, aldrig bör förvägras eftersom en vägran att uppfylla dessa villkor kan strida mot de asylsökandes grundläggande rättigheter.

14. Europaparlamentet anser att man måste nå en jämn balans mellan förfarandenas snabbhet, det ännu oavklarade arbetet och en rättvis behandling av varje enskilt fall – särskilt vid brådskande förfaranden.

Tillgång till information och rätt till tolkning

15. Informationen om förfarandena är till stor del skriftlig och tidsfristerna mycket korta, vilket kan leda till problem med förståelsen och utgöra ett hinder för att de asylsökande på ett effektivt sätt ska kunna utöva sina rättigheter när de inger sin ansökan. Europaparlamentet kräver att asylsökande ska få broschyrer som förklarar alla deras rättigheter och som finns på de största internationella språken och på de språk som talas av en stor grupp asylsökande och invandrare i de berörda medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att också ge information på andra sätt, bland annat muntligen, via tv eller på Internet.

16. Det är oroande att det ofta saknades tolkar med lämplig utbildning på vissa av de besökta anläggningarna, bland annat vid officiella samtal. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att tillhandahålla allmänna och kostnadsfria tolktjänster, vid behov via telefon eller Internet.

17. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att använda sig av finansiellt stöd från Europeiska flyktingfonden för att förbättra tillgången till information och för att öka antalet språk och antalet sätt på vilka informationen ges. Parlamentet uppmanar kommissionen att översända uppgifter till medlemsstaterna om de finansiella instrument som finns tillgängliga för detta ändamål och om aktuell bästa praxis för deras användning.

Juridiskt bistånd

18. Europaparlamentet beklagar att tillträdet till kostnadsfritt juridiskt bistånd verkar begränsat för asylsökande eller för de odeklarerade invandrare som kvarhålls, och att det ibland bara omfattar en lista med namn på advokater, vilket får till följd att personer utan tillräckliga ekonomiska medel saknar juridiskt bistånd.

19. Europaparlamentet påminner om att det för personer som kvarhålls är särskilt svårt att hitta lämpligt juridiskt bistånd, med tanke på svårigheterna att kommunicera med världen utanför och den särskilda karaktären hos den relevanta lagstiftningen.

20. Europaparlamentet noterar att det blir svårare att nå kontinuitet när det gäller tillgången till juridiskt bistånd när de kvarhållna flyttas mellan olika mottagningsanläggningar eller anläggningar för administrativt kvarhållande.

21. Europaparlamentet gratulerar FN:s flyktingkommissariat och företrädarna för enskilda organisationer till deras arbete för att ge juridiskt bistånd, men anser att dessa organisationer inte kan ersätta staternas ansvar.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera tillgång till juridiskt bistånd och/eller kostnadsfri representation i fall där den asylsökande inte kan betala de kostnader som uppstår.

Torsdag 5 februari 2009

Tillgång till hälso- och sjukvård

23. Europaparlamentet beklagar att i merparten av de kvarhållningsanläggningar som besökts klagade asylsökande och invandrare systematiskt över att hälso- och sjukvården var otillräcklig och olämplig, att det var svårt att få träffa läkare eller kommunicera med dem, att det saknades specialistvård (särskilt för gravida kvinnor och tortyroffer) och lämpliga läkemedel.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka den aktuella omfattningen av hälso- och sjukvården till att även omfatta asylsökande och invandrare, så att den inte endast begränsas till akutsjukvård, och att också tillhandahålla psykologhjälp och psykisk vård. Parlamentet påminner om att rätten till hälso- och sjukvård utgör en av en människas mest grundläggande rättigheter.

Tillträde till arbetsmarknaden

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att avlägsna hindren för tillträdet till arbetsmarknaden och ge tillgång till anställning sex månader efter det att en ansökan om internationellt skydd har inlämnats.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte införa juridiska eller administrativa begränsningar som utgör hinder för tillträdet till arbetsmarknaden.

Stöd från de enskilda organisationerna

27. Europaparlamentet erkänner det omfattande arbete som utförs av organisationer när det gäller att ge stöd åt asylsökande och odeklarerade invandrare.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra nytta av den goda praxis som utvecklats inom Equals avdelning för asylsökande när det gäller effektiva förberedelser för arbetsmarknaden.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att asylsökande och odeklarerade invandrare får tillgång till hjälp för att försvara sina rättigheter, genom aktörer som är oberoende av de nationella myndigheterna, även då de kvarhålls. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att på rättslig väg garantera civilsamhället rätten att utan juridiska eller administrativa begränsningar få tillträde till slutna invandarmottagningar.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte under några omständigheter kvarhålla asylsökande, eftersom dessa personer är sårbara och i behov av skydd.

Kvarhållande

31. Europaparlamentet beklagar att ett antal medlemsstater mer och mer kvarhåller människor. Under inga omständigheter bör någon kvarhållas av det enda skälet att han söker internationellt skydd. Parlamentet påminner om att kvarhållande måste vara en sista utväg, proportionerligt och så kort som möjligt samt tillgripas endast om andra mindre frihetsberövande åtgärder inte kan tillämpas och på grundval av en individuell bedömning av varje enskilt fall.

32. I artikel 5 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna fastställs rätten att överklaga en frihetsberövande åtgärd. Europaparlamentet kräver att varje tredjelandsmedborgare som kvarhållits ska kunna inge ett sådant överklagande.

Torsdag 5 februari 2009

33. Villkoren i fängelserna där odeklarerade invandrare och asylsökande kvarhålls, även om de inte begått något brott, är oroande. Europaparlamentet kräver att dessa personer kvarhålls i avgränsade och i första hand öppna byggnader, så att de skyddas och får hjälp.

34. I vissa kvarhållningsanläggningar råder förfall och brist på hygien. Skyldigheten att erbjuda ett värdigt mottagande måste också gälla för personer som kvarhålls. Europaparlamentet kräver att alla anläggningar som inte motsvarar standard ska stängas snarast.

35. Tillgången till hälso- och sjukvård, särskilt psykisk vård, försvåras ofta eftersom en del kvarhållningsanläggningar är placerade i fängelsebyggnader. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dygnet runt tillhandahålla lämplig hälso- och sjukvård, däribland psykisk vård, i kvarhållningsanläggningarna.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra kontakten mellan de kvarhållna och världen utanför, bland annat genom tillåta regelbundna besök, öka tillgången till telefon och på vissa villkor göra den kostnadsfria tillgången till Internet och massmedier mer allmän vid alla anläggningar.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra en årsrapport om de slutna mottagningarna när det gäller antal, läge, antal kvarhållna personer och verksamhet.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkra en regelbunden kontroll av de slutna anläggningarna och situationen för personerna i dessa anläggningar genom att tillsätta en nationell ombudsman som ansvarar för kvarhållningsanläggningarna.

Minderåriga utan medföljande vuxen och familjer

39. Europaparlamentet påminner om att barnets överordnade intresse måste stå i centrum för varje beslut eller åtgärd som gäller en minderårig, i enlighet med konventionen om barnets rättigheter. Parlamentet påminner om nödvändigheten av att vidta åtgärder och införa de nödvändiga redskapen för att skydda minderåriga utan medföljande vuxen, oavsett om de är flyktingar eller inte.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att inrätta oberoende officiella organ som ska övervaka normer och villkor i slutna anläggningar och att inrätta ett officiellt inspektionssystem vars rapporter offentliggörs.

41. Europaparlamentet kräver att kvarhållande av minderåriga i princip ska förbjudas och att kvarhållande av minderåriga tillsammans med föräldrarna ska vara ett undantag som syftar till att tillgodose barnets överordnade intresse.

42. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte undertecknat och ratificerat konventionen om barnets rättigheter att utan förbehåll göra detta.

43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att driva igenom den allmänna kommentar nr 8 (2006) av den 2 mars 2007 från FN-kommittén för barnens rättigheter beträffande barns rättigheter att skyddas mot kroppslig bestraffning och andra former av grym eller förnedrande bestraffning, även inom familjen, särskilt när minderåriga kvarhålls.

Torsdag 5 februari 2009

44. Europaparlamentet erinrar om att alla minderåriga har rätt till utbildning, oavsett om de befinner sig i sitt ursprungsland eller ej. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera denna rättighet, även när minderåriga kvarhålls. Parlamentet kräver att tillgången till utbildning sker direkt i samhället och på ett lämpligt sätt som motsvarar bedömningen av barnens kunskapsnivå, samtidigt som man inte utesluter att utveckla övergångsmodeller som gör det möjligt att förvärva den nödvändiga språknivå som krävs för en normal utbildning, i syfte att se till att barnen och deras familjer integreras så gott som möjligt

45. Europaparlamentet påminner om att de minderåriga har rätt till lämplig fritidssysselsättning och uppmanar medlemsstaterna att värna denna rätt, även för barn som hålls i förvar.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att minderåriga utan medföljande vuxen och familjer får bo på särskilda salar, även vid kvarhållande, för att garantera adekvat avskildhet och ett privatliv i enlighet med artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt en skyddad miljö för barnen.

47. Europaparlamentet önskar att alla som arbetar med minderåriga och med minderåriga utan medföljande vuxen får särskild utbildning som är anpassad till barnens situation. Parlamentet anser att de bidrag som kan lämnas av enskilda organisationer som är specialiserade på området är viktiga.

Minderåriga utan medföljande vuxen

48. Europaparlamentet kräver att ett oberoende juridiskt ombud ska utses för varje minderårig utan medföljande vuxen, så att den minderåriga skyddas, både i väntutrymmen som flygplatser och järnvägsstationer och inom medlemsstaternas hela territorium. Det juridiska ombudets befogenheter och roll måste definieras tydligt.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa en skyldighet att spåra familjemedlemmar, även för organisationer som Röda korset och Röda halvmånen.

50. Företeelsen att minderåriga utan medföljande vuxen försvinner är oroande. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samla in uppgifter och statistik i enlighet med artikel 4.3 a i förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾ beträffande identifiering av och stöd till minderåriga utan medföljande vuxen, så att denna företeelse kan bekämpas. Parlamentet anser att det bästa sättet att minska risken för att minderåriga försvinner är att skapa lämpliga mottagningsstrukturer, där de även kan få en utbildning som passar för deras ålder (skolundervisning, yrkesutbildning osv.).

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa en harmoniserad och tillförlitlig mekanism för att identifiera minderåriga utan medföljande vuxen – genom att använda den senaste tekniken, som användning av biometriska uppgifter – och gemensamma regler för ifrågasättande av ålder. Vid ett förfarande som avser ifrågasättande av ålder måste den berörda personen, i enlighet med försiktighetsprincipen, betraktas som minderårig ända fram till förfarandets slut och således behandlas som minderårig, och om det råder rimliga tvivel om den minderåriges ålder bör bedömningen utfalla till förmån för den minderåriga.

Familjer

52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka alternativ till frihetsberövande och att i förekommande fall, innan man kvarhåller familjer som omfattar minderåriga, fastställa att de alternativa åtgärder som övervägts inte är effektiva.

53. Europaparlamentet önskar att asylsökande familjer ska ha tillgång till familjerådgivning, barnavård och läkarbesök som är inriktade på att skydda barnen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

Torsdag 5 februari 2009

Utsatta personer

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa obligatoriska gemensamma normer för identifiering av utsatta personer, särskilt offer för tortyr eller människohandel, personer i behov av särskild sjukvård, gravida och minderåriga.

55. Europaparlamentet anser att ingen utsatt person, på grund av sin särskilda situation, bör kvarhållas, eftersom detta avsevärt påverkar hennes tillstånd.

56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla särskilt stöd för utsatta personer och offer för tortyr och människohandel, särskilt psykologiskt stöd, för att garantera dem skydd. All personal som har kontakt med utsatta personer måste få särskild utbildning, även asylhandläggare och polis.

Dublinsystemet

57. Det är oroande att antalet personer som kvarhålls inom ramen för Dublinsystemet ökar och att vissa medlemsstater nästan systematiskt använder sig av frihetsberövande åtgärder. Europaparlamentet önskar att dessa människor inte ska kvarhållas om ingen uppenbar rymningsrisk föreligger och har påvisats av medlemsstaten.

58. Det är beklagligt att vissa medlemsstater för personer som omfattas av Dublinsystemet begränsar tillgången till mottagningsnormerna. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt fastställa att mottagningsdirektivet omfattar även dessa personer, så att de ska kunna utöva samtliga sina rättigheter.

*
* *

59. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Att förstärka de europeiska små och medelstora företagens roll i den internationella handeln

P6_TA(2009)0048

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om att förstärka de europeiska små och medelstora företagens roll i den internationella handeln (2008/2205(INI))

(2010/C 67 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av stadgan för små och medelstora företag som antogs vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser om Lissabonstrategin, antagna vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽¹⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 21 januari 2003 med titeln "Att tänka småskaligt i ett växande Europa" (KOM(2003)0026),

(¹) EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

Torsdag 5 februari 2009

- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 10 november 2005 med titeln "Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram – Tillväxt och sysselsättning genom en modern politik för små och medelstora företag" (KOM(2005)0551),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 4 oktober 2006 med titeln "Ett konkurrenskraftigt Europa i världen – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi" (KOM(2006)0567),
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2007 om EU i världen – konkurrenskraftens externa aspekter ⁽¹⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 4 oktober 2007 med titeln "Små och medelstora företag är nyckeln till tillväxt och sysselsättning. Halvtidsrapport om den moderna politiken för små och medelstora företag" (KOM(2007)0592),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 18 april 2007 med titeln "Europa i världen: Ett starkare partnerskap för bättre marknadstillträde för EU:s exportörer" (KOM(2007)0183),
- med beaktande av rapporten från den offentliga utfrågningen om Europeiska unionens strategi för marknadstillträde som kommissionen (GD Handel) la fram den 28 februari 2007,
- med beaktande av "Final Report of the Expert Group on supporting the internationalisation of SMEs" som kommissionen (GD Näringsliv) offentliggjorde i december 2007 ⁽²⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 25 juni 2008 med titeln "Tänk småskaligt först – En 'Small Business Act' för Europa" (KOM(2008)0394),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 6 december 2006 med titeln "EU i världen: EU:s handelspolitiska skyddsinstrument i en global ekonomi i förändring: Grönbok för offentligt samråd" (KOM(2006)0763),
- med beaktande av sin resolution av den 28 september 2006 om EU:s ekonomiska och kommersiella förbindelser med Indien ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2006 om kommissionens årliga rapport till Europaparlamentet om tredjeländers antidumpnings-, antisubventions- och skyddsåtgärder mot gemenskapen (2004) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 oktober 2006 om EU:s ekonomiska och kommersiella förbindelser med Mercosur i syfte att ingå ett interregionalt associeringsavtal ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om transatlantiska ekonomiska förbindelser mellan EU och Förenta staterna ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om möjligheterna till handelsförbindelser mellan EU och Kina ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/support_measures/internationalisation/report_internat.pdf

⁽³⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 400.

⁽⁴⁾ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 276.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 308 E, 16.12.2006, s. 182.

⁽⁷⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 235.

⁽⁸⁾ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 103.

Torsdag 5 februari 2009

- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2005 om textil- och konfektionsindustrins framtid efter 2005 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 november 2006 som åtföljer meddelandet från kommissionen med titeln "Economic reforms and competitiveness: key messages from the European Competitiveness Report 2006" (SEK(2006)1467),
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 23–24 mars 2006 (7775/1/2006),
- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2006 om bidraget till rådets vårmöte 2006 med avseende på Lissabonstrategin ⁽²⁾,
- med beaktande av den deklaration som antogs i samförstånd den 2 december 2006 vid det årliga mötet i den parlamentariska konferensen om WTO,
- med beaktande av sin resolution av den 24 april 2008 med titeln "Mot en reformerad Världshandelsorganisation" ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 om ursprungsmärkning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) möte av den 12 februari 2007 om WTO:s avtal om offentlig upphandling och små och medelstora företag,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-0001/2009), och av följande skäl:
 - A. Antalet små och medelstora företag i Europeiska unionen, vilka definieras som företag med färre än 250 anställda och med en omsättning på högst 50 000 000 EUR, uppgår till 23 miljoner (99 procent av det totala antalet företag) och de ger upphov till 75 miljoner (70 procent) arbetstillfällen i unionen.
 - B. Mer än 96 procent av de små och medelstora företagen i EU har färre än 50 anställda och mindre än 10 000 000 EUR i årsomsättning, vilket begränsar deras förmåga att exportera varor och tjänster utanför det egna landet till följd av de höga fasta kostnader som är förbundna med internationell handel.
 - C. Deras resultat på exportmarknaderna är därför strukturellt svaga, även om 8 procent av de små och medelstora företagen i EU exporterar utanför det egna landet och nästan 3 procent av de små och medelstora företagen prioriterar varuexport utanför EU. Å andra sidan står de 10 främsta företagen i EU på egen hand för 96 procent av exporten från EU och de utländska direktinvesteringarna.
 - D. Den ekonomiska tillväxten förutspås bli högre i tredjeländer än på den inre marknaden, vilket kommer att skapa nya möjligheter för exporterande små och medelstora företag.
 - E. Små och medelstora företag kommer att utsättas för större konkurrens inom EU från konkurrenter från tredjeländer.

⁽¹⁾ EUT C 193 E, 17.8.2006, s. 110.

⁽²⁾ EUT C 291 E, 30.11.2006, s. 321.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0180.

⁽⁴⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 881.

Torsdag 5 februari 2009

- F. Det bästa sättet att skapa möjligheter för små och medelstora företag i den globaliserade ekonomin är genom öppna marknader och rättvis konkurrens.
- G. Internationella företag har visat en större förmåga att arbeta innovativt. Internationalisering och innovation är avgörande faktorer i samband med främjande av konkurrenskraft och tillväxt och därmed av avgörande betydelse när det gäller att uppnå Lissabonstrategins mål på tillväxt- och sysselsättningsområdet.
- H. Internationalisering skapar tillväxt och konkurrenskraft, och hjälper företagen att expandera, vilket därmed ökar sysselsättningen. Små och medelstora företag står för 80 procent av de nyskapade arbetstillfällena i EU.
- I. Små och medelstora företag måste tackla specifika problem när de inleder sina internationaliseringsprocesser, exempelvis brist på internationell erfarenhet, svårighet att få tillgång till finansiering, brist på erfaren personal och ett mycket komplicerat internationellt regelverk, vilket avskräcker dem från att göra de strukturella förändringar som krävs för att kunna dra fördel av internationaliseringen.
- J. Små och medelstora företag som deltar i den internationella handeln är delaktiga i förnyelsen av det ekonomiska landskapet i EU för att bli de nya storföretag som Europeiska unionen behöver för att nå målet att 3 procent av BNP ska användas för forskning och utveckling.
- K. De små och medelstora företagen i EU har ett avgörande intresse av de geografiskt och kulturellt sett närmast belägna marknaderna, nämligen EU:s gränsregioner såsom Medelhavsländerna och länderna på västra Balkan.
- L. Konkurrenskraft är även beroende av förmågan att garantera de små och medelstora företagen ett lämpligt skydd mot orättvisa handelsmetoder. Tillverkningsindustrin i EU utgör en viktig sektor för den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen.

Den multilaterala ramen och Världshandelsorganisationen (WTO)

1. Europaparlamentet understryker behovet av att WTO-systemet bättre beaktar de små och medelstora företagens roll och deras intressen. Parlamentet påminner om att de små och medelstora företagen behöver ett tydligt och fungerande internationellt regelverk.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för WTO-förhandlingarna ta fram specifika och förenklade regler för små och medelstora företag inom frihandelsområdena samt särskilda klausuler om de små och medelstora företagens behov.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se över sina multilaterala prioriteringar genom att främja avskaffandet av tariffära och icke-tariffära handelshinder samt främja internationell handel genom lämpliga åtgärder för att förenkla och harmonisera regler.
4. Europaparlamentet anser att det internationella handelssystemet måste bli mindre kostsamt för de små och medelstora företagen och att möjligheten att inrätta ett snabbt system med låga kostnader för internationella tvistlösningsorgan måste beaktas, i syfte att göra det möjligt för små och medelstora företag att undvika de långdragna förfaranden och svårigheter som en rättstvist med tull- eller handelsmyndigheterna skulle medföra i vissa tredjeländer.

Torsdag 5 februari 2009

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt engagera sig för att nå ett övergripande multilateralt avtal om "underlättande av handeln" som bl.a. gör det möjligt för små och medelstora företag i EU att fullt ut dra fördel av globaliseringen och öppnandet av marknader i tredjeländer.
6. Europaparlamentet stöder särskilt antagandet av en fast ståndpunkt i förhandlingarna om handelsunderlättande förfaranden, i syfte att minska kostnaderna för tullförfaranden som kan uppgå till 15 procent av värdet på de berörda varorna, via öppna och förenklade förfaranden, harmoniserade internationella standarder, effektiv registrering av varors ursprung och moderna tullkontroller.
7. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är för små och medelstora företag att förhandlingarna om samtliga kapitel i Doharundan avslutas.

Meddelandet "Ett konkurrenskraftigt Europa i världen"

8. Europaparlamentet stödjer kommissionens insatser för att utarbeta en global strategi för EU som täcker in samtliga externa aspekter av den europeiska konkurrenskraften och som bidrar till att säkerställa att Lissabonstrategins mål uppnås helt och hållet. Parlamentet beklagar emellertid att det saknas särskilda initiativ till förmån för små och medelstora företag, som står för två tredjedelar av arbetstillfällena i Europeiska unionen. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att utan dröjsmål åtgärda denna brist och att fastställa ambitiösa men realistiska mål för att värna små och medelstora företags intressen samt att ställa nödvändiga medel och resurser till förfogande. Parlamentet konstaterar vilken betydelse en effektiv handels-hinderförordning har som ett kompletterande instrument i detta syfte.
9. Europaparlamentet anser att ömsesidig handelsliberalisering är nödvändig för de små och medelstora företagen och anser, mot bakgrund av detta, att kommissionen på ett konkret sätt borde bemöta de exportsvårigheter som de europeiska små och medelstora företagen möter, och ange med hjälp av vilka nationella eller europeiska instrument unionen skulle kunna hjälpa de små och medelstora företagen att förbättra sina resultat på de internationella marknaderna.

Omarbetning av de handelspolitiska skyddsinstrumenten

10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att dra tillbaka de förslag om en omarbetning av de handelspolitiska skyddsinstrumenten som presenteras i ovannämnda grönbok för offentligt samråd.
11. Europaparlamentet anser att kommissionens förslag till omarbetning inte bara skulle ha missgynnat den externa konkurrenskraften för EU:s industri, utan även skulle ha inneburit ytterligare ett hårt slag för de industrisektorer i EU som försatts i ett svårt läge av importerade produkter som erhåller olagliga subventioner eller som otillbörligen gynnas genom dumpning. Parlamentet betonar att systemet med handelspolitiska skyddsinstrument även i fortsättningen måste vara ett kvasirättsligt förfarande, som bygger på objektiva och sakliga överväganden, i syfte att säkerställa förutsägbarhet och rättssäkerhet.
12. Eftersom det saknas internationellt erkända konkurrensregler anser Europaparlamentet att det nuvarande europeiska systemet för handelspolitiska skyddsinstrument är den bästa metoden för att säkerställa likvärdiga villkor för samtliga aktörer. Parlamentet anser att EU-företag, särskilt små och medelstora företag, behöver en förstärkt mekanism för att bekämpa orättvisa handelsmetoder.
13. Europaparlamentet betonar att systemet med handelspolitiska skyddsinstrument fungerar som ett skydd för producenters och anställdas intressen mot skador som orsakas av dumpning eller otillåtna subventioner. Med beaktande av hur viktiga de handelspolitiska skyddsinstrumenten är uppmanar parlamentet kommissionen att göra utredningarna mer insynsvänliga, tillgängliga och förutsägbara, särskilt för små och medelstora företag, samt att snabba upp och förenkla förfarandena.

Torsdag 5 februari 2009

14. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att införa informations- och utbildningsåtgärder för små och medelstora företag i syfte att uppmuntra dem att använda sig av handelspolitiska skyddsinstrument. Parlamentet anser att kommissionen, samtidigt som den förhåller sig neutral, bör erbjuda riktat stöd till små och medelstora företag i alla stadier av utredningar som rör handelsskydd. I detta sammanhang anser parlamentet det vara nödvändigt att förbättra de tjänster som erbjuds små och medelstora företag av den supportenhet som sysslar med frågor som rör handelspolitiska skyddsinstrument.

15. Europaparlamentet beklagar att bara ett fåtal undersökningar har handlat om industrisektorer med en hög koncentration av små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål vidta alla åtgärder som behövs för att korrigera denna praxis i syfte att säkerställa ett effektivare skydd av de små och medelstora företagens rättigheter och för att garantera tillgången för dessa företag till de skydd som de handelspolitiska skyddsinstrumenten erbjuder.

16. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att begreppet "andel av den sammanlagda gemenskapproduktionen" i handelshinderförordningen ⁽¹⁾ redan ger små och medelstora företag möjlighet att inlämna klagomål, men uppmanar icke desto mindre kommissionen att säkerställa att de branschorganisationer som omfattar många små och medelstora företag bör kunna representera dessa företag inför kommissionen utan att dagens tröskelvärde ändras.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snabbt och på lämpligt sätt agera mot de tredjeländer som godtyckligt använder sig av handelspolitiska skyddsinstrument, särskilt när dessa åtgärder påverkar EU:s små och medelstora företag.

Immateriella rättigheter och ursprungsmärkning

18. Europaparlamentet framhåller att små och medelstora företag behöver fungerande immaterialrättskydd för att kunna utveckla ny teknik och driva internationell verksamhet. Parlamentet påpekar att ett enkelt och effektivt system för immaterialrättskydd därför är ett avgörande verktyg för att stödja små och medelstora företags internationalisering.

19. Europaparlamentet påpekar att de kränkningar av immaterialrätten som drabbar små och medelstora företag in EU har ökat avsevärt under de senaste åren och att varumärkesförfalskning inte bara påverkar storföretagen utan även de små och medelstora företag som har lyckats skapa konkurrenskraftiga kvalitetsprodukter och som drabbas hårt av följderna av varumärkesförfalskning, som i vissa fall kan äventyra deras överlevnad.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att med förnyad kraft åta sig att förebygga och hindra förfalskningar, såväl genom lämplig intern politik som genom internationella initiativ, både på multilateral (t.ex. Anti Counterfeiting Trade Agreement, ACTA) och bilateral (nya ekonomiska samarbetsavtal med tredjeländer) nivå, som tar vederbörlig hänsyn till hur förfalskningar påverkar små och medelstora företag. Parlamentet betonar att för små och medelstora företag är skyddet av ursprungsbeteckningar och patenträttigheter lika viktigt som eller viktigare än skyddet av varumärken och upphovsrättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att den höga uppgiftsskyddsnivån i EU inte åsidosätts av dessa åtgärder.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra de små och medelstora företagen att använda sig av sådana instrument som patent för att säkra sitt kunnande och skydda sig själva mot kopiering och förfalskning.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att dessutom övervaka och vidta åtgärder mot kränkningar av immaterialrätten och att uppmana sina egna handelspartner att striktare iakttta Trips-avtalet och nationella immaterialrättsliga bestämmelser.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfarande på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 349, 31.12.1994, s. 71).

Torsdag 5 februari 2009

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra tullmyndigheternas importkontroll i syfte att säkerställa bättre skydd mot produkter som kränker EU-företags immateriella rättigheter.

24. Europaparlamentet beklagar det försenade införandet av systemet för ursprungsmärkning av gemenskapsprodukter för vissa produkter från länder utanför gemenskapen (t.ex. textilier och skodon) ⁽¹⁾, och är oroad över denna uppenbara kränkning av de europeiska konsumenternas rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utan dröjsmål avskaffa de hinder som hittills har gjort att dessa regler inte har kunnat träda ikraft, och att framhäva dessa produkters gemenskapsursprung som konsumenterna ofta ser som en garanti för kvalitet och säkerhet och för att en hög produktionsstandard följs.

Strategi för tillträde till marknaderna i tredjeländer

25. Europaparlamentet påminner om att ett förenklat tillträde till internationella marknader för små och medelstora företag kan bidra till att skapa nya arbetstillfällen och till att trygga och uppgradera befintliga arbetstillfällen, samtidigt som kunskaper och särdrag inom EU:s industri bevaras och kommuniceras och medlemsstaterna får en garanti för en solid och varaktig ekonomisk tillväxt.

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens pågående insatser när det gäller att ge små och medelstora företag tillträde till marknaderna i tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att EU:s grupper för marknadstillträde kan fungera framgångsrikt i tredjeländer, särskilt i tillväxtländerna, med deltagande av relevanta branschorganisationer.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra spridningen av information om marknaderna i tredjeländer, bl.a. genom att inrätta avdelningar som är inriktade på de små och medelstora företagen och rationalisera databasen med information om marknadstillträde (Market Access Database) för att därmed förenkla åtkomsten till den, särskilt för små och medelstora företag.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förenkla databasen med information om marknadstillträde för att göra den mer lättillgänglig för små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar även kommissionen att vidta åtgärder för att offentliggöra sådana databaser.

29. Europaparlamentet anser att de marknadstillträdesgrupper som kommissionen inrättat i sina delegationer i tredjeländer bör förstärkas och att det i dessa grupper bör inrättas en enhet, bestående av specialister i företagsfrågor, med den specifika uppgiften att följa upp problem som rör små och medelstora företag.

30. Europaparlamentet stöder inrättandet av Europeiska företagscenter på viktiga marknader som Indien och Kina, vilka samarbetar med nationella handelskamrar och företagsrepresentanter för att göra det möjligt för små och medelstora företag att finna lämpliga partner för att kunna gå in på dessa lokala marknader.

31. Europaparlamentet anser att ytterligare en förutsättning för en lyckad strategi för marknadstillträde är stöd när det gäller information och ökat inflytande för nationella handelskamrar utanför Europeiska unionen. Parlamentet stöder bilaterala program som särskilt gynnar små och medelstora företags tillträde till marknader i tredjeländer, mot bakgrund av framgångarna med Alinvest (Latinamerika), Medinvest (Medelhavet) och Proinvest (AVS-länderna).

32. Europaparlamentet påpekar att standardisering kan leda till innovation och konkurrenskraft genom att underlätta tillträdet till marknader och möjliggöra samverkan. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka sina insatser för att främja europeiska standarder internationellt.

⁽¹⁾ Förslag till rådets förordning om angivande av ursprungsland för vissa produkter som importeras från tredjeländer (KOM(2005)0661).

Torsdag 5 februari 2009

"Small Business Act" för Europa, konkurrenskraft och internationell handel

33. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ *Small Business Act*, vilket utgör ett utmärkt tillfälle att effektivt anpassa all gemenskapspolitik till de små och medelstora företagen. Parlamentet anser att det i detta syfte krävs ett helhjärtat engagemang från medlemsstaterna och EU-institutionerna för att säkerställa att principen "tänk småskaligt först" tillämpas.

34. Europaparlamentet konstaterar att det finns ytterst konkurrenskraftiga små och medelstora företag i EU, som är världsledande på mycket specialiserade nischmarknader och som därför utgör en drivkraft för att föra Lissabonstrategin framåt.

35. Europaparlamentet anser att internationaliseringen av de små och medelstora företagen är ett prioriterat mål för handelspolitiken och bör utgöra en hörnsten i "Small Business Act" för Europa, som utgör en stabil, enhetlig, tvingande och global ram för kommissionens politik för små och medelstora företag.

36. Europaparlamentet anser att det för att främja små och medelstora företags närvaro på marknader i tredje länder är nödvändigt att dessa företag förfogar över hängiven personal som är specialiserad på internationaliseringsfrågor, något som sällan är fallet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i syfte att övervinna dessa hinder främja inrättandet av serviceenheter som stöder små och medelstora företag i deras internationaliseringsprocess.

37. Europaparlamentet stödjer en förstärkning av all politik som rör innovation och etablering av små och medelstora företag. Parlamentet stöder inrättandet av europeiska centrum för konkurrenskraft som är öppna för små och medelstora företag som kan nå den kritiska massa som behövs för att stå sig i den internationella konkurrensen. Parlamentet stöder även en utvidgning och uppdatering av program som gör det möjligt för små och medelstora företag att få tillgång till internationell utvecklingsfinansiering och samtliga åtgärder som är inriktade på att minska företagets fasta driftskostnader. Parlamentet påminner om att det snarast måste tas fram ett enhetligt gemenskapspatent och en stadga för europabolag, i syfte att gynna övergången till handel utanför gemenskapen.

38. Europaparlamentet anser att politiskt och ekonomiskt stöd för att främja produkt- och processinnovation, med bättre tillgång till finansiering och förbättring av skattemässiga aspekter, samt forskningssamarbete och tekniköverföring är av avgörande betydelse för att öka små och medelstora företags produktivitet, vilket ligger till grund för alla framgångsrika strategier för internationalisering av små och medelstora företag.

39. Europaparlamentet anser att politiken för den inre marknaden bör inriktas på att förbättra situationen för små och medelstora företag i EU genom att skapa en företagsmiljö som gynnar små och medelstora företag och se till att små och medelstora företag full ut kan utnyttja den inre marknadens möjligheter. Parlamentet anser vidare att denna politik även bör stärka de små och medelstora företagens internationella roll där detta är relevant.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga hur den inre marknaden ytterligare kan hjälpa europeiska företag att konkurrera internationellt.

41. Europaparlamentet välkomnar det kontrakt som tilldelats och undertecknats av kommissionen om att utföra en studie om små och medelstora företags internationalisering. Parlamentet anser att studien kommer att ge en detaljerad helhetsbild av hur långt internationaliseringen av små och medelstora företag i EU har kommit. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta effektiva åtgärder för att främja små och medelstora företags verksamhet i en globaliserad värld.

42. Europaparlamentet konstaterar att skickliga och utbildade entreprenörer är mycket viktiga för utmaningarna i den internationella handeln. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att öka antalet utbildningsprogram om den globaliserade näringslivsmiljön för företagare (exempelvis programmen Enterprise Europe Network och Gateway to China). Parlamentet efterlyser mer samarbete mellan små och medelstora företag och universitet för att förbättra forskningen och innovationen. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att inrätta ett särskilt EU-utbytesprogram för unga företagare baserat på Erasmus- eller Leonardo da Vinci-programmen.

Torsdag 5 februari 2009

43. Europaparlamentet välkomnar anordnandet av den europeiska veckan för små och medelstora företag i maj 2009, och föreslår att detta evenemang används för att informera små och medelstora företag om hur de kan utveckla sin exportverksamhet utanför EU.

Frihandelsavtal

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med större noggrannhet utvärdera hur de små och medelstora företagen i EU kan påverkas av den nya generationen av frihandelsavtal med tredjeländer och att beakta detta under avtalsförhandlingarna.

45. Europaparlamentet anser att kommissionen bör rikta in sig på att ingå frihandelsavtal eller andra handelsavtal som gynnar den europeiska ekonomin i stort och de små och medelstora företagen i synnerhet eller som föreskriver ömsesidiga handelsmedgivanden, med undantag för när det gäller de minst utvecklade länderna.

46. Europaparlamentet betonar vikten av att främja ekonomiska förbindelser och handelsförbindelser mellan EU och tredjeländer som är parter i Centraleuropeiska frihandelsavtalet, och uppmanar kommissionen att särskilt uppmärksamma små och medelstora företag i sina handelsförbindelser med sådana länder.

47. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att garantera en permanent övervakning av dessa avtal och att utan dröjsmål ingripa om de skyldigheter som avtalsparterna förbundit sig att respektera inte iakttas.

48. Europaparlamentet betonar den betydelse som marknaderna i geografiskt sett mer närliggande länder har för de små och medelstora företagen, och uppmanar kommissionen att särskilt uppmärksamma dessa företag i handelsförbindelserna med dessa länder. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den hänvisning till initiativet för företagsutveckling i Medelhavsområdet som ingår i deklARATIONEN från toppmötet i Paris den 13 juli 2008 om Medelhavsunionen.

49. Europaparlamentet noterar de små och medelstora företagens betydelse för överföringen av teknik för hantering av klimatförändringar och vikten av att dessa företag bidrar aktivt till utvecklingsbiståndet.

Upphandling

50. Europaparlamentet erinrar om att offentliga upphandlingar är en av de mest lovande ekonomiska sektorerna för den europeiska ekonomin och för de små och medelstora företagen i synnerhet. Parlamentet är oroat över de ihållande restriktioner som råder i många tredjeländer, som vägrar att tillerkänna EU-företag motsvarande tillträde till sina upphandlingsförfaranden eller som tillämpar standarder som ofta brister i insyn och som inte är rättvisa.

51. Europaparlamentet anser att EU:s små och medelstora företag borde ha samma fördelar och möjligheter när det gäller offentliga upphandlingar i de främsta industrinationerna (inbegripet Förenta staterna, Kanada och Japan) som i Europeiska unionen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att garantera att EU:s små och medelstora företag får bättre tillträde till marknaden för offentliga upphandlingsförfaranden i tredjeländer och åtnjuter rättvisa konkurrensvillkor i de sektorer som omfattas av upphandlingarna, vid behov genom tillämpning av ömsesidighetsprincipen.

52. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen måste vidta välgenomtänkta och effektiva åtgärder för att säkerställa lika villkor för EU-företag och särskilt för små och medelstora företag.

Torsdag 5 februari 2009

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram realistiska och konstruktiva förslag om en framtida omförhandling och förstärkning av WTO-avtalet om offentlig upphandling.

54. Europaparlamentet anser att offentliga upphandlingar bör utgöra ett centralt kapitel i alla bilaterala och regionala handelsförhandlingar som Europeiska unionen deltar i, i syfte att på ett balanserat sätt öppna dessa marknader för offentlig upphandling.

55. Europaparlamentet välkomnar förslaget i kommissionens meddelande "Ett konkurrenskraftigt Europa i världen" om tillämpning av riktade restriktioner när det gäller upphandlingar i EU för de länder som inte ger tillträde till sina offentliga marknader. Parlamentet uppmanar kommissionen att meddela parlamentet vilka resultat som hittills har uppnåtts och vilka initiativ den avser att vidta för att få till stånd ett utvidgat tillträde för EU:s små och medelstora företag till offentliga upphandlingar i tredjeländer.

Jordbruksprodukter och geografiska beteckningar

56. Europaparlamentet erinrar om hur viktigt tillträdet till jordbruksmarknaderna är för EU:s små och medelstora företag i denna sektor och uppmanar kommissionen att i kommande multilaterala och bilaterala handelsförhandlingar inte acceptera att de återstående tullskydden i sektorn försvinner utan att i stället garantera att de mest konkurrenskraftiga och kända europeiska jordbruksprodukterna inte otillbörligen straffas av konkurrenshämmande praxis som tillämpas av andra WTO-medlemmar. Parlamentet anser att det krävs avsevärda framsteg när det gäller geografiska beteckningar för att nå ett balanserat resultat i jordbruksfrågorna inom Doharundans förhandlingar.

57. Europaparlamentet stöder kommissionens initiativ att skapa en tydligare och mer balanserad internationell referensram för geografiska beteckningar. Parlamentet finner det oacceptabelt att geografiska termer och beteckningar för många jordbruks- och livsmedelsprodukter otillbörligen används till förfång för i första hand EU:s små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att resolut ingripa mot länder som använder sig av sådana icke-tariffära hinder för att otillbörligen skydda sina egna marknader.

58. Europaparlamentet stöder inrättandet av ett internationellt multilateralt register över geografiska beteckningar som gör det möjligt för små och medelstora företag att enkelt och utan höga kostnader skydda sina egna geografiska beteckningar. Parlamentet anser att förteckningen över skyddade geografiska beteckningar bör kompletteras och utvidgas till att gälla alla EU-produkter som på grund av sin särart, sitt produktionsområde eller sin tillverkningsmetod tillerkänner de europeiska små och medelstora företagen en "komparativ fördel" gentemot liknande produkter från tredjeländer.

59. Europaparlamentet uppmanar med kraft övriga WTO-medlemmar att säkerställa att EU-produkter som skyddas av en geografisk beteckning får fullt tillträde genom att i förekommande fall dra tillbaka sådana nationella produkter från marknaden som otillbörligen använder dessa beteckningar, eller, under alla omständigheter, genom att bevilja fullt tillträde för EU-produkter med skyddade geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar som redan är i bruk eller som omvandlats till generiska beteckningar.

Stöd till internationaliseringen av små och medelstora företag

60. Europaparlamentet anser att nationella eller regionala program för stöd till internationaliseringen av små och medelstora företag är ett mycket användbart verktyg som ger goda resultat. Parlamentet begär att dessa program även fortsättningsvis samfinansieras via Europeiska regionala utvecklingsfonden och att det avsätts mer finansiella resurser för transnationella samarbetsprojekt som utvecklats mellan sektorssammanslutningar i syfte att stödja små och medelstora företags exportkapacitet och internationalisering, samt att de gemensamt öppnar nya marknader och utvecklar gemensamma försäljningsstrategier i tredjeländer.

Torsdag 5 februari 2009

61. Europaparlamentet understryker behovet av att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering, särskilt till mikrokrediter. Parlamentet anser att gemenskapsinstrument som Europeiska investeringsfonden, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation samt initiativet gemensamma europeiska resurser för mikroföretag till medelstora företag (Jeremie) kan bidra till att det skapas en lämpligare ram för tillgång till finansiering för små och medelstora företag med internationaliseringsplaner.

62. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att skapa samriskföretag eller andra partnerskapsavtal mellan små och medelstora företag som en strategi för att ta sig in på nya marknader, utveckla projekt för direktinvesteringar i tredjeländer och delta i anbudsförfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen att mobilisera resurser, särskilt samarbete mellan små och medelstora företag i Europeiska unionen.

Avslutande synpunkter

63. Europaparlamentet anser att utvecklingen och internationaliseringen av EU:s små och medelstora företag kräver särskild uppmärksamhet och särskilt stöd i samband med fastställandet av EU:s handelspolitik.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att till fullo stödja små och medelstora företag i den rådande finanskrisen genom att se till att krediter fortlöpande beviljas dem för att stärka deras utveckling.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta sinsemellan för att fastställa en samstämd och långtgående politik som gör att EU:s små och medelstora företag kan utvecklas harmoniskt och växa snabbare och erhålla tillgång till nya marknader och rent allmänt öka sin export och sin internationalisering.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genom ett lämpligt politiskt och ekonomiskt stöd säkerställa utvecklingen av EU:s små och medelstora företag, när det gäller såväl modernisering av företagen som utbildning av deras chefer och anställda. Parlamentet understryker i detta syfte vikten av fortlöpande utbildning för personalen i små och medelstora företag och realiserandet av förutsättningar som möjliggör sådan verksamhet. Parlamentet anser att Europeiska unionen måste ta på sig hela ansvaret för att skydda de tillgångar i form av kunskaper, traditioner och expertis som de små och medelstora företagen har byggt upp och använt med framgång.

67. Europaparlamentet anser att det måste till stånd en mer effektiv samordning, dels inom gemenskapen, dels mellan kommissionen, medlemsstaterna och övriga berörda parter. Parlamentet begär att i tid få information om varje framtida initiativ som gäller de små och medelstora företagens externa konkurrenskraft och att få vara nära inkopplat i alla initiativ som Europeiska unionen kommer att ta i framtiden.

*
* *

68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, WTO-medlemmarnas regeringar och parlament samt till WTO.

Torsdag 5 februari 2009

Internationell handel och Internet

P6_TA(2009)0049

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om internationell handel och Internet (2008/2204(INI))

(2010/C 67 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av punkt 18 om handel med IT-produkter i ministerförklaringen (ITA-avtalet) från Världshandelsorganisationens (WTO) första ministerkonferens i Singapore, antagen den 13 december 1996,
- med beaktande av ministerförklaringen om global elektronisk handel från WTO:s andra ministerkonferens i Genève, antagen den 20 maj 1998,
- med beaktande av förslaget från Europeiska gemenskaperna om klassificeringsfrågor och arbetsprogrammet för elektronisk handel till WTO den 9 maj 2003,
- med beaktande av punkt 46 om e-handel i ministerförklaringen om Doha-arbetsprogrammet från WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong, antagen den 18 december 2005,
- med beaktande av förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/38/EG vad beträffar tillämpningsperioden för mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg och rapporten från kommissionen till rådet om rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (KOM(2006)0210),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationshällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("direktiv om elektronisk handel") ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 792/2002 av den 7 maj 2002 om ändring för en begränsad tid av förordning (EEG) nr 218/92 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt) när det gäller ytterligare åtgärder för elektronisk handel ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EGT L 178, 17.07.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 128, 15.5.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

Torsdag 5 februari 2009

- med beaktande av sin ståndpunkt av den 24 september 2008 avseende förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete") ⁽³⁾,

- med beaktande av sin resolution av den 14 maj 1998 om kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om ett europeiskt initiativ inom elektronisk handel ⁽⁴⁾,

- med beaktande av sin resolution av den 21 juni 2007 om konsumenternas förtroende för den digitala miljön ⁽⁵⁾,

- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, och utskottet för kultur och utbildning (A6-0020/2009), och av följande skäl:
 - A. Mer än hälften av alla EU-medborgare och nära 1,5 miljarder människor runt om i världen har tillgång till Internet. En av tre EU-medborgare brukar handla på nätet, men endast 30 miljoner handlar över gränserna i EU.
 - B. Enligt WTO definieras e-handel som "produktion, annonsering, försäljning och distribution av produkter via telenät".
 - C. Man kan göra en distinktion mellan leverans av innehåll på fysiska datamedier och innehåll som är digitalt kodat och överförs elektroniskt via Internet, alltså oberoende av fysiska datamedier, via fasta och trådlösa nätverk.
 - D. E-handel kan ske antingen i form av transaktioner mellan företag eller från företag till konsument eller mellan konsumenter. Handel på Internetbaserade plattformar har i grunden ändrat människors sätt att handla med varor och tjänster och har skapat nya möjligheter, särskilt för små och medelstora företag, att nå ut till nya kunder över gränserna.
 - E. Att bevara öppenheten på Internet är en förutsättning för dess kontinuerliga tillväxt och även för ekonomin i allmänhet och den globala handeln, som alltmer "bedrivs" med hjälp av Internetteknik.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0449.

⁽²⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 167, 1.6.1998, s. 203.

⁽⁵⁾ EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 370.

Torsdag 5 februari 2009

- F. Små och medelstora företag kan dra särskild nytta av den elektroniska handeln för att ta sig in på externa marknader, men det finns fortfarande olika hinder i den praktiska tillämpningen som måste undanröjas för att den elektroniska handeln ska kunna utvecklas fullt ut.
- G. Ett fritt informationsflöde är nödvändigt för att underlätta e-handel och ett öppet och säkert nät som möjliggör spridning av och tillgång till Internet, eftersom information utgör grunden för 2000-talets globala ekonomi.
- H. IKT-tekniken är numera allmänt utbredd i ekonomin och nya plattformar och nätverk håller på att utvecklas och spridas. Det finns ett behov av öppna standarder som är viktiga för innovation, konkurrenskraft och verklig valfrihet för konsumenterna.
- I. En ytterligare utveckling av den nya "digitaliserade" kommersiella miljön har redan gett, och kommer att fortsätta att ge, traditionella och moderna handelstransaktioner nya möjligheter, stärka konsumenternas ställning i handelskedjan och leda till helt nya affärsmodeller i kontakterna mellan konsumenter och producenter.
- J. Internet erbjuder konsumenterna en möjlighet att fatta mer välgrundade beslut i fråga om kvalitet och pris jämfört med traditionella sätt att handla. Annonsering på nätet har blivit ett viktigt hjälpmedel för att underlätta gränsöverskridande handel för företag av alla storlekar, men i synnerhet ett sätt för små och medelstora företag att nå ut till nya kunder.
- K. Den ökade användningen av Internet för handel medför stora möjligheter men även vissa utmaningar.
- L. Företag som levererar innehållstjänster bör uppmuntras att använda nya och innovativa affärsmodeller för att utnyttja de möjligheter som erbjuds genom Internet och e-handel.
- M. Teknik och ekonomi kommer att styra de juridiska lösningarna eftersom det nuvarande lapptäcke som de rättsliga ramarna utgör är uppenbart otillräckligt.
- N. E-handel behöver i allmänhet immaterialrättsligt skydd, och det behövs säkra och pålitliga rättsliga ramar för immaterialrättskydd samt undantag och inskränkningar för att stimulera till tekniska innovationer och överföring och spridning av teknik.
- O. Det har konstaterats att det enligt den nationella lagstiftningen i länder som är viktiga handelspartner till EU krävs en telekomlicens för att kunna tillhandahålla e-handelstjänster, vilket är ett onödigt krav, särskilt med tanke på de komplicerade förfaranden som gäller för att bevilja dessa licenser.
- P. E-handelns roll bland WTO:s medlemmar har ökat snabbt inom t.ex. bankverksamhet, telekomsektorn, databranschen, reklambranschen, och distributions- och expressutdelningstjänster. Det är redan många länder som inte begränsar gränsöverskridande tillgång inom sådana områden. Tio år har gått sedan lanseringen av WTO:s arbetsprogram om e-handel.

Torsdag 5 februari 2009

Q. WTO:s grundläggande principer om icke-diskriminering, insyn och gradvis liberalisering måste tillämpas på ett sätt som beaktar Internets snabbhet och interaktivitet, metoder för elektronisk betalning, den minskade rollen för mellanhänder, den ökade integrationen av affärsfunktioner i online-systemen, företagens ökade flexibilitet och den ökade fragmenteringen av affärsverksamheten.

1. Europaparlamentet framhåller Internets positiva inflytande över de olika faktorerna och skedena i gränsöverskridande och internationell handel med varor och tjänster under de senaste två årtiondena. Parlamentet understryker att e-handelns inneboende internationella prägel kräver övergripande samförstånd och samarbete.

2. Europaparlamentet konstaterar att kommersiella innovationer och kreativitet på Internet främjar en utveckling med nya handelsmönster, t.ex. handel mellan konsumenter. Parlamentet påpekar att Internetmarknaden fungerar som en ny mellanhand för att underlätta handel, ökar tillgången till information till en mycket låg kostnad och ökar kontakterna mellan företag generellt sett.

3. Europaparlamentet inser att små och medelstora företag och unga entreprenörer som delvis eller helt och hållet arbetar med Internethandel verkligen finner en plattform med jämförelsevis låga administrativa kostnader och affärskostnader utifrån vilken de kan marknadsföra sig genom särskilt utformad online-annonsering och sälja sina produkter och tjänster till en växande kundkrets i hela världen, och därigenom kringgå vissa handelshinder, varav en del är föråldrade, och ta sig in på tidigare avlägsna och stängda marknader.

4. Europaparlamentet är medvetet om att problemen när det gäller att garantera produkters kvalitet och säkerhet, till följd av att de vanliga kontrollerna i distributionsledet saknas vid Internethandel, måste hanteras med hjälp av nya metoder, såsom konsumenters betygsättning av säljare och konsumentutvärderingar som vägledning för andra konsumenter.

5. Europaparlamentet efterlyser en detaljerad analys av näthandelns inverkan på konventionella handelsmönster och handelsverksamhet för att skapa medvetenhet om eventuella negativa effekter och därmed kunna undvika dessa.

6. Europaparlamentet konstaterar med oro att konsumenter och säljare som använder IKT-teknik ofta utsätts för diskriminerande behandling jämfört med konsumenter och säljare som agerar på traditionella marknader.

7. Europaparlamentet välkomnar att konsumenterna drar nytta av tillgången till ett praktiskt taget obegränsat utbud av varor och tjänster vilket beror på att begränsningar p.g.a. geografi och avstånd i praktiken har försvunnit och att man har tillgång till transparent och opartisk information, kan jämföra priser, har tillgång till särskilt utformad online-annonsering och i all bekvämlighet kan "söka och köpa" dygnet runt om man är ansluten till Internet i hemmet, på arbetsplatsen eller på annan plats.

8. Europaparlamentet konstaterar att de växande digitala marknaderna för immateriella varor och tjänster redan är större än traditionell handel och traditionella leveranser och dessutom har skapat en ny rad handelskoncept och ekonomiska värden, såsom digitala fastigheter (domännamn) och tillgång till information (sökmotorer).

Torsdag 5 februari 2009

9. Europaparlamentet menar att olagligt beteende som förfälskning, piratkopiering, bedrägeri, brott mot säkerheten vid transaktioner och kränkning av medborgares privata sfär inte kan hänföras till mediets karaktär, utan måste betraktas som uttryck för olaglig affärsverksamhet som tidigare uppträdde i den fysiska världen och som både har underlättats och förvärrats av de oerhörda tekniska möjligheterna, vilket i huvudsak inträffar när mediet inte uppfyller de gällande bestämmelserna för att dra nytta av ett etablerat system för hantering av ansvarsfrågor. Det är nödvändigt att skapa mekanismer för att anta och skärpa nödvändiga och lämpliga efterlevnadsåtgärder och en effektivare och gemensam samordning som kommer att göra det möjligt att bekämpa och eliminera existerande olaglig kommersiell praxis inom den internationella elektroniska handeln, särskilt när det gäller fall som kan innebära en allvarlig risk för folkhälsan, såsom försäljning på Internet av falska läkemedel, utan att utvecklingen av den internationella e-handeln skadas.

10. Europaparlamentet står bakom en ovillkorlig respekt för staters och folks offentliga moral och etik, men beklagar det ökande missbruket av censur mot online-tjänster och online-produkter, vilket verkar som ett dolt handelshinder.

11. Europaparlamentet inser behovet av öppna standarder och deras betydelse för innovation, konkurrens och riktig valfrihet för konsumenterna. Parlamentet föreslår därför att en bred och öppen användning av Internet för e-handel ska främjas i de handelsavtal som Europeiska gemenskapen ingår, på villkor att konsumenterna ges tillgång till och möjlighet att använda tjänster och digitala produkter efter eget val om de inte är förbjudna enligt nationell lagstiftning.

12. Europaparlamentet menar att den stora ökningen av gränsöverskridande transaktioner, svårigheten att fastställa transaktionernas typ, ursprung och destination, och bristen på spårbar revision och kontrollpunkter gör att skattesystemens territoriella natur kan ifrågasättas. Parlamentet konstaterar att det finns möjligheter att förenkla skatteförvaltningen, ersätta pappersarbete med utbyte av elektroniska uppgifter, fylla i skattedeklarationer på elektronisk väg och automatisera skatteindrivningen.

13. Europaparlamentet understryker behovet av att utbilda konsumenter och företag och att organisera informationskampanjer i medierna om utvecklingsmöjligheter, rättigheter och skyldigheter för alla inblandade parter i den internationella Internethandeln.

14. Europaparlamentet beklagar det ökade antalet bedrägerier och stölder via Internet såvitt avser både personuppgifter och pengar. Parlamentet tror att bristen på tilltro till säkerheten och tryggheten vid transaktioner och betalningar är den största faran för e-handels framtid, och uppmanar kommissionen att undersöka orsakerna och fördubbla ansträngningarna för att inrätta mekanismer i syfte att stärka företags och privatpersoners förtroende för internationella elektroniska betalningssystem samt inrätta lämpliga mekanismer för tvistlösning i samband med olagliga handelsmetoder.

15. Europaparlamentet poängterar att säkra och tillförlitliga transaktioner avseende kulturella varor och tjänster online är av avgörande betydelse.

16. Europaparlamentet konstaterar att förtroende förutsätter inte bara enkla, pålitliga och säkra sätt att använda Internet, utan även bl.a. högkvalitativa varor och tjänster samt tillgängliga lämpliga mekanismer för rättelse.

17. Europaparlamentet framhåller behovet av internationellt regleringssamarbete om den internationella e-handeln ska kunna växa till sin fulla potential. Parlamentet anser att det behövs en ny, modern strategi när det gäller e-handels problematiska sidor för att man ska kunna garantera konsumenterna skydd för deras privatliv och lägre kostnader och nya möjligheter för handel som kommer från Internet.

Torsdag 5 februari 2009

18. Europaparlamentet anser att diskussionen om nuvarande och kommande utmaningar för den globala Internethandeln bör äga rum inom ramen för ett ömsesidigt stödande och strukturerat samarbete baserat på institutionaliserade regler för aktörer som är beroende av varandra, och på så sätt skapa en modern och integrerande styrprocess som involverar många parter, vilket forumet för förvaltning av Internet (Internet Governance Forum, IGC) är ett bra exempel på. Parlamentet konstaterar att de befintliga styrsystemen för Internet utmärks av sin blandade karaktär och saknar funktionella och reglerande hierarkiska styrinstrument.

19. Europaparlamentet beklagar att det inte gjorts några som helst framsteg i WTO-förhandlingarna om den viktiga frågan om klassificering av så kallade "digitaliserade produkter", det faktum att utvecklingsagendan från Doha inte innehåller krav på särskilda förhandlingar om e-handel och att inga framsteg har gjorts om upprättande av ett permanent WTO-moratorium för tullavgifter på elektroniska överföringar. Parlamentet konstaterar att det fortfarande råder osäkerhet om den korrekta tullvärderingen av digitala produkter och att det fortfarande saknas ett avtal om vilka regler och bestämmelser (Gatt, Gats eller Trips-avtalet) som bör tillämpas på produkter som levereras digitalt.

20. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till WTO om att uppdatera och utvidga den ovan nämnda ministerförklaringen om ITA-avtalet, med en kort tidsfrist, för att ytterligare främja handeln med dessa produkter, locka fler deltagare, ta itu med icke-tariffära handelshinder och hantera de växande utmaningar som den tekniska utvecklingen och konvergensen utgör. Parlamentet beklagar dock parternas olika tolkning av ITA-avtalet och uppmanar kommissionen att fullt ut genomföra det nuvarande ITA-avtalet, i andemening och bokstavligen, och att stödja ett modernt och realistiskt angreppssätt i samband med ett eventuellt nytt avtal i linje med den ökande efterfrågan på informationsteknikprodukter utan importtullar.

21. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som uppnåtts inom ramen för Gats, Wipos Internetfördrag, Uncitrals modellag, OECD:s omfattande arbete, den breda politiska plattform som antogs vid OECD:s ministermöte i Seoul 2008 samt världstoppmötet om informationssamhället i Genève i december 2003 och i Tunis i november 2005.

22. Europaparlamentet framhåller betydelsen av Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar som ett nödvändigt instrument för att garantera att det kulturella undantaget bevaras i de internationella handelstransaktionerna med kulturella och kreativa varor och tjänster inom den internationella WTO-ramen, och uppmanar rådet och kommissionen att snabbt genomföra konventionen inom ramen för EU:s interna såväl som externa politik.

23. Europaparlamentet betonar att bilaterala och regionala frihandelsavtal inte kan tillhandahålla fullständiga svar på långtgående marknadstillträde. Parlamentet uppmanar dock EU att se till att alla unionens bilaterala och regionala handelsavtal systematiskt innehåller uttryckliga bestämmelser som täcker en bred och öppen användning av Internet för handel med varor och tjänster samt fria informationsflöden, t.ex. att avstå från att införa eller behålla onödiga hinder mot gränsöverskridande informationsflöden och att tillämpa principerna om icke-diskriminerande, transparent reglering av Internettransaktioner med minsta möjliga handelsbegränsningar. Parlamentet stöder EU:s insatser för att inleda samarbetsdialoger om regleringsfrågor som en del av sina bilaterala avtal med handelspartner från tredjeländer. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att vara beredda att bidra till dessa dialoger när sådana avtal ingås.

Torsdag 5 februari 2009

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över handelsinstrumentens tillämplighet för att harmonisera och öppna användandet av spektrum för att främja mobil tillgång till Internetjänster och på så sätt stimulera innovation, tillväxt och konkurrens.

25. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att se till att tillhandahållandet av online-tjänster, inklusive e-handel, inte underställs onödiga nationella auktoriseringsförfaranden, både inom EU och inom de länder som är EU:s handelspartner, vilka skulle utgöra ett faktiskt hinder för tillhandahållandet av sådana tjänster.

26. I samband med internationell offentlig upphandling anser Europaparlamentet att ny teknik som möjliggör gränsöverskridande e-handel, nya former av till exempel kombinationsbudgivning för konsortier av små och medelstora företag och publicering och annonsering av upphandling på nätet avsevärt kan öka den offentliga upphandlingen inte bara inom EU utan även globalt, och på så sätt stimulera gränsöverskridande e-handel.

27. Europaparlamentet påminner om att handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfälskning måste skapa balans mellan ett effektivt genomförande av immaterialrätten och skyddet av konsumenternas grundläggande rättigheter, och bidra till ytterligare innovationer, informationsflöden och användning av lagliga e-handelstjänster.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med hjälp av traditionella och Internetbaserade metoder genomföra informations- och utbildningskampanjer i syfte att öka konsumenternas medvetenhet om sina rättigheter med syftet att öka deras förtroende när det gäller att handla på nätet.

29. Europaparlamentet beklagar fragmenteringen av EU:s onlinemarknad, vilken är resultatet av bestämmelser som tillåter eller kräver geografisk uppdelning av marknaden, regelverk som hindrar eller försvårar tillhandahållandet av varor och tjänster via Internet, avtalsmässiga begränsningar för distributörer, rättslig osäkerhet, bristande tilltro från konsumenternas sida när det gäller betalningssystemens säkerhet, höga avgifter för tillgång till Internet och begränsade leveransalternativ.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på sin webbplats offentliggöra information om konsumenternas rättigheter vid internationell handel på Internet, med särskilt fokus på kontraktsfrågor, konsumentskydd mot otillbörliga affärsmetoder, dataskydd och upphovsrätt.

31. Europaparlamentet menar att bristerna i regelverket för EU:s online-marknad hindrar utvecklingen av en stabil och stark miljö för online-företagande i EU, vilket leder till att europeiska konsument i otillfredsställande utsträckning deltar i europeiska och internationella handelstransaktioner, och hindrar kreativitet och innovationer inom kommersiell verksamhet. Parlamentet beklagar att antalet EU-baserade företag som enbart tillhandahåller online-tjänster är extremt lågt.

32. Europaparlamentet noterar förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter (KOM(2008)0614), som förhoppningsvis kommer att öka rättssäkerheten, förbättra transparensen och stärka skyddet för de allt fler konsument som handlar på Internet, särskilt vad avser leverans, riskens övergång, överensstämmelse med kontraktet och garantier.

33. Europaparlamentet påminner om att det, särskilt för konsumenter och små och medelstora företag, är viktigt med förtroende när det gäller att utnyttja alla de möjligheter som Internethandeln medför, vilket betonades i Europaparlamentets ovannämnda resolution av den 21 juni 2007.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i alla tänkbara sammanhang bidra till att stärka förtroendet genom åtgärder inom ramen för relevanta forum, såsom WTO, och att göra ansträngningar för att uppnå globala standarder och normer som tar hänsyn till bästa praxis inom EU.

Torsdag 5 februari 2009

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra den rättsliga kompatibiliteten mellan Internetjänster genom att utforma modellicenser och andra rättsliga lösningar som är förenliga med jurisdiktioner där privaträtten inte har harmoniserats, särskilt frivillig patentgottgörelse i samband med internationella online-standarder. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att sprida befintliga europeiska lösningar för rättslig kompatibilitet som ett sätt att sänka transaktionskostnaderna och minska den rättsliga osäkerheten för online-leverantörer.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, vid behov i samarbete med OECD, göra en detaljerad undersökning med statistik över internationell e-handel.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en heltäckande strategi som gör det möjligt att undanröja de kvarstående hindren för små och medelstora företag när det gäller användning av e-handel (tillgång till IKT, kostnader för utveckling och underhåll av e-Business-system, bristande förtroende, brist på information och rättslig osäkerhet vid gränsöverskridande tvister etc.), och komma med politiska rekommendationer, bland annat erbjuda små och medelstora företag incitament för att i större utsträckning delta i online-handel med varor och tjänster. Parlamentet uppmanar i detta avseende inrättandet av en databas med syftet att ge informationsstöd och förvaltningsvägledning till de nya och oerfarna deltagarna i online-handeln, och en komparativ ekonomisk analys av fördelarna med e-handel och online-annonsering för små och medelstora företag, samt fallstudier om små och medelstora företag i EU som har nått framgångar med onlinehandel.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmantra de små och medelstora företagen att börja med e-handel och att organisera plattformar för utbyte av information och bästa praxis, och rekommenderar att kommissionen och medlemsstaterna främjar offentlig upphandling på elektronisk väg, och samtidigt noggrant sörja för god e-tillgänglighet.

39. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att starta en offentlig dialog genom att offentliggöra ett dokument med rubriken "Opportunities in Online Goods and Services" och genom att inrätta en grupp av rådgivare som tillsammans ska utarbeta en rapport om de aktuella frågorna.

40. Europaparlamentet understryker att Internet har inneburit ett nytt sätt att producera, konsumera och sprida kulturella varor och tjänster och att detta kan bidra till förståelsen mellan kulturer på grundval av fri och rättvis tillgång till ny IKT och respekt för kulturell och språklig mångfald.

41. Europaparlamentet framhåller att kulturella och konstnärliga produkter och tjänster har både ekonomiskt och kulturellt värde och att det är viktigt att ta fasta på detta i internationella handelsförhandlingar och handelsavtal och via globala nätverk genom att genomföra Unescokonventionen på ett rättsligt bindande sätt.

42. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att den europeiska kulturindustrin till fullo kan utnyttja de nya möjligheter som näthandeln medför, särskilt inom den audiovisuella sektorn och musik- och förlagssektorn, och att sektorn samtidigt ges ett effektivt skydd mot olaglig handel och plagiering. Detta får dock inte påverka gemenskapens politik, som är tydligt fastställd i förhandlingsmandatet och som innebär att gemenskapen inte ska lägga fram erbjudanden eller acceptera förslag om liberalisering i den audiovisuella och kulturella sektorn.

43. Europaparlamentet menar att Internet håller på att bli det effektivaste verktyget för att överbrygga handelsklyftan mellan Nord och Syd. Parlamentet menar att Internet öppnar nya affärskanaler som ger de minst utvecklade länderna och andra utvecklingsländer tillgång till avancerade och centrala affärssystem, ökar deras exportflöden och kringgår nackdelarna med traditionell affärspraxis.

Torsdag 5 februari 2009

44. Europaparlamentet anser att de minst utvecklade ländernas och andra utvecklingsländers deltagande i den internationella handeln via Internet måste stödjas genom ökade investeringar, främst i grundläggande infrastruktur som exempelvis telekommunikationsnät och anslutningsanordningar. Parlamentet framhåller behovet av Internettjänster till låga kostnader och av bättre kvalitet. Parlamentet är medvetet om att avregleringen av telekomtjänster har lett till ökade investeringar i infrastruktur, förbättrade tjänster och fler innovationer.

45. Europaparlamentet är medvetet om att användarna i många länder använder Internet via mobila anordningar.

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

De ekonomiska partnerskapsavtalens inverkan på utvecklingen

P6_TA(2009)0051

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om de ekonomiska partnerskapsavtalens (EPA) effekter på utvecklingen (2008/2170(INI))

(2010/C 67 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet) ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 980/2005 av den 27 juni 2005 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1528/2007 av den 20 december 2007 om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser om avtal om ekonomiskt partnerskap av den 10–11 april 2006 och om handelsrelaterat bistånd av den 16 oktober 2006 och Europeiska rådets slutsatser av den 15–16 juni 2006,
- med beaktande av rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser om avtal om ekonomiskt partnerskap av den 15 maj 2007,
- med beaktande av slutsatserna från det 2870:e mötet i Europeiska unionens råd (allmänna frågor och yttre förbindelser) om avtal om ekonomiskt partnerskap av den 26-27 maj 2008,
- med beaktande av den resolution som AVS-EU:s ministerråd antog i Addis Abeba den 13 juni 2008,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 28 november 2006 "Meddelande om ändring av förhandlingsdirektiven för avtal om ekonomiskt partnerskap med AVS-staterna och AVS-regionerna" (KOM(2006)0673),

⁽¹⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 169, 30.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 348, 31.12.2007, s. 1.

Torsdag 5 februari 2009

- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 27 juni 2007 "Från Kairo till Lissabon – Det strategiska partnerskapet mellan EU och Afrika" (KOM(2007)0357),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 23 oktober 2007 om avtalet om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt), särskilt artikel XXIV,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millenniemålen,
- med beaktande av deklARATIONEN från den andra konferensen som anordnades av de afrikanska ministerrarna med ansvar för integration och som antogs i Kigali i Rwanda den 26–27 juli 2007,
- med beaktande av rapporten som ledamoten av den franska nationalförsamlingen, Christiane Taubira, lade fram den 16 juni 2008: "Les Accords de Partenariat Economique entre l'Union européenne et les pays ACP. Et si la Politique se mêlait enfin des affaires du monde?",
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens resolution av den 19 februari 2004 om de ekonomiska partnerskapsavtalen: svårigheter och framtidsperspektiv ⁽¹⁾,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens resolution av den 23 november 2006 om en översyn av förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap (EPA) ⁽²⁾,
- med beaktande av Kigaliförklaringen om utvecklingsvänliga avtal om ekonomiskt partnerskap (EPA) som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen antog den 20 november 2007 ⁽³⁾,
- med beaktande av den deklARATION om de ekonomiska partnerskapsavtalen som AVS statschefer antog den 3 oktober 2008 i Accra,
- med beaktande av sin resolution av den 26 september 2002 som innehåller dess rekommendationer till kommissionen om förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal med AVS-regionerna och -staterna ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 november 2005 om en utvecklingsstrategi för Afrika ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 september 2006 om Samarbeta mer, samarbete bättre: 2006 års paket om effektivitet i EU:s bistånd ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om EU:s handelsrelaterade bistånd ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 juni 2007 om millennieutvecklingsmålen i halvtid ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT C 120, 30.4.2004, s. 16.

⁽²⁾ EUT C 330, 30.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ EUT C 58, 1.3.2008, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT C 273E, 14.11.2003, s. 305.

⁽⁵⁾ EUT C 280E, 18.11.2006, s. 475.

⁽⁶⁾ EUT C 292E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁷⁾ EUT C 306E, 15.12.2006, s. 373.

⁽⁸⁾ EUT C 102E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 102E, 24.4.2008, s. 291.

⁽¹⁰⁾ EUT C 146E, 12.6.2008, s. 232.

Torsdag 5 februari 2009

- med beaktande av sin resolution av den 29 november 2007 om vidareutveckling av Afrikas jordbruk – förslag till jordbruksutveckling och livsmedelssäkerhet i Afrika ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljningen av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6-0513/2008), och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 36.1 i Cotonouavtalet är EU och AVS-staterna överens om att "sinsemellan upprätta en ny, med WTO-reglerna förenlig, handelsordning, varigenom hindren för handeln mellan dem gradvis undanröjs och samarbetet inom alla för handeln relevanta områden byggs ut".
 - B. Rådet antog förhandlingsdirektiven för avtal om ekonomiska partnerskap med AVS-länderna den 12 juni 2002. Förhandlingarna med AVS-gruppen inleddes samma år om frågor av allmänt intresse. Därefter följde separata förhandlingar med sex regioner för avtal om ekonomiska partnerskap (Västindien, Västafrika, Centralafrika, Östafrika, Södra Afrika utom SADC och Stillahavsområdet).
 - C. 15 medlemsstater i Cariforum paraferade ett avtal om ekonomiskt partnerskap med EU och dess medlemsstater den 16 december 2007.
 - D. Hänsyn bör tas till artikel 231 i det ekonomiska partnerskapsavtalet som slöts med Cariforum och genom vilken en parlamentarisk Cariforum-EG-kommitté inrättades.
 - E. 18 afrikanska länder, varav 8 länder som hör till gruppen minst utvecklade länder, paraferade s.k. språngbrädesavtal om ekonomiska partnerskap i november och december 2007. 29 övriga afrikanska AVS-länder, varav tre som inte hör till gruppen minst utvecklade länder, paraferade inga avtal om ekonomiskt partnerskap. Sydafrika har redan undertecknat avtalet om handel, utveckling och samarbete med EU som är förenligt med WTO:s handelssystem.
 - F. Papua Nya Guinea och Fiji, två AVS-länder som inte hör till de minst utvecklade, paraferade ett interimsvtal om ekonomiskt partnerskap den 23 november 2007. De övriga Stillahavsländerna i AVS-gruppen (sex länder som hör till de minst utvecklade länderna och sju som inte gör det) paraferade inget avtal.
 - G. Avtalen som paraferades 2007 har ännu inte undertecknats, men skall ha undertecknats före slutet av 2008.
 - H. Från och med den 1 januari 2008 har EU tillämpat importordningar på produkter med ursprung i AVS-stater som paraferat avtal om ekonomiska partnerskap eller avtal om språngbrädesavtal om ekonomiska partnerskap, såsom fastställts i dessa avtal ⁽⁴⁾.
 - I. Afrika och Stillahavsområdet fortsätter sina förhandlingar med kommissionen i syfte att sluta fullständiga avtal om ekonomiskt partnerskap.
 - J. Det har upprepade gånger bekräftats av samtliga partner, främst i Europaparlamentets resolutioner, men även i rådets och kommissionens handlingar, att de ekonomiska partnerskapsavtalen ska ses som utvecklingsinstrument för att främja hållbar utveckling, regional integration och minskad fattigdom i AVS-staterna.

⁽¹⁾ EUT C 297 E, 20.11.2008, s. 201.

⁽²⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0237.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1528/2007 av den 20 december 2007 om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts (EUT L 348, 31.12.2007, s. 1).

Torsdag 5 februari 2009

- K. Anpassningskostnaderna från de ekonomiska partnerskapsavtalen kommer att ha en betydande inverkan på utvecklingen i AVS-länderna. Denna inverkan kommer att vara svår att förutse, men kommer troligtvis att bestå av en direkt inverkan i form av minskade tullavgifter och kostnader för lagstiftningsreformen och verkställigheten av det stora spektret av bestämmelser som ingår i de ekonomiska partnerskapsavtalen, och en indirekt inverkan genom kostnader för nödvändig anpassning eller socialt stöd på områdena för sysselsättning, ökad kompetens, produktion, exportdiversifiering och reform av de offentliga finansiella förvaltningarna.
- L. 21 AVS-länder har fastställt särskilda belopp för följdåtgärder till de ekonomiska partnerskapsavtalen i sina nationella vägledande program för den tionde europeiska utvecklingsfonden. Vissa av dessa länder har ännu inte undertecknat ett ekonomiskt partnerskapsavtal.
- M. Beloppen som särskilt specificerats för EPA-relaterade åtgärder i samtliga nationella vägledande program utgör endast 0,9 procent av de nationella vägledande programmens totala belopp (A-anslag). Dessutom finns det omfattande indirekta stödåtgärder för de ekonomiska partnerskapsavtalen, såsom regional integration och infrastruktur samt handelsrelaterat bistånd.
- N. De ekonomiska partnerskapsavtalens utvecklingsinverkan kommer att bero på vilken effekt de har på
- minskningen av nettotullintäkterna och effekterna på AVS-staternas budgetar,
 - förbättrat utbud i AVS-ländernas ekonomier och kundernas tillgång till importerade EU-produkter,
 - ökad export till EU från AVS-länderna genom förbättrade ursprungsregler, vilket kommer att leda till ekonomisk tillväxt, mer sysselsättning och ökade statsinkomster som kan användas till att finansiera sociala åtgärder,
 - regional integration i AVS-områdena som har kapacitet att förbättra ramen för ekonomisk utveckling och som därför skulle bidra till ekonomisk tillväxt,
 - en god användning av medlen för handelsrelaterat bistånd i samband med de ekonomiska partnerskapsavtalen,
 - genomförande av reformåtgärder i AVS-länderna, särskilt vad gäller offentliga finansiella förvaltningar, uppbärande av tullavgifter och införande av ett nytt skatteintäktsystem.
- O. Det är absolut nödvändigt att främja och stödja handeln inom och mellan AVS-regionerna och mellan AVS-länderna och andra utvecklingsländer (syd-syd), något som kommer att ha stora positiva effekter på AVS-ländernas utveckling och öka deras oberoende.
- P. I slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 26–27 maj 2008 underströks behovet av en flexibel ansats samtidigt som man stödde lämpliga framsteg. I slutsatserna uppmanades kommissionen att använda sig av all flexibilitet och asymmetri som var förenlig med WTO-bestämmelserna för att ta hänsyn till olika utvecklingsbehov och utvecklingsnivåer i AVS-länderna och regionerna i dem.
- Q. Befolkningen i AVS-länderna har känt mest av den finansiella krisen och livsmedelskrisen i världen som hotar att reducera till intet de magra resultat som noterats på vägen mot millennieutvecklingsmålen.

Torsdag 5 februari 2009

1. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och EU-medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar att göra sitt yttersta för att återupprätta en anda av förtrolighet och konstruktiv dialog om denna skadats vid förhandlingarna och att erkänna AVS-staterna som jämlika parter vid förhandlingar och genomförandet.
2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att även i dessa finanskristider respektera sina åtaganden om att öka det offentliga utvecklingsbiståndet som kommer att leda till ökat handelsrelaterat bistånd och att införa följdåtgärder i form av regionala handelsrelaterade biståndspaket för genomförandet av ekonomiska partnerskapsavtal som bidrar till deras positiva effekt på utvecklingen. Parlamentet understryker att under-tecknandet av ett ekonomiskt partnerskapsavtal inte är en förutsättning för att få Aid for Trade-medel.
3. Europaparlamentet insisterar på att de ekonomiska partnerskapsavtalen är ett utvecklingsinstrument som bör återspegla både nationella och regionala intressen och AVS-ländernas behov för att minska fattigdom, uppnå millennieutvecklingsmålen och respektera grundläggande mänskliga rättigheter, såsom rätten till mat och rätten till tillgång till grundläggande offentliga tjänster.
4. Europaparlamentet påminner rådet och kommissionen om att varken ingåendet eller förkastandet av ett ekonomiskt partnerskapsavtal får leda till en situation där ett AVS-land kan komma att se sig i en mindre gynnsam situation än under handelsbestämmelserna i Cotonouavtalet.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och AVS-länderna att på bästa möjliga sätt använda de medel som finns tillgängliga för handelsrelaterat bistånd för att stödja reformen i områden som är viktiga för den ekonomiska utvecklingen, för att förbättra infrastrukturen där det är nödvändigt för de möjligheter som de ekonomiska partnerskapsavtalen erbjuder kan endast utnyttjas till fullo om effektiva och kompletterande åtgärder införs i AVS-länderna, att kompensera nettoförlusterna från tullavgifter och främja skattereformer så att de offentliga investeringarna i de sociala sektorerna inte minskar, att investera i produktionskedjan för att diversifiera exportproduktionen och att producera exportvaror med ett högre mervärde och att investera i utbildning och stöd för små producenter och exportörer så att de kan uppfylla EU:s sanitära och fytosanitära kriterier.
6. Europaparlamentet understryker att ekonomiska partnerskapsavtal som slutits med enskilda AVS-länder eller med en grupp av länder och inte med alla länder inom en region riskerar att underminera regional integration. Parlamentet uppmanar kommissionen att på nytt se över sitt tillvägagångssätt och beakta denna risk och att se till att slutandet av ekonomiska partnerskapsavtal inte äventyrar den regionala integrationen.
7. Europaparlamentet understryker att en ökning av det offentliga biståndet till utveckling som medlemsstaterna utlovat bör i första rummet användas till att fördubbla ansträngningarna att nå millennieutvecklingsmålen i de AVS länder som drabbats hårdast av följderna av den finansiella krisen och livsmedelskrisen i världen som har äventyrat och varje dag fortsätter att allvarligt äventyra att dessa mål nås.
8. Europaparlamentet understryker också att alla avtal bör respektera asymmetrin till fördel för AVS-länderna både när det gäller omfånget på produkterna och övergångsperioderna och att AVS-länderna bör lämna konkreta garantier för skydd av sektorer som enligt AVS-länderna är känsliga.
9. Europaparlamentet understryker att stödåtgärder som hänger samman med de ekonomiska partnerskapsavtalen måste beakta vikten av den regionala integrationen och de ekonomiska förbindelserna med andra utvecklingsländer för AVS-ländernas utveckling.

Torsdag 5 februari 2009

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge AVS-förhandlarna tillräckligt med tid för att utvärdera avtalet och lägga fram förslag till det innan de antar det och samtidigt beakta WTO:s tidsschema.
 11. Europaparlamentet understryker att ekonomiska partnerskapsavtal bör innehålla en översynsklausul om en översyn efter 5 år efter det att avtalet undertecknats. De nationella parlamenten, Europaparlamentet och det civila samhället ska få delta i översynen. Europaparlamentet betonar också att denna tidsfrist bör möjliggöra en grundlig utvärdering av effekten av de ekonomiska partnerskapsavtalen på ekonomin och den regionala integrationen av AVS-länderna och möjliggöra lämpliga justeringar.
 12. Europaparlamentet anser att alla handelsavtal mellan AVS och EU som påverkar människornas uppehälle bör vara resultatet av en öppen och allmän debatt där AVS-ländernas nationella parlament deltar till fullo.
 13. Europaparlamentet uppmanar AVS-regeringarna att göra nödvändiga reformer för att få till stånd en god förvaltning, särskilt inom den offentliga förvaltningen, så som i samband med offentliga finansiella förvaltningar, uppbärande av tullavgifter, skatteintäktsystem, kampen mot korruption och bristande förvaltning.
 14. Europaparlamentet understryker behovet av kraftfullare kontroll- och övervakningsbestämmelser i de ekonomiska partnerskapsavtalen som ska avgöra effekten av de ekonomiska partnerskapsavtalen på landet och den regionala utvecklingen och fattigdomsminskningsmålen – och inte enbart i hur stor utsträckning något är förenligt med de ekonomiska partnerskapsavtalen.
 15. Europaparlamentet understryker att insynen i förhandlingarna och resultatet av dem måste öka för att politiker, parlamentariker och företrädare för det civila samhället ska kunna granska dessa offentligt.
 16. Europaparlamentet anser att Europeiska utvecklingsfondens regionala strategidokument och regionala vägledande program bör innehålla ett viktigt, systematiskt och väl underbyggt stöd för genomförandet av de ekonomiska partnerskapsavtalen, med beaktande av den nödvändiga reformprocessen som ska göra de ekonomiska partnerskapsavtalen till en framgång.
 17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i partnerskap med AVS-länderna ta med riktmärken för utveckling i de ekonomiska partnerskapsavtalen och i de tillfälliga avtalen för att mäta de ekonomiska partnerskapsavtalens socioekonomiska inverkan på viktiga sektorer. Dessa riktmärken ska fastställas enligt prioriteringarna i och de intervall som fastställts för varje region.
 18. Europaparlamentet anser att det är viktigt att skogar, den biologiska mångfalden och ursprungsbefolkningen eller människor som är beroende av skogarna inte hotas. Parlamentet betonar i detta sammanhang att AVS-länderna därför bör tillåtas införa bestämmelser som begränsar exporten av timmer och andra oförädlade råmaterial och tillåtas att använda dessa lagar för att skydda skogar, vilda djur och industrier i hemlandet.
 19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-staternas regeringar, AVS-EU-rådet och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
-

Torsdag 5 februari 2009

Kosovo och EU:s roll

P6_TA(2009)0052

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om Kosovo och EU:s roll

(2010/C 67 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN-stadgan, undertecknad den 26 juni 1945,
- med beaktande av resolution 1244 som antogs av FN:s säkerhetsråd den 10 juni 1999 (S/RES/1244(1999)),
- med beaktande av de vägledande principerna för en lösning av frågan om Kosovos status, vilka antogs av kontaktgruppen den 7 oktober 2005,
- med beaktande av sin resolution av den 29 mars 2007 om Kosovos framtid och EU:s roll ⁽¹⁾,
- med beaktande av det Centraleuropeiska frihandelsavtalet (Cefta) som undertecknades den 19 december 2006 i Bukarest,
- med beaktande av FN:s särskilda sändebuds slutrapport om Kosovos framtida status och det övergripande förslaget till lösning på frågan om Kosovos status av den 26 mars 2007,
- med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2008/124/GUSP av den 4 februari 2008 om EU:s rätts-tatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2008/123/GUSP av den 4 februari 2008 om utnämning av EU:s särskilda representant i Kosovo ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna från rådets möte (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 18 februari 2008,
- med beaktande av de skrivelser som FN:s generalsekreterare skickade till Serbiens president och Kosovos president den 12 juni 2008 om omstruktureringen av Förenta nationernas interimistiska uppdrag i Kosovo (Unmik),
- med beaktande FN:s generalsekreterares rapport av den 12 juni 2008 (S/2008/354) till FN:s säkerhetsråd om FN:s tillfälliga förvaltning i Kosovo,
- med beaktande av givarkonferensen för Kosovo, som hölls i Bryssel den 11 juli 2008,
- med beaktande av den tekniska överenskommelsen av den 18 augusti 2008 mellan UNMIK och Eulex om överlämnande av tillgångar,
- med beaktande av resolution 63/3 som antogs av FN:s generalförsamling den 8 oktober 2008 (A/RES/63/3), genom vilken man beslutade att begära ett rådgivande yttrande från Internationella brottmålsdomstolen om huruvida Kosovos ensidiga självständighetsförklaring är i överensstämmelse med folk-rätten,
- med beaktande av uttalandet av den 26 november 2008 (S/PRST/2008/44) av ordföranden för FN:s säkerhetsråd, i vilket säkerhetsrådet enhälligt godkände FN:s generalsekreterares Ban Ki-moons rapport om Unmik (S/2008/692) och därmed tillät utstationeringen av Eulex-uppdraget på hela det kosovanska territoriet,
- med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 27 E, 31.1.2008, s. 207.

⁽²⁾ EUT L 42, 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ EUT L 42, 16.2.2008, s. 88.

Torsdag 5 februari 2009

- A. Den 17 februari 2008 förklarade parlamentet i Kosovo landet självständigt och förband sig att följa det övergripande förslag till lösning på frågan om Kosovos status som hade utarbetats av FN:s särskilda sändebud Martti Ahtisaari.
- B. Serbiens regering har intagit en konstruktiv inställning och har inlett verkliga förhandlingar för att nå en överenskommelse. Trots de olyckliga omständigheterna har den serbiska regeringen bevarat sin EU-vänliga inställning.
- C. Det övergripande förslaget till lösning på frågan om Kosovos status (CSP) har införlivats i Kosovos författning och i andra lagar. På begäran av ledarna i Kosovo har 25 länder upprättat den internationella styrgruppen (ISG) vars främsta syfte är ett fullständigt genomförande av CSP. ISG har utsett en internationell civil representant som bistås av ett internationellt civilkontor i Kosovo i enlighet med CSP. Detta innebär att Kosovo sköter sina egna angelägenheter samtidigt som landet övervakas vid genomförandet av bl.a. åtgärder för att skydda och främja minoritetsrättigheter.
- D. Hittills har 54 länder erkänt Kosovos självständighet, däribland 22 av EU:s 27 medlemsstater.
- E. EU:s 27 medlemsstater har sänt en särskild EU-representant till Kosovo, Pieter Feith, som även ska fungera som civil representant. Den civila representanten övervakar det fullständiga genomförandet av CSP och EU:s särskilda representant erbjuder EU:s stöd och råd inom den politiska processen i Kosovo.
- F. Den regionala stabiliteten på västra Balkan är en prioritering för Europeiska unionen, som därför har inlett Eulex-uppdraget. Eulex har redan nått sin inledande operativa kapacitet i Kosovo, och har följaktligen levt upp till sitt ansvar på området för polis-, rätts-, tull- och kriminalvårdsfrågor, inbegripet en del verkställande funktioner, i syfte att övervaka, handleda och bistå de behöriga institutionerna i Kosovo på alla områden som omfattas av den övergripande rättsstatsprincipen.
- G. Genom att även etablera sig på det kosovanska territoriet norr om floden Ibar bidrar Eulex till målet att genomföra rättsstatsprincipen och inrätta ett samstämmigt rättsväsende i hela Kosovo samt garantera alla medborgares lika tillgång till rättvisa, ett mål som alla parter har enats om.

EU:s roll

1. Europaparlamentet välkomnar Eulex framgångsrika etablering över hela det kosovanska territoriet, inbegripet området norr om floden Ibar, i enlighet med rapporten från FN:s generalsekreterare och det påföljande ovannämnda uttalande från säkerhetsrådets ordförande av den 26 november 2008.
2. Europaparlamentet understryker EU:s åtagande att efterleva folkrätten och att spela en ledande roll för att säkerställa stabiliteten i Kosovo och i västra Balkan-regionen. Parlamentet erinrar om EU:s beredvillighet att bistå den ekonomiska och politiska utvecklingen i Kosovo genom att erbjuda klara och tydliga utsikter för ett EU-medlemskap, precis som man har gjort för regionen som helhet.
3. Europaparlamentet uppmanar de EU-medlemsstater som inte har gjort det, att erkänna Kosovos självständighet
4. Europaparlamentet erinrar om sin ovannämnda resolution av den 29 mars 2007, i vilken man tydligt förkastar möjligheten att dela Kosovo.

Torsdag 5 februari 2009

5. Europaparlamentet konstaterar i detta sammanhang att Unmik, vilket meddelades av FN:s generalsekreterares särskilda sändebud för Unmik i Kosovo, Lamberto Zannier, från och med den 9 december 2008 inte längre har några resterande befogenheter på polis- och tullområdet, och att Unmik inom kort kommer att överlämna alla sina återstående befogenheter på rättsområdet till Eulex, för att garantera att Kosovo styrs av en enda rättsordning.
6. Europaparlamentet uppmanar det internationella samfundet att till fullo stödja Eulex och underlätta överföringen av alla relevanta uppgifter från Unmik till Eulex på området för tull-, polis och rättsfrågor.
7. Europaparlamentet förväntar sig att Eulex ska verka enligt sitt EU-mandat med målsättningen att främja en stabil utveckling av Kosovo och garantera respekten för rättsstatsprinciperna för alla samfund i hela Kosovo. Parlamentet understryker i detta sammanhang att Eulex verksamhet ligger i alla etniska minoriteters intresse i Kosovo, eftersom Eulex bl.a. kommer att behandla klagomål angående etnisk diskriminering, trakasserier och våld samt de många olösta egendomsfrågorna.
8. Europaparlamentet välkomnar den serbiska regeringens godkännande av etableringen av Eulex, som är det hittills viktigaste uppdraget inom den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP), och dess vilja att samarbeta med Eulex. Parlamentet uppmanar Serbien att fortsätta att uppvisa denna konstruktiva inställning, som är i linje med Serbiens planer på att ansluta sig till EU.
9. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang det beslut som fattades under det övergångsarrangemang som FN och den serbiska regeringen kom överens om, nämligen att utse en överordnad kosovoserbisk polistjänsteman, som arbetar inom Kosovos polistäver men som rapporterar direkt till Eulex. Detta är ett första steg för att garantera att alla minoriteter är företrädda på lämpligt sätt inom den kosovanska polisen.
10. Europaparlamentet anser att de övergångsarrangemang som förhandlats fram mellan FN och den serbiska regeringen måste omvärderas och ses över mot bakgrund av utvecklingen på plats när Eulex har nått full operativ kapacitet.
11. Europaparlamentet uppmanar Eulex att under internationell övervakning brådskande ta itu med eftersläpningen i fråga om mål som ska behandlas vid domstolarna och prioritera fall som berör våld mellan etniska grupper, krigsförbrytelser och omfattande korruption, i syfte att bidra till att stärka rättsstaten.
12. Europaparlamentet anser att ett fungerande program för skydd av vittnen måste upprättas för att effektiva rättsliga åtgärder ska kunna vidtas mot de värsta brottslingarna i Kosovo, i synnerhet när det gäller krigsförbrytelser.
13. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att agera på ett samordnat sätt för att garantera ett samstämt genomförande av gemenskapens yttre åtgärder och av den ovannämnda gemensamma åtgärden 2008/124/GUSP. Parlamentet uppmanar därför chefen för Eulex-uppdraget i Kosovo, Yves de Kermabon, och EU:s särskilda representant att ha ett dagligt samarbete, och uppmanar dessutom hela EU att agera gemensamt och samordnat i syfte att öka insatserna för att främja kosovoserbernas deltagande i Kosovos politiska, ekonomiska och sociala liv. Parlamentet uppmanar vidare EU:s särskilda representant att se till att den kosovanska regeringen omedelbart vidtar konkreta åtgärder i detta avseende, bland annat genom särskilda åtgärder för Mitrovica-regionens ekonomiska utveckling när väl rättsstatsprincipen har återupprättats i detta område.
14. Parlamentet uppmanar unionens höge representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken att ingå ett klart och tydligt åtagande till förmån för EU:s uppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo), och att så snart som möjligt besöka landet.

Torsdag 5 februari 2009

15. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att utnyttja alla tillgängliga gemenskapsinstrument, särskilt föranslutningsinstrumentet, för att främja Kosovos socioekonomiska utveckling, förbättra öppenheten, effektiviteten och demokratin i Kosovos regering och arbeta för fred och stabilitet i Kosovo och i hela regionen. I detta sammanhang välkomnar parlamentet kommissionens avsikt att lägga fram en genomförbarhetsstudie med en bedömning av möjligheterna att förstärka Kosovos socioekonomiska och politiska utveckling, och förlitar sig på att studien kommer att vara resultatet av en seriös dialog med de kosovanska myndigheterna och åtföljas av ett förnyat politiskt åtagande att genomföra nödvändiga reformer.
16. Europaparlamentet anser att kommissionen bör agera snabbt för att främja lokala projekt i syfte att underlätta försoning mellan de olika befolkningsgrupperna och främja en ökad rörlighet för människorna.
17. Europaparlamentet anser att projekt för att t.ex. återställa vandaliserade gravar med direkt deltagande av lokala aktörer skulle ha ett stort symboliskt värde för befolkningsgrupperna i Kosovo och bidra till att förbättra klimatet mellan de etniska grupperna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och EU:s särskilda representant att försäkra sig om att sådana initiativ står högt upp på den kosovanska regeringens agenda.
18. Europaparlamentet anser även att inrättandet av en multietnisk europeisk högskola, vid sidan av de befintliga högskolorna och universiteten i Pristina och Mitrovica, och av strukturer på det kulturella och sociala området samt inom hälsovården, som särskilt riktas till den serbiska folkgruppen i centrala Kosovo, avsevärt skulle bidra till att främja den serbiska folkgruppens integration i Kosovo. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i nära samordning med Kosovos regering vidta omedelbara åtgärder för att genomföra detta projekt.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hjälpa Kosovos regering att lösa problemet med den akuta personalbristen på nyckelområden inom den offentliga förvaltningen, att stödja utbildningen av statstjänstemän och att bistå i förbättringen av kommunikationsinfrastrukturen, för att säkra en smidig funktion inom förvaltningen och stärka kopplingen mellan myndigheterna och civilsamhället.

Förvaltningen av Kosovo

20. Europaparlamentet välkomnar den förbättrade säkerhetssituationen i Kosovo. Parlamentet stöder den kosovanska polisens insatser för att hålla en ambitiös professionell nivå och en hög nivå av trovärdighet. I detta sammanhang understryker parlamentet det centrala behovet av ett multietniskt polisväsende i alla delar av Kosovo. Parlamentet välkomnar därför att en del serbiska poliser återinträtt i Kosovos polisstyrka, och uppmanar de kosovanska myndigheterna att stödja en återintegrering av de poliser som ännu inte kommit tillbaka.
21. Europaparlamentet betonar behovet av en decentraliserad förvaltning, i enlighet med vad som anges i CSP. Parlamentet betonar att decentraliseringen inte endast ligger i den serbiska befolkningens intresse utan gagnar alla medborgare i Kosovo, eftersom den gör att förvaltningen blir mer öppen för insyn och förs närmare medborgarna.
22. Europaparlamentet upprepar vikten av ett starkt civilsamhälle, vilket skulle stärka de demokratiska principer som ligger till grund för förvaltningen av Kosovo. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang regeringen i Kosovo att stödja fredliga medborgarrörelser och utvecklingen av fria medier utan någon politisk inblandning.

Torsdag 5 februari 2009

23. Europaparlamentet understryker att de bestämmelser för skydd av minoriteter som slås fast i Kosovos konstitution måste genomföras, och anser att ett fullt genomförande av minoritetsrättigheterna är av grundläggande betydelse för stabiliteten i Kosovo och i regionen som helhet.

24. Europaparlamentet uppmanar den kosovanska regeringen att även i fortsättningen stå fast vid sitt åtagande att främja en anda av fred, tolerans och dialog mellan kulturer och religioner inom alla befolkningsgrupper i Kosovo, det vill säga albaner, serber, romer, ashkalier, egyptier, gorani, turkar och bosniaker, och att skapa lämpliga villkor för flyktingars återvändande till Kosovo, även med hjälp av investeringar i arbetstillfällen, infrastruktur och grundläggande tjänster i relevanta områden, samt att se till att minoriteterna kan ta del av de åtgärder som anges ovan.

25. Europaparlamentet är oroat över den kritik som FN:s generalsekreterare uttalar i sin ovannämnda rapport om Unmik om översynen av de urvalskriterier för återvändande som föreslagits av det kosovanska ministeriet med ansvar för minoriteter och återvändande. Parlamentet påminner den kosovanska regeringen om att de knappa resurser som finns tillgängliga även i fortsättningen endast bör användas för att underlätta internflyktingars återvändande till Kosovo mot bakgrund av den starka minskningen av antalet återvändande personer.

26. Europaparlamentet uppmanar internationella och lokala myndigheter att reglera den rättsliga statusen för de statslösa romer, ashkalier och egyptier som är bosatta i Kosovo, liksom deras egendomsrätt. Parlamentet uppmanar myndigheterna att förbättra dessa folkgruppers situation genom att garantera lika tillträde till allmän utbildning av god kvalitet och om möjligt till utbildning på deras modersmål samt tillträde till arbetsmarknaden och hälsovård, och genom att tillhandahålla hälsosamma bostäder och garantera deras deltagande i det sociala och politiska livet.

27. Europaparlamentet är allvarligt oroat över den akuta ohälsan bland romska familjer i flyktinglägren i Osterode och Cesmin Lug. Parlamentet anser att detta har ett direkt samband med den olämpliga placeringen av dessa läger invid ytterst giftiga slaggansamlingar från blygruvorna i Trepça. Parlamentet välkomnar kommissionens inledande anmärkningar till Kosovos regering och uppmanar kommissionen att fortsätta insatserna för att snarast möjligt omplacera de berörda familjerna.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna i samband med tvångsåtersändandet av medlemmar av etniska minoriteter, framför allt kosovoserber och kosovoromer som har levt i västra Europa i många år, att agera med återhållsamhet och förståelse och att vidta kompletterande åtgärder för att främja de berörda personernas socioekonomiska integrering.

29. Europaparlamentet betonar att respekt för den kulturella mångfalden utgör kärnan i det europeiska projektet. Parlamentet understryker att förståelse för den multietniska dimensionen av det religiösa och kulturella arvet är en förutsättning för fred och stabilitet i området. Parlamentet uppmanar därför alla berörda parter att förbinda sig att delta i en teknisk dialog om skydd, bevarande, återupprättande och främjande av kulturarvet, det religiösa arvet och den kulturella identiteten i Kosovo.

30. Europaparlamentet konstaterar att jämställdhet mellan kvinnor och män klart och tydligt erkänns i Kosovos författning, men konstaterar också att kvinnor inte i tillräcklig grad är involverade i den politiska, ekonomiska och sociala utvecklingen i Kosovo och att de missgynnas på utbildningsområdet och i arbetslivet. Europaparlamentet uppmanar därför den kosovanska regeringen att med stöd av kommissionen vidta åtgärder för att garantera lika möjligheter för kvinnor och lämplig representation för kvinnor i Kosovos institutioner och i det ekonomiska, sociala och politiska livet i landet, och att dessutom vidta effektiva åtgärder för att motarbeta våld mot kvinnor i hemmet.

Torsdag 5 februari 2009

31. Europaparlamentet vidhåller att akademiska utbyten måste stödjas och främjas genom program som Erasmus Mundus för att uppmuntra de kosovanska medborgarna att förvärva kvalifikationer och erfarenhet inom EU, eftersom en bred utbildning kommer att bidra till landets demokratiska utveckling.
32. Europaparlamentet uppmanar Kosovo och Serbien att inleda en konstruktiv dialog om frågor av gemensamt intresse samt att bidra till regionalt samarbete.
33. Europaparlamentet betonar behovet av handlingskraft och insyn i privatiseringsprocessen för att undvika att ge sken av nepotism och korruption.
34. Europaparlamentet är oroat över den ekonomiska situationen i Kosovo och de negativa konsekvenser som den långsamma reformtakten, utbredda korruptionen och den organiserade brottsligheten får för både ekonomin och de kosovanska institutionernas trovärdighet. Parlamentet understryker att den kosovanska regeringen måste vidta verkliga åtgärder för att garantera ökad transparens och ansvar och stärka banden mellan den politiska nivån och civilsamhället. Parlamentet uppmanar Kosovos regering att utnyttja medel från både offentliga och internationella givare på ett öppet och ansvarsfullt sätt, och uppmanar även kommissionen att hjälpa Kosovo att införa europeiska standarder när det gäller ansvarsskyldighet och insyn i den offentliga sektorns ekonomi. Parlamentet anser att detta är en förutsättning för att skapa en attraktiv miljö för investeringar och utveckling av affärsverksamhet.
35. Europaparlamentet understryker betydelsen av ett fullt regionalt ekonomiskt samarbete och skyldigheten att följa och fullt ut respektera bestämmelserna i Cefta.
36. Europaparlamentet råder de kosovanska myndigheterna att investera i förnybar energi och att sträva efter att upprätta ett regionalt samarbete på detta område.
37. Europaparlamentet är allvarligt oroat över bristen på energi i Kosovo och förstår att detta problem måste tacklas. Parlamentet oroar sig dock över regeringens planer på att bygga ett stort brunkolseldat kraftverk i ett tätbebyggt område. Parlamentet uppmanar den kosovanska regeringen att ta hänsyn till hur ett nytt brunkolseldat kraftverk kan komma att påverka miljön, folkhälsan och användningen av knappa resurser, såsom land och vatten, och att efterleva EU:s miljöstandarder och politik avseende klimatförändringen.
38. Europaparlamentet uppmanar den civila representanten att övervaka upplösningen av skyddskåren i Kosovo (Kosovo Protection Corps) och inrättandet av en säkerhetsstyrka i Kosovo (Kosovo Security Force) under direkt överinseende av KFOR. Parlamentet uppmanar regeringen i Kosovo att garantera en fullständig civil kontroll över säkerhetsstyrkan i Kosovo. Parlamentet anser att en översyn av Kumanovo-avtalet mellan Nato och den serbiska regeringen inte kan genomföras förrän fullständig stabilitet och säkerhet har garanterats och förbindelserna mellan Serbien och Kosovo har klargjorts.

*
* *

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, regeringen i Kosovo, regeringen i Serbien, chefen för uppdraget Unmik, chefen för uppdraget Eulex Kosovo, Europeiska unionens särskilde representant, medlemmarna i den internationella styrgruppen och Förenta nationernas säkerhetsråd.
-

Torsdag 5 februari 2009

Handel och ekonomiska förbindelser med Kina

P6_TA(2009)0053

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om handel och ekonomiska förbindelser med Kina (2008/2171(INI))

(2010/C 67 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av mekanismen för en ekonomi- och handelsdialog på hög nivå mellan EU och Kina som sammanträdde för första gången i Peking den 25 april 2008,
- med beaktande av slutsatserna från det tionde toppmötet mellan Kina och EU som hölls i Peking den 28 november 2007,
- med beaktande av kommissionens meddelande med rubriken "EU – Kina: Närmare partner med ökat ansvar" (KOM(2006)0631) och sitt medföljande arbetsdokument med rubriken "En rapport om handel och investeringar mellan EU och Kina: Konkurrens och partnerskap" (KOM(2006)0632),
- med beaktande av det beslut som fattades av WTO:s fjärde ministerkonferens som hölls i Doha i Qatar den 9–14 november 2001 om anslutningen av Kina till WTO med verkan från den 11 november 2001 och Taiwan med verkan från den 1 januari 2002,
- med beaktande av sina resolutioner om Kina, särskilt resolutionen av den 7 september 2006 om förbindelserna mellan EU och Kina ⁽¹⁾ och av den 13 oktober 2005 om utsikterna för handelsförbindelserna mellan EU och Kina ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens studie "Future Opportunities and challenges in EU-China Trade and Investment Relations 2006–2010" av den 15 februari 2007,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2008 om situationen i Kina efter jordbävningen och före OS ⁽³⁾,
- med beaktande av den åttonde årliga rapporten "European Business in China Position Paper 2008/2009" från EU:s handelskammare i Kina,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-0021/2009), och av följande skäl:

A. Handeln mellan EU och Kina har ökat enormt sedan år 2000, EU har varit Kinas största handelspartner sedan 2006 och Kina har varit EU:s näst största handelspartner sedan 2007.

⁽¹⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 219.

⁽²⁾ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 103.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0362.

Torsdag 5 februari 2009

- B. Ökad utveckling och WTO-medlemskap medför, utöver avsevärda fördelar, ett större ansvar för Kina att spela en fullödig och positiv roll i den ekonomiska världsordningen, inbegripet i Internationella valutafonden och Världsbanksgruppen.
- C. Trots fortsatt ökning är den bilaterala handeln mellan Kina och EU, som hade ett handelsunderskott gentemot Kina på över 160 miljarder EUR i 2007, fortfarande obalanserad.
- D. Finansiella och makroekonomiska obalanser och en nedgång i den inhemska efterfrågan och i exporten är grundorsakerna till den nuvarande globala finansiella och ekonomiska kris som också drabbar Kina.
- E. Tillträdet till den kinesiska marknaden är komplicerat på grund av en statligt dirigerad industripolitik, patentöverträdelser och tvetydiga normer och efterlevnad av dessa normer, vilket orsakar tekniska och icke-tariffära handelshinder för företag från EU.
- F. EU-producenter av varor och tjänster är mycket konkurrenskraftiga på världsmarknaderna och ett fritt och rättvist tillträde till den kinesiska marknaden skulle göra det möjligt för EU-företag att öka sin export och närvaro på en sådan marknad samt dessutom förbättra kvaliteten och utöka tjänsterna för de kinesiska konsumenterna.
- G. EU:s export till Kina ökade 2007 med 18,7 procent med ett värde av 231 miljarder EUR.
- H. Omfattningen av produktionen av varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor i Kina ligger fortfarande på en alarmerande hög nivå, och 60 procent av de varumärkesförfalskningar som beslagtas av EU:s tullmyndigheter är tillverkade i Kina. Tillverkningen av dessa varor sker ofta i anläggningar som även producerar varor för den vanliga marknaden utan att hänsyn tas till varken arbetstagarnas fackliga rättigheter eller hälso- och skyddsbestämmelserna, och den utgör en fara för konsumenterna och, när det gäller kemikalier, miljön i stort.

Allmänt

1. Europaparlamentet betonar att handeln mellan EU och Kina har ökat enormt och är den enskilt viktigaste utmaningen för EU:s handelsförbindelser.
2. Europaparlamentet framhåller att EU:s handelsförbindelser med Kina bör baseras på principerna om ömsesidighet och rättvis konkurrens och handel, i enlighet med våra gemensamma värderingar och åtagande att följa WTO:s bestämmelser, samtidigt som hållbar utveckling, respekt för miljögränser och bidrag till globala mål för att förebygga klimatförändringar beaktas.
3. Europaparlamentet anser att Kina, som en av världens tillväxtmotorer, bör ta sin del av ansvaret för att se till att den ekonomiska världsordningen utvecklas på ett hållbart och balanserat sätt.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sin politik för närmare förbindelser och dialog med Kina. Parlamentet välkomnar det handelsrelaterade tekniska bistånd som kommissionen tillhandahåller Kina. Parlamentet anser att ett sådant bistånd är mycket viktigt för att stödja en framgångsrik integration av Kina i världsekonomin och, särskilt, ett genomförande av dess skyldigheter och åtaganden gentemot WTO och förbättrade sociala och miljömässiga villkor.

Torsdag 5 februari 2009

5. Europaparlamentet betonar att en ny form av samarbete behövs mellan EU och Kina för att lösa den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet anser att det är verkligt tillfälle för Kina och EU att tillsammans ta sitt ansvar och spela en roll när det gäller att bidra till att lösa krisen.
6. Europaparlamentet anser att utvecklingen av handelsförbindelserna med Kina måste gå hand i hand med utvecklingen av en verklig, fruktbar och effektiv politisk dialog om många olika frågor. Parlamentet menar att mänskliga rättigheter bör utgöra en grundläggande och integrerad del av förbindelserna mellan EU och Kina. Parlamentet uppmanar kommissionen att i förhandlingarna med Kina om ett förnyat partnerskaps- och samarbetsavtal insistera på en förstärkning av klausulen om mänskliga rättigheter.
7. Europaparlamentet anser att dagens öppna handelssystem skulle kunna stimulera handeln mellan Kina och utvecklingsländerna till eventuell nytta för båda parter och skulle kunna vara en aldrig tidigare skådad möjlighet för ekonomisk tillväxt och integrationen av dem i världsekonomin, förutsatt att handelspolitiken är förenlig med utvecklingsmålen och att ekonomisk tillväxt leder till minskad fattigdom.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta arbeta för öppenhet i EU:s handel med Kina. Parlamentet anser att EU och medlemsstaterna bör fortsätta att erbjuda öppet och rättvist tillträde för Kinas export och vara beredd på den konkurrensutmaning från Kina som detta medför. Parlamentet anser att Kina bör göra en motprestation och stärka sitt åtagande till ekonomisk öppenhet och marknadsreformer.
9. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kina att spela en aktiv roll i WTO, motsvarande dess ekonomiska och handelsmässiga betydelse, för att främja en sund utveckling av den globala handeln inom ramen för ett starkt och transparent regelverk.
10. Europaparlamentet välkomnar Kinas deltagande i det G-20 möte som hölls i Washington den 15 november 2008, vilket bör bana väg för landets slutgiltiga inträde på världens ekonomiska och finansiella arena och därmed för ett långtgående ansvarstagande på global nivå.
11. Europaparlamentet framhåller att protektionism inte kan vara EU:s svar på de växande handelsförbindelserna mellan EU och Kina. Parlamentet anser att EU och medlemsstaterna bör skynda på arbetet med att försöka åstadkomma resultat när det gäller reformagendan från Lissabon för att utveckla och befästa områden med komparativa fördelar i den globala ekonomin och främja innovation och yrkesutbildning.
12. Europaparlamentet konstaterar att en omfattande kinesisk återhämtningsplan för tillväxt och arbetstillfällen har lagts fram för att bemöta den rådande ekonomiska krisen. Parlamentet betonar att stödåtgärderna måste vara tillfälliga, bör uppfylla WTO:s bestämmelser och inte får snedvrida konkurrensen.
13. Europaparlamentet välkomnar att Kinas statsägda investeringsfonder och statsägda företag investerar i EU, vilket bidrar till att skapa arbetstillfällen och tillväxt samt till ömsesidiga fördelar och balanserade investeringsflöden. Parlamentet påminner dock om den dåliga insynen i Kinas finansmarknader och betonar vikten av att åtminstone införa en uppförandekod som säkerställer insyn i Kinas investeringsverksamhet på EU-marknaden. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen och Kina att i lika grad hålla sina respektive marknader öppna för investeringar men också att införa bestämmelser för insynen.

Torsdag 5 februari 2009

Marknadstillträde

14. Europaparlamentet välkomnar det faktum att sedan Kina gick med i WTO har ett ökat antal industri-sektorer i landet öppnats för utländska investeringar. Parlamentet är dock oroat över att det samtidigt finns sektorer som omfattas av begränsningar eller som är förhindrade från att bli föremål för utländska investeringar och att diskriminerande åtgärder mot utländska företag har införts – särskilt när det gäller gränsöverskridande sammanslagningar och förvärv.

15. Europaparlamentet anser att Kinas protektionistiska åtgärder, överdrivna byråkrati, undervärderade valuta, olika former av subventioner och brist på en ordentlig och överenskommen tillämpning av immateri-alrätten hindrar ett fullständigt marknadstillträde för många EU-företag.

16. Europaparlamentet uppmanar Kina att öppna sin marknad för varor och tjänster ytterligare och fortsätta med de ekonomiska reformerna för att åstadkomma en stabil, förutsägbar och transparent rättslig ram för EU-företag, särskilt små och medelstora företag.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att diskutera förslaget till kinesisk postlag med den kinesiska regeringen så länge som förslaget innehåller bestämmelser som skulle hämma utländska expresstjänster. Parlamentet anser att det krävs ett balanserat regelverk för post- och expresstjänster i syfte att fortsätta Kinas politik att stödja utländska investeringar och rättvis konkurrens i sektorn för expressbefordran.

18. Europaparlamentet konstaterar att de kinesiska myndigheterna vidtagit åtgärder för att minska den administrativa bördan på nationell nivå och gjort framsteg när det gäller digital förvaltning och allmänhetens tillgång till lagstiftningsakter, men konstaterar att det behövs mera framsteg för att säkerställa fritt och lika tillträde till den kinesiska marknaden för utländska företag.

19. Europaparlamentet framhåller att en öppnare kinesisk marknad kommer att betyda möjligheter för EU-företag på otaliga områden som maskintillverkning, kemikalieindustrin, fordonssektorn, läkemedelsin-dustrin, IT och kommunikationsteknik, projekt inom ramen för miljöanpassad utveckling, jordbruket, bygg-branschen och finans, försäkring, telekommunikationer samt detaljhandeln.

Handelshinder, standarder

20. Europaparlamentet konstaterar att icke-tariffära handelshinder utgör ett stort hinder för EU-företagen i Kina, liksom för kinesiska företag och tredjelandsföretag i EU, och särskilt små och medelstora företag.

21. Europaparlamentet uppmanar Kina att anta internationella standarder för produkter och tjänster för att främja ytterligare handel mellan Kina och andra länder. Parlamentet välkomnar det faktum att Kina ökar sitt deltagande i internationella organ som fastställer standarder och anser att detta bör uppmuntras och att EU i sin tur bör delta i Kinas egna organ för fastställande av standarder. Parlamentet framhåller att kinesiska importprodukter måste uppfylla europeiska standarder för livsmedel och andra produkter.

Råvaror

22. Europaparlamentet beklagar den kinesiska regeringens fortsatta användning av handelssnedvridande exportbegränsningar, såsom exportavgifter på råvaror. Parlamentet uppmanar kommissionen att i alla bilate-rala förhandlingar med Kina insistera på att alla befintliga exportbegränsningar slopas. Parlamentet betonar att slopandet av dessa exportbegränsningar är en nödvändig faktor för rättvis handel mellan EU och Kina. Parlamentet understryker att man kommer att utvärdera alla framtida handelsavtal med Kina i detta avseende.

Torsdag 5 februari 2009

Statligt stöd

23. Europaparlamentet är oroat över att fortsatt statligt ingripande i industripolitiken och uttalade diskriminerande begränsningar, som obegränsade statliga medel för finansiering av export och begränsningar på nivån för utländskt ägande i vissa sektorer, snedvrider den kinesiska marknaden för EU-företag.

Offentlig upphandling

24. Europaparlamentet uppmanar Kina att i enlighet med åtagandet från 2001 ansluta sig till avtalet om offentlig upphandling och delta på ett konstruktivt sätt i förhandlingarna om att öppna upp sina marknader för offentlig upphandling och, i avvaktan på ett positivt resultat av dessa förhandlingar, tillämpa öppna, förutsebara och rättvisa förfaranden vid offentlig upphandling så att utländska företag kan delta på jämbördig basis. Kina uppmanas att omedelbart ge tillträde för EU-företag som är etablerade och verkar i Kina.

Valuta

25. Europaparlamentet välkomnar att en viss ökning av värdet för den kinesiska renminbin har skett under 2008. Parlamentet uppmanar Kina att fortsätta att låta renminbin stiga i värde så att dess värde på de internationella finansmarknaderna, särskilt i förhållande till euron, i större utsträckning återspeglar Kinas ekonomiska ställning. Parlamentet uppmanar med kraft Kina att ha större utländska valutareserver i euro.

EU-närvaro/EU-stöd

26. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts med att inrätta ett EU-centrum i Peking som ska hjälpa små och medelstora företag, och med att permanenta en budgetpost som ska finansiera detta centrum och säkerställa dess framtid. Parlamentet betonar behovet av att se till att centrumet har ett tydligt uppdrag, för att undvika att dubbelstrukturer uppstår, och åstadkomma synergieffekter med befintliga offentliga och privata institutioner från medlemsstaterna. Parlamentet välkomnar det arbete som lagts ned av de små och medelstora företagens helpdesk för immateriella rättigheter för att tillhandahålla information och utbildning till små och medelstora företag från EU om att skydda och upprätthålla respekten för immateriella rättigheter i Kina.

27. Europaparlamentet framhåller vikten av att stödja särskilt små och medelstora företag för att övervinna hindren till marknadstillträde. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för att EU:s team för marknadstillträde i Kina ska bli framgångsrika.

Energi, hållbar energi

28. Europaparlamentet uppmanar EU och Kina att vidta åtgärder för att främja handel med miljövänliga varor och tjänster, tillväxt i investeringar i hållbara projekt och infrastruktur och främja utvecklingen av industri som bidrar till att minska utsläppen av koldioxid.

29. Europaparlamentet framhåller möjligheterna med Kinas framväxande sektor för förnyelsebar energi för europeiska företag på området för förnyelsebar energi. Parlamentet uppmanar Kina att öka tillträdet till marknaden på detta område.

30. Europaparlamentet efterlyser ett ökat samarbete mellan EU och Kina för att främja överföring av teknik med låga koldioxidutsläpp, särskilt energieffektivitet och förnybar energi. Parlamentet betonar betydelsen av att utveckla och använda avskiljning och lagring av koldioxid i Kina, med tanke på hur viktig kolen är för deras ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att i högre grad stödja utbytet av bästa praxis med Kina inom området för hållbar utveckling.

Torsdag 5 februari 2009

Finansiella tjänster

31. Europaparlamentet uttrycker oro över att investeringarna i Kina fortfarande är begränsade för EU-företag, särskilt i bank- och försäkringssektorn, på grund av tunga och diskriminerande licenskostnader och regler med krav på samriskföretag med kinesiska företag. Parlamentet uppmanar Kina att snarast behandla dessa frågor.
32. Europaparlamentet anser att omfattande, likvida, öppna, transparenta och välreglerade finansmarknader kan gynna den ekonomiska tillväxten. De kinesiska värdepappers-, bank- och försäkringssektorerna är underutvecklade, och parlamentet uppmanar Kina att fullt ut delta i de internationella diskussionerna om att förbättra regelverket och tillsynssystemen för finansmarknaderna.
33. Europaparlamentet betonar vikten av att Kina deltar och samarbetar med IMF i arbetet med att ta fram en global uppförandekod för statliga investeringsfonder, som sannolikt kommer att leda till bättre insyn.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så tidigt som möjligt utvärdera den finansiella och ekonomiska krisens effekter på relevanta europeiska industri- och tjänstesektorer, som spelar en avgörande roll i att definiera export/importförbindelserna mellan EU och Kina. Parlamentet kräver att denna utvärdering skickas till parlamentet så snart man kan urskilja en tydlig trend.

*Fri och rättvis handel**Antidumpning/marknadsekonomisk status*

35. Europaparlamentet anser att en ständig dialog mellan handelsmyndigheterna kan vara till hjälp för att förebygga och lösa handelstvister. Parlamentet konstaterar dock att en effektiv och ändamålsenlig användning av handelspolitiska skyddsinstrument bidrar till att säkerställa rättvisa villkor för handeln mellan Kina och EU med tanke på det ökande antalet anmälda antidumpningsärenden som avser kinesiska producenter.
36. Europaparlamentet anser att Kinas ekonomi på många områden ännu inte helt uppfyller kriterierna för en marknadsekonomi och uppmanar kommissionen att arbeta tillsammans med den kinesiska regeringen för att övervinna hindren för marknadsekonomisk status och att bevilja Kina denna status först när landet har uppfyllt kriterierna.

Immaterialrätt och varumärkesförfalskning

37. Europaparlamentet konstaterar med oro att även om Kina har gjort framsteg med att förenkla sin upphovsrättslagstiftning är den praktiska tillämpningen av immaterialrättslagstiftningen fortfarande mycket problematisk.
38. Europaparlamentet uppmanar Kina att öka sina ansträngningar för att komma till rätta med det bristande genomförandet och tillämpningen av immaterialrättslagstiftningen. Parlamentet understryker vikten av en harmonisering av den centrala och regionala handelspolitiken och handelslagstiftningen i Kina och en enhetlig tillämpning i hela landet.
39. Europaparlamentet hyser oro över omfattningen av produktionen av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor i Kina, vilken fortfarande ligger på en alarmerande hög nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbetet med de kinesiska myndigheterna på nationell och regional nivå fortsätta att bekämpa varumärkesförfalskning.
40. Europaparlamentet uttrycker stor oro över det ökande antalet patent på modeller och formgivning för bruksvaror i Kina som ofta är kopior eller varianter av befintlig europeisk teknik och inte bidrar till verklig innovation.
41. Europaparlamentet anser att det, i takt med att innovationerna ökar i Kina, ligger i landets intresse att skydda immaterialrätterna. Parlamentet anser dock att bestämmelser som kräver exklusiv registrering av innovationer i Kina allvarligt skulle begränsa näringslivets verksamhet, hindra Kina från att dra nytta av innovationerna och minska värdet i märkningen "Made in China".

Torsdag 5 februari 2009

Tull

42. Europaparlamentet välkomnar undertecknandet av en gemensam handlingsplan för efterlevande av tullagstiftningen och immaterialrättslagstiftningen, som syftar till att stärka tullsamarbetet när det gäller beslag av förfalskade varor och genomföra konkreta åtgärder för att minska försäljningen av varumärkesförfalskade varor. Parlamentet uppmanar kommissionen att förhandla med Kina om landets villkor för att delta i handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfalskning.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera samarbetet inom ramen för tullsamarbetsavtalet med de kinesiska myndigheterna i syfte att underlätta handel.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som en uppföljning av överenskommelsen om textilvaror från 2005 fortsätta att diskutera utvecklingen under textilhandelsdialogen mellan EU och Kina och under mekanismen för en ekonomi- och handelsdialog på hög nivå (HLM). Parlamentet uppmanar kommissionen att noga följa textilimport som härrör från Kina.

Sociala effekter och miljöeffekter

45. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro för de höga utsläppsnivåer som orsakas av Kinas industri och dess växande konsumtion av naturresurser, särskilt de som utvinns från ändliga källor. Parlamentet är medvetet om att Europa delar ansvaret för situationen, eftersom en stor andel av den kinesiska industriproduktionen ägs av europeiska företag eller beställs av europeiska företag och detaljister för konsumtion i Europa.

46. Europaparlamentet konstaterar att de senaste årens höga ekonomiska tillväxt i Kina inte har kommit alla segment av den kinesiska befolkningen till del och att den sociala klyftan mellan rika och fattiga aldrig har varit så uttalad som nu.

47. Europaparlamentet välkomnar Kinas verksamhet på miljöområdet i samband med förberedelserna av de olympiska spelen 2008. Parlamentet uppmanar den kinesiska regeringen att aktivt bidra till att FN:s klimatkonferens (COP 15) som ska äga rum den 30 november till 11 december 2009 i Köpenhamn blir en framgång genom att stimulera den kinesiska finanssektorn att förbereda sig inför införandet av ett internationellt system för handel med utsläppsrätter.

48. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kina att delta i FN:s klimatkonferens (COP 15) och acceptera sitt ansvar genom att ta på sig sin globala andel för att minska utsläppen av växthusgaser och bekämpa klimatförändringarna.

49. Europaparlamentet uppmanar med kraft de kinesiska myndigheterna att vidta konkreta åtgärder för att främja användningen av teknik och rutiner som minskar utsläppen av växthusgaser. Parlamentet konstaterar att främjande av miljövänlig teknik i företagen kommer att vara en mycket viktig faktor om den kinesiska regeringen vill upprätthålla den ekonomiska tillväxten samtidigt som den skyddar miljön. Parlamentet inser att Kina inte kan förväntas uppmana sin befolkning att bära den börda som det innebär att begränsa utsläppen av växthusgaser utan insatser av västländerna.

50. Europaparlamentet är oroat över förekomsten av barnarbete i Kina. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta upp frågan snarast och uppmanar den kinesiska regeringen att maximera sina ansträngningar för att undanröja de underliggande orsakerna så att denna verksamhet upphör.

51. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kina att ratificera de viktigaste ILO-konventionerna, särskilt konvention nr 87 om föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, och Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Kina har undertecknat men ännu inte ratificerat.

Torsdag 5 februari 2009

52. Europaparlamentet välkomnar att Kina införlivat de internationella standarderna för finansiell rapportering (IFRS-standarder) i sin nationella lagstiftning. Parlamentet uppmanar Kina att fortsätta att anta IFRS-standarder och samtidigt säkerställa det praktiska genomförandet. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka antagandet och genomförandet av IFRS-standarder i Kina.
53. Europaparlamentet uppmanar europeiska företag som verkar i Kina att tillämpa högsta internationella normer och bästa praxis i fråga om företags sociala ansvar när det gäller de anställda och miljön.
54. Europaparlamentet uttrycker sin oro över arbetsförhållandena och arbetstagarnas rättigheter i Kina. Parlamentet uppmanar Kina att förbättra arbetsförhållandena för att de ska komma upp på en nivå som är jämförbar med de grundläggande ILO-standarderna.
55. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen och Kina att samarbeta om standarder beträffande bilar, lastbilar, tunga fordon, flyg och sjöfart för att minska växthusgasutsläppen och göra standarderna mer klimatvänliga.
56. Europaparlamentet efterlyser samarbete kring reglering, utvärdering och godkännande av kemikalier (Reach) mellan EU och Kina.
57. Europaparlamentet är mycket oroat över den senaste tidens rad av incidenter rörande osäkra kinesiska produkter och särskilt de som rör leksaker för barn, livsmedel och läkemedel. Parlamentet välkomnar den kinesiska regeringens beslutsamhet att ta itu med detta problem. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka stödet och samordningen med de kinesiska myndigheterna på detta område.
58. Europaparlamentet fördömer i mycket starka ordalag de dödsdomar som kinesiska myndigheter utdömt mot några av de inblandade i skandalen med melaminförgiftad modersmjölksersättning.
59. Europaparlamentet välkomnar de insatser kommissionen gjort på detta område tack vare det nya systemet med kvartalsvis rapportering om vilka kontrollåtgärder som Kina vidtagit för att vid källan spåra farliga varor vilka registrerats inom Rapex-Kina-systemet, vilket ökar skyddet för de europeiska konsumenterna.
60. Europaparlamentet understryker betydelsen av trepartskontakterna mellan kommissionen, Förenta staterna och Kinas förvaltningar i syfte att förbättra produktsäkerhetens globala styrning. Parlamentet anser att det på detta område skulle vara till mycket stor nytta om man snabbt kunde konkretisera kommissionens förslag att skapa en gemensam arbetsgrupp för produkt- och importsäkerhet inom ramen för det transatlantiska ekonomiska rådet.

Framtida steg

61. Europaparlamentet konstaterar att det kinesiska samhället har genomgått stora förändringar under de senaste 30 åren, och bestående framsteg kan endast ske långsamt. Parlamentet anser att demokratin kräver ett effektivt civilsamhälle, som i sin tur stärks av handel och ekonomiska förbindelser med EU. Därför anser parlamentet att "förändring genom handel" är ett sätt att stödja Kinas omvandling till ett öppet och demokratiskt samhälle, till nytta för alla delar av samhället. Det är beklagligt att de intensifierade ekonomiska förbindelserna och handelsförbindelserna mellan EU och Kina inte har åtföljts av några större framsteg inom dialogen om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser att ytterligare reformer är nödvändiga, framför allt på miljöområdet och det sociala området, för att trygga bestående framsteg som kommer alla till del.
62. Europaparlamentet beklagar att Kina sköt upp toppmötet mellan EU och Kina, som skulle ha hållits den 1 december 2008 i Lyon, med tanke på den rådande finansiella och ekonomiska krisen, och betonar att en konstruktiv dialog om klimatförändringar är ytterst angelägen liksom ömsesidigt samförstånd om de viktigaste handelspolitiska frågorna i ett sådant kritiskt ögonblick för världsekonomin. Parlamentet hoppas att mötet kommer att äga rum snarast möjligt.
63. Europaparlamentet uppmanar Kina att fortsätta att till fullo bidra till de ansträngningar som skyndar på förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha.

Torsdag 5 februari 2009

64. Europaparlamentet betonar att det nya partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Kina bör syfta till upprätta fri och rättvis handel på grundval av verkställandet av bestämmelser om mänskliga rättigheter, miljö, hållbar utveckling och sociala frågor.

65. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en ekonomi- och handelsdialog på hög nivå såsom ett forum för att ytterligare utveckla förbindelserna mellan EU och Kina på en strategisk nivå och anser att en viktig del av denna process är att högnivådialogen resulterar i en tillfredsställande lösning av handelsproblem. Parlamentet uppmanar kommissionen att höja ambitionsnivån för högnivådialogen genom att 2009 utse en vice ordförande i den nytilträdde Europeiska kommissionen till samordnande kommissionsledamot för att leda delegationen till högnivådialogen.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla existerande avtal om forskning och utveckling fungerar effektivt med Kina för att främja forsknings- och utvecklingssamarbete. Parlamentet rekommenderar koncentrerade insatser på området för forskning och utveckling mellan EU och Kina som är mer strategiskt riktade och relevanta när det gäller tekniska genombrott, samhällseliga behov, miljökatastrofer och den framtida ekonomiska utvecklingen. Parlamentet uppmanar båda parter att underlätta överföringen av teknik och tekniskt kunnande genom flera utbytesprogram för forskare och akademiker.

67. Europaparlamentet välkomnar närmandet mellan Kina och Taiwan. Parlamentet betraktar Taiwan, EU:s fjärde största handelspartner i Asien, som en ekonomisk och handelsmässig enhet. Parlamentet stöder Taiwans deltagande som observatör i relevanta internationella organisationer som inte kräver att observatörer är stater, som i exempelvis ILO.

68. Europaparlamentet efterlyser ökat samarbete mellan europeiska och kinesiska universitet, och ökad rörlighet mellan EU och Kina för vetenskapsmän, forskare och studenter.

69. Europaparlamentet stöder samarbetet mellan EU och Kina om rymdforskning, rymdtillämpningar och rymdteknik och dess fortsatta utveckling. Parlamentet anser att ett nära samarbete är absolut nödvändigt för att Compass- och Galileo-programmet ska kunna existera sida vid sida och framför allt för att se till att de är kompatibla för de globala användarnas skull.

70. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och den kinesiska regeringen att tillsammans undersöka möjligheterna att utveckla en parlamentarisk dimension till arbetet i mekanismen för en ekonomi- och handelsdialog på hög nivå, med uppdrag att nå ut till en bredare grupp av intressenter och kanalisera deras synpunkter.

71. Europaparlamentet stöder de ansträngningar som kommissionen gör för att skapa ett företagsklimat som gynnar små och medelstora företag genom antagandet av meddelandet med titeln "Tänk småskaligt först – En Small Business Act för Europa" (KOM(2008)0394), och välkomnar i detta sammanhang särskilt avsikten att starta ett "Gateway to China"-program, med särskilt fokus på inrättande av ett program för utbildning av företagsledare i Kina för att främja europeiska små och medelstora företags tillträde till den kinesiska marknaden till år 2010.

72. Europaparlamentet uppmanar Kina att främja samarbete mellan kinesiska universitet och små och medelstora företag från EU för att öka innovationer i små och medelstora företag i Kina och på så sätt skapa fler arbetstillfällen och öka handeln samt stärka de ekonomiska resultaten. Dessutom uppmanas Kina att främja samarbete mellan de två sidorna för att förbättra och öka klimatvänlig teknik och minska de utsläpp av växthusgaser som små och medelstora företag från EU orsakar i Kina.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja samarbetet mellan företag, öka medvetenheten om webbplatsen med databasen om marknadsstillträde och förbättra tvistlösningssystemen.

Torsdag 5 februari 2009

74. Europaparlamentet uppmuntrar program för att öka handelsdeltagandet mellan Kina och EU, exempelvis programmet för utbildning av företagsledare. Kommissionen uppmanas att öka det tekniska biståndet till Kina, så att hälso- och säkerhetsnormerna kan tillämpas och tullsamarbetet förbättras.

75. Europaparlamentet anser att EU och Kina blir alltmer beroende av varandra, och att de komplexa och betydelsefulla förbindelserna mellan EU och Kina kräver större samordning mellan medlemsstaterna och med kommissionen. Parlamentet påminner Kina om att landet måste fullfölja sina åtaganden enligt internationella avtal. Parlamentet ser fram emot en effektiv och resultatriktad dialog med Kina om de globala utmaningarna. Parlamentet stöder det strategiska partnerskapet mellan EU och Kina. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att öka möjligheten till insyn i förhandlingarna om partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Kina.

76. Europaparlamentet anser att EXPO 2010 i Shanghai, Kina, är ett utmärkt tillfälle för det näringslivet i EU att visa upp sig, skapa nätverk och presentera sig för den kinesiska allmänheten och det kinesiska näringslivet. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att EU:s näringsliv kommer att ha en utställningsplats vid EXPO 2010.

77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja inrättandet av ett kinesisk-europeiskt företagsråd, liknande det amerikansk-europeiska företagsrådet.

*
* *

78. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, samt Folkrepubliken Kinas regering och den kinesiska nationella folkkongressen.

Situationen i Sri Lanka

P6_TA(2009)0054

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om Sri Lanka

(2010/C 67 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Sri Lanka av den 18 maj 2000 ⁽¹⁾, den 14 mars 2002 ⁽²⁾ och den 20 november 2003 ⁽³⁾, sin resolution av den 13 januari 2005 ⁽⁴⁾ om tsamikatastrofen i Indiska oceanen och sin resolution av den 18 maj 2006 ⁽⁵⁾ om situationen i Sri Lanka,
- med beaktande av Europeiska unionens råds beslut av den 29 maj 2006 att formellt förbjuda Tamilska Eelams befrielsestrigar (Liberation Tigers of Tamil Eelam, LTTE) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europeiska unionens ordförandeskaps uttalande om Sri Lanka den 17 augusti 2006,

⁽¹⁾ EGT C 59, 23.2.2001, s. 278.

⁽²⁾ EUT C 47 E, 27.2.2003, s. 613.

⁽³⁾ EUT C 87 E, 7.4.2004, s. 527.

⁽⁴⁾ EUT C 247 E, 6.10.2005, s. 147.

⁽⁵⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 384.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2006/379/EG av den 29 maj 2006 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2005/930/EG (EUT L 144, 31.5.2006, s. 21).

Torsdag 5 februari 2009

- med beaktande av Tokyodeklarationen om återuppbyggnad och utveckling i Sri Lanka av den 10 juni 2003, där stödet från givarna anknöts till vilka framsteg det gjordes vid fredsprocessen,

- med beaktande av det avtal om eldupphör, vilket ingicks mellan Sri Lankas regering och LTTE och trädde i kraft den 23 februari 2002,

- med beaktande av Oslodeklarationen från december 2002, i vilken Sri Lankas regering och LTTE kom överens om att söka finna en lösning grundad på en federal struktur inom ramen för ett enat Sri Lanka,

- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen och av följande skäl:
 - A. Alltsedan regeringen i oktober 2008 militärt gick till offensiv har LTTE varit på reträtt i norra delen av landet och tvingat civilbefolkningen allt längre in på LTTE-kontrollerat territorium samt lämnat hundratal döda efter sig, vartill kommer att omkring 250 000 civila fångats i en mördande korseld mellan Sri Lankas armé och separatiströrelsen LTTE i regionen Mullaitivu.
 - B. Sri Lanka har härjats av LTTE:s väpnade uppror och regeringens svar under omkring 25 år, varvid över 70 000 personer mist livet.
 - C. Civilbefolkningen i de befriade områdena behöver humanitärt bistånd och fastän myndigheterna nu kan tillgodose deras behov är tusentals civila i de områden där konflikten för närvarande pågår fortfarande utsatta för stora faror och saknar fortsättningsvis tillgång till de grundläggande livsförnödenheterna.
 - D. Det har väckt synnerligen stor oro att ett sjukhus utsatts för granateld, liksom också ett bostadsområde med lokalanställda i FN:s tjänst, beläget i en säkerhetszon, varvid många civila dödsats eller sårats.
 - E. Amnesty International hävdar att både regeringstrupperna och LTTE gjort sig skyldiga till krigsförbrytelser genom att fördriva civilpersoner och hindra dem att fly till säkra områden.
 - F. Det internationella pressfrihetsuppdraget i Sri Lanka konstaterar tre trender i samband med rapporteringen om konflikten, nämligen att det inom konfliktzonen varken finns någon pressfrihet eller något oberoende informationsflöde, att journalister som rapporterar om konflikten utsatts för angrepp och skrämeltaktik och att medierna bedriver självcensur.
 - G. Sedan början av 2009 har mordet på den ledande journalisten Lasantha Wickramatunga tillsammans med angreppet på en populär oberoende TV-kanals anläggningar skapat en känsla av förlamning på mediahåll.
 - H. Sedan 2006 har minst 14 journalister mist livet och många fler bortförts eller arresterats och organisationen Reportrar utan gränser placerade Sri Lanka på 165:e plats bland 173 länder i sitt index över pressfriheten 2008.
 - I. Det viktigaste är nu att alla konfliktparter visar respekt för mänskliga rättigheter och humanitära normer, inte bara såsom omedelbart gensvar på en situation som blir allt värre utan som en av grundvalarna för en rättvis och varaktig lösning på konflikten.

Torsdag 5 februari 2009

- J. De gemensamma ordförandena för Tokyoprocessen (Norge, Japan, Förenta staterna och EU) uppmanar gemensamt LTTE att med Sri Lankas regering diskutera formerna för ett slut på fientligheterna, där det ska ingå vapennedläggelse, avståndstagande från våldet och godtagande av Sri Lankas regerings erbjudande om amnesti och deltagande som politiskt parti i en process som syftar till att en rättvis och varaktig politisk lösning ska uppnås.
- K. De gemensamma ordförandena för Tokyoprocessen (Norge, Japan, Förenta staterna och EU) har gemensamt uppmanat Sri Lankas regering och LTTE att utlysa ett eldupphör för att sjuka och sårade ska kunna evakueras och humanitärt bistånd föras ut till civilbefolkningen.
1. Europaparlamentet anser att den senaste tidens utveckling kan innebära en vändpunkt för krisen i Sri Lanka, stödjer uttalandet från de gemensamma ordförandena för Tokyoprocessen och hoppas att fred och stabilitet snart ska råda i landet.
 2. Europaparlamentet anser att en militär seger över LTTE, vilket Sri Lankas regering räknar med, inte minskar behovet av en politisk lösning för att en varaktig fred ska kunna garanteras.
 3. Europaparlamentet uppmanar regeringen och LTTE att följa krigets lagar, minimera skadorna på civila i samband med militära insatser och omedelbart ge de tusentals civila som fastnat i konfliktzonen fri lejd och tillgång till humanitärt bistånd.
 4. Europaparlamentet välkomnar Sri Lankas regerings utfästelse om att alla påstådda fall av brott mot massmediernas frihet ska göras till föremål för fullständiga och öppna undersökningar med insyn, vilket också är avsett att ingå som ett led i att åtgärda en situation där journalister i Sri Lanka kunnat angripas och dödas utan att någon straffats för det och utan att någon brytt sig om det.
 5. Europaparlamentet framhåller att det behövs internationella övervakare som ska bedöma behoven av humanitärt bistånd hos den kvarts miljon människor som fastnat i regionen Wannu samt garantera att livsmedel och annat humanitärt bistånd vederbörligen distribueras bland dem, särskilt när striderna kommer allt närmare dessa civila, som är fångade i en fälla.
 6. Europaparlamentet fördömer än en gång de ohyggliga övergreppen som begås mot barn i och med att de värvas till soldater, något som innebär en krigsförbrytelse, och uppmanar alla rebellgrupper att sluta med detta, att släppa dem som de har i sitt våld och göra ett principuttalande om att de i framtiden inte kommer att värva några barn till soldater.
 7. Europaparlamentet uppmanar med kraft regeringen att brådskande uppmärksamma frågan om minröjning, eftersom landminorna allvarligt kan hindra rehabiliteringen och näringslivets återhämtning. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang Sri Lankas regering att vidta den mycket positiva åtgärd som en anslutning till Ottawakonventionen (konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor och om deras förstöring) skulle innebära.
 8. Europaparlamentet välkomnar att Sri Lankas regering gått in för att i avsevärd grad överföra maktbefogenheter till provinserna så att både de områden där flertalet invånare är tamiler och även andra områden ska kunna utöva bättre tillsyn över sin förvaltning, samtidigt som de förblir delar av ett enat land. Parlamentet uppmanar regeringen att snabbt genomföra dessa planer och därigenom garantera lika rättigheter för alla medborgare i Sri Lanka.
 9. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar att öka sina insatser för att bidra till en stabil och rättvis fred i Sri Lanka och återställa säkerhet och välbefinnande.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, FN:s generalsekreterare, regeringarna i Norge och de övriga länder som gemensamt innehar ordförandeskapet för Tokyokonferensen för givare, till Sri Lankas president och regering och de övriga parterna i konflikten.

Torsdag 5 februari 2009

Situationen för burmesiska flyktingar i Thailand

P6_TA(2009)0055

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om situationen för burmesiska flyktingar i Thailand

(2010/C 67 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av 1951 års FN:s konvention om flyktingars rättsliga ställning samt dess protokoll från 1967,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Burma,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt rapporter hejdade den thailändska flottan mellan den 18 och 30 december 2008 runt 1 000 båtflyktingar tillhörande rohingya-folket som befann sig på thailändskt territorialvatten och som därefter bogserades tillbaka till internationellt vatten utan navigationsutrustning och utan tillräckligt med mat och vatten. Många av dessa båtflyktingar är nu saknade och befaras ha drunknat, medan andra räddades av indonesisk eller indisk kustbevakning.
 - B. Ursprungsbefolkningen rohingya, en huvudsakligen muslimsk etnisk grupp i västra Burma, utsätts för systematiska, upprepade och omfattande brott mot de mänskliga rättigheterna av den styrande militärregeringen, brott som bland annat innefattar förvägrade medborgerliga rättigheter, kraftiga inskränkningar i rörelsefriheten och godtyckliga gripanden.
 - C. De senaste åren har tusentals burmeser flytt sitt hemland på grund av förtrycket och den utbredda hungern och riskerat sina liv för att komma till Thailand och andra sydostasiatiska länder. Thailand blir alltmer ett transitland för burmesiska flyktingar.
 - D. De thailändska myndigheterna har tillbakavisat anklagelserna, och premiärminister Abhisit Vejjajiva har utlovat en fullständig utredning.
 - E. FN:s flyktingkommissariat har uttryckt oro över rapporterna om misshandel av de burmesiska flyktingarna och fick tillträde till några av de 126 rohingya-personer som alljämt hålls i förvar av de thailändska myndigheterna.
 - F. De thailändska myndigheterna hävdar att de migranter som fångades upp på thailändskt vatten var illegala ekonomiska migranter.
- 1. Europaparlamentet beklagar rapporterna om omänsklig behandling av rohingya-flyktingarna och väddar till regeringen i Thailand, ett land som är en respekterad medlem av det internationella samfundet och känt för sin gästfrihet mot flyktingar, att vidta alla åtgärder som krävs för att se till att rohingya-personerna inte utsätts för livsfara och att de behandlas i enlighet med humanitära normer.

Torsdag 5 februari 2009

2. Europaparlamentet fördömer kraftigt den burmesiska regeringens kontinuerliga förföljelse av rohingya-folket och anser att regeringen bär huvudansvaret för flyktingarnas svåra belägenhet. Parlamentet kräver ett återupprättande av rohingya-folkets burmesiska medborgarskap, ett omedelbart hävande av alla restriktioner i deras rätt till utbildning, rätt att gifta sig och rätt att röra sig fritt samt ett upphörande av den religiösa förföljelsen och förstörelsen av moskéer och andra helgedomar och för alla brott mot de mänskliga rättigheterna runtom i landet, liksom avsiktlig utarmning, godtycklig beskattning och konfiskering av mark.
 3. Europaparlamentet vädjar till den thailändska regeringen att inte skicka tillbaka rohingya-flyktingarna och -asylsökarna, inklusive båtflyktingarna, till Burma, där de kommer att utsättas för livsfara eller riskerar tortyr.
 4. Europaparlamentet välkomnar den thailändske premiärministern Abhisit Vejjajivas löfte att militärens påstådda misshandel av asylsökande rohingya-medlemmar ska utredas, och kräver en fullständig och opartisk utredning med full insyn så att det kan bringas klarhet i saken och vidtas lämpliga åtgärder mot de ansvariga för misshandeln av de burmesiska flyktingarna.
 5. Europaparlamentet välkomnar den thailändska regeringens samarbete med FN:s flyktingkommissarie och kräver omedelbart och oinskränkt tillträde till alla de rohingya-båtflyktingar som hålls i förvar, så att deras behov av skydd kan fastställas. Den thailändska regeringen uppmanas även att underteckna flyktingkonventionen samt dess protokoll från 1967.
 6. Europaparlamentet framhåller att frågan om båtflyktingar, som berör Thailand och andra länder, i första hand är en regional angelägenhet. Parlamentet ser positivt på den thailändska regeringens försök att stärka samarbetet i rohingya-frågan mellan grannländerna i regionen och välkomnar mötet den 23 januari 2009 mellan landets ständige sekreterare för utrikesfrågor, Virasakdi Futrakul och ambassadörerna för Indien, Indonesien, Bangladesh, Malaysia och Burma. Parlamentet uppmanar Asean-medlemmarna och framför allt det thailändska ordförandeskapet och berörda internationella organisationer att verka för en varaktig lösning på detta mångåriga problem.
 7. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att skärpa EU:s gemensamma ståndpunkt, som ska förnyas i april 2009, och ta upp frågan om den avskyvärda diskrimineringen av rohingya-folket.
 8. Europaparlamentet anser det vara av största betydelse att skicka en Europaparlamentsdelegation till Burma med tanke på den rådande människorättssituationen, som inte visar några tecken på att förbättras. De internationella påtryckningarna på regimen bör skärpas.
 9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar, Thailands regering, Burmas regering, Aseans generalsekreterare, FN:s flyktingkommissarie samt FN:s generalsekreterare.
-

Torsdag 5 februari 2009

Vägran att utlämna Cesare Battisti från Brasilien

P6_TA(2009)0056

Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om vägran att utlämna Cesare Battisti från Brasilien

(2010/C 67 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Véronique De Keyser för PSE-gruppen om det strategiska partnerskapet mellan Europeiska unionen och Brasilien (B6-0449/2008),
- med beaktande av ramavtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förbundsrepubliken Brasilien,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 maj 2007 med titeln "Mot ett strategiskt partnerskap mellan EU och Brasilien" (KOM(2007)0281),
- med beaktande av fallet med den italienske medborgaren Cesare Battisti, som Italien har begärt utlämnad från Brasilien, en begäran som de brasilianska myndigheterna vägrar att gå med på,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Cesare Battisti dömdes slutgiltigt i sin frånvaro av de italienska domstolarna för fyra mord samt för deltagande i en väpnad grupp, rån, vapeninnehav och väpnade våldshandlingar.
 - B. 1990 flydde Cesare Battisti till Frankrike, där landets högsta förvaltningsdomstol och kassationsdomstolen 2004 fattade ett slutgiltigt beslut om att tillåta utlämnandet av honom till de italienska myndigheterna.
 - C. Till följd av detta beslut höll sig Cesare Battisti gömd tills han arresterades i Brasilien i mars 2007.
 - D. Cesare Battisti har lämnat in en ansökan till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna när det gäller utlämnandet av honom till Italien i december 2006.
 - E. Den 17 januari 2009 fick Cesare Battisti status som politisk flykting av Brasiliens regering. Utlämnandet av honom har därför vägrats med hänvisning till att det italienska rättssystemet inte ger tillräckliga garantier för fångars rättigheter.
 - F. Beviljandet av status som politisk flykting måste ske med iakttagande av internationell rätt.
 - G. Detta beslut kan tolkas som ett tecken på mistro mot Europeiska unionen, vilken bl.a. bygger på respekten för grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen, vilket även omfattar fångars rättigheter. Dessa principer är gemensamma för samtliga medlemsstater.
 - H. De ekonomiska, handelsmässiga och politiska förbindelserna mellan Brasilien och Europeiska unionen är utmärkta och livliga, och grundas bl.a. på gemensamma principer såsom respekten för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen.
 - I. Samtliga EU-medlemsstater stöder den viktiga roll som Brasilien påtar sig på internationell nivå, och landets deltagande i G20-mötet i Washington i november 2008 och dess framtida deltagande i sådana möten är ett tecken på detta ökande globala ansvar.

Torsdag 5 februari 2009

1. Europaparlamentet konstaterar att ett rättsligt förfarande har inletts och att de brasilianska myndigheternas slutgiltiga beslut troligen kommer att meddelas under de kommande veckorna.
 2. Europaparlamentet utgår från att den förnyade prövningen av beslutet om utlämning av Cesare Battisti kommer att ta hänsyn till den dom som avkunnats av en EU-medlemsstat med fullt iakttagande av rättsstatsprincipen i Europeiska unionen.
 3. I ljuset av dessa överväganden hoppas Europaparlamentet att de brasilianska myndigheterna kommer fram till ett beslut som grundar sig på principer som är gemensamma för Brasilien och Europeiska unionen.
 4. Europaparlamentet påpekar att partnerskapet mellan EU och Förbundsrepubliken Brasilien bygger på den ömsesidiga överenskommelsen att båda parter kommer att upprätthålla rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas regeringar och parlament, den brasilianska regeringen, Förbundsrepubliken Brasiliens president, den brasilianska kongressens ordförande och ordföranden för Mercosurs parlament.
-

Tisdag 3 februari 2009

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS
INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN**Begäran om upphävande av Miloslav Ransdorfs immunitet**

P6_TA(2009)0035

Europaparlamentets beslut av den 3 februari 2009 om begäran om upphävande av Miloslav Ransdorfs immunitet (2008/2176(IMM))

(2010/C 67 E/20)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Miloslav Ransdorfs immunitet som översändes av den behöriga tjeckiska myndigheten den 16 juni 2008 och som tillkännagavs i kammaren den 9 juli 2008,
- efter att ha hört Miloslav Ransdorf i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet av den 20 september 1976,
- med beaktande av EG-domstolens domar av den 12 maj 1964 och 10 juli 1986 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 27.4 i den tjeckiska konstitutionen,
- med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0008/2009), och av följande skäl:
 - A. Miloslav Ransdorf är ledamot av Europaparlamentet och valdes vid det sjätte direkta valet den 10–13 juni 2004, och parlamentet företog valprovningen den 14 december 2004 ⁽²⁾.
 - B. I enlighet med artikel 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 ska under Europaparlamentets sessioner dess ledamöter, vad avser deras egen stats territorium, åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land. Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning vid utförandet av en brottslig handling. Detta kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av sina ledamöters immunitet.
 - C. I enlighet med artikel 27.4 i den tjeckiska konstitutionen får ingen ledamot av parlamentet eller senaten bli föremål för straffrättsligt åtal utan samtycke från den kammare där han eller hon är ledamot. Om respektive kammare inte ger sitt samtycke är straffrättsligt åtal uteslutet för all framtid.
 - 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Miloslav Ransdorfs immunitet.
 - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de berörda myndigheterna i Tjeckien.

⁽¹⁾ Dom i mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier (REG 1964, s. 383; svensk specialutgåva, volym 1, s. 203) och dom i mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. (REG 1986, s. 2391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 703).

⁽²⁾ EUT C 226 E, 15.9.2005, s. 51.

III

(Förberedande rättsakter)

EUROPAPARLAMENTET

Förlängning av avtalet mellan EG och Förenta staterna om vetenskapligt och tekniskt samarbete *

P6_TA(2009)0032

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 februari 2009 om förslaget till rådets beslut om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta staters regering (KOM(2008)0581 – C6-0392/2008 – 2008/0184(CNS))

(2010/C 67 E/21)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0581),
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 170 och artikel 300.2 första stycket i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0392/2008),
 - med beaktande av artiklarna 51, 83.7 och 43.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0006/2009).
1. Europaparlamentet godkänner förlängningen av avtalet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Amerikas Förenta stater parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

Tisdag 3 februari 2009

Förlängning av avtalet mellan EG och Ryssland om vetenskapligt och tekniskt samarbete *

P6_TA(2009)0033

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 februari 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett avtal om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering (KOM(2008)0728 – C6-0456/2008 – 2008/0209(CNS))

(2010/C 67 E/22)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0728),
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 170 och artikel 300.2 första stycket i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0456/2008),
 - med beaktande av artiklarna 51, 83.7 och 43.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0005/2009).
1. Europaparlamentet godkänner ingående av avtalet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Ryska federationen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

Onsdag 4 februari 2009

Påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU *I**

P6_TA(2009)0043

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 67 E/23)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)Förslaget ändrades den 4 februari 2009 ⁽¹⁾ och godkändes den 19 februari 2009 såsom ändrat ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Efter det att ändringen antagits återförvisades ärendet till utskottet i enlighet med artikel 51.2 andra stycket jämfört med artikel 168.2 i arbetsordningen (A6-0026/2009).

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0069.

P6_TC1-COD(2007)0094**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt**

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/52/EG.)

Torsdag 5 februari 2009

Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i länder utanför EU *

P6_TA(2009)0046

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 februari 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeländ (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS))

(2010/C 67 E/24)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0431),
 - med beaktande av artiklarna 36 och 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C6-0313/2008),
 - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0004/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 5 februari 2009

Kommissionens förslag

Ändring

Ändring 1**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 1****Förordning (EG) nr 3/2008****Artikel 9 – punkt 1**

1. Om det saknas program för den inre marknaden för en eller flera av de informationsåtgärder som avses i artikel 2.1 b framlagda i enlighet med artikel 6.1, ska varje berörd medlemsstat på grundval av kommissionens riktlinjer enligt artikel 5.1 utarbeta ett program och motsvarande kravspecifikationer och genomföra ett offentligt anbudsförfarande för att utse det organ som ska få ansvaret att genomföra det program som medlemsstaten eller medlemsstaterna åtar sig att delfinansiera.

1. Om det saknas program för den inre marknaden för en eller flera av de informationsåtgärder som avses i artikel 2.1 b framlagda i enlighet med artikel 6.1, ska varje berörd medlemsstat på grundval av kommissionens riktlinjer enligt artikel 5.1, ***efter att ha bedömt om sådana program behövs och är önskvärda i den eller de berörda medlemsstaterna och efter samråd med branschföreningar eller branschorganisationer som verkar inom den berörda sektorn***, utarbeta ett program och motsvarande kravspecifikationer och genomföra ett offentligt anbudsförfarande för att utse det organ som ska få ansvaret att genomföra det program som medlemsstaten eller medlemsstaterna åtar sig att delfinansiera.

Ändring 2**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 1****Förordning (EG) nr 3/2008****Artikel 9 – punkt 2 – stycke 1**

2. Om det saknas program för genomförande i tredjeländer för en eller flera av de informationsåtgärder som avses i artikel 2.1 a–c framlagda i enlighet med artikel 6.1, ska varje berörd medlemsstat på grundval av kommissionens riktlinjer enligt artikel 5.2 utarbeta ett program och motsvarande kravspecifikationer och genomföra ett offentligt anbudsförfarande för att utse det organ som ska få ansvaret att genomföra det program som medlemsstaten eller medlemsstaterna åtar sig att delfinansiera.

2. Om det saknas program för genomförande i tredjeländer för en eller flera av de informationsåtgärder som avses i artikel 2.1 a–c framlagda i enlighet med artikel 6.1, ska varje berörd medlemsstat på grundval av kommissionens riktlinjer enligt artikel 5.2, ***efter att ha bedömt om sådana program behövs och är önskvärda i den eller de berörda medlemsstaterna och efter samråd med branschföreningar eller branschorganisationer som verkar inom den berörda sektorn***, utarbeta ett program och motsvarande kravspecifikationer och genomföra ett offentligt anbudsförfarande för att utse det organ som ska få ansvaret att genomföra det program som medlemsstaten eller medlemsstaterna åtar sig att delfinansiera.

Torsdag 5 februari 2009

Kommissionens förslag

Ändring

Ändring 3**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 1****Förordning (EG) nr 3/2008****Artikel 9 – punkt 2 – stycke 2**

Det organ som ska ansvara för genomförandet av programmet som sedan ska utses av berörd medlemsstat/berörda medlemsstater kan vara en internationell organisation, särskilt när programmet rör marknadsföringsåtgärder för olivolja och bordsoliver i tredjeländer.

Det organ som ska ansvara för genomförandet av programmet som sedan ska utses av berörd medlemsstat/berörda medlemsstater kan vara en internationell organisation, särskilt när programmet rör marknadsföringsåtgärder för olivolja och bordsoliver **eller vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning** i tredjeländer.

Ändring 4**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 1****Förordning (EG) nr 3/2008****Artikel 9 – punkt 3 – led c**

c) en bedömning av **förhållandet mellan kvalitet och pris för programmet**,

c) en bedömning av **programmets kostnadseffektivitet**,

Ändring 5**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 1a (ny)****Förordning (EG) nr 3/2008****Artikel 13 – punkt 2 – styckena 1 och 2****Artikel 1a**

I förordning (EG) nr 3/2008 artikel 13.2 ska första och andra stycket ersättas med följande:

”2. Gemenskapens bidrag till de godkända program som avses i artiklarna 8 och 9 får inte överstiga 60% av de faktiska kostnaderna för programmen. När det gäller program för säljfrämjande åtgärder som varar två eller tre år får det årliga stödet inte överstiga denna övre gräns.

Den procentsats som anges i första stycket ska vara 70% för säljfrämjande åtgärder som avser frukt och grönsaker och som särskilt riktar sig till skolbarn i gemenskapen.”

Torsdag 5 februari 2009

Utsläppande på marknaden och användning av foder *I**

P6_TA(2009)0050

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om utsläppande på marknaden och användning av foder (KOM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD))

(2010/C 67 E/25)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0124),
 - med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 37 och 152.4 b i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0128/2008),
 - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0407/2008).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens förklaringar, vilka bifogas.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0050**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av direktiven 79/373/EEG, 80/511/EEG, 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt beslut 2004/217/EG***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr .../2009.)*

Torsdag 5 februari 2009

BILAGA

Kommissionens förklaringar med avseende på följande:

1. Översyn av bilaga IV:

I syfte att i enlighet med artikel 11 i förordningen anpassa bilaga IV (gränsvärden för märkning av foderråvaror och foderblandningar) till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen avser kommissionen att inleda en översyn av denna bilaga IV. I detta sammanhang kommer kommissionen även att beakta vissa foderråvaror med en vattenhalt på över 50 %.

2. Märkning av tillsatser:

Kommissionen kommer att granska huruvida principerna för information genom märkning av foder skulle kunna tillämpas även på de tillsatser och förblandningar som godkänns enligt förordning (EG) nr 1831/2003 om fodertillsatser.

3. Tolkning av uttrycket "brådskande omständigheter kopplade till människors och djurs hälsa eller miljön" i skäl 21 samt i artiklarna 5 och 17

"Kommissionen tolkar uttrycket" brådskande omständigheter kopplade till människors och djurs hälsa eller miljön "som att det kan innefatta brådskande omständigheter som orsakats bl.a. av försumlighet, uppsåt och brottsliga handlingar."

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2010/C 67 E/15	Kosovo och EU:s roll Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om Kosovo och EU:s roll	126
2010/C 67 E/16	Handel och ekonomiska förbindelser med Kina Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om handel och ekonomiska förbindelser med Kina (2008/2171(INI))	132
2010/C 67 E/17	Situationen i Sri Lanka Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om Sri Lanka	141
2010/C 67 E/18	Situationen för burmesiska flyktingar i Thailand Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om situationen för burmesiska flyktingar i Thailand	144
2010/C 67 E/19	Vägran att utlämna Cesare Battisti från Brasilien Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2009 om vägran att utlämna Cesare Battisti från Brasilien	146

II Meddelanden

Europaparlamentet

Tisdag 3 februari 2009

2010/C 67 E/20	Begäran om upphävande av Miloslav Ransdorfs immunitet Europaparlamentets beslut av den 3 februari 2009 om begäran om upphävande av Miloslav Ransdorfs immunitet (2008/2176(IMM))	148
----------------	---	-----

III Förberedande rättsakter

Europaparlamentet

Tisdag 3 februari 2009

2010/C 67 E/21	Förlängning av avtalet mellan EG och Förenta staterna om vetenskapligt och tekniskt samarbete * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 februari 2009 om förslaget till rådets beslut om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta staters regering (KOM(2008)0581 – C6-0392/2008 – 2008/0184(CNS))	149
2010/C 67 E/22	Förlängning av avtalet mellan EG och Ryssland om vetenskapligt och tekniskt samarbete * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 februari 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett avtal om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering (KOM(2008)0728 – C6-0456/2008 – 2008/0209(CNS))	150

Onsdag 4 februari 2009

2010/C 67 E/23	Påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU ***I	
	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))	151
	P6_TC1-COD(2007)0094	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt	151

Torsdag 5 februari 2009

2010/C 67 E/24	Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i länder utanför EU *	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 februari 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS))	152
2010/C 67 E/25	Utsläppande på marknaden och användning av foder ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om utsläppande på marknaden och användning av foder (KOM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD))	155
	P6_TC1-COD(2008)0050	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av direktiven 79/373/EEG, 80/511/EEG, 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt beslut 2004/217/EG	155
	BILAGA	156

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen **■**.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen **||**.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

